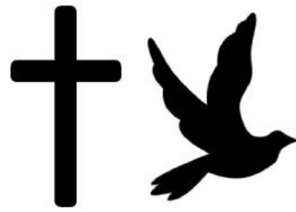

Die Evangelies en die Handelinge van die Apostels

Inhoudsopgawe

Matteus

HOOFSTUK 1

1 Die geslagsboek van Jesus Christus, die seun van Dawid, die seun van Abraham.
2 Abraham was die vader van Isak; en Isak het Jakob verwek; en Jakob was die vader van Judas en sy broers;
3 En Judas was die vader van Phares en Zara van Thamar; en Phares het Esrom verwek; en Esrom het Aram verwek;
4 En Aram was die vader van Aminadab; en Aminadab het Naasson verwek; en Naasson het Salmon verwek;
5 En Salmon was die vader van Boos van Ragab; en Boos was die vader van Obed van Rut; en Obed was die vader van Isai;
6 En Isai was die vader van koning Dawid; en koning Dawid het Salomo verwek van haar wat die vrou van Urias was;
7 En Salomo was die vader van Robeam; en Robeam was die vader van Abia; en Abía was die vader van Asa;
8 En Asa was die vader van Josafat; en Josafat was die vader van Joram; en Joram was die vader van Ozias;
9 En Ozias was die vader van Joatam; en Joatam was die vader van Agas; en Agas was die vader van Esegía;
10 En Esegía was die vader van Manasse; en Manasse was die vader van Amon; en Amon was die vader van Josias;
11 En Josias was die vader van Jechonia en sy broers omtrent die tyd dat hulle na Babel weggevoer is.
12 En nadat hulle na Babel gebring is, het Jekonías die vader van Salatiël gehad; en Salatiël was die vader van Sorobabel;
13 En Sorobabel was die vader van Abiud; en Abiud was die vader van Eljakim; en Eljakim was die vader van Asor;
14 En Asor was die vader van Sadok; en Sadok was die vader van Agim; en Achim was die vader van Eliud;
15 En Eliud was die vader van Eleasar; en Eleasar was die vader van Mattan; en Mattan was die vader van Jakob;
16 En Jakob was die vader van Josef, die man van Maria, uit wie gebore is Jesus, wat Christus genoem word.
17 So is al die geslagte van Abraham tot Dawid af veertien geslagte; en van Dawid af tot by die wegvoer na Babel is veertien geslagte; en van die wegvoer na Babilon na Christus is veertien geslagte.
18 En die geboorte van Jesus Christus was so: Toe sy moeder Maria verloof was aan Josef, voordat hulle bymekaar gekom het, is sy swanger gevind van die Heilige Gees.
19Daarna was Josef, haar man, 'n regverdige man en nie bereid om haar 'n openbare voorbeeld te stel nie, en was van plan om haar in die geheim weg te sit.
20 Maar terwyl hy oor hierdie dinge nadink, verskyn die engel van die Here aan hom in 'n droom en sê: Josef, seun van Dawid, wees nie bevrees om jou vrou Maria vir jou te neem nie, want wat in haar verwek is, is van die Heilige Gees.
21 En sy sal 'n seun baar, en jy moet hom JESUS noem, want Hy sal sy volk van hulle sondes verlos.
22 En dit het alles gebeur, sodat vervul sou word wat van die Here gespreek is deur die profeet deur te sê:
23 Kyk, 'n maagd sal swanger word en 'n seun baar, en hulle sal hom Emmanuel noem, wat vertaal word: God met ons.
24 Toe Josef uit die slaap opgewek is, het hy gedoen soos die engel van die Here hom beveel het en sy vrou na hom geneem.
25 En sy het haar nie geken voordat sy haar eersgebore seun gebaar het nie; en hy het hom JESUS genoem.

HOOFSTUK 2

1 En toe Jesus in Betlehem in Judéa gebore is in die dae van koning Herodes, kyk, daar het wyse manne uit die ooste na Jerusalem gekom,
2 en gesê: Waar is hy wat as Koning van die Jode gebore is? want ons het sy ster in die ooste gesien, en ons het gekom om hom te aanbid.
3 Toe koning Herodes dit hoor, was hy ontsteld, en die hele Jerusalem saam met hom.
4 En toe Hy al die owerpriesters en skrifgeleerdes van die volk bymekaar laat kom het, het Hy van hulle gevra waar Christus gebore sou word.
5 En hulle sê vir hom: In Betlehem in Judéa, want so is geskrywe deur die profeet:
6 En jy, Betlehem, in die land van Juda, is nie die geringste onder die vorste van Juda nie, want uit jou sal 'n goewerneur voortkom wat oor my volk Israel sal regeer.
7 Toe Herodes, toe hy die wyse manne in die geheim geroep het, ywerig by hulle gevra het hoe laat die ster verskyn het.
8 En hy het hulle na Betlehem gestuur en gesê: Gaan soek noukeurig na die seuntjie; en as julle Hom kry, bring dit vir my terug, dat ek ook kan kom en Hom aanbid.
9 Toe hulle die koning hoor, het hulle vertrek; en kyk, die ster wat hulle in die ooste gesien het, het voor hulle uit gegaan totdat hy gekom het en gaan staan oor die plek waar die kindjie was.
10 Toe hulle die ster sien, was hulle met groot vreugde verheug.
11 En toe hulle in die huis ingaan, sien hulle die kindjie saam met Maria, sy moeder, en val neer en aanbid hom. goud en wierook en mirre.
12 En toe hulle in 'n droom van God gewaarsku is dat hulle nie na Herodes sou terugkeer nie, het hulle op 'n ander pad na hul eie land getrek.
13 En toe hulle weggegaan het, verskyn die engel van die Here aan Josef in 'n droom en sê: Staan op en neem die seuntjie en sy moeder en vlug na Egipte, en wees jy daar totdat Ek jou woord bring; Herodes sal die jong kind soek om hom te vernietig.
14 Toe hy opstaan, het hy die kindjie en sy moeder in die nag geneem en na Egipte vertrek.
15 En was daar tot die dood van Herodes, sodat vervul sou word wat deur die Here gespreek is deur die profeet: Ek het my seun uit Egipte geroep.
16 Toe Herodes toe sien dat hy met die wyse manne bespot word, het hy baie kwaad geword en uitgestuur en al die kinders wat in Betlehem en in al die gebiede daarvan was, van twee jaar oud en onder, gedood volgens die tyd wat hy ywerig by die wyse manne navraag gedoen het.
17 Toe is vervul wat gespreek is deur die profeet Jeremy, deur te sê:

18 In Rama is daar 'n stem gehoor, geween en geween en groot rou; Ragel huil oor haar kinders en wou nie vertroos word nie, want hulle is nie.
19 Maar toe Herodes dood was, verskyn daar 'n engel van die Here in 'n droom aan Josef in Egipte,
20 en gesê: Staan op, neem die kindjie en sy moeder en gaan na die land van Israel, want hulle is dood wat die lewe van die kindjie gesoek het.
21 En hy het opgestaan en die kindjie en sy moeder geneem en in die land van Israel gekom.
22 Maar toe hy hoor dat Archelaüs in Judéa in die kamer van sy vader Herodes regeer het, was hy bang om daarheen te gaan; maar hy het in 'n droom deur God gewaarsku en na die streke van Galilea toe weggedraai.
23 En hy het gekom en gaan woon in 'n stad met die naam van Nasaret, sodat vervul sou word wat deur die profete gespreek is: Hy sal 'n Nasaréner genoem word.

HOOFSTUK 3

1 In daardie dae het Johannes die Doper gekom en in die woestyn van Judéa gepreek,
2 en gesê: Bekeer julle, want die koninkryk van die hemele het naby gekom.
3 Want dit is hy van wie die profeet Jesaja gespreek het toe hy gesê het: Die stem van een wat roep in die woestyn: Berei die weg van die Here, maak sy paaie gelyk.
4 En dieselfde Johannes het sy kleed van kameelhare gehad en 'n leergordel om sy lendene; en sy spys was sprinkane en wilde heuning.
5 Toe het Jerusalem en die hele Judéa en die hele omtrek van die Jordaan na hom uitgegaan,
6 En hulle is deur hom in die Jordaan gedoop, terwyl hulle hul sondes bely het.
7 Maar toe Hy baie van die Fariseërs en Sadduseërs na sy doop sien kom, sê Hy vir hulle: Addergeslag, wie het julle gewaarsku om te vlug vir die toorn wat kom?
8 Dra dan vrugte wat geskik is vir bekering:
9 En moenie dink om by julleself te sê: Ons het Abraham vir ons vader nie, want Ek sê vir julle dat God mag het om uit hierdie klippe kinders vir Abraham op te wek.
10 En nou word ook die byl teen die wortel van die bome gelê; daarom word elke boom wat nie goeie vrugte dra nie, afgekap en in die vuur gegooi.
11 Ek doop julle wel met water tot bekering; maar hy wat ná my kom, is sterker as ek, wie se skoene ek nie waardig is om te dra nie; hy sal julle doop met die Heilige Gees en met vuur.
12 Wie se waaier in sy hand is, en hy sal sy vloer heeltemal suiwer en sy koring in die skuur bymekaarmaak; maar hy sal die kaf met onuitbluslike vuur verbrand.
13 Toe kom Jesus van Galilea na die Jordaan na Johannes om deur hom gedoop te word.
14 Maar Johannes het hom verbied en gesê: Ek het nodig om deur U gedoop te word, en kom jy na my toe?
15 En Jesus antwoord en sê vir hom: Laat dit nou toe, want so betaam dit ons om alle geregtigheid te vervul. Toe het hy hom gely.
16 En toe Jesus gedoop is, het Hy dadelik uit die water opgeklim, en kyk, die hemele het vir Hom oopgegaan, en Hy het die Gees van God soos 'n duif sien neerdaal en op Hom brand.
17 En daar is 'n stem uit die hemel wat sê: Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het.

HOOFSTUK 4

1 Toe is Jesus deur die Gees na die woestyn gelei om deur die duiwel versoek te word.
2 En nadat hy veertig dae en veertig nagte gevas het, was hy daarna honger.
3 En toe die versoeker by hom kom, sê hy: As U die Seun van God is, beveel dat hierdie klippe brood gemaak word.
4 Maar Hy antwoord en sê: Daar is geskrywe: Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord wat deur die mond van God uitgaan.
5 Toe neem die duiwel Hom op in die heilige stad en laat Hom op die toppunt van die tempel sit,
6 en sê vir hom: As U die Seun van God is, werp Uself neer; want daar is geskrywe: Hy sal sy engele bevel gee aangaande jou; teen 'n klip.
7 Jesus sê vir hom: Daar is weer geskrywe: Jy mag die Here jou God nie versoek nie.
8 Weer neem die duiwel Hom op op 'n uitermate hoë berg en wys Hom al die koninkryke van die wêreld en die heerlikheid daarvan;
9 en sê vir hom: Al hierdie dinge sal ek jou gee as jy neerval en my aanbid.
10 Toe sê Jesus vir hom: Gaan weg, Satan, want daar is geskrywe: Die Here jou God moet jy aanbid en Hom alleen dien.
11 Toe het die duiwel Hom verlaat, en kyk, engele het gekom en Hom gedien.
12 En toe Jesus hoor dat Johannes in die gevangenis gewerp is, het Hy na Galiléa vertrek;
13 En toe hy Nasaret verlaat het, het hy gekom en gaan woon in Kapernaum, wat aan die seekus is, in die grense van Sabulon en Nefthalim.
14 sodat vervul sou word wat deur die profeet Jesaja gespreek is deur te sê:
15 Die land van Sabulon en die land van Nefthalim, langs die see, anderkant die Jordaan, Galilea van die heidene;
16 Die volk wat in die duisternis gesit het, het groot lig gesien; en vir die wat in die streek en doodskaduwee sit, het lig opgegaan.
17 Van toe af het Jesus begin preek en sê: Bekeer julle, want die koninkryk van die hemele het naby gekom.
18 En Jesus, wat by die see van Galiléa loop, sien twee broers, Simon wat Petrus genoem word, en Andreas, sy broer, besig om 'n net in die see uit te gooi, want hulle was vissers.
19 En Hy sê vir hulle: Volg My, en Ek sal julle vissers van mense maak.
20 En hulle het dadelik hul nette verlaat en Hom gevolg.
21 En daarvandaan het hy nog twee broers gesien, Jakobus, die seun van Sebedéüs, en Johannes, sy broer, in 'n skip saam met hulle vader Sebedeüs, besig om hulle nette reg te maak; en hy het hulle geroep.
22 En hulle het dadelik die skip en hul vader verlaat en hom gevolg.
23 En Jesus het deur die hele Galiléa rondgegaan en in hulle sinagoges geleer en die evangelie van die koninkryk verkondig en elke siekte en elke kwaal onder die volk genees.

24 En sy roem het deur die hele Sirië gegaan, en hulle het na hom alle siekes gebring wat deur allerhande siektes en pynigings geneem is, en die wat van duiwels besete was, en die wat kranksinniges en die wat verlam was; en Hy het hulle gesond gemaak.
25 En groot menigte mense het Hom gevolg van Galilea en Dekapolis en van Jerusalem en Judéa en van oorkant die Jordaan af.

HOOFSTUK 5

1 En toe Hy die skare sien, het Hy op die berg geklim; en toe Hy sit, kom sy dissipels na Hom.
2 En hy het sy mond oopgemaak en hulle geleer en gesê:
3 Salig is die armes van gees, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemel.
4 Geseënd is die wat treur, want hulle sal vertroos word.
5 Geseënd is die sagmoediges, want hulle sal die aarde beërwe.
6 Geseënd is die wat honger en dors na geregtigheid, want hulle sal versadig word.
7 Salig is die barmhartiges, want hulle sal barmhartigheid verkry.
8 Salig is die wat rein van hart is, want hulle sal God sien.
9 Geseënd is die vredemakers, want hulle sal kinders van God genoem word.
10 Geseënd is die wat vervolg word ter wille van geregtigheid, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemel.
11 Geseënd is julle wanneer die mense julle beledig en vervolg en valslik allerhande kwaad teen julle spreek, om My ontwil.
12 Wees bly en verheug julle, want julle loon is groot in die hemel; want so het hulle die profete vervolg wat voor julle was.
13 Julle is die sout van die aarde, maar as die sout sy smaak verloor het, waarmee sal dit gesout word? dit is van nou af vir niks goed nie, behalwe om uitgewerp te word en onder die voete van mense vertrap te word.
14 Julle is die lig vir die wêreld. 'n Stad wat op 'n heuwel lê, kan nie weggesteek word nie.
15 'n Mens steek ook nie 'n lamp op en sit dit onder 'n maatemmer nie, maar op 'n kandelaar; en dit gee lig vir almal wat in die huis is.
16 Laat julle lig so voor die mense skyn, dat hulle julle goeie werke kan sien en julle Vader wat in die hemele is, verheerlik.
17 Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete te ontbind nie; Ek het nie gekom om te ontbind nie, maar om te vervul.
18 Want voorwaar Ek sê vir julle, totdat die hemel en die aarde verbygaan, sal nie een jota of een titteltjie van die wet verbygaan totdat alles vervul is nie.
19 Elkeen dan wat een van hierdie geringste gebooie breek en die mense so leer, hy sal die minste genoem word in die koninkryk van die hemele; maar elkeen wat dit doen en leer, hy sal groot genoem word in die koninkryk van die hemele.
20 Want Ek sê vir julle, as julle geregtigheid nie die geregtigheid van die skrifgeleerdes en Fariseërs oortref nie, julle in geen geval in die koninkryk van die hemele sal ingaan nie.
21 Julle het gehoor dat daar van die ou tyd gesê is: Jy mag nie doodslaan nie; en elkeen wat doodslaan, is in gevaar van die oordeel.
22 Maar Ek sê vir julle dat elkeen wat sonder oorsaak kwaad is vir sy broer, sal in gevaar wees vir die oordeel; en elkeen wat vir sy broer sê: Raka, sal in gevaar wees van die Raad; , sal in gevaar wees van hel vuur.
23 Daarom as jy jou gawe na die altaar bring en daar onthou dat jou broer iets teen jou het;
24 Laat jou gawe daar voor die altaar staan en gaan heen; word eers met jou broer versoen, en kom dan en offer jou gawe.
25 Wees gou eens met jou teëstander, terwyl jy met hom op die pad is; dat die teëstander jou nie ooit aan die regter oorgee en die regter jou aan die offisier oorgee en jy in die gevangenis gewerp word nie.
26 Voorwaar Ek sê vir jou, jy sal sekerlik nie daarvandaan uitkom voordat jy die uiterste vergelding betaal het nie.
27 Julle het gehoor dat daar van die ou tyd gesê is: Jy mag nie egbreuk pleeg nie.
28 Maar Ek sê vir julle dat elkeen wat na 'n vrou kyk om haar te begeer, reeds in sy hart met haar egbreuk gepleeg het.
29 En as jou regteroog jou laat struikel, ruk dit uit en gooi dit van jou weg; want dit is vir jou nuttig dat een van jou lede vergaan en nie dat jou hele liggaam in die hel gewerp word nie.
30 En as jou regterhand jou laat struikel, kap dit af en gooi dit van jou weg; want dit is vir jou nuttig dat een van jou lede vergaan en nie dat jou hele liggaam in die hel gewerp word nie.
31 Daar is gesê: Elkeen wat van sy vrou skei, moet vir haar 'n skeibrief gee.
32 Maar Ek sê vir julle dat elkeen wat van sy vrou skei, behalwe vir die oorsaak van hoerery, haar laat egbreuk pleeg; en elkeen wat met 'n geskeide vrou trou, pleeg egbreuk.
33 Weereens, julle het gehoor dat daar deur hulle van ouds gesê is: Jy mag jouself nie sweer nie, maar jy moet jou eed aan die Here nakom.
34 Maar Ek sê vir julle: Sweer glad nie; ook nie by die hemel nie; want dit is God se troon:
35 Ook nie by die aarde nie; want dit is sy voetbank; ook nie by Jerusalem nie; want dit is die stad van die groot Koning.
36 Jy mag ook nie by jou hoof sweer nie, want jy kan nie een haar wit of swart maak nie.
37 Maar laat julle kommunikasie wees: Ja, ja; Nee, nee, want alles wat meer is as dit, kom uit die kwaad.
38 Julle het gehoor dat daar gesê is: 'n Oog vir 'n oog en 'n tand vir 'n tand.
39 Maar Ek sê vir julle dat julle die kwaad nie weerstaan nie; maar elkeen wat jou op jou regterwang slaan, draai ook die ander wang na hom toe.
40 En as iemand jou vir die wet wil dagvaar en jou mantel wegneem, laat hom ook jou mantel hê.
41 En elkeen wat jou dwing om 'n myl te gaan, gaan saam met hom twee.
42 Gee aan hom wat jou vra, en van hom wat van jou wil leen, moet jy nie wegdraai nie.
43 Julle het gehoor dat daar gesê is: Jy moet jou naaste liefhê en jou vyand haat.

44 Maar Ek sê vir julle: Julle moet julle vyande liefhê, seën
die wat julle vervloek, doen goed aan die wat julle haat, en
bid vir die wat julle beledig en julle vervolg;
45 sodat julle kinders kan wees van julle Vader wat in die
hemele is, want Hy laat sy son opgaan oor slegtes en goeies,
en Hy laat reën op regverdiges en onregverdiges.
46 Want as julle dié liefhet wat vir julle liefhet, watter loon
het julle? is selfs die tollenaars nie dieselfde nie?
47 En as julle net julle broers groet, wat doen julle meer as
ander? is dit nie eens die tollenaars nie?
48 Wees julle dan volmaak, soos julle Vader wat in die
hemele is, volmaak is.

HOOFSTUK 6

1 Pas op dat julle nie jul aalmoese voor die mense gee om
deur hulle gesien te word nie; anders het julle geen
beloning van julle Vader wat in die hemele is nie.
2 Daarom, as jy jou aalmoese bewys, moet jy nie voor jou
basuin blaas soos die geveinsdes in die sinagoges en op die
strate doen nie, sodat hulle eer van die mense kan hê.
Voorwaar Ek sê vir julle, hulle het hul loon.
3 Maar as jy aalmoese gee, laat jou linkerhand nie weet wat
jou regterhand doen nie.
4 sodat jou aalmoese in die verborgene kan wees; en jou
Vader wat self in die verborgene sien, sal jou in die
openbaar vergelde.
5 En wanneer jy bid, moet jy nie wees soos die geveinsdes
nie, want hulle bid graag staande in die sinagoges en op die
hoeke van die strate, sodat hulle deur die mense gesien kan
word. Voorwaar Ek sê vir julle, hulle het hul loon.
6 Maar jy, wanneer jy bid, gaan in jou binnekamer, en sluit
jou deur, bid tot jou Vader wat in die verborgene is; en jou
Vader wat in die verborgene sien, sal jou in die openbaar
vergelde.
7 Maar wanneer julle bid, gebruik nie ydele herhalings
soos die heidene doen nie, want hulle dink dat hulle
verhoor sal word vanweë hulle baie woorde.
8 Wees dan nie soos hulle nie, want julle Vader weet
watter dinge julle nodig het voordat julle Hom vra.
9 So bid julle dan: Onse Vader wat in die hemele is, laat u
Naam geheilig word.
10 Laat u koninkryk kom. Laat u wil ook op die aarde
geskied, net soos in die hemel.
11 Gee ons vandag ons daaglikse brood.
12 En vergeef ons ons skulde, soos ons ook ons
skuldenaars vergewe.
13 En lei ons nie in versoeking nie, maar verlos ons van die
Bose, want aan U behoort die koninkryk en die krag en die
heerlikheid tot in ewigheid. Amen.
14 Want as julle die mense hulle oortredinge vergewe, sal
julle hemelse Vader julle ook vergewe.
15 Maar as julle die mense hulle oortredinge nie vergewe
nie, sal julle Vader julle oortredinge ook nie vergewe nie.
16 En wanneer julle vas, moet julle nie soos die geveinsdes
van 'n droewige voorkoms wees nie; Voorwaar Ek sê vir
julle, hulle het hul loon.
17 Maar jy, as jy vas, salf jou hoof en was jou aangesig;
18 dat jy nie aan die mense verskyn om te vas nie, maar
aan jou Vader wat in die verborgene is; en jou Vader wat in
die verborgene sien, sal jou in die openbaar vergelde.
19 Moenie vir julle skatte bymekaarmaak op die aarde,
waar mot en roes verniel en waar diewe inbreek en steel
nie.
20Maar maak vir julle skatte bymekaar in die hemel, waar
geen mot of roes verniel nie en waar diewe nie inbreek of
steel nie;
21Want waar jou skat is, daar sal jou hart ook wees.
22 Die lig van die liggaam is die oog; as jou oog dus enkel
is, sal jou hele liggaam vol lig wees.
23 Maar as jou oog sleg is, sal jou hele liggaam donker
wees. As dan die lig wat in jou is duisternis is, hoe groot is
daardie duisternis!
24 Niemand kan twee here dien nie, want óf hy sal die een
haat en die ander liefhê; anders sal hy die een vashou en
die ander een verag. Julle kan nie God en Mammon dien
nie.
25 Daarom sê Ek vir julle: Moenie julle bekommer oor
julle lewe, wat julle sal eet en wat julle sal drink nie; ook
nie vir julle liggaam wat julle moet aantrek nie. Is die lewe
nie meer as vleis en die liggaam as klere nie?
26 Kyk na die voëls van die hemel, want hulle saai nie en
hulle maai nie en maak nie bymekaar in skure nie; tog voed
julle hemelse Vader hulle. Is julle nie veel beter as hulle
nie?
27 Wie van julle kan deur nadenke een el by sy lengte voeg?
28 En waarom dink julle aan klere? Kyk na die lelies van
die veld, hoe hulle groei; hulle swoeg nie, en hulle spin nie;
29 En tog sê Ek vir julle, dat selfs Salomo in al sy
heerlikheid nie bekleed was soos een van hulle nie.
30 Waarom, as God die gras van die veld so beklee, wat
vandag is en môre in die oond gegooi word, sal Hy nie veel
meer vir julle klee nie, julle kleingelowiges?
31 Moet julle dan nie bekommer nie en sê: Wat sal ons eet?
of: Wat sal ons drink? of: Waarmee sal ons aangetrek word?
32 Want na al hierdie dinge soek die heidene, want julle
hemelse Vader weet dat julle al hierdie dinge nodig het.
33 Maar soek eers die koninkryk van God en sy
geregtigheid; en al hierdie dinge sal vir julle bygevoeg
word.
34 Bedenk dan nie vir die môre nie, want die môre sal oor
sy eie dinge nadink. Die boosheid daarvan is tot die dag toe
genoeg.

HOOFSTUK 7

1 Moenie oordeel nie, sodat julle nie geoordeel word nie.
2 Want met watter oordeel julle oordeel, sal julle geoordeel
word; en met watter maat julle meet, sal weer vir julle
gemeet word.
3 En waarom sien jy die splinter wat in jou broer se oog is,
maar let nie op die balk wat in jou eie oog is nie?
4 Of hoe sal jy vir jou broer sê: Laat my die splinter uit jou
oog uitruk; en kyk, daar is 'n balk in jou eie oog?
5 Geveinsde, werp eers die balk uit jou eie oog uit; en dan
sal jy duidelik sien om die splinter uit jou broer se oog uit
te gooi.
6 Gee nie wat heilig is aan die honde nie, en gooi julle
pêrels nie voor die varke nie, dat hulle dit nie onder hulle
voete vertrap en omdraai en julle verskeur nie.
7 Bid, en vir julle sal gegee word; soek, en julle sal vind;
klop, en vir julle sal oopgemaak word.

8 Want elkeen wat vra, ontvang; en hy wat soek, vind; en vir hom wat klop, sal oopgemaak word.
9 Of watter man is daar onder julle wat as sy seun brood vra, vir hom 'n klip sal gee?
10 Of as hy 'n vis vra, sal hy vir hom 'n slang gee?
11 As julle dan wat sleg is, weet om goeie gawes aan julle kinders te gee, hoeveel te meer sal julle Vader wat in die hemele is, goeie dinge gee aan die wat Hom bid?
12 Daarom, alles wat julle wil hê dat die mense aan julle moet doen, moet julle ook aan hulle doen, want dit is die wet en die profete.
13 Gaan in deur die nou poort, want wyd is die poort en breed is die pad wat na die verderf lei, en daar is baie wat daardeur ingaan.
14 Want die poort is nou en die pad is smal wat na die lewe lei, en daar is min wat dit vind.
15 Pasop vir die valse profete wat in skaapsklere na julle toe kom, maar van binne roofsugtige wolwe is.
16 Aan hulle vrugte sal julle hulle ken. Pluk mense druiwe van dorings, of vye van distels?
17 Net so dra elke goeie boom goeie vrugte; maar 'n bedorwe boom dra slegte vrugte.
18 'n Goeie boom kan nie slegte vrugte dra nie, en 'n slegte boom kan ook nie goeie vrugte dra nie.
19 Elke boom wat nie goeie vrugte dra nie, word afgekap en in die vuur gegooi.
20 Daarom sal julle hulle aan hulle vrugte ken.
21 Nie elkeen wat vir my sê: Here, Here, sal in die koninkryk van die hemele ingaan nie; maar hy wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is.
22 Baie sal in daardie dag vir my sê: Here, Here, het ons nie in u Naam geprofeteer nie? en in u Naam duiwels uitgedryf het? en in u Naam baie wonderwerke gedoen?
23 En dan sal Ek aan hulle bely: Ek het julle nooit geken nie; gaan weg van My, julle wat ongeregtigheid doen.
24 Daarom, elkeen wat hierdie woorde van My hoor en dit doen, hom sal Ek vergelyk met 'n wyse man wat sy huis op 'n rots gebou het.
25 En die reën het neergedaal, en die vloede het gekom, en die winde het gewaai en teen daardie huis geslaan; en dit het nie geval nie, want dit was op 'n rots gegrond.
26 En elkeen wat hierdie woorde van my hoor en dit nie doen nie, sal vergelyk word met 'n dwase man wat sy huis op die sand gebou het.
27 En die reën het neergedaal, en die vloede het gekom, en die winde het gewaai en teen daardie huis geslaan; en dit het geval, en sy val was groot.
28 En dit het gebeur, toe Jesus hierdie woorde beëindig het, was die mense verstom oor sy leer.
29 Want Hy het hulle geleer soos een wat gesag het, en nie soos die skrifgeleerdes nie.

HOOFSTUK 8

1 Toe Hy van die berg afgekom het, het groot menigtes Hom gevolg.
2 En kyk, daar kom 'n melaatse en het Hom aanbid en gesê: Here, as U wil, kan U my reinig.
3 En Jesus het sy hand uitgesteek en hom aangeraak en gesê: Ek wil; wees jy rein. En dadelik is sy melaatsheid gereinig.
4 En Jesus sê vir hom: Kyk, jy vertel dit aan niemand nie; maar gaan heen, vertoon jou aan die priester en offer die gawe wat Moses beveel het, as 'n getuienis vir hulle.
5 En toe Jesus in Kapernaum ingegaan het, het 'n hoofman oor honderd na Hom gekom en Hom gesmeek:
6 en gesê: Here, my dienskneg lê by die huis siek van die verlamde, swaar gepynig.
7 En Jesus sê vir hom: Ek sal kom en hom genees.
8 Die hoofman oor honderd antwoord en sê: Here, ek is nie werd dat U onder my dak inkom nie; maar spreek net die woord, en my kneg sal gesond word.
9 Want ek is 'n man onder gesag en het soldate onder my; en ek sê vir hierdie man: Gaan, en hy gaan; en vir 'n ander: Kom, en hy kom; en aan my dienaar: Doen dit, en hy doen dit.
10 Toe Jesus dit hoor, was Hy verwonderd en sê vir die wat gevolg het: Voorwaar Ek sê vir julle, so groot geloof het Ek nie gevind nie, ook nie in Israel nie.
11 En Ek sê vir julle dat baie sal kom van die ooste en die weste en saam met Abraham en Isak en Jakob aansit in die koninkryk van die hemele.
12 Maar die kinders van die koninkryk sal in die buitenste duisternis uitgewerp word; daar sal geween wees en gekners van die tande.
13 En Jesus sê vir die hoofman oor honderd: Gaan heen; en soos jy geglo het, laat dit met jou gebeur. En sy dienaar is in dieselfde uur genees.
14 En toe Jesus in die huis van Petrus kom, sien Hy sy vrou se moeder lê en siek aan koors.
15 En hy het haar hand aangeraak, en die koors het haar verlaat, en sy het opgestaan en hulle bedien.
16 Toe dit aand geword het, het hulle baie na Hom gebring wat van duiwels besete was; en Hy het die geeste uitgedryf deur sy woord en almal wat siek was, genees.
17 sodat vervul sou word wat gespreek is deur die profeet Jesaja, toe hy gesê het: Hy het ons krankhede op Hom geneem en ons krankhede gedra.
18 En toe Jesus groot menigtes rondom Hom sien, het Hy bevel gegee om na die ander kant toe te gaan.
19 En 'n sekere skrifgeleerde het gekom en vir Hom gesê: Meester, ek sal U volg waar U ook al gaan.
20 En Jesus sê vir hom: Die jakkalse het gate, en die voëls van die hemel neste; maar die Seun van die mens het geen plek om sy hoof neer te lê nie.
21 En 'n ander van sy dissipels sê vir Hom: Here, laat my toe om eers my vader te gaan begrawe.
22 Maar Jesus sê vir hom: Volg My; en laat die dooies hulle dooies begrawe.
23 En toe Hy in 'n skip geklim het, het sy dissipels Hom gevolg.
24 En kyk, daar het 'n groot storm in die see gekom, sodat die skip met die golwe bedek was, maar hy het geslaap.
25 En sy dissipels het na Hom gekom en Hom wakker gemaak en gesê: Here, red ons, ons vergaan.
26 En Hy sê vir hulle: Waarom is julle bevrees, kleingelowiges? Toe het hy opgestaan en die winde en die see bestraf; en daar was 'n groot kalmte.
27 Maar die manne het hulle verwonder en gesê: Wat is hierdie mens, dat selfs die winde en die see hom gehoorsaam is!
28 En toe Hy aan die oorkant in die land van die Gergesene gekom het, het twee van die duiwels besete Hom tegemoet

gekom wat uit die grafte uitgekom het, uitermate wreed,
sodat niemand op daardie pad sou verbygaan nie.
29 En kyk, hulle het uitgeroep en gesê: Wat het ons met U
te doen, Jesus, Seun van God? kom jy hierheen om ons
voor die tyd te pynig?
30 En daar was 'n lang entjie van hulle af 'n trop baie varke
wat gewei het.
31 Toe het die duiwels Hom gesmeek en gesê: As U ons
uitdryf, laat ons toe om in die trop varke in te gaan.
32 En Hy sê vir hulle: Gaan. En toe hulle uitkom, het hulle
in die trop varke ingegaan, en kyk, die hele trop varke
hardloop met geweld van 'n steilte af die see in en vergaan
in die water.
33 En die wat hulle bewaar het, het gevlug en die stad
ingegaan en alles vertel en wat met die besetene van die
duiwels gebeur het.
34 En kyk, die hele stad het uitgegaan Jesus tegemoet; en
toe hulle Hom sien, het hulle Hom gesmeek dat Hy van
hulle grondgebied af moes vertrek.

HOOFSTUK 9

1 En hy het in 'n skuit geklim en oorgegaan en in sy eie
stad gekom.
2 En kyk, hulle het 'n verlamde man wat op 'n bed lê, na
Hom gebring; en toe Jesus hulle geloof sien, sê Hy vir die
verlamde: Seun, hou goeie moed; jou sondes is jou
vergewe.
3 En kyk, sommige van die skrifgeleerdes het by hulleself
gesê: Hierdie man laster.
4 En Jesus het hulle gedagtes geken en gesê: Waarom dink
julle kwaad in julle harte?
5 Want of is dit makliker om te sê: Jou sondes is jou
vergewe? of om te sê: Staan op en loop?
6 Maar dat julle kan weet dat die Seun van die mens mag
het om op aarde sondes te vergewe —dan sê Hy vir die
verlamde: Staan op, neem jou bed op en gaan na jou huis.
7 En hy het opgestaan en na sy huis gegaan.
8 Maar toe die skare dit sien, was hulle verwonderd en het
God verheerlik wat sulke krag aan die mense gegee het.
9 En toe Jesus daarvandaan weggaan, sien Hy 'n man met
die naam van Matteus by die tolhuis sit; en Hy sê vir hom:
Volg My. En hy het opgestaan en hom gevolg.
10 En terwyl Jesus in die huis aan tafel was, kom daar baie
tollenaars en sondaars en gaan sit saam met Hom en sy
dissipels.
11 En toe die Fariseërs dit sien, sê hulle vir sy dissipels:
Waarom eet julle Meester saam met tollenaars en sondaars?
12 Maar toe Jesus dit hoor, sê Hy vir hulle: Die wat gesond
is, het nie 'n geneesheer nodig nie, maar die wat siek is.
13 Maar gaan leer wat dit beteken: Ek wil barmhartigheid
hê en nie offer nie, want Ek het nie gekom om regverdiges
te roep nie, maar sondaars tot bekering.
14 Toe kom die dissipels van Johannes na Hom en sê:
Waarom vas ons en die Fariseërs dikwels, maar u dissipels
vas nie?
15 En Jesus sê vir hulle: Kan die bruilofskinders treur
solank die bruidegom by hulle is? maar daar sal dae kom
dat die bruidegom van hulle weggeneem sal word, en dan
sal hulle vas.
16 Niemand sit 'n stuk nuwe lap aan 'n ou kleed nie, want
wat ingegooi word om dit vol te maak, neem uit die kleed,
en die skeur word vererger.
17 'n Mens gooi ook geen nuwe wyn in ou sakke nie;
anders breek die sakke, en die wyn raak op, en die sakke
vergaan; maar hulle gooi nuwe wyn in nuwe sakke, en
altwee bly behoue.
18 Terwyl hy hierdie dinge aan hulle spreek, kyk, daar kom
'n sekere owerste en aanbid hom en sê: My dogter is nou al
dood; maar kom lê jou hand op haar, en sy sal lewe.
19 En Jesus het opgestaan en Hom gevolg, en so ook sy
dissipels.
20 En kyk, 'n vrou wat twaalf jaar lank aan bloedvloeiing
siek was, het agter hom aangekom en die soom van sy
kleed aangeraak.
21 Want sy het by haarself gesê: As ek maar sy kleed
aanraak, sal ek gesond word.
22 Maar Jesus het hom omgedraai, en toe hy haar sien, sê
Hy: Dogter, wees gerus; jou geloof het jou gesond gemaak.
En die vrou is van daardie uur af gesond geword.
23 En toe Jesus in die huis van die owerste inkom en sien
hoe die predikante en die mense 'n lawaai maak,
24 Hy sê vir hulle: Gee plek, want die slavin is nie dood
nie, maar slaap. En hulle het hom tot spot gelag.
25 Maar toe die manskappe weggestuur is, het hy ingegaan
en haar aan die hand gevat, en die slavin het opgestaan.
26 En die roem hiervan het na die hele land gegaan.
27 En toe Jesus daarvandaan weggaan, het twee blindes
Hom gevolg en geroep en gesê: Seun van Dawid, ontferm
U oor ons!
28 En toe Hy in die huis ingaan, kom die blindes na Hom;
en Jesus sê vir hulle: Glo julle dat Ek dit kan doen? Hulle
sê vir Hom: Ja, Here!
29 Toe het Hy hulle oë aangeraak en gesê: Laat dit vir julle
geskied volgens julle geloof.
30 En hulle oë is geopen; en Jesus het hulle streng bevel
gegee en gesê: Pas op dat niemand dit weet nie.
31 Maar hulle het, toe hulle weggegaan het, sy roem in
daardie hele land versprei.
32 Terwyl hulle uitgaan, het hulle 'n stom man wat van 'n
duiwel besete was, na Hom gebring.
33 En toe die duiwel uitgedryf is, het die stomme gepraat;
34 Maar die Fariseërs sê: Hy dryf die duiwels uit deur die
owerste van die duiwels.
35 En Jesus het in al die stede en dorpe rondgegaan en in
hulle sinagoges geleer en die evangelie van die koninkryk
verkondig en elke siekte en elke kwaal onder die volk
genees.
36 Maar toe Hy die skare sien, het Hy innig jammer gevoel
oor hulle, omdat hulle beswyk het en verstrooi was soos
skape wat geen herder het nie.
37 Toe sê Hy vir sy dissipels: Die oes is wel groot, maar
die arbeiders min;
38 Bid dan die Here van die oes, dat Hy arbeiders in sy oes
sal uitstuur.

HOOFSTUK 10

1 En nadat Hy sy twaalf dissipels na Hom geroep het, het
Hy hulle mag gegee teen onrein geeste, om hulle uit te dryf
en om elke siekte en allerhande kwaal te genees.

2 En die name van die twaalf apostels is dit; Die eerste, Simon, wat Petrus genoem word, en Andreas, sy broer; Jakobus, die seun van Sebedeüs, en Johannes, sy broer;
3 Filippus en Bartolomeus; Thomas en Matteus, die tollenaar; Jakobus, die seun van Alfeus, en Lebbaeus, wie se van Thaddeus was;
4 Simon die Kanaäniet en Judas Iskariot, wat hom ook verraai het.
5 Jesus het hierdie twaalf uitgestuur en hulle bevel gegee en gesê: Moenie op die pad van die heidene gaan nie, en moenie ingaan in enige stad van die Samaritane nie.
6 Maar gaan liewer na die verlore skape van die huis van Israel.
7 En terwyl julle gaan, preek en sê: Die koninkryk van die hemele het naby gekom.
8 Maak siekes gesond, reinig melaatses, wek dooies op, dryf duiwels uit; verniet het julle ontvang, verniet gee.
9 Verskaf nie goud of silwer of koper in julle beursies nie,
10 Geen skraap vir jou reis nie, geen twee rokke, geen skoene of nog stokke nie, want die werker is sy spys werd.
11 En in watter stad of dorp julle ook al mag ingaan, ondersoek wie daarin waardig is; en bly daar totdat julle daarvandaan gaan.
12 En as julle in 'n huis kom, groet dit.
13 En as die huis dit waardig is, laat julle vrede daaroor kom; maar as dit nie waardig is nie, laat julle vrede na julle terugkeer.
14 En elkeen wat julle nie ontvang en julle woorde nie hoor nie, as julle uit daardie huis of stad uitgaan, skud die stof van julle voete af.
15 Voorwaar Ek sê vir julle, dit sal verdraagliker wees vir die land Sodom en Gomorra in die oordeelsdag as vir daardie stad.
16 Kyk, Ek stuur julle soos skape onder die wolwe uit; wees dan wys soos slange en onskadelik soos duiwe.
17 Maar pas op vir die mense, want hulle sal julle oorlewer aan die rade, en hulle sal julle gésel in hulle sinagoges;
18 En julle sal voor goewerneurs en konings gebring word ter wille van my, as 'n getuienis teen hulle en die heidene.
19 Maar wanneer hulle julle oorlewer, moenie dink hoe of wat julle moet spreek nie; want in daardie selfde uur sal julle gegee word wat julle sal spreek.
20 Want dit is nie julle wat spreek nie, maar die Gees van julle Vader wat in julle spreek.
21 En die broer moet die broer aan die dood oorgee en die vader die kind; en die kinders moet teen hulle ouers opstaan en hulle doodmaak.
22 En julle sal deur almal gehaat word ter wille van my Naam; maar hy wat volhard tot die einde toe, sal gered word.
23 Maar as hulle julle in hierdie stad vervolg, vlug na 'n ander; want voorwaar Ek sê vir julle, julle sal nie deur die stede van Israel getrek het voordat die Seun van die mens gekom het nie.
24 Die dissipel is nie bo sy heer nie, ook nie die dienskneg bo sy heer nie.
25 Dit is genoeg vir die dissipel dat hy soos sy heer is en die dienskneg as sy heer. As hulle die eienaar van die huis Beëlsebul genoem het, hoeveel te meer sal hulle hulle van sy huisgesin noem?
26 Vrees hulle dan nie, want daar is niks bedek wat nie geopenbaar sal word nie; en weggesteek, dit sal nie bekend word nie.
27 Wat Ek vir julle in die duisternis sê, spreek julle in die lig; en wat julle in die oor hoor, verkondig julle op die dakke.
28 En moenie vrees vir die wat die liggaam doodmaak, maar die siel nie kan doodmaak nie; maar vrees Hom liewer wat die siel sowel as die liggaam in die hel kan verderwe.
29 Word twee mossies nie vir 'n penning verkoop nie? en een van hulle sal nie op die grond val sonder julle Vader nie.
30 Maar die hare van julle hoof is almal getel.
31 Wees dan nie bevrees nie, julle is meer werd as baie mossies.
32 Elkeen dan wat My sal bely voor die mense, hom sal Ek ook bely voor my Vader wat in die hemele is.
33 Maar elkeen wat My verloën voor die mense, hom sal Ek ook verloën voor my Vader wat in die hemele is.
34 Moenie dink dat Ek gekom het om vrede op aarde te stuur nie; Ek het nie gekom om vrede te stuur nie, maar 'n swaard.
35 Want Ek het gekom om 'n man teen sy vader te twis, en die dogter teen haar moeder en die skoondogter teen haar skoonmoeder.
36 En 'n man se vyande sal sy eie huisgesin wees.
37 Wie vader of moeder liewer het as my, is My nie waardig nie; en hy wat seun of dogter liewer het as my, is My nie waardig nie.
38 En hy wat sy kruis nie neem en My volg nie, is My nie werd nie.
39 Wie sy lewe vind, sal dit verloor; en hy wat sy lewe om My ontwil verloor, sal dit vind.
40 Wie julle ontvang, ontvang My, en wie My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het.
41 Hy wat 'n profeet in die naam van 'n profeet ontvang, sal 'n profeet se beloning ontvang; en hy wat 'n regverdige ontvang in die naam van 'n regverdige, sal 'n regverdige se beloning ontvang.
42 En elkeen wat aan een van hierdie kleintjies 'n beker koue water gee om te drink net in die naam van 'n dissipel, voorwaar Ek sê vir julle, hy sal geensins sy beloning verloor nie.

HOOFSTUK 11

1 En dit het gebeur, nadat Jesus geëindig het om sy twaalf dissipels bevele te gee, het Hy daarvandaan vertrek om in hulle stede te leer en te preek.
2 En toe Johannes in die gevangenis die werke van Christus gehoor het, het hy twee van sy dissipels gestuur,
3 En hy sê vir hom: Is U die een wat sou kom, of soek ons 'n ander?
4 Jesus antwoord en sê vir hulle: Gaan wys weer vir Johannes wat julle hoor en sien.
5 Die blindes sien hulle, en die kreupeles loop, die melaatses word gereinig, en die dowes hoor, die dooies word opgewek, en aan die armes word die evangelie verkondig.
6 En geseënd is hy wat aan My nie aanstoot neem nie.

7 En toe hulle weggaan, begin Jesus vir die skare aangaande Johannes te sê: Wat het julle uitgegaan in die woestyn om te sien? 'n Riet geskud deur die wind?
8 Maar waarvoor het julle uitgegaan om te sien? 'n Man geklee in sagte klere? kyk, die wat sagte klere dra, is in koningshuise.
9 Maar waarvoor het julle uitgegaan om te sien? 'n Profeet? ja, Ek sê vir julle, en meer as 'n profeet.
10 Want dit is hy van wie geskrywe is: Kyk, Ek stuur my boodskapper voor jou aangesig, wat jou weg voor jou sal regmaak.
11 Voorwaar Ek sê vir julle, onder die wat uit vroue gebore is, het geen groter as Johannes die Doper opgestaan nie; maar die minste in die koninkryk van die hemele is groter as hy.
12 En van die dae van Johannes die Doper af tot nou toe word die koninkryk van die hemele aangerand, en die geweldenaars neem dit met geweld.
13 Want al die profete en die wet het geprofeteer tot op Johannes.
14 En as julle dit wil ontvang, dit is Elia wat sou kom.
15 Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.
16 Maar waarmee sal ek hierdie geslag vergelyk? Dit is soos met kinders wat op die markte sit en na hulle maats roep,
17 en gesê: Ons het vir julle op die fluit gespeel, en julle het nie gedans nie; ons het oor julle getreur, en julle het nie getreur nie.
18 Want Johannes het gekom en nie geëet of gedrink nie, en hulle sê: Hy het 'n duiwel.
19 Die Seun van die mens het gekom en eet en drink, en hulle sê: Daar is 'n vraat man en 'n wynsuiper, 'n vriend van tollenaars en sondaars. Maar wysheid word deur haar kinders geregverdig.
20 Toe het hy begin om die stede waarin die meeste van sy magtige werke gedoen is, te verwyt, omdat hulle hulle nie bekeer het nie.
21 Wee jou, Chorasin! wee jou, Betsaida! want as die kragtige werke wat in julle gedoen is, in Tirus en Sidon gedoen was, sou hulle hulle lank gelede in sak en as bekeer het.
22 Maar Ek sê vir julle: Dit sal vir Tirus en Sidon verdraagliker wees in die oordeelsdag as vir julle.
23 En jy, Kapernaum, wat tot die hemel toe verhef is, sal na die hel neergewerp word; want as die magtige werke wat in jou gedoen is, in Sodom plaasgevind het, sou dit gebly het tot vandag toe.
24 Maar Ek sê vir julle dat dit vir die land Sodom verdraagliker sal wees in die oordeelsdag as vir jou.
25 In daardie tyd het Jesus geantwoord en gesê: Ek dank U, Vader, Here van hemel en aarde, dat U hierdie dinge vir wyse en verstandiges verberg het en dit aan kindertjies geopenbaar het.
26 Net so, Vader, want so het dit goed gelyk in u oë.
27 Alles is aan My oorgegee deur my Vader, en niemand ken die Seun nie, behalwe die Vader; ook ken niemand die Vader nie, behalwe die Seun, en aan wie die Seun hom ook al wil openbaar.
28 Kom na My toe, almal wat vermoeid en oorlaai is, en Ek sal julle rus gee.
29 Neem my juk op julle en leer van My; want Ek is sagmoedig en nederig van hart, en julle sal rus vind vir julle siele.
30 Want my juk is sag, en my las is lig.

HOOFSTUK 12

1 In daardie tyd het Jesus op die sabbatdag deur die koring gegaan; en sy dissipels was honger en het begin om are af te pluk en te eet.
2 Maar toe die Fariseërs dit sien, sê hulle vir Hom: Kyk, u dissipels doen wat nie geoorloof is om op die sabbatdag te doen nie.
3 Maar hy sê vir hulle: Het julle nie gelees wat Dawid gedoen het toe hy honger was en die wat by hom was nie;
4 Hoe hy in die huis van God ingegaan het en die toonbrode geëet het wat hom nie geoorloof was om te eet nie, ook nie vir die wat by hom was nie, maar net vir die priesters?
5 Of het julle nie in die wet gelees dat die priesters in die tempel op die sabbat die sabbat ontheilig en onberispelik is nie?
6 Maar Ek sê vir julle, in hierdie plek is een groter as die tempel.
7 Maar as julle geweet het wat dit beteken, Ek wil barmhartigheid hê, en nie offer nie, sou julle die onskuldiges nie veroordeel het nie.
8 Want die Seun van die mens is Here ook van die sabbatdag.
9 En toe Hy daarvandaan weggegaan het, het Hy in hulle sinagoge ingegaan.
10 En kyk, daar was 'n man met sy hand verdroog. En hulle het Hom gevra en gesê: Is dit geoorloof om op die sabbat te genees? dat hulle hom kan aankla.
11 En Hy sê vir hulle: Watter man sal daar onder julle wees wat een skaap sal hê, en as dit op die sabbatdag in 'n put val, sal hy dit nie gryp en uithaal nie?
12 Hoeveel is 'n mens dan beter as 'n skaap? Daarom is dit geoorloof om goed te doen op die sabbatdae.
13 Toe sê Hy vir die man: Steek jou hand uit. En hy het dit uitgespan; en dit is heel herstel soos die ander.
14 Toe het die Fariseërs uitgegaan en raad teen Hom gehou om Hom te vernietig.
15 Maar toe Jesus dit weet, het Hy hom daarvandaan teruggetrek, en groot menigtes het Hom gevolg, en Hy het almal gesond gemaak;
16 En hulle het bevel gegee om Hom nie bekend te maak nie.
17 sodat vervul sou word wat deur die profeet Jesaja gespreek is deur te sê:
18 Kyk, my kneg wat Ek uitverkies het; my beminde, in wie my siel 'n welbehae het; Ek sal my Gees op hom lê, en hy sal die oordeel aan die heidene bekend maak.
19 Hy sal nie twis en nie huil nie; en niemand sal sy stem op die strate hoor nie.
20 'n Geknakte riet sal hy nie breek nie, en rokende vlas sal hy nie uitblus nie, totdat hy 'n oordeel tot oorwinning uitstuur.
21 En op sy Naam sal die heidene vertrou.
22 Toe is 'n duiwelsbesete, blind en stom, na Hom gebring; en Hy het hom gesond gemaak, sodat die blinde en stomme gepraat en gesien het.

23 En die hele volk was verbaas en sê: Is dit nie die seun van Dawid nie?
24 Maar toe die Fariseërs dit hoor, sê hulle: Hierdie man dryf nie duiwels uit nie, maar deur Beëlsebul, die owerste van die duiwels.
25 En Jesus het hulle gedagtes geken en vir hulle gesê: Elke koninkryk wat teen homself verdeeld is, word verwoes; en elke stad of huis wat teen homself verdeeld is, sal nie bestaan nie.
26 En as die Satan die Satan uitdryf, is hy teen homself verdeeld; hoe sal sy koninkryk dan bly staan?
27 En as Ek deur Beëlsebul duiwels uitdryf, deur wie dryf julle kinders hulle uit? daarom sal hulle julle regters wees.
28 Maar as Ek deur die Gees van God duiwels uitdryf, dan het die koninkryk van God na julle gekom.
29 Of hoe kan iemand in die huis van 'n sterk man ingaan en sy besittings buit, as hy nie eers die sterk man bind nie? en dan sal hy sy huis verwoes.
30 Hy wat nie by my is nie, is teen my; en hy wat nie saam met My versamel nie, verstrooi.
31 Daarom sê Ek vir julle: Alle soorte sonde en lastering sal aan die mense vergewe word, maar die lastering teen die Heilige Gees sal aan die mense nie vergewe word nie.
32 En elkeen wat 'n woord teen die Seun van die mens spreek, hom sal dit vergewe word; maar elkeen wat teen die Heilige Gees spreek, dit sal hom nie vergewe word nie, ook nie in hierdie wêreld of in die toekomstige wêreld nie.
33 Maak óf die boom goed en sy vrugte goed; of anders maak die boom bedorwe en sy vrugte bedorwe, want aan sy vrugte word die boom geken.
34 Addergeslag, hoe kan julle, wat sleg is, goeie dinge spreek? want uit die oorvloed van die hart spreek die mond.
35 'n Goeie mens bring uit die goeie skat van die hart goeie dinge te voorskyn, en 'n slegte mens bring uit die slegte skat slegte dinge te voorskyn.
36 Maar Ek sê vir julle dat van elke ydele woord wat die mense spreek, daarvan sal hulle rekenskap gee op die oordeelsdag.
37 Want uit jou woorde sal jy geregverdig word, en uit jou woorde sal jy veroordeel word.
38 En sommige van die skrifgeleerdes en van die Fariseërs het geantwoord en gesê: Meester, ons sou 'n teken van U sien.
39 Maar Hy antwoord en sê vir hulle: 'n Slegte en owerspelige geslag soek 'n teken; en daar sal geen teken aan hom gegee word nie, behalwe die teken van die profeet Jona.
40 Want soos Jona drie dae en drie nagte in die buik van die walvis was; so sal die Seun van die mens drie dae en drie nagte in die hart van die aarde wees.
41 Die manne van Nineve sal saam met hierdie geslag in die oordeel opstaan en dit veroordeel, omdat hulle hulle bekeer het op die prediking van Jona; en kyk, hier is 'n groter as Jona.
42 Die koningin van die Suide sal saam met hierdie geslag in die oordeel opstaan en dit veroordeel; want sy het van die eindes van die aarde af gekom om die wysheid van Salomo te hoor; en kyk, hier is 'n groter as Salomo.
43 As die onrein gees uit 'n mens uitgegaan het, loop hy deur droë plekke en soek rus, en kry niks nie.
44 Toe sê hy: Ek sal teruggaan na my huis waar ek uitgegaan het; en as hy kom, vind hy dit leeg, uitgevee en versier.
45 Toe gaan hy en neem sewe ander geeste slegter as hyself saam, en hulle gaan in en woon daar; en die laaste toestand van daardie man is erger as die eerste. So sal dit ook wees met hierdie goddelose geslag.
46 Terwyl hy nog met die volk gepraat het, het sy moeder en sy broers daar buite gestaan en wou met hom praat.
47 Toe sê een vir hom: Kyk, jou moeder en jou broers staan buite en begeer om met jou te praat.
48 Maar hy antwoord en sê vir hom wat hom vertel het: Wie is my moeder? en wie is my broers?
49 En Hy het sy hand na sy dissipels uitgesteek en gesê: Hier is my moeder en my broers!
50 Want elkeen wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is, dit is my broer en suster en moeder.

HOOFSTUK 13

1 Dieselfde dag het Jesus uit die huis gegaan en by die see gaan sit.
2 En groot menigtes het by hom vergader, sodat hy in 'n skuit geklim en gaan sit het; en die hele menigte het op die strand gestaan.
3 En Hy het baie dinge in gelykenisse met hulle gespreek en gesê: Kyk, 'n saaier het uitgegaan om te saai;
4 En toe hy saai, het sommige saad langs die pad geval, en die voëls het gekom en dit opgeëet.
5 Sommige het op klipperige plekke geval waar hulle nie baie grond gehad het nie, en dadelik het hulle opgeskiet, omdat hulle geen diep aarde gehad het nie.
6 En toe die son op was, is hulle verskroei; en omdat hulle geen wortel gehad het nie, het hulle verdor.
7 En sommige het tussen die dorings geval; en die dorings het opgespring en dit verstik.
8 Maar ander het in goeie grond geval en vrugte gedra, die een honderdvoudig, die ander sestigvoudig, die ander dertigvoudig.
9 Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.
10 En die dissipels het gekom en vir Hom gesê: Waarom spreek U met hulle deur gelykenisse?
11 Hy antwoord en sê vir hulle: Omdat dit aan julle gegee is om die verborgenhede van die koninkryk van die hemele te ken, maar aan hulle is dit nie gegee nie.
12 Want elkeen wat het, aan hom sal gegee word, en hy sal meer oorvloed hê; maar elkeen wat nie het nie, van hom sal weggeneem word ook wat hy het.
13 Daarom spreek Ek tot hulle in gelykenisse, omdat hulle sien, sien nie; en terwyl hulle hoor, hoor hulle nie en verstaan hulle nie.
14 En daarin is die profesie van Jesaja vervul, wat sê: Deur te hoor, sal julle hoor en nie verstaan nie; en siende sal julle sien en nie sien nie;
15 Want die hart van hierdie volk is grof geword, en hulle ore is dof van gehoor, en hulle het hulle oë toegemaak; dat hulle nie ooit met hul oë sou sien en met hul ore hoor en met hul hart sou verstaan en hulle sou bekeer en Ek hulle sou genees nie.
16 Maar geseënd is jou oë, want hulle sien, en jou ore, omdat hulle hoor.

17 Want voorwaar Ek sê vir julle, dat baie profete en regverdiges begeer het om te sien wat julle sien, en dit nie gesien het nie; en om te hoor wat julle hoor en dit nie gehoor het nie.
18 Hoor dan die gelykenis van die saaier.
19 As iemand die woord van die koninkryk hoor en dit nie verstaan nie, dan kom die Bose en vang wat in sy hart gesaai is. Dit is hy wat langs die pad saad ontvang het.
20 Maar hy wat die saad op klipperige plekke ontvang het, dit is hy wat die woord hoor en dit anon met blydskap aanneem;
21 Maar hy het nie wortel in homself nie, maar volhard vir 'n tyd lank;
22 En hy wat saad onder die dorings ontvang het, is hy wat die woord hoor; en die sorg van hierdie wêreld en die bedrog van rykdom verstik die woord, en hy word onvrugbaar.
23 Maar hy wat saad in die goeie aarde ontvang het, is hy wat die woord hoor en dit verstaan; wat ook vrug dra en baar, die een honderdvoudig, die ander sestigvoudig, die ander dertigvoudig.
24 'n Ander gelykenis het Hy aan hulle vertel en gesê: Die koninkryk van die hemele is vergelykbaar met 'n man wat goeie saad in sy land gesaai het.
25 Maar terwyl die mense slaap, het sy vyand gekom en onkruid tussen die koring gesaai en weggegaan.
26 Maar toe die lem opgeskiet en vrugte gedra het, het die onkruid ook verskyn.
27 Toe kom die dienaars van die huisheer en sê vir hom: Meneer, het u nie goeie saad in u land gesaai nie? waar kom dit dan onkruid vandaan?
28 Hy sê vir hulle: 'n Vyand het dit gedoen. Die dienaars sê vir hom: Wil jy dan dat ons hulle gaan bymekaarmaak?
29 Maar hy sê: Nee! dat julle nie, terwyl julle die onkruid bymekaarmaak, ook die koring daarmee uitroei nie.
30 Laat altwee saam groei tot die oes toe; en in die tyd van die oes sal ek vir die maaiers sê: Maak eers die onkruid bymekaar en bind dit in bondels om dit te verbrand; maar bring die koring bymekaar in my skuur.
31 'n Ander gelykenis het Hy aan hulle vertel en gesê: Die koninkryk van die hemele is soos 'n mosterdsaad wat 'n man geneem en in sy land gesaai het.
32 Dit is wel die minste van al die saad, maar as dit gegroei het, is dit die grootste onder die kruie en word 'n boom, sodat die voëls van die hemel kom en vernag in die takke daarvan.
33 'n Ander gelykenis het Hy aan hulle vertel; Die koninkryk van die hemele is soos suurdeeg wat 'n vrou geneem en in drie mate meel weggesteek het totdat dit alles gesuur is.
34 Al hierdie dinge het Jesus deur gelykenisse aan die skare gesê; en sonder gelykenis het Hy nie met hulle gespreek nie.
35 sodat vervul sou word wat deur die profeet gespreek is deur te sê: Ek sal my mond oopmaak deur gelykenisse; Ek sal dinge uitspreek wat van die grondlegging van die wêreld af geheim gehou is.
36 En Jesus het die skare weggestuur en in die huis ingegaan, en sy dissipels het na Hom gekom en gesê: Vertel ons die gelykenis van die onkruid van die veld.
37 Hy antwoord en sê vir hulle: Hy wat die goeie saad saai, is die Seun van die mens;
38 Die veld is die wêreld; die goeie saad is die kinders van die koninkryk; maar die onkruid is die kinders van die Bose;
39 Die vyand wat hulle gesaai het, is die duiwel; die oes is die einde van die wêreld; en die maaiers is die engele.
40 Soos daarom die onkruid bymekaargemaak en in die vuur verbrand word; so sal dit wees aan die einde van hierdie wêreld.
41 Die Seun van die mens sal sy engele uitstuur, en hulle sal uit sy koninkryk versamel alle dinge wat aanstoot gee, en die wat ongeregtigheid doen;
42 en sal hulle in 'n vuuroond gooi; daar sal 'n geween en gekners van die tande wees.
43 Dan sal die regverdiges skyn soos die son in die koninkryk van hulle Vader. Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.
44 Weereens, die koninkryk van die hemel is soos 'n skat wat in 'n veld verborge is; wat, as iemand dit kry, wegsteek, en uit blydskap daaroor gaan en alles wat hy het verkoop, en daardie stuk grond koop.
45 Weereens, die koninkryk van die hemele is soos 'n handelaar wat mooi pêrels soek.
46 Hy het, toe hy een baie kosbare pêrel gekry het, gegaan en alles wat hy het, verkoop en dit gekoop.
47 Weereens, die koninkryk van die hemele is soos 'n net wat in die see gegooi en van elke soort bymekaargemaak is.
48 En toe dit vol was, het hulle na die wal getrek en gaan sit en die goeies in potte bymekaargemaak, maar die slegtes weggegooi.
49 So sal dit wees aan die voleinding van die wêreld: die engele sal uitgaan en die goddelose onder die regverdiges skei,
50 En sal hulle in die vuuroond gooi: daar sal 'n geween en gekners van die tande wees.
51 Jesus sê vir hulle: Het julle al hierdie dinge verstaan? Hulle sê vir Hom: Ja, Here!
52 Toe sê Hy vir hulle: Daarom is elke skrifgeleerde wat aan die koninkryk van die hemele onderrig word, soos 'n man wat 'n huisbewoner is, wat uit sy skat nuwe en ou dinge te voorskyn bring.
53 En toe Jesus hierdie gelykenisse voltooi het, het Hy daarvandaan weggegaan.
54 En toe Hy in sy land ingekom het, het Hy hulle in hulle sinagoge geleer, sodat hulle verbaas was en gesê het: Waar het hierdie man hierdie wysheid en hierdie magtige werke vandaan?
55 Is dit nie die seun van die timmerman nie? word sy moeder nie Maria genoem nie? en sy broers, Jakobus en Joses en Simon en Judas?
56 En sy susters, is hulle nie almal by ons nie? Waar kom hierdie man dan al hierdie dinge vandaan?
57 En hulle was aanstoot aan hom. Maar Jesus sê vir hulle: 'n Profeet is nie sonder eer nie, behalwe in sy eie land en in sy huis.
58 En hy het nie baie magtige werke daar gedoen vanweë hulle ongeloof nie.

HOOFSTUK 14

1 In daardie tyd het Herodes, die viervors, van die roem van Jesus gehoor,

2 En hy het aan sy dienaars gesê: Dit is Johannes die Doper; hy is opgewek uit die dood; en daarom word kragtige werke in hom openbaar.
3 Want Herodes het Johannes gegryp en hom gebind en in die gevangenis gesit ter wille van Herodias, die vrou van sy broer Filippus.
4 Want Johannes sê vir hom: Dit is u nie geoorloof om haar te hê nie.
5 En toe hy hom wou doodmaak, was hy bang vir die skare, omdat hulle hom as 'n profeet beskou het.
6 Maar toe Herodes se verjaarsdag gehou is, het die dogter van Herodias voor hulle gedans en Herodes behaag.
7Daarop het hy met 'n eed beloof om haar te gee wat sy ook al sou vra.
8 En sy, wat vooraf deur haar moeder onderrig is, sê: Gee my hier die hoof van Johannes Doper in 'n bak.
9 En die koning was jammer; maar ter wille van die eed en die wat saam met hom aan tafel was, het hy beveel dat dit aan haar gegee moes word.
10 En hy het gestuur en Johannes in die tronk onthoof.
11 En sy hoof is in 'n skottel gebring en aan die meisie gegee, en sy het dit na haar moeder gebring.
12 En sy dissipels het gekom en die liggaam geneem en dit begrawe en gegaan en dit vir Jesus vertel.
13 Toe Jesus dit hoor, het Hy daarvandaan per skip vertrek na 'n verlate plek afgesonder; en toe die skare dit hoor, het hulle Hom te voet uit die stede gevolg.
14 En Jesus het uitgegaan en 'n groot menigte gesien, en Hy was innig jammer vir hulle, en Hy het hulle siekes gesond gemaak.
15 En toe dit aand geword het, het sy dissipels na Hom gekom en gesê: Dit is 'n verlate plek, en die tyd is nou verby; stuur die skare weg, dat hulle na die dorpe kan gaan en vir hulle voedsel kan koop.
16 Maar Jesus sê vir hulle: Hulle hoef nie weg te gaan nie; gee vir hulle om te eet.
17 En hulle sê vir hom: Ons het hier net vyf brode en twee visse.
18 Hy sê: Bring hulle hier na my toe.
19 En Hy het die skare bevel gegee om op die gras te gaan sit, en Hy het die vyf brode en die twee visse geneem en opgekyk na die hemel, geseën en gebreek en die brode aan sy dissipels gegee en die dissipels aan die skare .
20 En hulle het almal geëet en versadig geword, en van die brokstukke wat oorgebly het, het hulle twaalf mandjies vol opgetel.
21 En die wat geëet het, was omtrent vyf duisend man, buiten vroue en kinders.
22 En Jesus het dadelik sy dissipels gedwing om in 'n skip te klim en voor Hom uit te gaan na die oorkant toe, terwyl Hy die skare wegstuur.
23 En nadat Hy die skare weggestuur het, het Hy apart op die berg geklim om te bid; en toe dit aand geword het, was Hy alleen daar.
24 Maar die skip was nou in die middel van die see, deur die golwe gegooi, want die wind was teenstrydig.
25 En in die vierde nagwaak het Jesus na hulle gegaan terwyl hy op die see wandel.
26 En toe die dissipels Hom op die see sien loop, was hulle ontsteld en sê: Dit is 'n gees; en hulle het uitgeroep uit vrees.
27 Maar Jesus het dadelik met hulle gespreek en gesê: Hou goeie moed; dit is ek; wees nie bang nie.
28 En Petrus het Hom geantwoord en gesê: Here, as dit U is, beveel my om op die water na U te kom.
29 En hy sê: Kom! En toe Petrus uit die skip afklim, het hy op die water geloop om na Jesus toe te gaan.
30 Maar toe hy die wind sien woes, was hy bang; en begin sink, het hy uitgeroep en gesê: Here, red my!
31 En Jesus het dadelik sy hand uitgesteek en hom gegryp en vir hom gesê: O kleingelowige, waarom het jy getwyfel?
32 En toe hulle in die skuit klim, het die wind gaan lê.
33 En die wat in die skuit was, het gekom en Hom aanbid en gesê: Voorwaar, U is die Seun van God.
34 En toe hulle deurgetrek het, het hulle in die land Genesaret gekom.
35 En toe die manne van daardie plek hom te wete gekom het, het hulle na die hele land rondom gestuur en almal wat siek was, na hom gebring;
36 En hy het Hom gesmeek dat hulle net die soom van sy kleed mag aanraak, en almal wat dit aangeraak het, is volkome gesond gemaak.

HOOFSTUK 15

1 Toe het skrifgeleerdes en Fariseërs wat uit Jerusalem was, na Jesus gekom en gesê:
2 Waarom oortree u dissipels die oorlewering van die ouderlinge? want hulle was nie hul hande as hulle brood eet nie.
3 Maar Hy antwoord en sê vir hulle: Waarom oortree julle ook die gebod van God deur julle oorlewering?
4 Want God het bevel gegee en gesê: Eer jou vader en jou moeder, en: Wie vader of moeder vloek, laat hom die dood sterf.
5 Maar julle sê: Elkeen wat vir sy vader of sy moeder sê: Dit is 'n gawe, met alles wat jy van my kan baat;
6 En eer nie sy vader of sy moeder nie, hy sal vry wees. So het julle die gebod van God kragteloos gemaak deur julle oorlewering.
7 Geveinsdes, goed het Jesaja van julle geprofeteer deur te sê:
8 Hierdie volk nader My met hulle mond en eer My met hulle lippe; maar hulle hart is ver van my af.
9 Maar tevergeefs aanbid hulle My deur leringe te leer wat gebooie van mense is.
10 En Hy het die skare geroep en vir hulle gesê: Hoor en verstaan!
11 Nie wat in die mond ingaan, maak 'n mens onrein nie; maar wat uit die mond uitgaan, dit maak die mens onrein.
12 Toe kom sy dissipels en sê vir Hom: Weet U dat die Fariseërs aanstoot geneem het nadat hulle hierdie woord gehoor het?
13 Maar Hy antwoord en sê: Elke plant wat my hemelse Vader nie geplant het nie, sal ontwortel word.
14 Laat hulle staan: hulle is blinde leiers van blindes. En as 'n blinde 'n blinde lei, sal altwee in die sloot val.
15 Toe antwoord Petrus en sê vir hom: Verklaar vir ons hierdie gelykenis.
16 En Jesus sê: Is julle ook nog sonder verstand?
17 Verstaan julle nog nie dat alles wat deur die mond ingaan, in die maag ingaan en in die wurg uitgewerp word nie?

18 Maar die dinge wat uit die mond uitgaan, kom uit die hart; en hulle het die mens onrein gemaak.
19 Want uit die hart kom daar slegte gedagtes, moorde, owerspel, hoererye, diefstalle, valse getuienis, godslastering.
20 Dit is die dinge wat 'n mens onrein maak, maar om met ongewaste hande te eet, maak 'n mens nie onrein nie.
21 Toe het Jesus daarvandaan gegaan en na die gebiede van Tirus en Sidon vertrek.
22 En kyk, 'n Kanaänse vrou het uit dieselfde gebied gekom en na Hom geroep en gesê: Wees my genadig, Here, Seun van Dawid; my dogter is erg gekwel deur 'n duiwel.
23 Maar hy het haar nie 'n woord geantwoord nie. En sy dissipels het gekom en Hom gesmeek en gesê: Stuur haar weg; want sy roep agter ons aan.
24 Maar hy antwoord en sê: Ek is nie gestuur nie, behalwe na die verlore skape van die huis van Israel.
25 Toe het sy gekom en Hom aanbid en gesê: Here, help my!
26 Maar hy antwoord en sê: Dit is nie reg om die brood van die kinders te neem en dit vir die honde te gooi nie.
27 En sy sê: Waarlik, Here, tog eet die honde van die krummels wat van hulle eienaars se tafel val.
28 Toe antwoord Jesus en sê vir haar: O Vrou, groot is jou geloof; laat dit vir jou wees soos jy wil. En haar dogter is van daardie selfde uur af gesond geword.
29 En Jesus het daarvandaan weggegaan en naby die see van Galiléa gekom; en op 'n berg geklim en daar gaan sit.
30 En groot menigtes het na Hom gekom en by hulle die kreupeles, blindes, stommes, verminktes en baie ander gehad, en hulle het hulle voor Jesus se voete neergegooi; en Hy het hulle gesond gemaak:
31 Sodat die skare hulle verwonder het toe hulle die stomme sien praat, die verminktes gesond word, die kreupeles om te loop en die blindes om te sien, en hulle het die God van Israel verheerlik.
32 Toe roep Jesus sy dissipels na Hom en sê: Ek het medelye met die skare, want hulle bly nou drie dae by My en het niks om te eet nie; en Ek sal hulle nie laat vas nie, sodat hulle nie op die pad beswyk nie.
33 En sy dissipels sê vir Hom: Waarvandaan sou ons soveel brood in die woestyn hê om so 'n groot menigte te versadig?
34 En Jesus sê vir hulle: Hoeveel brode het julle? En hulle sê: Sewe en 'n paar vissies.
35 En hy het die skare bevel gegee om op die grond te gaan sit.
36 En Hy het die sewe brode en die visse geneem en gedank en dit gebreek en aan sy dissipels gegee en die dissipels aan die skare.
37 En hulle het almal geëet en versadig geword, en van die stukkende vleis wat oorgebly het, het hulle sewe mandjies vol opgetel.
38 En die wat geëet het, was vierduisend man, buiten vroue en kinders.
39 En hy het die skare weggestuur en die skip gevat en in die gebied van Magdala gekom.

HOOFSTUK 16

1 Die Fariseërs het ook saam met die Sadduseërs gekom en Hom versoek het om aan hulle 'n teken uit die hemel te wys.
2 Hy antwoord en sê vir hulle: As dit aand word, sê julle: Dit sal mooi weer wees, want die lug is rooi.
3 En in die môre, vandag sal dit ongure weer wees, want die lug is rooi en donker. O julle geveinsdes, julle kan die aangesig van die hemel onderskei; maar kan julle nie die tekens van die tye onderskei nie?
4 'n Slegte en owerspelige geslag soek 'n teken; en daar sal geen teken aan hom gegee word nie, behalwe die teken van die profeet Jona. En hy het hulle verlaat en weggegaan.
5 En toe sy dissipels aan die oorkant kom, het hulle vergeet om brood te neem.
6 Toe sê Jesus vir hulle: Pas op en pas op vir die suurdeeg van die Fariseërs en die Sadduseërs.
7 En hulle het onder mekaar geredeneer en gesê: Dit is omdat ons geen brood geneem het nie.
8 En toe Jesus dit sien, sê Hy vir hulle: Kleingelowiges, waarom redeneer julle onder mekaar omdat julle geen brood gebring het nie?
9 Verstaan julle nog nie en dink julle nie aan die vyf brode van die vyfduisend en hoeveel mandjies julle opgetel het nie?
10 Ook nie die sewe brode van die vier duisend, en hoeveel mandjies het julle opgetel nie?
11 Hoe is dit dat julle nie verstaan dat Ek dit nie vir julle oor brood gespreek het nie, dat julle moet oppas vir die suurdeeg van die Fariseërs en van die Sadduseërs?
12 Toe het hulle verstaan dat Hy hulle beveel het om nie te waak vir die suurdeeg van brood nie, maar vir die leer van die Fariseërs en die Sadduseërs.
13 Toe Jesus in die gebied van Cesaréa-Filippi kom, vra Hy sy dissipels en sê: Wie sê die mense is Ek, die Seun van die mens?
14 En hulle sê: Sommige sê dat jy Johannes die Doper is; en ander, Jeremias, of een van die profete.
15 Hy sê vir hulle: Maar julle, wie sê julle is Ek?
16 En Simon Petrus antwoord en sê: U is die Christus, die Seun van die lewende God.
17 En Jesus antwoord en sê vir hom: Geseënd is jy, Simon Barjona, want vlees en bloed het dit nie aan jou geopenbaar nie, maar my Vader wat in die hemele is.
18 En Ek sê ook vir jou, dat jy Petrus is, en op hierdie rots sal Ek my kerk bou; en die poorte van die doderyk sal dit nie oorweldig nie.
19 En Ek sal aan jou die sleutels van die koninkryk van die hemel gee, en wat jy ook al op die aarde mag bind, sal in die hemel gebonde wees; en wat jy ook al op die aarde mag ontbind, sal in die hemel ontbonde wees.
20 Toe het Hy sy dissipels bevel gegee om vir niemand te sê dat Hy Jesus die Christus is nie.
21 Van toe af het Jesus begin om aan sy dissipels te wys hoe Hy na Jerusalem moet gaan en baie moet ly van die ouderlinge en owerpriesters en skrifgeleerdes, en gedood word en op die derde dag opgewek word.
22 Toe neem Petrus Hom en begin Hom te bestraf en sê: Laat dit ver van U wees, Here, dit sal U nie oorkom nie.
23 Maar hy het omgedraai en vir Petrus gesê: Gaan weg agter my, Satan!
24 Toe sê Jesus vir sy dissipels: As iemand agter My aan wil kom, laat hom homself verloën, sy kruis opneem en My volg.
25 Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor; en elkeen wat sy lewe om My ontwil verloor, sal dit vind.

26 Want wat baat dit 'n mens as hy die hele wêreld win en sy eie siel skade ly? of wat sal 'n mens gee in ruil vir sy siel?
27 Want die Seun van die mens sal kom in die heerlikheid van sy Vader met sy engele; en dan sal hy elkeen beloon volgens sy werke.
28 Voorwaar Ek sê vir julle, daar is sommige wat hier staan, wat die dood nie sal smaak voordat hulle die Seun van die mens in sy koninkryk sien kom het nie.

HOOFSTUK 17

1 En ná ses dae het Jesus vir Petrus, Jakobus en Johannes, sy broer, geneem en hulle apart op 'n hoë berg gebring,
2 En hy het voor hulle van gedaante verander, en sy aangesig het geskyn soos die son, en sy klere was wit soos die lig.
3 En kyk, daar het aan hulle verskyn Moses en Elia wat met hom praat.
4 Toe antwoord Petrus en sê vir Jesus: Here, dit is goed dat ons hier is; as U wil, laat ons hier drie hutte maak; een vir jou en een vir Moses en een vir Elia.
5 Terwyl Hy nog spreek, kyk, 'n helder wolk oorskadu hulle, en daar was 'n stem uit die wolk wat sê: Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het; hoor hom.
6 En toe die dissipels dit hoor, val hulle op hul aangesig en was baie bevrees.
7 En Jesus het gekom en hulle aangeraak en gesê: Staan op en wees nie bevrees nie.
8 En toe hulle hul oë opslaan, het hulle niemand gesien nie, behalwe Jesus alleen.
9 En toe hulle van die berg afklim, het Jesus hulle bevel gegee en gesê: Vertel niemand die gesig totdat die Seun van die mens uit die dode opgestaan het nie.
10 En sy dissipels het Hom gevra en gesê: Waarom sê die skrifgeleerdes dan dat Elía eers moet kom?
11 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Elía sal waarlik eers kom en alles herstel.
12 Maar Ek sê vir julle dat Elía al gekom het, en hulle het hom nie geken nie, maar het aan hom gedoen wat hulle wou. Net so sal ook die Seun van die mens onder hulle ly.
13 Toe het die dissipels verstaan dat Hy met hulle gespreek het van Johannes die Doper.
14 En toe hulle by die skare kom, kom daar 'n sekere man na Hom wat voor Hom neergekniel en sê:
15 Here, ontferm U oor my seun, want hy is kranksinnig en baie kwaad, want dikwels val hy in die vuur en dikwels in die water.
16 En Ek het hom na u dissipels gebring, en hulle kon hom nie genees nie.
17 Toe antwoord Jesus en sê: O ongelowige en verkeerde geslag, hoe lank sal Ek by julle wees? hoe lank sal ek jou verdra? bring hom hier na my toe.
18 En Jesus het die duiwel bestraf; en hy het van hom af weggegaan, en die kind is van daardie selfde uur af genees.
19 Toe kom die dissipels apart na Jesus en sê: Waarom kon ons Hom nie uitdryf nie?
20 En Jesus sê vir hulle: Deur julle ongeloof; want voorwaar Ek sê vir julle, as julle geloof het soos 'n mosterdsaad, moet julle vir hierdie berg sê: Gaan weg hiervandaan na daardie plek; en dit sal verwyder word; en niks sal vir julle onmoontlik wees nie.
21 Maar hierdie soort gaan nie uit nie, maar deur gebed en vas.
22 En terwyl hulle in Galilea gebly het, sê Jesus vir hulle: Die Seun van die mens sal in die hande van mense oorgelewer word.
23 En hulle sal hom doodmaak, en op die derde dag sal hy opgewek word. En hulle was baie jammer.
24 En toe hulle in Kapernaum kom, het die wat belastinggeld ontvang het, na Petrus gekom en gesê: Betaal jou heer nie belasting nie?
25 Hy sê: Ja. En toe hy in die huis kom, het Jesus hom voorgehou en gesê: Wat dink jy, Simon? van wie neem die konings van die aarde tol of belasting? van hulle eie kinders, of van vreemdelinge?
26 Petrus sê vir hom: Van vreemdelinge. Jesus sê vir hom: Dan is die kinders vry.
27 Maar, sodat ons hulle nie laat struikel nie, gaan jy na die see en gooi 'n hoek uit en neem die vis op wat eerste opkom; en as jy sy mond oopmaak, sal jy 'n geldstuk kry; neem en gee aan hulle vir my en jou.

HOOFSTUK 18

1 In dieselfde tyd het die dissipels na Jesus gekom en gesê: Wie is die grootste in die koninkryk van die hemele?
2 En Jesus het ’n kindjie na hom geroep en hom in hulle midde gestel.
3 En gesê: Voorwaar Ek sê vir julle, as julle nie bekeer en soos kindertjies word nie, sal julle nie in die koninkryk van die hemele ingaan nie.
4 Elkeen dan wat homself verneder soos hierdie kindjie, hy is die grootste in die koninkryk van die hemele.
5 En elkeen wat so 'n kindjie in my Naam ontvang, ontvang My.
6 Maar wie een van hierdie kleintjies wat in My glo, aanstoot gee, dit was beter vir hom dat 'n meulsteen aan sy nek gehang word en dat hy in die diepte van die see verdrink het.
7 Wee die wêreld vanweë die misdade! want dit moet seker wees dat oortredings kom; maar wee daardie man deur wie die oortreding kom!
8 Daarom, as jou hand of jou voet jou aanstoot gee, kap hulle af en gooi hulle van jou af weg;
9 En as jou oog jou aanstoot gee, ruk dit uit en gooi dit van jou weg; dit is beter vir jou om met een oog in die lewe in te gaan, eerder as om twee oë te hê om in die hel vuur gewerp te word.
10 Pas op dat julle nie een van hierdie kleintjies verag nie; want Ek sê vir julle dat hulle engele in die hemel altyd die aangesig van my Vader wat in die hemele is, aanskou.
11 Want die Seun van die mens het gekom om te red wat verlore was.
12 Hoe dink julle? As iemand honderd skape het, en een van hulle het gedwaal, laat hy dan nie die nege en negentig agter en gaan na die berge en soek wat gedwaal het nie?
13 En as hy dit vind, voorwaar Ek sê vir julle, hy verbly hom meer oor daardie skape as oor die nege en negentig wat nie gedwaal het nie.
14 So is dit ook nie die wil van julle Vader wat in die hemele is dat een van hierdie kleintjies vergaan nie.

15 En as jou broer teen jou oortree, gaan vertel hom sy skuld tussen jou en hom alleen; as hy na jou luister, het jy jou broer gewen.
16 Maar as hy na jou nie luister nie, neem dan nog een of twee saam met jou, sodat in die mond van twee of drie getuies elke woord vasgestel kan word.
17 En as hy nalaat om na hulle te luister, vertel dit aan die gemeente; maar as hy na die gemeente luister, laat hom vir jou wees soos 'n heiden en 'n tollenaar.
18 Voorwaar Ek sê vir julle, alles wat julle op die aarde mag bind, sal in die hemel gebonde wees; en alles wat julle op die aarde ontbind, sal in die hemel ontbonde wees.
19 Weer sê Ek vir julle, dat as twee van julle op aarde saamstem oor enige ding wat hulle sal vra, dit vir hulle gedoen sal word deur my Vader wat in die hemele is.
20 Want waar twee of drie in my Naam bymekaar is, daar is Ek in hulle midde.
21 Toe kom Petrus na hom en sê: Here, hoe dikwels sal my broer teen my sondig en ek hom vergewe? tot sewe keer?
22 Jesus sê vir hom: Ek sê vir jou nie: Tot sewe maal toe nie, maar tot sewentig maal sewe maal.
23 Daarom word die koninkryk van die hemel vergelyk met 'n sekere koning, wat met sy dienaars rekening sou hou.
24 En toe hy begin afreken het, is een na hom gebring wat hom tienduisend talente geskuld het.
25 Maar omdat hy nie hoef te betaal nie, het sy heer bevel gegee dat hy verkoop moes word, en sy vrou en kinders en alles wat hy het, en betaling moes betaal word.
26 Die dienskneg het toe neergeval en hom aanbid en gesê: Here, wees geduldig met my, en ek sal U alles betaal.
27 Toe het die heer van daardie dienskneg innig jammer gevoel en hom losgemaak en hom die skuld kwytgeskeld.
28 Maar dieselfde dienskneg het uitgegaan en een van sy medediensknegte gekry wat hom honderd pennings geskuld het; en hy het hom die hande opgelê en hom aan die keel gegryp en gesê: Betaal my wat jy skuld.
29 En sy mededienskneg het voor sy voete neergeval en hom gesmeek en gesê: Wees geduldig met my, en ek sal jou alles betaal.
30 En hy wou nie, maar het gegaan en hom in die gevangenis gegooi totdat hy die skuld sou betaal.
31 En toe sy medediensknegte sien wat gebeur het, was hulle baie jammer en kom en vertel aan hulle heer alles wat gebeur het.
32 Toe sê sy heer, nadat hy hom geroep het, vir hom: O slegte dienskneg, ek het jou al daardie skuld kwytgeskeld, omdat jy my begeer het.
33 Moes jy nie ook medelye gehad het oor jou mededienskneg, net soos Ek my oor jou ontferm het nie?
34 En sy heer was kwaad en het hom aan die pynigers oorgegee totdat hy alles sou betaal het wat aan hom skuldig was.
35 So sal my hemelse Vader ook aan julle doen as julle nie elkeen sy broer sy oortredinge van harte vergewe nie.

HOOFSTUK 19

1 En dit het gebeur dat Jesus, nadat Hy hierdie woorde geëindig het, van Galiléa af vertrek en in die gebiede van Judéa oorkant die Jordaan gekom het;
2 En groot menigtes het Hom gevolg; en hy het hulle daar genees.
3 Die Fariseërs het ook na Hom gekom en Hom versoek en vir Hom gesê: Is dit 'n man geoorloof om van sy vrou te skei vir elke oorsaak?
4 En Hy antwoord en sê vir hulle: Het julle nie gelees dat Hy wat hulle aan die begin gemaak het, hulle man en vrou gemaak het nie?
5 en gesê: Om hierdie rede sal 'n man vader en moeder verlaat en sy vrou aankleef, en hulle twee sal een vlees wees?
6 Daarom is hulle nie meer twee nie, maar een vlees. Wat God dan saamgevoeg het, mag geen mens skei nie.
7 Hulle sê vir hom: Waarom het Moses dan bevel gegee om 'n skeibrief te gee en van haar af te skei?
8 Hy sê vir hulle: Moses het vanweë die hardheid van julle harte aan julle toegelaat om van julle vroue te skei; maar van die begin af was dit nie so nie.
9 En Ek sê vir julle: Elkeen wat van sy vrou skei, behalwe oor hoerery, en 'n ander een trou, pleeg egbreuk;
10 Sy dissipels sê vir Hom: As die saak van die man met sy vrou so is, is dit nie goed om te trou nie.
11 Maar Hy sê vir hulle: Almal kan hierdie woord nie aanneem nie, behalwe hulle aan wie dit gegee is.
12 Want daar is sommige eunugs wat so uit die skoot van hulle moeder gebore is, en daar is sommige eunugs wat eunugs van mense gemaak is, en daar is eunugs wat hulself eunug gemaak het ter wille van die koninkryk van die hemele. Wie dit kan ontvang, laat hom dit ontvang.
13 Toe is kindertjies na Hom gebring, dat Hy hulle die hande oplê en bid; en die dissipels het hulle bestraf.
14 Maar Jesus sê: Laat die kindertjies toe en verhinder hulle nie om na My toe te kom nie, want aan sulkes behoort die koninkryk van die hemele.
15 En hy het hulle die hande opgelê en daarvandaan weggegaan.
16 En kyk, een het gekom en vir hom gesê: Goeie Meester, watter goeie ding moet ek doen, dat ek die ewige lewe kan hê?
17 En hy sê vir hom: Waarom noem jy my goed? daar is niemand goed nie, behalwe een, dit is God; maar as jy in die lewe wil ingaan, onderhou die gebooie.
18 Hy sê vir hom: Watter? Jesus het gesê: Jy mag geen moord pleeg nie, jy mag nie egbreuk pleeg nie, jy mag nie steel nie, jy mag geen valse getuienis gee nie,
19 Eer jou vader en jou moeder, en: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.
20 Die jongman sê vir hom: Al hierdie dinge het ek bewaar van my jeug af; wat kort my nog?
21 Jesus sê vir hom: As jy volmaak wil wees, gaan verkoop wat jy het en gee dit aan die armes, en jy sal 'n skat in die hemel hê; en kom volg My.
22 Maar toe die jongman hierdie woord hoor, het hy bedroef weggegaan, want hy het groot besittings gehad.
23 Toe sê Jesus vir sy dissipels: Voorwaar Ek sê vir julle, 'n ryk man sal beswaarlik in die koninkryk van die hemele ingaan.
24 En verder sê Ek vir julle: Dit is makliker vir 'n kameel om deur die oog van 'n naald te gaan as vir 'n ryk man om in die koninkryk van God in te gaan.
25 Toe sy dissipels dit hoor, was hulle baie verbaas en sê: Wie kan dan gered word?

26 Maar Jesus het hulle aanskou en vir hulle gesê: By mense is dit onmoontlik; maar by God is alle dinge moontlik.
27 Toe antwoord Petrus en sê vir hom: Kyk, ons het alles verlaat en U gevolg; wat sal ons dan hê?
28 En Jesus sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, dat julle wat My gevolg het, in die wedergeboorte wanneer die Seun van die mens op die troon van sy heerlikheid sal sit, julle ook op twaalf trone sal sit en die twaalf stamme van Israel.
29 En elkeen wat huise of broers of susters of vader of moeder of vrou of kinders of grond verlaat het ter wille van my Naam, sal honderdvoudig ontvang en die ewige lewe beërwe.
30 Maar baie wat eerste is, sal laaste wees; en die laastes sal eerste wees.

HOOFSTUK 20

1 Want die koninkryk van die hemele is soos 'n man wat 'n huisbewoner is wat vroeg in die môre uitgegaan het om arbeiders in sy wingerd te huur.
2 En nadat hy met die arbeiders ooreengekom het vir 'n penning per dag, het hy hulle na sy wingerd gestuur.
3 En hy het omtrent die derde uur uitgegaan en ander ledig op die mark sien staan,
4 En hy het vir hulle gesê: Gaan julle ook na die wingerd, en alles wat reg is, sal Ek julle gee. En hulle het hul pad gegaan.
5 Hy het weer omtrent die sesde en die negende uur uitgegaan en net so gedoen.
6 En omtrent die elfde uur gaan hy uit en vind ander ledig staan en sê vir hulle: Waarom staan julle hier die hele dag ledig?
7 Hulle sê vir hom: Omdat niemand ons gehuur het nie. Hy sê vir hulle: Gaan julle ook na die wingerd; en alles wat reg is, dit sal julle ontvang.
8 En toe dit aand geword het, sê die heer van die wingerd vir sy rentmeester: Roep die arbeiders en gee hulle hul loon, begin van die laaste tot die eerste.
9 En toe hulle aankom wat gehuur was omtrent die elfde uur, het hulle elkeen 'n penning ontvang.
10 Maar toe die eerstes gekom het, het hulle gedink dat hulle meer moes ontvang het; en hulle het eweneens elkeen 'n penning ontvang.
11 En toe hulle dit ontvang het, het hulle teen die eienaar van die huis gemurmureer,
12 en gesê: Hierdie laastes het maar een uur gewerk, en U het hulle aan ons gelyk gemaak wat die las en hitte van die dag gedra het.
13 Maar hy antwoord een van hulle en sê: Vriend, ek doen jou geen onreg nie; het jy nie met my ooreengekom vir 'n penning nie?
14 Neem wat joune is en gaan heen: Ek sal aan hierdie laaste gee soos aan jou.
15 Is dit my nie geoorloof om met my eie te doen wat ek wil nie? Is jou oog sleg, omdat ek goed is?
16 So sal die laastes eerste wees en die eerstes laaste, want baie is geroep, maar min uitverkies.
17 En Jesus wat opgegaan het na Jerusalem, het die twaalf dissipels op die pad afsonderlik geneem en vir hulle gesê:
18 Kyk, ons gaan op na Jerusalem; en die Seun van die mens sal oorgelewer word aan die owerpriesters en aan die skrifgeleerdes, en hulle sal Hom tot die dood veroordeel,
19 en Hy sal Hom aan die heidene oorlewer om te spot en te gésel en te kruisig; en op die derde dag sal Hy opstaan.
20 Toe het die moeder van die kinders van Sebedeus met haar seuns na hom gekom en hom aanbid en iets van hom begeer.
21 En hy sê vir haar: Wat wil jy hê? Sy sê vir hom: Gee dat hierdie twee seuns van my mag sit, die een aan u regter- en die ander aan die linkerkant, in u koninkryk.
22 Maar Jesus antwoord en sê: Julle weet nie wat julle vra nie. Is julle in staat om te drink uit die beker waaruit Ek sal drink, en om gedoop te word met die doop waarmee Ek gedoop word? Hulle sê vir hom: Ons is in staat.
23 En Hy sê vir hulle: Julle sal wel van my beker drink en gedoop word met die doop waarmee Ek gedoop is; maar om aan my regter- en aan my linkerhand te sit, is nie myne om te gee nie, maar dit sal gegee aan hulle vir wie dit deur my Vader berei is.
24 En toe die tien dit hoor, was hulle verontwaardig teen die twee broers.
25 Maar Jesus het hulle na hom geroep en gesê: Julle weet dat die owerstes van die heidene oor hulle heers, en die groot is gesag oor hulle.
26 Maar dit sal nie so onder julle wees nie; maar elkeen wat groot wil wees onder julle, laat hom julle dienaar wees;
27 En elkeen wat onder julle die hoof wil wees, laat hom julle dienaar wees.
28 Net soos die Seun van die mens nie gekom het om gedien te word nie, maar om te dien en sy lewe te gee as 'n losprys vir baie.
29 En toe hulle van Jerigo af wegtrek, het 'n groot menigte Hom gevolg.
30 En kyk, twee blindes sit langs die pad, toe hulle hoor dat Jesus verbygaan, roep hulle uit en sê: Wees ons genadig, Here, Seun van Dawid!
31 En die skare het hulle bestraf, omdat hulle moes swyg; maar hulle het des te meer uitgeroep en gesê: Wees ons genadig, Here, Seun van Dawid!
32 En Jesus het stilgestaan en hulle geroep en gesê: Wat wil julle moet Ek aan julle doen?
33 Hulle sê vir Hom: Here, dat ons oë geopen kan word.
34 Toe het Jesus hulle innig jammer gekry en hulle oë aangeraak, en dadelik het hulle oë gesien, en hulle het Hom gevolg.

HOOFSTUK 21

1 En toe hulle naby Jerusalem kom en by Betfage, by die Olyfberg aankom, het hulle vir Jesus twee dissipels gestuur,
2 en sê vir hulle: Gaan na die dorp teenoor julle, en julle sal dadelik 'n esel vind wat vasgebind is en 'n vul by haar; maak hulle los en bring hulle na My toe.
3 En as iemand iets vir julle sê, moet julle sê: Die Here het hulle nodig; en dadelik sal Hy hulle stuur.
4 Dit het alles gebeur, sodat vervul sou word wat deur die profeet gespreek is deur te sê:
5 Sê vir die dogter van Sion: Kyk, jou Koning kom na jou, sagmoedig en sit op 'n esel en 'n vul, die vul van 'n esel.
6 En die dissipels het gegaan en gedoen soos Jesus hulle beveel het,

7 En hulle het die esel en die vul gebring en hulle klere vir hulle aangetrek, en hulle het hom daarop gesit.
8 En 'n baie groot menigte het hulle klere op die pad uitgesprei; ander het takke van die bome afgekap en dit in die pad gestrooi.
9 En die skare wat voor en wat gevolg het, het uitgeroep en gesê: Hosanna vir die Seun van Dawid! Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here! Hosanna in die hoogste.
10 En toe Hy in Jerusalem ingekom het, het die hele stad in beroering gekom en gesê: Wie is Hy?
11 En die skare sê: Dit is Jesus, die profeet van Nasaret, in Galiléa.
12 En Jesus het in die tempel van God ingegaan en almal wat in die tempel verkoop en gekoop het, uitgedryf en die tafels van die geldwisselaars en die stoele van die duiweverkopers omgegooi.
13 En hy het vir hulle gesê: Daar is geskrywe: My huis sal 'n huis van gebed genoem word; maar julle het dit 'n rowerspelonk gemaak.
14 En blindes en kreupeles het na Hom gekom in die tempel; en Hy het hulle gesond gemaak.
15 En toe die owerpriesters en skrifgeleerdes die wonderlike dinge sien wat Hy gedoen het, en die kinders wat in die tempel roep en sê: Hosanna vir die Seun van Dawid! hulle was baie ontevrede,
16 En hy sê vir hom: Hoor jy wat hulle sê? En Jesus sê vir hulle: Ja; Het julle nooit gelees nie: Uit die mond van suigelinge en suigelinge het U lof volbring?
17 En hy het hulle verlaat en uit die stad uitgegaan na Betanië; en hy het daar vernag.
18En in die môre toe hy teruggaan na die stad, het hy honger gehad.
19 En toe hy 'n vyeboom op die pad sien, het hy daarheen gekom en niks daaraan gevind nie, behalwe blare alleen, en vir hom gesê: Laat daar van nou af vir ewig geen vrugte aan jou groei nie. En gou het die vyeboom verdor.
20 En toe die dissipels dit sien, was hulle verwonderd en sê: Hoe gou het die vyeboom verdor!
21Jesus antwoord en sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, as julle geloof het en nie twyfel nie, sal julle nie alleen doen wat met die vyeboom gedoen word nie, maar ook as julle vir hierdie berg sê: Verhef jou , en word in die see gewerp; dit sal gedoen word.
22 En alles wat julle ook al in die gebed sal vra, deur te glo, sal julle ontvang.
23 En toe Hy in die tempel kom, het die owerpriesters en die ouderlinge van die volk na Hom gekom terwyl Hy besig was om te leer, en gesê: Met watter gesag doen U hierdie dinge? en wie het jou hierdie gesag gegee?
24 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Ek sal julle ook een ding vra, wat, as julle My sê, Ek ook vir julle sal sê deur watter gesag Ek hierdie dinge doen.
25 Die doop van Johannes, waar was dit vandaan? uit die hemel of uit mense? En hulle het met hulleself geredeneer en gesê: As ons sê: Uit die hemel; Hy sal vir ons sê: Waarom het julle Hom toe nie geglo nie?
26 Maar as ons sê: Van mense; ons vrees die mense; want almal hou Johannes as 'n profeet.
27 En hulle het Jesus geantwoord en gesê: Ons kan dit nie sê nie. En Hy sê vir hulle: Ek sê ook vir julle nie deur watter gesag Ek hierdie dinge doen nie.
28 Maar wat dink julle? 'n Sekere man het twee seuns gehad; en hy het by die eerste gekom en gesê: Seun, gaan werk vandag in my wingerd.
29 Hy antwoord en sê: Ek wil nie, maar daarna het hy berou gehad en gegaan.
30 En hy het by die tweede gekom en net so gesê. En hy antwoord en sê: Ek gaan, meneer, en het nie gegaan nie.
31 Wie van hulle twee het die wil van sy vader gedoen? Hulle sê vir hom: Die eerste. Jesus sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, die tollenaars en die hoere gaan voor julle in die koninkryk van God in.
32 Want Johannes het na julle gekom op die weg van geregtigheid, en julle het hom nie geglo nie, maar die tollenaars en die hoere het hom geglo; en julle, toe julle dit gesien het, het julle later nie bekeer om hom te glo nie.
33 Hoor nog 'n gelykenis: Daar was 'n sekere huisbewoner wat 'n wingerd geplant en dit rondom omhein het en 'n parskuip daarin gegrawe en 'n toring gebou en dit aan landbouers verhuur het en na 'n ver land gegaan het.
34 En toe die tyd van die vrugte nader kom, het hy sy dienaars na die landbouers gestuur, dat hulle die vrugte daarvan kon ontvang.
35 En die landbouers het sy dienaars geneem en die een geslaan en 'n ander gedood en 'n ander gestenig.
36 Weer het hy ander diensknegte gestuur, meer as die eerstes, en hulle het net so met hulle gedoen.
37 Maar laastens het hy sy seun na hulle gestuur en gesê: Hulle sal my seun ontsag hê.
38 Maar toe die landbouers die seun sien, sê hulle onder mekaar: Dit is die erfgenaam; kom, laat ons hom doodmaak, en laat ons sy erfdeel in besit neem.
39 En hulle het hom gevang en hom uit die wingerd gegooi en hom gedood.
40 Wanneer die heer van die wingerd dan kom, wat sal hy met daardie landbouers doen?
41 Hulle sê vir hom: Hy sal daardie goddelose manne ellendig vernietig en sy wingerd aan ander landbouers uitlewer, wat vir hom die vrugte sal gee op hulle tyd.
42 Jesus sê vir hulle: Het julle nooit in die Skrif gelees nie: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword;
43 Daarom sê Ek vir julle: Die koninkryk van God sal van julle weggeneem word en aan 'n nasie gegee word wat die vrugte daarvan sal voortbring.
44 En elkeen wat op hierdie klip val, sal verbreek word; maar elkeen waarop hy val, sal hom fyn maal.
45 En toe die owerpriesters en Fariseërs sy gelykenisse hoor, het hulle bemerk dat Hy van hulle gespreek het.
46 Maar toe hulle probeer het om die hande aan hom te lê, was hulle bang vir die skare, want hulle het hom as 'n profeet aangeneem.

HOOFSTUK 22

1 En Jesus het geantwoord en weer met hulle gespreek deur gelykenisse en gesê:
2 Die koninkryk van die hemele is soos 'n sekere koning wat vir sy seun 'n huwelik gesluit het,
3 En hy het sy dienaars uitgestuur om die genooides na die bruilof te roep, en hulle wou nie kom nie.
4 Weer het hy ander diensknegte uitgestuur en gesê: Sê vir die genooides: Kyk, ek het my maaltyd voorberei: my osse

en my vetgemaakte diere is geslag, en alles is gereed; kom na die bruilof.
5 Maar hulle het dit belaglik gemaak en gegaan, die een na sy plaas, die ander na sy koopware.
6 En die oorblyfsel het sy dienaars geneem en hulle kwaadwillig gesmeek en hulle gedood.
7 Maar toe die koning dit hoor, was hy kwaad; en hy het sy leërs uitgestuur en daardie moordenaars omgebring en hulle stad verbrand.
8 Toe sê Hy vir sy dienaars: Die bruilof is gereed, maar die genooides was dit nie waardig nie.
9 Gaan dan op die grootpaaie, en almal as wat julle sal vind, bid vir die huwelik.
10 Daardie dienaars het toe uitgegaan op die grootpaaie en almal bymekaargemaak wat hulle gevind het, slegtes sowel as goeies, en die bruilof was toegerus met gaste.
11 En toe die koning inkom om die gaste te sien, sien hy daar 'n man wat nie 'n bruilofskleed aan het nie.
12 En hy sê vir hom: Vriend, hoe het jy hier ingekom sonder 'n bruilofskleed? En hy was sprakeloos.
13 Toe sê die koning vir die dienaars: Bind hom hande en voete en neem hom weg en werp hom in die buitenste duisternis; daar sal geween wees en gekners van die tande.
14 Want baie is geroep, maar min is uitverkies.
15 Toe het die Fariseërs gegaan en raad gehou hoe hulle Hom in sy toespraak kon verstrik.
16 En hulle het hulle dissipels saam met die Herodiane na Hom uitgestuur en gesê: Meester, ons weet dat U waaragtig is en die weg van God in waarheid leer, en dat U vir niemand omgee nie; want U ag die persoon van mense nie.
17 Sê dan vir ons: Wat dink jy? Is dit geoorloof om aan die keiser belasting te gee, of nie?
18 Maar Jesus het hulle boosheid bemerk en gesê: Waarom versoek julle My, geveinsdes?
19 Wys my die eerbewysgeld. En hulle het vir hom 'n penning gebring.
20 En Hy sê vir hulle: Wie s’n is hierdie beeld en opskrif?
21 Hulle sê vir hom: Die keiser s'n. Toe sê Hy vir hulle: Gee dan aan die keiser wat die keiser toekom; en aan God die dinge wat God toekom.
22 Toe hulle hierdie woorde hoor, was hulle verwonderd en het Hom verlaat en weggegaan.
23 Dieselfde dag het die Sadduseërs na Hom gekom, wat sê dat daar geen opstanding is nie, en Hom gevra:
24 Moses het gesê: Meester, en Moses het gesê: As 'n man sterf sonder kinders, moet sy broer met sy vrou trou en vir sy broer 'n nageslag verwek.
25 En daar was by ons sewe broers; en die eerste, nadat hy 'n vrou getrou het, het gesterf, en het sy vrou aan sy broer oorgelaat, sonder dat hy 'n uitvloeisel gehad het.
26 Net so ook die tweede en die derde tot die sewende.
27 En laaste van almal het die vrou ook gesterf.
28 Daarom, in die opstanding, wie se vrou sal sy van die sewe wees? want hulle het haar almal gehad.
29 Jesus antwoord en sê vir hulle: Julle dwaal deurdat julle die Skrifte nie ken nie en ook nie die krag van God nie.
30 Want in die opstanding trou hulle nie en word ook nie in die huwelik uitgegee nie, maar is soos die engele van God in die hemel.
31 Maar wat die opstanding van die dode betref, het julle nie gelees wat deur God tot julle gespreek is deur te sê:
32 Ek is die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob? God is nie die God van die dooies nie, maar van die lewendes.
33 En toe die skare dit hoor, was hulle verstom oor sy leer.
34 Maar toe die Fariseërs hoor dat Hy die Sadduseërs tot swye gebring het, was hulle bymekaar.
35 Toe het een van hulle, wat 'n wetgeleerde was, hom 'n vraag gevra en hom versoek en gesê:
36 Meester, wat is die groot gebod in die wet?
37 Jesus sê vir hom: Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand.
38 Dit is die eerste en groot gebod.
39 En die tweede is daarmee gelyk: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.
40 Aan hierdie twee gebooie hang die hele wet en die profete.
41 Terwyl die Fariseërs bymekaar was, vra Jesus vir hulle:
42 en gesê: Wat dink julle van Christus? wie se seun is hy? Hulle sê vir hom: Die Seun van Dawid.
43 Hy sê vir hulle: Hoe noem Dawid Hom dan in die gees Here deur te sê:
44 Die HERE het aan my Here gesê: Sit aan my regterhand totdat Ek u vyande gemaak het 'n voetbank vir u voete?
45 As Dawid Hom dan Here noem, hoe is hy sy seun?
46 En niemand was in staat om hom 'n woord te antwoord nie, en ook het niemand van daardie dag af nog meer vrae aan hom gedwing nie.

HOOFSTUK 23

1 Toe het Jesus met die skare en met sy dissipels gesê:
2 en gesê: Die skrifgeleerdes en die Fariseërs sit in die stoel van Moses.
3 Alles dan wat hulle jou beveel om te onderhou, dit onderhou en doen; maar julle moet nie na hulle werke doen nie, want hulle sê en doen nie.
4 Want hulle bind swaar en swaar laste om te dra, en lê dit op die skouers van mense; maar hulle self sal hulle nie met een van hulle vingers beweeg nie.
5 Maar al hulle werke doen hulle om deur die mense gesien te word: hulle maak hul skilderye breed en vergroot die rande van hul klere,
6 En hou van die boonste kamers by feesmaaltye en die hoofsitplekke in die sinagoges,
7 En groete op die markte, en om deur die mense geroep te word: Rabbi, Rabbi.
8 Maar laat julle nie Rabbi genoem word nie, want een is julle Meester, naamlik Christus; en julle is almal broers.
9 En noem niemand julle vader op die aarde nie, want een is julle Vader wat in die hemel is.
10 Laat julle ook nie meesters genoem word nie, want een is julle Meester, naamlik Christus.
11 Maar die grootste onder julle moet julle dienaar wees.
12 En elkeen wat homself verhef, sal verneder word; en hy wat homself verneder, sal verhoog word.
13 Maar wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle sluit die koninkryk van die hemele toe vir die mense; want julle gaan self nie in nie en laat die wat ingaan nie toe om in te gaan nie.
14 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle eet die huise van weduwees op en bid vir 'n voorgee lang gebed; daarom sal julle 'n groter oordeel ontvang.

15 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle trek see en land om om een proseliet te maak, en wanneer hy gemaak is, maak julle hom twee keer meer die kind van die hel as julleself.
16 Wee julle, blinde leiers, wat sê: Elkeen wat by die tempel sweer, dit is niks; maar elkeen wat sweer by die goud van die tempel, hy is 'n skuldenaar!
17 Julle dwase en blindes, want wat is groter, die goud of die tempel wat die goud heilig?
18 En: Elkeen wat by die altaar sweer, dit is niks; maar elkeen wat sweer by die gawe wat daarop is, hy is skuldig.
19 Julle dwase en blindes, want wat is groter, die gawe of die altaar wat die gawe heilig?
20 Wie dan by die altaar sweer, sweer daarby en by alles daarop.
21 En elkeen wat sweer by die tempel, sweer daarby en by Hom wat daarin woon.
22 En hy wat by die hemel sweer, sweer by die troon van God en by Hom wat daarop sit.
23 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle betaal tiendes van kruisement en anys en komyn, en die swaarste sake van die wet, oordeel, barmhartigheid en geloof het julle nagelaat; dit behoort julle te doen en die ander nie ongedaan te laat nie.
24 Blinde leiers, wat 'n muggie uitsif en 'n kameel insluk.
25 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle maak die buitekant van die beker en die skottel skoon, maar van binne is dit vol afpersing en oorvloed.
26 Blinde Fariseër, reinig eers wat binne-in die beker en die skottel is, sodat die buitekant van hulle ook rein kan wees.
27 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle is soos gewitte grafte wat van buite wel mooi lyk, maar van binne vol doodsbene en allerhande onreinheid is.
28 So lyk julle ook uiterlik vir die mense regverdig, maar van binne is julle vol geveinsdheid en ongeregtigheid.
29 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! omdat julle die grafte van die profete bou en die grafte van die regverdiges versier,
30 En sê: As ons in die dae van ons vaders was, sou ons nie saam met hulle deel gehad het aan die bloed van die profete nie.
31 Daarom is julle getuies vir julleself, dat julle die kinders is van hulle wat die profete doodgemaak het.
32 Maak dan die maat van julle vaders vol.
33 Slange, addergeslag, hoe kan julle die verdoemenis van die hel ontvlug?
34 Daarom, kyk, Ek stuur na julle profete, en wyse manne en skrifgeleerdes: en sommige van hulle sal julle doodmaak en kruisig; en sommige van hulle moet julle in julle sinagoges gésel en hulle van stad tot stad vervolg.
35 sodat al die regverdige bloed wat op die aarde vergiet is, oor julle kan kom, van die bloed van die regverdige Abel af tot by die bloed van Sagaria seun van Barágja, wat julle tussen die tempel en die altaar doodgemaak het.
36 Voorwaar Ek sê vir julle, al hierdie dinge sal oor hierdie geslag kom.
37 Jerusalem, Jerusalem, jy wat die profete doodmaak en stenig die wat na jou gestuur is, hoe dikwels wou Ek jou kinders bymekaarmaak, soos 'n hen haar kuikens onder haar vlerke bymekaarmaak, en julle wou nie!
38 Kyk, jou huis word vir jou woes gelaat.
39 Want Ek sê vir julle, julle sal My van nou af nie sien nie, totdat julle sal sê: Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here.

HOOFSTUK 24

1 En Jesus het uitgegaan en van die tempel af weggegaan, en sy dissipels het na Hom gekom om Hom die geboue van die tempel te wys.
2 En Jesus sê vir hulle: Sien julle nie al hierdie dinge nie? Voorwaar Ek sê vir julle, hier sal nie een klip op die ander gelaat word wat nie afgebreek sal word nie.
3 En terwyl Hy op die Olyfberg gaan sit het, kom die dissipels alleen na Hom en sê: Vertel ons, wanneer sal hierdie dinge wees? en wat sal die teken wees van u koms en van die voleinding van die wêreld?
4 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Pas op dat niemand julle mislei nie.
5 Want baie sal onder my Naam kom en sê: Ek is die Christus; en sal baie mislei.
6 En julle sal hoor van oorloë en gerugte van oorloë; pas op dat julle nie verskrik word nie, want al hierdie dinge moet gebeur, maar die einde is nog nie.
7 Want nasie sal teen nasie opstaan en koninkryk teen koninkryk, en daar sal hongersnode wees en pessiektes en aardbewings op verskillende plekke.
8 Dit alles is die begin van smarte.
9 Dan sal hulle julle aan verdrukking oorgee en julle doodmaak; en julle sal deur al die nasies gehaat word ter wille van my Naam.
10 En dan sal baie aanstoot neem en mekaar verraai en mekaar haat.
11 En baie valse profete sal opstaan en baie mislei.
12 En omdat die ongeregtigheid vermeerder word, sal die liefde van baie verkoel.
13 Maar hy wat volhard tot die einde toe, hy sal gered word.
14 En hierdie evangelie van die koninkryk sal verkondig word in die hele wêreld tot 'n getuienis vir al die nasies; en dan sal die einde kom.
15 As julle dan die gruwel van die verwoesting, waarvan gespreek is deur die profeet Daniël, sien staan in die heiligdom, laat hom wat lees, verstaan.
16 Laat dan die wat in Judéa is, die berge in vlug.
17 Laat hom wat op die dak is, nie afkom om iets uit sy huis te neem nie.
18 En laat hom wat in die veld is, nie terugkom om sy klere te neem nie.
19 En wee die swangeres en die wat soog in daardie dae!
20 Maar bid dat julle vlug nie in die winter of op die sabbatdag sal wees nie.
21 Want dan sal groot verdrukking wees soos daar nie was van die begin van die wêreld af tot nou toe nie, en ook nooit sal wees nie.
22 En as daardie dae nie verkort word nie, sou geen vlees gered word nie; maar ter wille van die uitverkorenes sal daardie dae verkort word.
23 As iemand dan vir julle sê: Kyk, hier is Christus of daar; glo dit nie.
24 Want daar sal valse christusse en valse profete opstaan, en hulle sal groot tekens en wonders doen; in soverre dat

hulle, as dit moontlik was, die einste uitverkorenes sal mislei.
25 Kyk, ek het dit vir julle al voorheen gesê.
26 Daarom as hulle vir julle sê: Kyk, hy is in die woestyn; gaan nie uit nie; kyk, hy is in die skuilkamers; glo dit nie.
27 Want soos die weerlig uit die ooste uitgaan en tot in die weste skyn; so sal ook die koms van die Seun van die mens wees.
28Want waar die aas ook al is, daar sal die arende versamel word.
29 Onmiddellik na die verdrukking van daardie dae sal die son verduister word, en die maan sal sy lig nie gee nie, en die sterre sal van die hemel val, en die kragte van die hemele sal geskud word.
30 En dan sal die teken van die Seun van die mens in die hemel verskyn, en dan sal al die stamme van die aarde treur, en hulle sal die Seun van die mens sien kom op die wolke van die hemel met krag en groot heerlikheid.
31 En Hy sal sy engele uitstuur met 'n groot basuingeluid, en hulle sal sy uitverkorenes versamel uit die vier windstreke, van die een einde van die hemel tot die ander einde.
32 Leer nou 'n gelykenis van die vyeboom; Wanneer sy tak nog sag is en blare uitspruit, weet julle dat die somer naby is.
33 So weet julle ook, wanneer julle al hierdie dinge sien, dat dit naby is, selfs voor die deur.
34 Voorwaar Ek sê vir julle, hierdie geslag sal nie verbygaan voordat al hierdie dinge vervul is nie.
35 Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nie verbygaan nie.
36 Maar van daardie dag en uur weet niemand nie, ook nie die engele van die hemel nie, maar my Vader alleen.
37 Maar soos die dae van Noag was, so sal ook die koms van die Seun van die mens wees.
38 Want soos in die dae wat voor die sondvloed was, het hulle geëet en gedrink, getrou en in die huwelik gegee, tot op die dag dat Noag in die ark ingegaan het,
39 En dit het nie geweet totdat die vloed gekom en hulle almal weggeneem het nie; so sal ook die koms van die Seun van die mens wees.
40 Dan sal twee in die veld wees; die een sal gevat en die ander een verlaat word.
41 Twee vroue sal by die meul maal; die een sal gevat en die ander een verlaat word.
42 Waak dan, want julle weet nie watter uur julle Here kom nie.
43 Maar weet dit: as die eienaar van die huis geweet het in watter wagtyd die dief sou kom, sou hy gewaak het en nie toegelaat het dat sy huis afgebreek word nie.
44 Daarom moet julle ook gereed wees, want op 'n uur as julle dit nie dink nie, kom die Seun van die mens.
45 Wie is dan 'n getroue en wyse dienskneg wat sy heer as heerser oor sy huis aangestel het om hulle voedsel op die regte tyd te gee?
46 Welgeluksalig is daardie dienskneg vir wie sy heer, as hy kom, besig sal vind.
47 Voorwaar Ek sê vir julle, hy sal hom aanstel as heerser oor al sy besittings.
48 Maar as daardie slegte dienskneg in sy hart sê: My heer stel sy koms uit;
49 En hy sal begin om sy medediensknegte te slaan en saam met die dronkaards te eet en te drink;
50 Die heer van daardie dienskneg sal kom op 'n dag dat hy na hom nie kyk nie, en op 'n uur wat hy nie weet nie,
51 En hy sal hom uitsny en hom sy deel aan die geveinsdes bepaal; daar sal geween wees en gekners van die tande.

HOOFSTUK 25

1 Dan sal die koninkryk van die hemele vergelyk word met tien maagde wat hulle lampe geneem en uitgegaan het om die bruidegom te ontmoet.
2 En vyf van hulle was wys en vyf was dwaas.
3 Die wat dwaas was, het hulle lampe geneem en geen olie saamgeneem nie.
4 Maar die wyses het olie in hulle kanne saam met hulle lampe geneem.
5 Terwyl die bruidegom vertoef, het hulle almal gesluimer en geslaap.
6 En middernag was daar 'n geroep: Kyk, die bruidegom kom; gaan uit hom tegemoet.
7 Toe het al daardie maagde opgestaan en hulle lampe geknip.
8 Toe sê die dwase vir die wyse: Gee ons van julle olie; want ons lampe is uitgedoof.
9 Maar die wyses antwoord en sê: Nie so nie; dat daar nie genoeg vir ons en vir julle is nie; maar gaan liewer na die wat verkoop, en koop vir julleself.
10 En terwyl hulle gaan om te koop, het die bruidegom gekom; en die wat gereed was, het saam met hom ingegaan na die bruilof, en die deur is gesluit.
11 Daarna het die ander maagde ook gekom en gesê: Here, Here, maak vir ons oop.
12 Maar hy antwoord en sê: Voorwaar Ek sê vir julle, Ek ken julle nie.
13 Waak dan, want julle weet nie die dag of die uur waarin die Seun van die mens kom nie.
14 Want die koninkryk van die hemele is soos 'n man wat na 'n ver land reis, wat sy eie dienaars geroep en sy goed aan hulle oorgegee het.
15 En aan die een het hy vyf talente gegee, aan 'n ander twee en aan 'n ander een; aan elkeen volgens sy verskillende vermoëns; en dadelik sy reis geneem.
16 Toe het hy wat die vyf talente ontvang het, gegaan en daarmee handel gedryf en vir hulle vyf ander talente gemaak.
17 En net so het hy wat twee ontvang het, ook ander twee gekry.
18 Maar hy wat een ontvang het, het gegaan en in die grond gegrawe en die geld van sy heer weggesteek.
19 Na 'n lang tyd kom die heer van daardie diensknegte en maak met hulle afreken.
20 En toe kom hy wat vyf talente ontvang het, en bring ander vyf talente en sê: Here, U het vyf talente aan my gegee; kyk, ek het daarby nog vyf talente verdien.
21 Sy heer sê vir hom: Wel so, goeie en getroue dienskneg, oor weinig was jy getrou, oor baie sal Ek jou aanstel; gaan in in die vreugde van jou heer.
22 Ook hy wat twee talente ontvang het, het gekom en gesê: Here, twee talente het U aan my gegee; kyk, ek het nog twee talente by hulle gekry.

23 Sy heer sê vir hom: Wel so, goeie en getroue dienskneg! oor min was jy getrou; oor baie sal Ek jou aanstel as heerser; gaan in in die vreugde van jou heer.
24 Toe kom hy wat die een talent ontvang het en sê: Here, ek het U geken dat jy 'n harde man is wat maai waar jy nie gesaai het nie, en bymekaarmaak waar jy nie gestrooi het nie.
25 En ek was bevrees en het gegaan en jou talent in die aarde verberg; kyk, daar het jy wat joune is.
26 Sy heer antwoord en sê vir hom: Jou goddelose en trae dienskneg, jy het geweet dat ek maai waar ek nie gesaai het nie, en bymekaarmaak waar ek nie gestrooi het nie.
27 Jy moes dus my geld by die wisselaars gesit het, en dan sou ek my geld met woeker ontvang het by my koms.
28 Neem dan die talent van hom af en gee dit aan hom wat tien talente het.
29 Want aan elkeen wat het, sal gegee word, en hy sal oorvloed hê; maar van hom wat nie het nie, sal ook wat hy het, weggeneem word.
30 En werp die nuttelose dienskneg in die buitenste duisternis; daar sal geween wees en gekners van die tande.
31 Wanneer die Seun van die mens in sy heerlikheid kom en al die heilige engele saam met Hom, dan sal Hy op die troon van sy heerlikheid sit.
32 En voor Hom sal al die nasies versamel word, en Hy sal hulle van mekaar skei soos 'n herder sy skape van die bokke skei;
33 En hy moet die skape aan sy regterhand sit, maar die bokke aan die linkerkant.
34 Dan sal die Koning vir hulle aan sy regterhand sê: Kom, julle geseëndes van my Vader, beërf die koninkryk wat vir julle berei is van die grondlegging van die wêreld af.
35 Want ek was honger, en julle het my kos gegee; ek was dors, en julle het my te drinke gegee; ek was 'n vreemdeling, en julle het my ingeneem.
36 Naak, en julle het My aangetrek; Ek was siek, en julle het My besoek; Ek was in die tronk, en julle het na My toe gekom.
37 Dan sal die regverdiges Hom antwoord en sê: Here, wanneer het ons U honger gesien en gevoed? of dors en jou laat drink het?
38 Wanneer het ons jou 'n vreemdeling gesien en jou ingeneem? of naak en vir jou geklee?
39 Of wanneer het ons jou siek of in die gevangenis gesien en na jou toe gekom?
40 En die Koning sal antwoord en vir hulle sê: Voorwaar Ek sê vir julle, Vir sover julle dit gedoen het aan een van die geringstes van hierdie broers van My, het julle dit aan My gedoen.
41 Dan sal Hy ook vir hulle aan die linkerkant sê: Gaan weg van My, julle vervloektes, in die ewige vuur wat vir die duiwel en sy engele berei is.
42 Want ek was honger, en julle het my geen vleis gegee nie; ek was dors, en julle het my nie te drinke gegee nie.
43 Ek was 'n vreemdeling, en julle het My nie opgeneem nie: naak, en julle het My nie geklee nie; siek en in die gevangenis, en julle het My nie besoek nie.
44 Dan sal hulle Hom ook antwoord en sê: Here, wanneer het ons U honger of dors of vreemdeling of naak of siek of in die tronk gesien en U nie gedien nie?
45 Dan sal hy hulle antwoord en sê: Voorwaar Ek sê vir julle, vir sover julle dit nie aan een van die geringstes van hierdie gedoen het nie, het julle dit nie aan My gedoen nie.
46 En hulle sal weggaan in die ewige straf, maar die regverdiges in die ewige lewe.

HOOFSTUK 26

1 En dit het gebeur, toe Jesus klaar was met al hierdie woorde, sê Hy vir sy dissipels:
2 Julle weet dat na twee dae die fees van die pasga is, en die Seun van die mens word oorgelewer om gekruisig te word.
3 Toe het die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die oudstes van die volk byeengekom in die paleis van die hoëpriester wat Kajafas genoem word,
4 en beraadslaag dat hulle Jesus met listigheid kon aangryp en doodmaak.
5 Maar hulle het gesê: Nie op die feesdag nie, sodat daar nie 'n oproer onder die volk sal wees nie.
6 En toe Jesus in Betanië was, in die huis van Simon, die melaatse,
7 Daar het 'n vrou na Hom gekom wat 'n albaste boks met baie kosbare salf gehad het en dit op sy hoof gegooi terwyl hy aan tafel was.
8 Maar toe sy dissipels dit sien, was hulle verontwaardig en sê: Waartoe is hierdie vermorsing?
9 Want hierdie salf kon vir baie verkoop en aan die armes gegee gewees het.
10 Toe Jesus dit verstaan, sê Hy vir hulle: Waarom pla julle die vrou? want sy het 'n goeie werk aan my gedoen.
11 Want julle het die armes altyd by julle; maar my het julle nie altyd nie.
12 Want deurdat sy hierdie salf op my liggaam uitgegooi het, het sy dit vir my begrafnis gedoen.
13 Voorwaar Ek sê vir julle, oral waar hierdie evangelie in die hele wêreld verkondig sal word, daar sal ook vertel word van dit wat hierdie vrou gedoen het tot 'n gedagtenis aan haar.
14 Toe het een van die twaalf, wat Judas Iskariot genoem word, na die owerpriesters gegaan,
15 En hy sê vir hulle: Wat sal julle my gee, en ek sal hom aan julle oorgee? En hulle het 'n verbond met hom gesluit vir dertig sikkels silwer.
16 En van toe af het hy geleentheid gesoek om hom te verraai.
17 En op die eerste dag van die fees van die ongesuurde brode het die dissipels na Jesus gekom en vir Hom gesê: Waar wil U hê moet ons vir U berei om die pasga te eet?
18 En hy sê: Gaan na die stad na so 'n man en sê vir hom: Die Meester sê: My tyd is naby; Ek sal die pasga by jou huis hou saam met my dissipels.
19 En die dissipels het gedoen soos Jesus hulle beveel het; en hulle het die pasga voorberei.
20 En toe dit aand geword het, het hy saam met die twaalf gaan sit.
21 En terwyl hulle eet, sê hy: Voorwaar Ek sê vir julle, een van julle sal My verraai.
22 En hulle was baie bedroef, en elkeen van hulle het vir Hom begin sê: Here, is dit ek?
23 En hy antwoord en sê: Hy wat sy hand saam met my in die skottel insteek, hy sal My verraai.

24 Die Seun van die mens gaan heen soos van Hom geskrywe is, maar wee die mens deur wie die Seun van die mens verraai is! dit was goed vir daardie man as hy nie gebore was nie.
25 En Judas, wat Hom verraai het, antwoord en sê: Meester, is dit ek? Hy sê vir hom: Jy het gesê.
26 En terwyl hulle eet, neem Jesus brood en seën dit, breek dit en gee dit aan die dissipels en sê: Neem, eet; dit is my liggaam.
27 En Hy het die beker geneem en gedank en dit aan hulle gegee en gesê: Drink almal daaruit;
28 Want dit is my bloed van die nuwe testament, wat vir baie uitgestort word tot vergewing van sondes.
29 Maar Ek sê vir julle, Ek sal nie meer van hierdie vrug van die wingerdstok drink nie, tot op daardie dag wanneer Ek dit saam met julle nuut sal drink in die koninkryk van my Vader.
30 En nadat hulle 'n lofsang gesing het, het hulle uitgegaan na die Olyfberg.
31 Toe sê Jesus vir hulle: Julle sal almal in hierdie nag aanstoot neem aan My, want daar is geskrywe: Ek sal die herder slaan, en die skape van die kudde sal verstrooi word.
32 Maar nadat Ek opgestaan het, sal Ek voor julle uit gaan na Galilea.
33 Petrus antwoord en sê vir hom: Al sou almal aanstoot neem deur jou, tog sal ek nooit aanstoot neem nie.
34 Jesus sê vir hom: Voorwaar Ek sê vir jou, in hierdie nag, voordat die haan kraai, sal jy My drie maal verloën.
35 Petrus sê vir hom: Al sou ek saam met jou sterwe, ek sal jou nie verloën nie. So het ook al die dissipels gesê.
36 Toe kom Jesus saam met hulle na 'n plek met die naam van Getsemane en sê vir die dissipels: Sit hier terwyl Ek daar gaan bid.
37 En hy het Petrus en die twee seuns van Sebedéüs saamgeneem en bedroef en baie swaar begin word.
38 Toe sê Hy vir hulle: My siel is baie bedroef tot die dood toe; bly hier en waak saam met My.
39 En Hy het 'n bietjie verder gegaan en op sy aangesig geval en gebid en gesê: My Vader, as dit moontlik is, laat hierdie beker by My verbygaan; nogtans nie soos Ek wil nie, maar soos U wil.
40 En Hy het na die dissipels gekom en hulle aan die slaap gevind en vir Petrus gesê: Wat, kon julle nie een uur saam met My waak nie?
41 Waak en bid, dat julle nie in versoeking kom nie; die gees is wel gewillig, maar die vlees is swak.
42 Hy het weer vir die tweede keer weggegaan en gebid en gesê: My Vader, as hierdie beker nie by My verbygaan as Ek dit nie drink nie, laat u wil geskied.
43 En hy het gekom en hulle weer aan die slaap gevind, want hulle oë was swaar.
44 En hy het hulle verlaat en weer weggegaan en vir die derde keer gebid en dieselfde woorde gesê.
45 Toe kom Hy na sy dissipels en sê vir hulle: Slaap nou verder en rus; kyk, die uur is naby en die Seun van die mens word oorgelewer in die hande van sondaars.
46 Staan op, laat ons gaan; kyk, Hy is naby wat My verraai.
47 En terwyl hy nog spreek, kom Judas, een van die twaalf, en saam met hom 'n groot menigte met swaarde en stokke, van die owerpriesters en oudstes van die volk.
48 En die een wat Hom verraai het, het aan hulle 'n teken gegee en gesê: Wie ek ook al sal soen, dit is hy; hou hom vas.
49 En dadelik het hy na Jesus gekom en gesê: Wees gegroet, Meester! en hom gesoen.
50 En Jesus sê vir hom: Vriend, waarom het jy gekom? Toe het hulle gekom en Jesus die hande opgelê en Hom gevat.
51 En kyk, een van die wat saam met Jesus was, het sy hand uitgesteek en sy swaard getrek en 'n dienskneg van die hoëpriester geslaan en sy oor afgeslaan.
52 Toe sê Jesus vir hom: Bring jou swaard terug in sy plek, want almal wat die swaard gryp, sal deur die swaard omkom.
53 Dink jy dat ek nie nou tot my Vader kan bid nie, en hy sal nou vir my meer as twaalf legioene engele gee?
54 Maar hoe sal die Skrifte dan vervul word, dat dit so moet wees?
55 In daardie selfde uur sê Jesus vir die skare: Het julle uitgetrek soos teen 'n dief met swaarde en stokke om My te gryp? Ek het daagliks by julle gesit en leer in die tempel, en julle het My nie gegryp nie.
56 Maar dit het alles gebeur, sodat die Skrifte van die profete vervul sou word. Toe het al die dissipels Hom verlaat en gevlug.
57 En die wat Jesus gegryp het, het Hom weggelei na Kájafas, die hoëpriester, waar die skrifgeleerdes en die ouderlinge vergader het.
58 Maar Petrus het hom van ver af gevolg tot by die hoëpriester se paleis en ingegaan en by die dienaars gaan sit om die einde te sien.
59 En die owerpriesters en ouderlinge en die hele Raad het valse getuienis teen Jesus gesoek om Hom dood te maak;
60 Maar het niemand gevind nie; ja, al het baie valse getuies gekom, tog het hulle nie gevind nie. Op die laaste het twee valse getuies gekom,
61 en gesê: Hierdie man het gesê: Ek is in staat om die tempel van God af te breek en dit in drie dae te bou.
62 En die hoëpriester het opgestaan en vir Hom gesê: Antwoord U niks nie? wat is dit wat hierdie teen jou getuig?
63 Maar Jesus het stilgebly. En die hoëpriester antwoord en sê vir hom: Ek besweer jou by die lewende God, dat jy vir ons moet sê of U die Christus is, die Seun van God.
64 Jesus sê vir hom: Jy het gesê; nogtans sê Ek vir jou, van nou af sal julle die Seun van die mens sien sit aan die regterhand van krag en kom op die wolke van die hemel.
65 Toe skeur die hoëpriester sy klere en sê: Hy het godslastering gespreek; wat het ons verder van getuies nodig? kyk, nou het julle sy godslastering gehoor.
66 Wat dink julle? Hulle antwoord en sê: Hy is skuldig aan die dood.
67 Toe het hulle in sy gesig gespoeg en hom met die vuis geslaan; en ander het hom met hul handpalms geslaan,
68 en sê: Profeteer vir ons, Christus, wie is dit wat U geslaan het?
69 En Petrus het buite in die paleis gesit, en 'n meisie het na hom gekom en gesê: Jy was ook saam met Jesus, die Galiléa.
70 Maar hy het voor almal ontken en gesê: Ek weet nie wat jy sê nie.

71 En toe hy uitgaan na die voorportaal, sien 'n ander diensmeisie hom en sê vir die wat daar was: Hierdie man was ook saam met Jesus van Nasaret.
72 En weer het hy met 'n eed ontken, ek ken die man nie.
73 En ná 'n ruk kom die wat daar staan, na Hom en sê vir Petrus: Waarlik, jy is ook een van hulle; want jou spraak verraai jou.
74 Toe het hy begin vloek en sweer en sê: Ek ken die man nie. En dadelik span die haan.
75 En Petrus het die woord van Jesus onthou wat vir hom gesê het: Voordat die haan kraai, sal jy My drie maal verloën. En hy het uitgegaan en bitterlik geween.

HOOFSTUK 27

1 Toe dit môre word, het al die owerpriesters en ouderlinge van die volk raad teen Jesus gehou om Hom dood te maak.
2 En toe hulle Hom gebind het, het hulle Hom weggelei en Hom aan Pontius Pilatus, die goewerneur, oorgegee.
3 Toe Judas, wat hom verraai het, sien dat hy veroordeel was, het hy hom bekeer en die dertig silwerstukke teruggebring na die owerpriesters en die ouderlinge.
4 en gesê: Ek het gesondig deurdat ek die onskuldige bloed verraai het. En hulle sê: Wat is dit vir ons? sien jy daarvoor.
5 En hy het die silwerstukke in die tempel neergegooi en weggegaan en gegaan en homself opgehang.
6 En die owerpriesters het die silwerstukke geneem en gesê: Dit is nie geoorloof om dit in die skatkis te gooi nie, want dit is die prys van bloed.
7 En hulle het raad gehou en die grond van die pottebakker saam met hulle gekoop om vreemdelinge in te begrawe.
8 Daarom is daardie akker genoem: Die akker van bloed, tot vandag toe.
9 Toe is vervul wat gespreek is deur die profeet Jeremy, toe hy gesê het: En hulle het die dertig silwerstukke geneem, die prys van hom wat gewaardeer is, aan wie hulle van die kinders van Israel gewaardeer het;
10 En hy het dit vir die pottebakker se stuk grond gegee, soos die Here my aangestel het.
11 En Jesus het voor die goewerneur gestaan, en die goewerneur het hom gevra en gesê: Is U die Koning van die Jode? En Jesus sê vir hom: Jy sê.
12 En toe hy deur die owerpriesters en ouderlinge aangekla is, het hy niks geantwoord nie.
13 Toe sê Pilatus vir Hom: Hoor jy nie hoeveel dinge hulle teen U getuig nie?
14 En hy het hom met geen woord geantwoord nie; in soverre dat die goewerneur hom baie verwonder het.
15 En op daardie fees was die goewerneur gewoond om 'n gevangene vir die volk vry te laat, wie hulle wou.
16 En hulle het toe ’n merkwaardige gevangene gehad met die naam van Barábbas.
17 Toe hulle dan bymekaar was, sê Pilatus vir hulle: Wie wil julle hê moet ek vir julle loslaat? Barabbas, of Jesus wat Christus genoem word?
18 Want hy het geweet dat hulle hom uit afguns verlos het.
19 Toe hy op die regterstoel gaan sit het, het sy vrou na hom gestuur om te sê: Het jy niks met daardie regverdige man te doen nie, want ek het vandag baie dinge gely in 'n droom ter wille van hom.
20 Maar die owerpriesters en ouderlinge het die skare oortuig dat hulle vir Barábbas moes vra en Jesus moes vernietig.
21 Die goewerneur het geantwoord en vir hulle gesê: Wie van die twee wil julle moet ek vir julle loslaat? Hulle het gesê: Barabbas.
22 Pilatus sê vir hulle: Wat moet ek dan doen met Jesus wat Christus genoem word? Hulle sê almal vir Hom: Laat Hom gekruisig word.
23 En die goewerneur sê: Waarom, watter kwaad het hy gedoen? Maar hulle het nog meer uitgeroep en gesê: Laat Hom gekruisig word.
24 Toe Pilatus sien dat hy niks kon oorwin nie, maar dat daar eerder 'n oproer ontstaan het, het hy water geneem en sy hande voor die skare gewas en gesê: Ek is onskuldig aan die bloed van hierdie regverdige. Pas op.
25 Toe antwoord die hele volk en sê: Sy bloed kom op ons en op ons kinders!
26 Toe het Hy Barábbas vir hulle losgelaat, en nadat hy Jesus gegésel het, het Hy Hom oorgegee om gekruisig te word.
27 Toe het die soldate van die goewerneur Jesus in die gemeenskaplike saal geneem en die hele bende soldate by Hom versamel.
28 En hulle het hom uitgetrek en 'n bloedrooi mantel om hom aangetrek.
29 En nadat hulle 'n doringkroon gevleg het, het hulle dit op sy hoof gesit en 'n riet in sy regterhand; en hulle het die knie voor hom gebuig en met Hom gespot en gesê: Wees gegroet, Koning van die Jode!
30 En hulle het op hom gespuug en die riet geneem en hom op die kop geslaan.
31 En nadat hulle Hom gespot het, het hulle Hom die kleed uitgetrek en Hom sy eie klere aangetrek en Hom weggelei om Hom te kruisig.
32 En toe hulle uitkom, kry hulle 'n man van Ciréne met die naam van Simon; hom het hulle gedwing om sy kruis te dra.
33 En toe hulle by 'n plek kom met die naam van Golgota, dit wil sê, 'n plek van 'n skedel,
34 Hulle het vir hom asyn gegee om te drink, gemeng met gal, en toe hy daarvan geproe het, wou hy nie drink nie.
35 En hulle het Hom gekruisig en sy klere verdeel deur die lot te werp, sodat vervul sou word wat deur die profeet gespreek is: Hulle het my klere onder mekaar verdeel, en oor my gewaad het hulle die lot gewerp.
36 En hulle het gaan sit en hom daar dopgehou;
37 En hy het sy beskuldiging bo-oor sy hoof geskryf: DIT IS JESUS, DIE KONING VAN DIE JODE.
38Toe is daar twee diewe saam met Hom gekruisig, een aan die regterkant en een aan die linkerkant.
39 En die wat verbygegaan het, het Hom uitgeskel terwyl hulle hul hoofde swaai,
40 en gesê: U wat die tempel afbreek en dit in drie dae bou, red uself. As U die Seun van God is, kom af van die kruis.
41 Net so het ook die owerpriesters wat Hom bespot het, saam met die skrifgeleerdes en ouderlinge gesê:
42 Ander het Hy gered; homself kan hy nie red nie. As hy die Koning van Israel is, laat hom nou van die kruis afkom, en ons sal hom glo.
43 Hy het op God vertrou; laat hy hom nou verlos as hy dit wil hê, want hy het gesê: Ek is die Seun van God.

44 Ook die diewe wat saam met Hom gekruisig is, het dit in sy tande gegooi.
45 En van die sesde uur af was daar duisternis oor die hele land tot die negende uur.
46 En omtrent die negende uur het Jesus met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Eli, Eli, lama sabagtani? dit wil sê: My God, my God, waarom het U my verlaat?
47 Sommige van die wat daar gestaan het, het gesê toe hulle dit hoor: Hierdie man roep vir Elia.
48 En dadelik het een van hulle gehardloop en 'n spons geneem en dit met asyn gevul en dit op 'n riet gesit en hom laat drink.
49 Die ander sê: Laat staan, laat ons kyk of Elía sal kom om hom te red.
50 Toe Jesus weer met 'n groot stem uitgeroep het, het Hy die gees gegee.
51 En kyk, die voorhangsel van die tempel het in twee geskeur van bo na onder; en die aarde het gebewe, en die rotse het geskeur;
52 En die grafte is oopgemaak; en baie liggame van die ontslape heiliges het opgestaan,
53 En ná sy opstanding uit die grafte gekom en in die heilige stad ingegaan en aan baie verskyn.
54 En toe die hoofman oor honderd en die wat saam met hom was en Jesus dopgehou het, die aardbewing sien en die dinge wat gebeur het, het hulle baie gevrees en gesê: Waarlik, Hy was die Seun van God.
55 En baie vroue was daar wat ver aanskou het, wat Jesus van Galilea gevolg het en Hom bedien het.
56 Onder wie was Maria Magdalena en Maria, die moeder van Jakobus en Joses, en die moeder van Sebedeus se kinders.
57 Toe dit aand geword het, het daar 'n ryk man van Arimathéa gekom met die naam van Josef, wat self ook Jesus se dissipel was.
58 Hy het na Pilatus gegaan en die liggaam van Jesus gesmeek. Toe het Pilatus beveel dat die liggaam gelewer moes word.
59 En nadat Josef die liggaam geneem het, het hy dit in 'n skoon linnedoek toegedraai,
60 En hy het dit in sy eie nuwe graf neergelê wat hy in die rots uitgekap het; en hy het 'n groot klip na die ingang van die graf gerol en weggegaan.
61 En daar was Maria Magdalena en die ander Maria wat oorkant die graf gesit het.
62 En die volgende dag, wat gevolg het op die dag van die voorbereiding, het die owerpriesters en die Fariseërs by Pilatus bymekaargekom,
63 en gesê: Meneer, ons onthou dat daardie bedrieër, terwyl hy nog gelewe het, gesê het: Na drie dae sal ek opstaan.
64 Beveel dan dat die graf seker gemaak moet word tot op die derde dag, sodat sy dissipels nie in die nag kom en hom steel nie en vir die volk sê: Hy het opgestaan uit die dode; so sal die laaste dwaling erger wees as die eerste.
65 Pilatus sê vir hulle: Julle het 'n wag; gaan, maak dit so seker as wat julle kan.
66 Hulle het toe gegaan en die graf vasgemaak, die klip verseël en 'n wag gesit.

HOOFSTUK 28

1 Aan die einde van die sabbat, toe dit begin aanbreek het teen die eerste dag van die week, het Maria Magdalena en die ander Maria gekom om die graf te sien.
2 En kyk, daar was 'n groot aardbewing, want die engel van die Here het uit die hemel neergedaal en gekom en die klip van die deur af weggerol en daarop gaan sit.
3 Sy aangesig was soos weerlig, en sy klere wit soos sneeu.
4 En uit vrees vir hom het die wagte geskud en soos dooies geword.
5 En die engel antwoord en sê vir die vroue: Moenie vrees nie, want ek weet dat julle Jesus soek wat gekruisig is.
6 Hy is nie hier nie, want Hy het opgestaan, soos Hy gesê het. Kom kyk na die plek waar die Here gelê het.
7 En gaan gou en sê vir sy dissipels dat Hy uit die dode opgestaan het; en kyk, Hy gaan voor julle uit na Galiléa; daar sal julle Hom sien; kyk, Ek het dit vir julle gesê.
8 En hulle het vinnig van die graf af weggegaan met vrees en groot blydskap; en het wel gehardloop om sy dissipels woord te bring.
9 En terwyl hulle gaan om dit aan sy dissipels te vertel, kom Jesus hulle tegemoet en sê: Wees gegroet! En hulle het gekom en Hom aan die voete vasgehou en Hom aanbid.
10 Toe sê Jesus vir hulle: Moenie bang wees nie; gaan sê vir my broers dat hulle na Galilea gaan, en daar sal hulle My sien.
11 En toe hulle op pad was, kyk, kom sommige van die wagte in die stad en wys aan die owerpriesters al die dinge wat gedoen is.
12 En toe hulle saam met die ouderlinge vergader het en raad gehou het, het hulle groot geld aan die soldate gegee,
13 en gesê: Sê julle, sy dissipels het in die nag gekom en Hom gesteel terwyl ons geslaap het.
14 En as dit tot die goewerneur se ore kom, sal ons hom oorreed en jou beveilig.
15 Hulle het toe die geld geneem en gedoen soos hulle geleer is; en hierdie woord is algemeen bekend onder die Jode tot vandag toe.
16 Toe het die elf dissipels weggegaan na Galilea, na 'n berg waar Jesus hulle aangestel het.
17 En toe hulle Hom sien, het hulle Hom aanbid, maar sommige het getwyfel.
18 En Jesus het gekom en met hulle gespreek en gesê: Aan My is gegee alle mag in die hemel en op aarde.
19 Gaan dan heen en leer al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees.
20 Leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle ook al beveel het; en kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld. Amen.

Merk

HOOFSTUK 1

1 Die begin van die evangelie van Jesus Christus, die Seun van God;
2 Soos geskrywe is in die profete: Kyk, Ek stuur my boodskapper voor u aangesig, wat u weg voor u uit sal berei.
3 Die stem van een wat roep in die woestyn: Berei die weg van die Here, maak sy paaie gelyk.
4 Johannes het wel in die woestyn gedoop en die doop van bekering tot vergewing van sondes verkondig.
5 En die hele land Judéa en die van Jerusalem het na hom uitgegaan, en hulle is almal deur hom in die Jordaanrivier gedoop, terwyl hulle hul sondes bely.
6 En Johannes was bekleed met kameelhare en met 'n velgordel om sy lendene; en hy het sprinkane en wilde heuning geëet;
7 En hy het gepreek en gesê: Daar kom een sterker as ek ná my, wie se skoene ek nie waardig is om neer te buk en los te maak nie.
8 Ek het julle wel met water gedoop, maar Hy sal julle met die Heilige Gees doop.
9 En dit het gebeur in daardie dae dat Jesus van Násaret in Galiléa gekom het en deur Johannes in die Jordaan gedoop is.
10 En dadelik uit die water opgekom, sien Hy die hemele geopen en die Gees soos 'n duif op Hom neerdaal.
11 En daar het 'n stem uit die hemel gekom wat sê: U is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het.
12 En dadelik het die Gees hom die woestyn in gedryf.
13 En hy was daar in die woestyn veertig dae lank, deur Satan versoek; en was saam met die wilde diere; en die engele het Hom gedien.
14 En nadat Johannes in die tronk gesit is, het Jesus in Galilea gekom en die evangelie van die koninkryk van God verkondig,
15 en gesê: Die tyd is vervul en die koninkryk van God het naby gekom; bekeer julle en glo die evangelie.
16 En terwyl hy langs die see van Galilea loop, sien hy Simon en sy broer Andreas besig om 'n net in die see uit te gooi, want hulle was vissers.
17 En Jesus sê vir hulle: Kom agter My aan, en Ek sal julle vissers van mense maak.
18 En dadelik het hulle hul nette verlaat en Hom gevolg.
19 En toe hy 'n entjie verder daarvandaan gegaan het, sien hy Jakobus, die seun van Sebedeüs, en Johannes, sy broer, wat ook in die skip besig was om hulle nette reg te maak.
20 En hy het hulle dadelik geroep, en hulle het hul vader Sebedeüs saam met die huurlinge in die skip agtergelaat en agter hom aan gegaan.
21 En hulle het na Kapernaum gegaan; en dadelik op die sabbatdag het Hy in die sinagoge ingegaan en geleer.
22 En hulle was verstom oor sy leer, want Hy het hulle geleer soos een wat gesag het, en nie soos die skrifgeleerdes nie.
23 En daar was in hulle sinagoge 'n man met 'n onrein gees; en hy het uitgeroep,
24 en gesê: Laat ons staan; wat het ons met U te doen, Jesus van Nasaret? kom jy om ons te vernietig? Ek ken U wie U is, die Heilige van God.
25 En Jesus het hom bestraf en gesê: Bly stil en gaan uit hom uit.
26 En toe die onrein gees hom verskeur en met 'n groot stem uitroep, het hy uit hom uitgegaan.
27 En hulle was almal verbaas, sodat hulle onder mekaar gevra het en gesê het: Wat is dit? watter nuwe leerstelling is dit? want met gesag beveel Hy selfs die onreine geeste, en hulle is Hom gehoorsaam.
28 En dadelik het sy roem versprei in die hele omtrek van Galiléa.
29 En dadelik, toe hulle uit die sinagoge uitgegaan het, het hulle in die huis van Simon en Andréas ingegaan, saam met Jakobus en Johannes.
30 Maar die moeder van Simon se vrou het siek gelê van koors, en hulle het hom eers van haar vertel.
31 En hy het gekom en haar aan die hand gegryp en haar opgetel; en dadelik het die koors haar verlaat, en sy het hulle bedien.
32 En teen die aand, toe die son ondergegaan het, het hulle almal wat siek was, en die wat van duiwels beset was, na Hom gebring.
33 En die hele stad was by die ingang bymekaar.
34 En Hy het baie genees wat aan allerhande siektes siek was, en baie duiwels uitgedryf; en die duiwels nie toegelaat om te praat nie, omdat hulle Hom geken het.
35 En in die môre, 'n lang tyd voor die dag, het hy opgestaan en uitgegaan en na 'n eensame plek gegaan en daar gebid.
36 En Simon en die wat saam met hom was, het hom gevolg.
37 En toe hulle hom kry, sê hulle vir hom: Almal soek jou.
38 En Hy sê vir hulle: Laat ons na die volgende stede gaan, dat Ek ook daar kan preek; want daarom het Ek uitgegaan.
39 En Hy het in hulle sinagoges deur die hele Galiléa gepreek en duiwels uitgedryf.
40 En daar het 'n melaatse na hom gekom en hom gesmeek en voor hom neergekniel en vir hom gesê: As u wil, kan u my reinig.
41 En Jesus het innig jammer gevoel, sy hand uitgesteek en hom aangeraak en vir hom gesê: Ek wil; wees jy rein.
42 En sodra hy gespreek het, het die melaatsheid dadelik van hom gewyk, en hy is gereinig.
43 En hy het hom streng bevel gegee en hom dadelik weggestuur;
44 En sê vir hom: Kyk dat jy niks aan iemand sê nie; maar gaan heen, vertoon jou aan die priester en offer vir jou reiniging wat Moses beveel het, tot 'n getuienis vir hulle.
45 Maar hy het uitgegaan en begin om dit baie te verkondig en die saak aan die brand te steek, sodat Jesus nie meer openlik in die stad kon ingaan nie, maar daar buite was in verlate plekke; en hulle het van elke kant af na Hom gekom.

HOOFSTUK 2

1 En ná 'n paar dae het hy weer in Kapernaum ingegaan; en dit is geraas dat hy in die huis was.
2 En dadelik het baie bymekaargekom, sodat daar geen plek was om hulle te ontvang nie, ook nie soseer as by die deur nie; en hy het die woord aan hulle verkondig.

3 En hulle het na Hom gekom en een verlamde gebring wat uit vier gedra is.
4 En toe hulle vanweë die skare nie naby hom kon kom nie, het hulle die dak oopgemaak waar hy was; en nadat hulle dit opgebreek het, het hulle die bed laat sak waarin die verlamde gelê het.
5 Toe Jesus hulle geloof sien, sê Hy vir die verlamde: Seun, jou sondes is jou vergewe!
6 Maar daar het sommige van die skrifgeleerdes daar gesit en in hulle harte geredeneer:
7 Waarom spreek hierdie man so godslastering? wie kan sondes vergewe behalwe God alleen?
8 En dadelik toe Jesus in sy gees bemerk dat hulle so by hulleself geredeneer het, sê Hy vir hulle: Waarom redeneer julle hierdie dinge in julle harte?
9 Of dit makliker is om vir die verlamde te sê: Jou sondes is jou vergewe? of om te sê: Staan op, neem jou bed op en loop?
10 Maar dat julle kan weet dat die Seun van die mens mag het om op aarde sondes te vergewe, sê Hy vir die verlamde:
11 Ek sê vir jou: Staan op en neem jou bed op en gaan na jou huis.
12 En dadelik het hy opgestaan, die bed opgeneem en voor almal uit gegaan; sodat hulle almal verbaas was en God verheerlik het deur te sê: Ons het dit nog nooit so gesien nie.
13 En hy het weer uitgegaan langs die see; en die hele skare het na Hom toe gekom, en Hy het hulle geleer.
14 En terwyl hy verbygaan, sien hy Levi, die seun van Alfeüs, sit by die tolhuis, en sê vir hom: Volg my. En hy het opgestaan en hom gevolg.
15 En terwyl Jesus in sy huis aan tafel gesit het, het baie tollenaars en sondaars ook saam met Jesus en sy dissipels gesit, want daar was baie, en hulle het Hom gevolg.
16 En toe die skrifgeleerdes en Fariseërs Hom sien eet saam met tollenaars en sondaars, sê hulle vir sy dissipels: Hoe eet en drink Hy saam met tollenaars en sondaars?
17 Toe Jesus dit hoor, sê Hy vir hulle: Die wat gesond is, het die geneesheer nie nodig nie, maar die wat siek is. Ek het nie gekom om regverdiges te roep nie, maar sondaars tot bekering.
18 En die dissipels van Johannes en van die Fariseërs het gevas, en hulle het gekom en vir Hom gesê: Waarom vas die dissipels van Johannes en die Fariseërs, maar u dissipels vas nie?
19 En Jesus sê vir hulle: Kan die bruilofkinders vas terwyl die bruidegom by hulle is? solank hulle die bruidegom by hulle het, kan hulle nie vas nie.
20 Maar daar sal dae kom wanneer die bruidegom van hulle weggeneem sal word, en dan sal hulle in daardie dae vas.
21 Niemand werk ook 'n stuk nuwe lap aan 'n ou kleed nie; anders neem die nuwe stuk wat dit vol gemaak het van die oue weg, en die skeur word vererger.
22 En niemand gooi nuwe wyn in ou sakke nie; anders laat die nuwe wyn die sakke bars, en die wyn word gemors, en die sakke sal beskadig word; maar nuwe wyn moet in nuwe sakke gegooi word.
23 En dit het gebeur dat hy op die sabbatdag deur die koringlande gegaan het; en sy dissipels het onderweg begin om die are af te pluk.
24 En die Fariseërs sê vir Hom: Kyk, waarom doen hulle op die sabbatdag wat nie geoorloof is nie?
25 En hy sê vir hulle: Het julle nooit gelees wat Dawid gedoen het toe hy nood gehad het en honger was, hy en die wat by hom was nie?
26 Hoe hy in die huis van God ingegaan het in die dae van Abjatar, die hoëpriester, en die toonbrode geëet het wat nie geoorloof is om te eet behalwe vir die priesters nie, en ook aan die wat by hom was, gegee het?
27 En Hy sê vir hulle: Die sabbat is gemaak vir die mens en nie die mens vir die sabbat nie.
28 Daarom is die Seun van die mens ook Here van die sabbat.

HOOFSTUK 3

1 En hy het weer in die sinagoge ingegaan; en daar was 'n man met 'n verdorde hand.
2 En hulle het hom dopgehou of hy hom op die sabbatdag sou genees; dat hulle hom kan aankla.
3 En hy sê vir die man met die verdorde hand: Staan op.
4 En Hy sê vir hulle: Is dit geoorloof om goed te doen op die sabbat, of om kwaad te doen? om lewe te red, of dood te maak? Maar hulle het stilgebly.
5 En toe Hy hulle met toorn rondgekyk het, bedroef oor die hardheid van hulle harte, sê Hy vir die man: Steek jou hand uit. En hy het dit uitgestrek, en sy hand het herstel soos die ander.
6 En die Fariseërs het uitgegaan en dadelik met die Herodiane teen Hom beraadslaag, hoe hulle Hom kon vernietig.
7 Maar Jesus het Hom saam met sy dissipels na die see teruggetrek, en 'n groot menigte uit Galilea het Hom gevolg en uit Judéa,
8 En van Jerusalem en van Idumaea en van oorkant die Jordaan af; en hulle van Tirus en Sidon, 'n groot menigte, het na hom gekom toe hulle hoor watter groot dinge hy gedoen het.
9 En Hy het met sy dissipels gesê dat 'n klein skippie op Hom moes wag vanweë die menigte, dat hulle Hom nie sou saamdring nie.
10 Want Hy het baie gesond gemaak; soveel dat hulle hom aangedring het om hom aan te raak, almal wat plae gehad het.
11 En toe die onreine geeste Hom sien, val hulle voor Hom neer en roep en sê: U is die Seun van God.
12 En hy het hulle streng bevel gegee om hom nie bekend te maak nie.
13 En hy klim op die berg en roep na hom wie hy wil; en hulle het na hom gekom.
14 En hy het twaalf bepaal, dat hulle by hom moes wees, en dat hy hulle kon uitstuur om te preek,
15 En om mag te hê om siektes te genees en duiwels uit te dryf;
16 En Simon het hy Petrus genoem;
17 En Jakobus, die seun van Sebedéüs, en Johannes, die broer van Jakobus; en hy het hulle Boanerges genoem, dit is die seuns van die donder.
18 En Andréas en Filippus en Bartolomeus en Matteus en Tomas en Jakobus, die seun van Alfeus, en Thaddeüs en Simon die Kanaäniet,

19 En Judas Iskariot, wat hom ook verraai het, en hulle het in 'n huis ingegaan.
20 En die skare het weer bymekaargekom, sodat hulle nie soveel as brood kon eet nie.
21 En toe sy vriende dit hoor, het hulle uitgegaan om hom aan te gryp, want hulle het gesê: Hy is buite homself.
22 En die skrifgeleerdes wat van Jerusalem afgekom het, het gesê: Hy het Beëlsebul, en deur die owerste van die duiwels dryf Hy die duiwels uit.
23 En Hy het hulle na Hom geroep en in gelykenisse vir hulle gesê: Hoe kan die Satan die Satan uitdryf?
24 En as 'n koninkryk teen homself verdeeld is, kan daardie koninkryk nie bestaan nie.
25 En as 'n huis teen homself verdeeld is, kan daardie huis nie bly staan nie.
26 En as die Satan teen homself opstaan en verdeeld is, kan hy nie standhou nie, maar het 'n einde.
27 Niemand kan in die huis van 'n sterk man ingaan en sy besittings buit nie, tensy hy eers die sterk man bind; en dan sal hy sy huis verwoes.
28Voorwaar Ek sê vir julle, alle sondes sal aan die mensekinders vergewe word, en lastering waarmee hulle ook al laster.
29 Maar hy wat teen die Heilige Gees laster, het nooit vergifnis nie, maar is in gevaar van die ewige verdoemenis.
30 Omdat hulle gesê het: Hy het 'n onrein gees.
31 Daar kom toe sy broers en sy moeder, en hulle het buite gestaan en na hom gestuur en hom geroep.
32 En die skare het rondom hom gaan sit en vir hom gesê: Kyk, jou moeder en jou broers soek jou van buite.
33 En hy antwoord hulle en sê: Wie is my moeder of my broers?
34 En hy het rondom gekyk na die wat rondom hom sit, en gesê: Hier is my moeder en my broers!
35 Want elkeen wat die wil van God doen, dit is my broer en my suster en moeder.

HOOFSTUK 4

1 En hy het weer begin om by die see te leer, en 'n groot menigte het by Hom vergader, sodat hy in 'n skuit geklim en in die see gaan sit het; en die hele menigte was by die see op die land.
2 En Hy het hulle baie dinge geleer deur gelykenisse en vir hulle gesê in sy leer:
3 Luister; Kyk, daar het 'n saaier uitgegaan om te saai:
4 En terwyl hy saai, het sommige langs die pad geval, en die voëls van die hemel het gekom en dit opgeëet.
5 En sommige het op klipperige grond geval, waar dit nie baie grond gehad het nie; en dadelik het dit opgespring, omdat dit geen diepte van aarde gehad het nie.
6 Maar toe die son opgaan, is dit verskroei; en omdat dit geen wortel gehad het nie, het dit verdor.
7 En sommige het tussen die dorings geval, en die dorings het opgegroei en dit verstik, en dit het geen vrug opgelewer nie.
8 En ander het op goeie grond geval en vrugte opgelewer wat opkom en vermeerder; en het gebaar, sommige dertig en ander sestig en ander honderd.
9 En Hy sê vir hulle: Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.
10 En toe Hy alleen was, het die wat saam met die twaalf rondom Hom was, Hom die gelykenis gevra.
11 En Hy sê vir hulle: Aan julle is dit gegee om die verborgenheid van die koninkryk van God te ken; maar aan die wat buite is, word al hierdie dinge in gelykenisse gedoen.
12 sodat hulle kan sien en nie sien nie; en as hulle hoor, kan hulle hoor en nie verstaan nie; dat hulle nie te eniger tyd tot bekering sou kom en hulle sondes hulle vergewe sou word nie.
13 En Hy sê vir hulle: Ken julle nie hierdie gelykenis nie? en hoe sal julle dan al die gelykenisse ken?
14 Die saaier saai die woord.
15 En dit is hulle langs die pad, waar die woord gesaai word; maar as hulle dit hoor, kom die Satan dadelik en neem die woord weg wat in hulle harte gesaai is.
16 En dit is ook hulle wat op klipperige grond gesaai is; wat, as hulle die woord gehoor het, dit dadelik met blydskap aanneem;
17 En het geen wortel in hulleself nie, en verduur so net vir 'n tyd; daarna, as daar verdrukking of vervolging opkom ter wille van die woord, is hulle dadelik aanstoot.
18 En dit is hulle wat tussen die dorings gesaai is; soos wat die woord hoor,
19 En die sorge van hierdie wêreld en die bedrog van rykdom en die begeerlikhede van ander dinge wat inkom, verstik die woord, en dit word onvrugbaar.
20 En dit is hulle wat op goeie grond gesaai word; wat die woord hoor en dit aanneem en vrugte dra, die een dertigvoudig, die ander sestig- en die ander honderdvoudig.
21 En Hy sê vir hulle: Word 'n kers gebring om onder 'n maatemmer of onder 'n bed te sit? en nie op 'n kandelaar gesit te word nie?
22 Want daar is niks verborge wat nie geopenbaar sal word nie; ook is niks geheim gehou nie, behalwe dat dit na die buiteland sou kom.
23As iemand ore het om te hoor, laat hom hoor.
24 En Hy sê vir hulle: Pas op wat julle hoor; met watter maat julle meet, sal vir julle gemeet word; en aan julle wat hoor, sal meer gegee word.
25 Want hy wat het, aan hom sal gegee word; en hy wat nie het nie, van hom sal geneem word ook wat hy het.
26 En hy sê: So is die koninkryk van God asof 'n mens saad in die grond gooi;
27 en sou slaap en nag en dag opstaan, en die saad sou opspring en opgroei, hy weet nie hoe nie.
28 Want die aarde dra uit haarself vrugte; eers die lem, dan die aar, daarna die vol koring in die aar.
29 Maar as die vrugte gebore is, gooi hy dadelik die sekel in, want die oes het gekom.
30 En hy sê: Waarmee sal ons die koninkryk van God vergelyk? of met watter vergelyking sal ons dit vergelyk?
31 Dit is soos 'n mosterdsaad wat, wanneer dit in die aarde gesaai word, minder is as al die saad wat op die aarde is;
32 Maar as dit gesaai word, groei dit op en word dit groter as al die kruie, en skiet groot takke uit; sodat die voëls van die hemel in die skadu daarvan kan vernag.
33 En met baie sulke gelykenisse het Hy die woord aan hulle gespreek, soos hulle dit kon hoor.
34 Maar sonder gelykenis het Hy nie met hulle gespreek nie; en toe hulle alleen was, het Hy alles aan sy dissipels uitgelê.
35 En op dieselfde dag, toe dit aand geword het, sê Hy vir hulle: Laat ons oortrek na die oorkant toe.

36 En toe hulle die skare weggestuur het, het hulle hom gevat terwyl hy in die skuit was. En daar was ook ander klein skepe by hom.
37 En daar het 'n groot stormwind opgekom, en die golwe het in die skip geslaan, sodat dit nou vol was.
38 En hy was agter in die skip en slaap op 'n kussing; en hulle maak hom wakker en sê vir hom: Meester, gee u nie om dat ons vergaan nie?
39 En hy het opgestaan en die wind bestraf en vir die see gesê: Vrede, wees stil! En die wind het gaan lê, en daar het 'n groot stilte gekom.
40 En Hy sê vir hulle: Waarom is julle so bang? hoe is dit dat julle geen geloof het nie?
41 En hulle was uitermate bevrees en sê vir mekaar: Watter soort mens is Hy dat selfs die wind en die see Hom gehoorsaam?

HOOFSTUK 5

1 En hulle het oorgekom na die oorkant van die see, in die land van die Gadareners.
2 En toe hy uit die skuit klim, kom daar hom dadelik uit die grafte tegemoet 'n man met 'n onrein gees,
3 wat sy woning tussen die grafte gehad het; en niemand kon hom bind nie, ook nie met kettings nie.
4 Omdat hy dikwels met kettings en kettings gebind was, en die kettings deur hom stukkend geruk en die kettings in stukke gebreek is; en niemand kon hom tem nie.
5 En altyd, nag en dag, was hy in die berge en in die grafte, terwyl hy huil en homself met klippe kap.
6 Maar toe hy Jesus van ver af sien, het hy gehardloop en Hom aanbid.
7 En hy het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Wat het ek met U te doen, Jesus, Seun van die Allerhoogste God? Ek besweer jou by God, dat jy my nie pynig nie.
8 Want Hy sê vir hom: Gaan uit die man uit, onreine gees!
9 En hy vra hom: Wat is jou naam? En hy antwoord en sê: My naam is Legioen, want ons is baie.
10 En hy het hom baie gesmeek om hulle nie uit die land uit te stuur nie.
11 En daar was daar naby die berge 'n groot trop varke wat gewei het.
12 En al die duiwels het Hom gesmeek en gesê: Stuur ons na die varke, dat ons in hulle kan ingaan.
13 En Jesus het hulle dadelik verlof gegee. En die onreine geeste het uitgegaan en in die varke ingegaan, en die beeste het met geweld van 'n steilte af die see in gehardloop (dit was omtrent twee duisend) en is in die see verstik.
14 En die wat die varke geweier het, het gevlug en dit in die stad en in die land vertel. En hulle het uitgegaan om te kyk wat dit was wat gedoen is.
15 En hulle kom na Jesus en sien Hom wat van die duiwel besete was en die legioen gehad het, sit en geklee en by sy volle verstand; en hulle was bang.
16 En die wat dit gesien het, het hulle vertel hoe dit met hom gebeur het wat van die duiwel besete was, en ook oor die varke.
17 En hulle het Hom begin bid om uit hulle grondgebied te vertrek.
18 En toe Hy in die skuit geklim het, het hy wat van die duiwel besete was, Hom gebid dat hy by hom mag wees.
19 Maar Jesus het hom nie toegelaat nie, maar vir hom gesê: Gaan huis toe na jou vriende en vertel hulle hoe groot dinge die Here aan jou gedoen het en Hom oor jou ontferm het.
20 En hy het weggegaan en in Dekápolis begin verkondig hoe groot dinge Jesus vir hom gedoen het, en almal was verwonderd.
21 En toe Jesus weer per skip oorgevaar is na die oorkant, het baie mense by Hom saamgedrom, en Hy was naby die see.
22 En kyk, daar kom een van die owerstes van die sinagoge met die naam van Jaïrus; en toe hy hom sien, val hy voor sy voete neer,
23 En hy het hom baie gesmeek en gesê: My dogtertjie lê op die punt van die dood. Kom tog en lê haar die hande op, dat sy gesond kan word; en sy sal lewe.
24 En Jesus het saam met hom gegaan; en baie mense het Hom gevolg en Hom saamgedrom.
25 En 'n sekere vrou wat twaalf jaar lank 'n bloedvloeiing gehad het,
26 En het baie gely van baie geneeshere, en het alles wat sy gehad het uitgegee, en was niks beter nie, maar het eerder erger geword,
27 Toe sy van Jesus hoor, het sy in die skare van agter gekom en sy kleed aangeraak.
28 Want sy het gesê: As ek maar sy klere mag aanraak, sal ek gesond word.
29 En dadelik het die fontein van haar bloed opgedroog; en sy het in haar liggaam gevoel dat sy van daardie plaag genees is.
30 En Jesus, wat dadelik by Homself geweet het dat deug uit Hom uitgegaan het, het hom in die pers omgedraai en gesê: Wie het my klere aangeraak?
31 En sy dissipels sê vir Hom: U sien die skare wat U saamdrom, en U sê: Wie het My aangeraak?
32 En hy het rondgekyk om haar te sien wat hierdie ding gedoen het.
33 Maar die vrou wat bang en bewend was, omdat sy geweet het wat in haar gebeur het, het gekom en voor hom neergeval en hom die hele waarheid vertel.
34 En hy sê vir haar: Dogter, jou geloof het jou gesond gemaak; gaan in vrede en word gesond van u plaag.
35 Terwyl hy nog spreek, kom daar van die owerste van die sinagoge se huis sommige wat sê: Jou dogter is dood; waarom pla jy die Meester nog meer?
36 Sodra Jesus die woord hoor wat gespreek is, sê Hy vir die owerste van die sinagoge: Wees nie bevrees nie, glo net.
37 En hy het niemand toegelaat om Hom te volg nie, behalwe Petrus en Jakobus en Johannes, die broer van Jakobus.
38 En hy kom by die huis van die owerste van die sinagoge en sien die rumoer en die wat baie geween en gehuil het.
39 En toe Hy inkom, sê Hy vir hulle: Waarom ween julle so? die meisie is nie dood nie, maar slaap.
40 En hulle het hom uitgelag. Maar nadat hy hulle almal uitgedryf het, neem hy die vader en die moeder van die dogter en die wat by hom was, en gaan in waar die dogter gelê het.
41 En hy gryp die meisie aan die hand en sê vir haar: Talitha cumi! dit is, as dit vertaal word: Meisie, sê Ek vir jou, staan op!

42 En dadelik het die meisie opgestaan en geloop; want sy
was twaalf jaar oud. En hulle was verstom met 'n groot
verbasing.
43 En hy het hulle streng bevel gegee dat niemand dit moes
weet nie; en het beveel dat iets vir haar gegee moes word
om te eet.

HOOFSTUK 6

1 En hy het daarvandaan uitgegaan en in sy land gekom; en
sy dissipels volg Hom.
2 En toe die sabbatdag aangebreek het, het Hy in die
sinagoge begin leer; en baie wat hom gehoor het, was
verbaas en sê: Waarvandaan het hierdie man hierdie dinge?
en watter wysheid is dit wat aan hom gegee word, dat selfs
sulke magtige werke deur sy hande verrig word?
3 Is dit nie die timmerman, die seun van Maria, die broer
van Jakobus en Joses en van Juda en Simon nie? en is sy
susters nie hier by ons nie? En hulle was aanstoot aan hom.
4 Maar Jesus sê vir hulle: 'n Profeet is nie ongeëerd nie,
maar in sy eie land en onder sy familie en in sy huis.
5 En hy kon daar geen magtige werk doen nie, behalwe dat
hy sy hande op 'n paar siekes gelê en hulle genees het.
6 En hy was verwonderd oor hulle ongeloof. En hy het in
die dorpe rondgegaan en geleer.
7 En hy het die twaalf na hom geroep en hulle twee-twee
begin uitstuur; en het hulle mag gegee oor onrein geeste;
8 En hulle het beveel dat hulle niks op hulle reis moes
neem nie, behalwe net 'n staf; geen skroef, geen brood,
geen geld in hulle beursie nie.
9 Maar wees geskoen met skoene; en nie twee jasse aantrek
nie.
10 En Hy sê vir hulle: Waar julle ook al in 'n huis ingaan,
bly daar totdat julle van daardie plek weggaan.
11 En elkeen wat julle nie ontvang en na julle nie luister
nie, as julle daarvandaan vertrek, skud die stof onder julle
voete af tot 'n getuienis teen hulle. Voorwaar Ek sê vir julle,
dit sal vir Sodom en Gomorra verdraagliker wees in die
oordeelsdag as vir daardie stad.
12 En hulle het uitgegaan en gepreek dat die mense hulle
moes bekeer.
13 En hulle het baie duiwels uitgedryf en baie siekes met
olie gesalf en hulle gesond gemaak.
14 En koning Herodes het van hom gehoor; (want sy naam
is in die buiteland versprei) en hy het gesê: Johannes die
Doper is uit die dode opgewek, en daarom word kragtige
werke in hom openbaar.
15 Ander het gesê: Dit is Elía. En ander het gesê: Dit is 'n
profeet, of soos een van die profete.
16 Maar toe Herodes dit hoor, sê hy: Dit is Johannes wat
ek onthoof het; hy het uit die dode opgestaan.
17 Want Herodes het self uitgestuur en Johannes gegryp en
hom in die gevangenis geboei ter wille van Herodias, sy
broer Filippus se vrou, want hy het met haar getrou.
18 Want Johannes het vir Herodes gesê: Dit is jou nie
geoorloof om jou broer se vrou te hê nie.
19 Daarom het Heródias 'n twis teen hom gehad en sou
hom doodgemaak het; maar sy kon nie:
20 Want Herodes het vir Johannes gevrees, omdat hy
geweet het dat hy 'n regverdige en heilige man was, en het
hom bewaar; en toe hy hom hoor, het hy baie dinge gedoen
en hom met graagte gehoor.
21 En toe 'n gerieflike dag aangebreek het, het Herodes op
sy verjaarsdag 'n maaltyd gemaak vir sy here, hoë owerstes
en owerstes van Galilea;
22 En toe die dogter van genoemde Heródias inkom en
dans en Herodes en die wat by hom sit, behaag, sê die
koning vir die meisie: Vra my net wat jy wil, en ek sal dit
aan jou gee.
23 En hy het vir haar gesweer: Alles wat jy van my sal vra,
sal ek jou gee tot die helfte van my koninkryk.
24 En sy het uitgegaan en vir haar moeder gesê: Wat moet
ek vra? En sy sê: Die hoof van Johannes die Doper.
25 En sy het dadelik inderhaas by die koning ingekom en
gevra en gesê: Ek wil hê jy moet vir my die kop van
Johannes die Doper op 'n bakkie gee.
26 En die koning was baie jammer; maar ter wille van sy
eed en ter wille van hulle wat by hom gesit het, wou hy
haar nie verwerp nie.
27 En dadelik het die koning 'n laksman gestuur en bevel
gegee om sy hoof te bring; en hy het gegaan en hom in die
tronk onthoof.
28 En hy het sy kop in 'n skottel gebring en dit aan die
meisie gegee, en die meisie het dit aan haar moeder gegee.
29 En toe sy dissipels dit hoor, het hulle gekom en sy lyk
opgetel en dit in 'n graf neergelê.
30 En die apostels het by Jesus bymekaargekom en Hom
alles vertel, wat hulle gedoen het en wat hulle geleer het.
31 En Hy sê vir hulle: Kom julle self afsonderlik na 'n
verlate plek en rus 'n rukkie, want daar was baie wat gekom
en gegaan het, en hulle het geen vrye tyd gehad om te eet
nie.
32 En hulle het afsonderlik per skip na 'n verlate plek
vertrek.
33 En die volk het hulle sien wegtrek, en baie het hom
geken, en uit al die stede daarheen gehardloop en hulle
uitgetrek en by hom bymekaargekom.
34 En toe Jesus uitkom, het Hy baie mense gesien, en Hy
was innig jammer vir hulle, omdat hulle soos skape was
wat geen herder het nie; en Hy het hulle baie dinge begin
leer.
35 En toe die dag verby was, het sy dissipels na Hom
gekom en gesê: Dit is 'n verlate plek, en nou is die tyd
verby.
36 Stuur hulle weg, dat hulle die land rondom en in die
dorpe kan ingaan en vir hulle brood kan koop, want hulle
het niks om te eet nie.
37 Hy antwoord en sê vir hulle: Gee julle vir hulle om te
eet. En hulle sê vir hom: Sal ons gaan en brood koop vir
twee honderd penninge en hulle om te eet?
38 Hy sê vir hulle: Hoeveel brode het julle? gaan kyk. En
toe hulle dit weet, sê hulle: Vyf en twee visse.
39 En hy het hulle beveel om almal by groepe op die groen
gras te laat sit.
40 En hulle het in rangorde gaan sit, by honderde en by
vyftig.
41 En nadat Hy die vyf brode en die twee visse geneem het,
het Hy opgekyk na die hemel en geseën, en die brode
gebreek en dit aan sy dissipels gegee om voor hulle voor te
sit; en die twee visse het hy onder almal verdeel.
42 En hulle het almal geëet en versadig geword.
43 En hulle het twaalf mandjies vol van die brokstukke en
van die visse opgetel.

44 En die wat van die brode geëet het, was omtrent vyfduisend man.
45 En dadelik het Hy sy dissipels gedwing om in die skuit te klim en na die oorkant van Betsaida te gaan, terwyl Hy die volk weggestuur het.
46 En nadat Hy hulle weggestuur het, het Hy na die berg gegaan om te bid.
47 En toe dit aand geword het, was die skip in die middel van die see, en hy alleen op die land.
48 En hy het gesien hoe hulle besig was om te roei; want die wind was hulle teë, en omtrent die vierde nagwaak het Hy na hulle gekom terwyl Hy op die see wandel en by hulle verbygegaan het.
49 Maar toe hulle hom op die see sien loop, het hulle gedink dat dit 'n gees was, en het uitgeroep:
50 Want almal het Hom gesien en was ontsteld. En dadelik het Hy met hulle gespreek en vir hulle gesê: Hou goeie moed! Dit is Ek; wees nie bang nie.
51 En hy het na hulle geklim in die skuit; en die wind het gaan lê, en hulle was baie verbaas in hulleself en was verwonderd.
52 Want hulle het nie ag geslaan op die wonder van die brode nie, want hulle hart was verhard.
53 En toe hulle deurgetrek het, het hulle in die land Genesaret gekom en na die strand getrek.
54 En toe hulle uit die skip kom, het hulle hom dadelik geken,
55 En hulle het deur daardie hele streek rondom gehardloop en die siekes begin ronddra in beddens waar hulle gehoor het dat hy was.
56 En oral waar hy ingegaan het, in dorpe of stede of lande, het hulle die siekes op die strate neergelê en Hom gesmeek om aan te raak as dit maar die rand van sy kleed was; en almal wat hom aangeraak het, is gesond gemaak.

HOOFSTUK 7

1 Toe het die Fariseërs en sommige van die skrifgeleerdes wat van Jerusalem gekom het, by Hom bymekaargekom.
2 En toe hulle sien dat sommige van sy dissipels brood eet met onreine, dit wil sê met ongewaste hande, het hulle fout gevind.
3 Want die Fariseërs en al die Jode eet nie, tensy hulle hul hande gereeld was nie, volgens die oorlewering van die ouderlinge.
4 En as hulle van die mark af kom, eet hulle nie as hulle nie was nie. En daar is nog baie ander dinge wat hulle ontvang het om te hou, soos die wassery van bekers en potte, kopergerei en tafels.
5 Toe vra die Fariseërs en skrifgeleerdes vir Hom: Waarom wandel u dissipels nie volgens die oorlewering van die ouderlinge nie, maar eet brood met ongewaste hande?
6 Hy antwoord en sê vir hulle: Goed het Jesaja van julle geveinsdes geprofeteer, soos geskrywe is: Hierdie volk eer My met hulle lippe, maar hulle hart is ver van My af.
7 Maar tevergeefs vereer hulle My deur leringe te leer wat gebooie van mense is.
8 Want terwyl julle die gebod van God tersyde stel, hou julle die oorlewering van mense vas, soos die was van potte en bekers, en baie ander soortgelyke dinge doen julle.
9 En Hy sê vir hulle: Ten volle verwerp julle die gebod van God, sodat julle jul eie oorlewering kan onderhou.
10 Want Moses het gesê: Eer jou vader en jou moeder; en: Wie vader of moeder vloek, laat hom die dood sterwe.
11 Maar julle sê: As 'n man vir sy vader of moeder sê: Dit is Corban, dit wil sê 'n gawe, deur alles wat jy van my kan baat; hy sal vry wees.
12 En julle laat hom nie meer toe om iets vir sy vader of sy moeder te doen nie;
13 Maak die woord van God kragteloos deur julle oorlewering wat julle oorgelewer het, en sulke dinge doen julle baie.
14 En toe Hy die hele volk na hom geroep het, sê Hy vir hulle: Luister elkeen van julle na my en verstaan.
15 Daar is niks van buite af wat in hom ingaan, hom kan verontreinig nie; maar wat uit hom uitgaan, dit is dit wat die mens onrein maak.
16 As iemand ore het om te hoor, laat hom hoor.
17 En toe Hy van die volk in die huis ingegaan het, het sy dissipels Hom gevra oor die gelykenis.
18 En Hy sê vir hulle: Is julle ook so sonder verstand? Bemerk julle nie dat alles wat van buite in die mens ingaan, hom nie kan verontreinig nie;
19 Omdat dit nie in sy hart ingaan nie, maar in die buik, en in die wind uitgaan en al die voedsel reinig?
20 En hy sê: Wat uit die mens uitgaan, dit maak die mens onrein.
21 Want van binne, uit die hart van die mense, kom slegte gedagtes, owerspel, hoererye, moorde,
22 Diefstalle, hebsug, goddeloosheid, bedrog, ongebondenheid, 'n bose oog, godslastering, hoogmoed, dwaasheid;
23 Al hierdie slegte dinge kom van binne en maak die mens onrein.
24 En daarvandaan het hy opgestaan en in die grense van Tirus en Sidon ingegaan en in 'n huis ingegaan en wou dat niemand dit wou weet nie, maar hy kon nie weggesteek word nie.
25 Want 'n sekere vrou wie se jong dogter 'n onrein gees gehad het, het van hom gehoor en gekom en voor sy voete geval.
26 Die vrou was 'n Griek, 'n Sirofeniciese van nasie; en sy het Hom gesmeek om die duiwel uit haar dogter uit te dryf.
27 Maar Jesus sê vir haar: Laat die kinders eers versadig word, want dit is nie reg om die brood van die kinders te neem en dit vir die honde te gooi nie.
28 En sy antwoord en sê vir hom: Ja, Here, tog eet die honde onder die tafel van die kinders se krummels.
29 En hy sê vir haar: Gaan na hierdie woord; die duiwel het uit jou dogter gegaan.
30 En toe sy by haar huis kom, vind sy die duiwel wat uitgegaan het, en haar dogter lê op die bed.
31 En weer, toe hy van die kuslande van Tirus en Sidon af vertrek het, het hy by die see van Galilea gekom, deur die middel van die kusgebiede van Dekapolis.
32 En hulle het een na hom gebring wat doof was en 'n belemmering in sy spraak gehad het; en hulle smeek hom om sy hand op hom te lê.
33 En hy het hom van die skare af weggeneem en sy vingers in sy ore gesit, en hy het gespoeg en sy tong aangeraak;
34 En hy het opgekyk na die hemel, gesug en vir hom gesê: Effata, dit is: Maak oop!

35 En dadelik het sy ore oopgegaan, en die snaar van sy tong het losgeraak, en hy het eenvoudig gepraat.
36 En hy het hulle bevel gegee dat hulle dit aan niemand moes vertel nie;
37 En hulle was grootliks verbaas en sê: Hy het alles goed gedoen;

HOOFSTUK 8

1 In daardie dae toe die skare baie groot was en niks gehad het om te eet nie, het Jesus sy dissipels na Hom geroep en vir hulle gesê:
2 Ek ontferm my oor die skare, want hulle is nou drie dae by my en het niks om te eet nie.
3 En as Ek hulle vassend na hul eie huise wegstuur, sal hulle op die pad beswyk, want verskillende van hulle het van ver af gekom.
4 En sy dissipels antwoord Hom: Waarvandaan kan iemand hierdie manne hier in die woestyn met brood versadig?
5 En Hy vra hulle: Hoeveel brode het julle? En hulle sê: Sewe.
6 En Hy het die volk bevel gegee om op die grond te gaan sit; en Hy het die sewe brode geneem en gedank en gebreek en aan sy dissipels gegee om hulle voor te sit; en hulle het hulle voor die volk gestel.
7 En hulle het 'n paar klein vissies gehad, en hy het geseën en bevel gegee om hulle ook voor hulle te sit.
8 En hulle het geëet en versadig geword, en van die stukkende vleis wat oorgebly het, het hulle sewe mandjies opgetel.
9 En die wat geëet het, was omtrent vier duisend, en hy het hulle weggestuur.
10 En dadelik het Hy saam met sy dissipels in 'n skip geklim en in die streke van Dalmanutha gekom.
11 En die Fariseërs het uitgegaan en met Hom begin ondervra en van Hom 'n teken uit die hemel gesoek om Hom te versoek.
12 En hy sug diep in sy gees en sê: Waarom soek hierdie geslag na 'n teken? Voorwaar Ek sê vir julle, aan hierdie geslag sal geen teken gegee word nie.
13 En hy het hulle verlaat en in die skuit gegaan en weer na die oorkant vertrek.
14 En die dissipels het vergeet om brood te neem, en hulle het nie meer as een brood saam met hulle in die skip gehad nie.
15 En Hy het hulle bevel gegee en gesê: Pas op, pas op vir die suurdeeg van die Fariseërs en vir die suurdeeg van Herodes.
16 En hulle het onder mekaar geredeneer en gesê: Dit is omdat ons geen brood het nie.
17 En toe Jesus dit weet, sê Hy vir hulle: Waarom redeneer julle, omdat julle geen brood het nie? bemerk julle nog nie en verstaan julle nie? het jy jou hart al verhard?
18 As julle oë het, sien julle nie? en as julle ore het, hoor julle nie? en onthou julle nie?
19 Toe Ek die vyf brode onder vyf duisend gebreek het, hoeveel mandjies vol brokstukke het julle opgetel? Hulle sê vir hom: Twaalf.
20 En toe die sewe onder vier duisend, hoeveel mandjies vol brokstukke het julle opgetel? En hulle sê: Sewe.
21 En Hy sê vir hulle: Hoe is dit dat julle nie verstaan nie?
22 En hy het in Betsáida gekom; en hulle het 'n blinde man na hom gebring en hom gesmeek om hom aan te raak.
23 En hy het die blinde man aan die hand geneem en hom uit die stad gelei; en toe hy op sy oë gespoeg en sy hande op hom gelê het, vra hy hom of hy iets sien.
24 En hy het opgekyk en gesê: Ek sien mense soos bome wat loop.
25 Daarna het hy weer sy hande op sy oë gelê en hom laat opkyk; en hy het herstel en elkeen duidelik gesien.
26 En hy het hom na sy huis weggestuur en gesê: Gaan nie in die stad in nie en vertel dit nie aan iemand in die stad nie.
27 En Jesus en sy dissipels het uitgegaan na die stede van Cesaréa-Filippi; en op die pad het Hy sy dissipels gevra en vir hulle gesê: Wie sê die mense is Ek?
28 En hulle antwoord: Johannes die Doper, maar sommige sê: Elía! en ander, Een van die profete.
29 En Hy sê vir hulle: Maar wie sê julle is Ek? En Petrus antwoord en sê vir hom: U is die Christus.
30 En hy het hulle bevel gegee om aan niemand van hom te vertel nie.
31 En Hy het hulle begin leer dat die Seun van die mens baie moet ly en deur die ouderlinge en die owerpriesters en skrifgeleerdes verwerp moet word en gedood word en ná drie dae opstaan.
32 En hy het daardie woord openlik gespreek. En Petrus het hom geneem en hom begin bestraf.
33 Maar toe Hy omgedraai en na sy dissipels kyk, bestraf Hy Petrus en sê: Gaan weg agter My, Satan, want jy geniet nie die dinge wat van God is nie, maar die dinge wat van die mense is.
34 En toe Hy die skare saam met sy dissipels ook na Hom geroep het, sê Hy vir hulle: Elkeen wat agter My aan wil kom, moet homself verloën en sy kruis opneem en My volg.
35 Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy lewe verloor ter wille van My en die evangelie, hy sal dit red.
36 Want wat baat dit 'n mens as hy die hele wêreld win en sy eie siel skade ly?
37 Of wat sal 'n mens gee in ruil vir sy siel?
38 Elkeen dan wat hom vir my en my woorde skaam in hierdie owerspelige en sondige geslag; ook vir hom sal die Seun van die mens hom skaam as Hy kom in die heerlikheid van sy Vader saam met die heilige engele.

HOOFSTUK 9

1 En Hy sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, daar is sommige van die wat hier staan, wat die dood nie sal smaak voordat hulle die koninkryk van God met krag sien kom het nie.
2 En ná ses dae het Jesus Petrus en Jakobus en Johannes saam met Hom geneem en hulle alleen op 'n hoë berg gebring, en Hy het voor hulle van gedaante verander.
3 En sy klere het blink geword, baie wit soos sneeu; sodat geen voller op aarde hulle kan wit nie.
4 En Elía met Moses het aan hulle verskyn, en hulle was besig om met Jesus te praat.
5 En Petrus antwoord en sê vir Jesus: Meester, dit is goed dat ons hier is, en laat ons drie hutte maak; een vir jou en een vir Moses en een vir Elia.
6 Want hy het nie geweet wat om te sê nie; want hulle was baie bang.

7 En daar was 'n wolk wat hulle oorskadu, en 'n stem het uit die wolk gekom en gesê: Dit is my geliefde Seun; luister na hom.

8 En skielik, toe hulle rondgekyk het, sien hulle niemand meer nie, behalwe Jesus alleen by hulleself.

9 En toe hulle van die berg afklim, het Hy hulle bevel gegee om vir niemand te vertel wat hulle gesien het totdat die Seun van die mens uit die dode opgestaan het nie.

10 En hulle het daardie woord by hulleself gehou en onder mekaar gevra wat die opstanding uit die dode sou beteken.

11 En hulle het hom gevra en gesê: Waarom sê die skrifgeleerdes dat Elía eers moet kom?

12 En hy antwoord en sê vir hulle: Elía kom voorwaar eerste en herstel alles; en hoe daar geskrywe is van die Seun van die mens, dat Hy baie moet ly en verwerp word.

13 Maar Ek sê vir julle dat Elía waarlik gekom het, en hulle het alles aan hom gedoen wat hulle wou, soos van hom geskrywe is.

14 En toe Hy by sy dissipels kom, sien Hy 'n groot menigte rondom hulle, en die skrifgeleerdes wat met hulle ondervra.

15 En dadelik was die hele volk, toe hulle hom aanskou, grootliks verbaas, en na hom toe gehardloop en hom gegroet.

16 En Hy het die skrifgeleerdes gevra: Wat vra julle met hulle?

17 En een uit die skare het geantwoord en gesê: Meester, ek het my seun, wat 'n stomme gees het, na U gebring;

18 En waar hy hom ook al neem, skeur hy hom; en hy skuim en kners met sy tande en kerm weg. en hulle kon nie.

19 Hy antwoord hom en sê: O ongelowige geslag, hoe lank sal Ek by julle wees? hoe lank sal ek jou verdra? bring hom na my toe.

20 En hulle het hom na hom gebring, en toe hy hom sien, het die gees hom dadelik geteister; en hy val op die grond en wentel skuimend.

21 En hy vra sy vader: Hoe lank is dit sedert dit oor hom gekom het? En hy sê: Van 'n kind.

22 En dikwels het dit hom in die vuur en in die water gewerp om hom te verdelg; maar as U iets kan doen, ontferm U oor ons en help ons.

23 Jesus sê vir hom: As jy kan glo, alles is moontlik vir hom wat glo.

24 En dadelik het die vader van die kind uitgeroep en met trane gesê: Here, ek glo; help my ongeloof.

25 Toe Jesus sien dat die skare saamgehardloop het, het Hy die onreine gees bestraf en vir hom gesê: Jou stomme en dowe gees, Ek beveel jou, gaan uit hom uit en kom nie meer in hom nie.

26 En die gees het uitgeroep en hom pynlik geskeur en uit hom uitgegaan, en hy was soos 'n dooie; in soverre dat baie gesê het: Hy is dood.

27 Maar Jesus het hom aan die hand gegryp en hom opgehef; en hy het opgestaan.

28 En toe Hy in die huis kom, vra sy dissipels Hom alleen: Waarom kon ons Hom nie uitdryf nie?

29 En Hy sê vir hulle: Hierdie soort kan uit niks voortkom nie, behalwe deur gebed en vas.

30 En hulle het daarvandaan weggetrek en Galiléa deurgetrek; en hy wou nie hê dat iemand dit moes weet nie.

31 Want Hy het sy dissipels geleer en vir hulle gesê: Die Seun van die mens is oorgelewer in die hande van mense, en hulle sal Hom doodmaak; en nadat hy gedood is, moet hy op die derde dag opstaan.

32 Maar hulle het daardie woord nie verstaan nie en was bang om Hom te vra.

33 En hy het in Kapernaum gekom, en toe hy in die huis was, het hy hulle gevra: Wat het julle op die pad onder mekaar getwis?

34 Maar hulle het stilgebly, want op die pad het hulle onder mekaar gestry wie die grootste sou wees.

35 En hy het gaan sit en die twaalf geroep en vir hulle gesê: As iemand eerste wil wees, sal hy die laaste van almal wees en almal se dienaar.

36 En hy het 'n seuntjie geneem en hom tussen hulle laat staan; en nadat hy hom in sy arms geneem het, sê hy vir hulle:

37 Elkeen wat een van sulke kinders in my Naam ontvang, ontvang My; en elkeen wat My ontvang, ontvang nie My nie, maar Hom wat My gestuur het.

38 En Johannes antwoord hom en sê: Meester, ons het iemand gesien wat in u Naam duiwels uitdryf, en hy volg ons nie; en ons het hom verbied, omdat hy ons nie volg nie.

39 Maar Jesus sê: Verbied hom nie, want daar is niemand wat 'n wonder in my Naam sal doen, wat ligtelik van My kan kwaadpraat nie.

40 Want hy wat nie teen ons is nie, is aan ons kant.

41 Want elkeen wat vir julle 'n beker water gee om te drink in my Naam, omdat julle aan Christus behoort, voorwaar Ek sê vir julle, hy sal sy loon nie verloor nie.

42 En elkeen wat een van hierdie kleintjies wat in My glo, aanstoot gee, dit is beter vir hom dat 'n meulsteen om sy nek gehang word en hy in die see gegooi word.

43 En as jou hand jou aanstoot gee, kap dit af; dit is beter vir jou om vermink in die lewe in te gaan as om twee hande te hê om na die hel in te gaan, in die vuur wat nooit uitgeblus sal word nie.

44 waar hulle wurm nie sterf en die vuur nie uitgeblus word nie.

45 En as jou voet jou aanstoot gee, kap dit af; dit is beter vir jou om in die lewe in te gaan as om twee voete te hê om in die hel gewerp te word, in die vuur wat nooit uitgeblus sal word nie.

46 waar hulle wurm nie sterf en die vuur nie uitgeblus word nie.

47 En as jou oog jou aanstoot gee, ruk dit uit; dit is beter vir jou om met een oog in die koninkryk van God in te gaan as om twee oë te hê om in die hel vuur gewerp te word.

48 waar hulle wurm nie sterf en die vuur nie uitgeblus word nie.

49 Want elkeen sal met vuur gesout word, en elke offer sal met sout gesout word.

50 Sout is goed, maar as die sout sy soutgehalte verloor het, waarmee sal julle dit smaak? Hou sout in julleself en hou vrede met mekaar.

HOOFSTUK 10

1 En hy het daarvandaan opgestaan en in die gebiede van Judéa aan die oorkant van die Jordaan gekom; en soos hy gewoond was, het hy hulle weer geleer.

2 Toe kom die Fariseërs na Hom en vra Hom: Is dit 'n man geoorloof om van sy vrou te skei? hom verlei.

3 En hy antwoord en sê vir hulle: Wat het Moses julle beveel?
4 En hulle het gesê: Moses het toegelaat om 'n skeibrief te skryf en van haar te verwyder.
5 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Vanweë die hardheid van julle hart het Hy hierdie gebod vir julle geskryf.
6 Maar van die begin van die skepping af het God hulle man en vrou gemaak.
7 Daarom moet 'n man sy vader en moeder verlaat en sy vrou aankleef;
8 En hulle twee sal een vlees wees; so dan is hulle nie meer twee nie, maar een vlees.
9 Wat God dan saamgevoeg het, mag geen mens skei nie.
10 En in die huis het sy dissipels Hom weer oor dieselfde saak gevra.
11 En hy sê vir hulle: Elkeen wat van sy vrou skei en 'n ander een trou, pleeg egbreuk teen haar.
12 En as 'n vrou van haar man skei en met 'n ander getroud is, pleeg sy egbreuk.
13 En hulle het kindertjies na Hom gebring, dat Hy hulle kon aanraak; en sy dissipels het die wat hulle gebring het, bestraf.
14 Maar toe Jesus dit sien, was Hy baie ontevrede en sê vir hulle: Laat die kindertjies na My toe kom en verhinder hulle nie, want aan sulkes behoort die koninkryk van God.
15 Voorwaar Ek sê vir julle, elkeen wat die koninkryk van God nie soos 'n kindjie ontvang nie, hy sal daar nie ingaan nie.
16 En hy het hulle in sy arms geneem, sy hande op hulle gelê en hulle geseën.
17 En toe hy op die pad uitgegaan het, kom daar een wat aangehardloop het en voor hom gekniel en vir hom gevra: Goeie Meester, wat moet ek doen om die ewige lewe te beërwe?
18 En Jesus sê vir hom: Waarom noem jy My goed? daar is niemand goed nie, behalwe een, dit is God.
19 Jy ken die gebooie: Moenie egbreuk pleeg nie, moenie doodslaan nie, moenie steel nie, gee geen valse getuienis nie, bedrieg nie, eer jou vader en jou moeder.
20 En hy antwoord en sê vir hom: Meester, dit alles het ek onderhou van my jeug af.
21 Toe Jesus hom aanskou, het hy hom liefgehad en vir hom gesê: Een ding kom jou kort: gaan, verkoop alles wat jy het en gee aan die armes, en jy sal 'n skat in die hemel hê; en kom, neem die kruis op en volg my.
22 En hy was bedroef oor dié woord en het bedroef weggegaan, want hy het groot besittings gehad.
23 En Jesus het rondgekyk en vir sy dissipels gesê: Hoe beswaarlik sal die wat ryk is, in die koninkryk van God ingaan!
24 En die dissipels was verbaas oor sy woorde. Maar Jesus antwoord weer en sê vir hulle: Kinders, hoe moeilik is dit vir die wat op rykdom vertrou om in die koninkryk van God in te gaan!
25 Dit is makliker vir 'n kameel om deur die oog van 'n naald te gaan as vir 'n ryk man om in die koninkryk van God in te gaan.
26 En hulle was buitengewoon verbaas en het onder mekaar gesê: Wie kan dan gered word?
27 En Jesus het hulle aangekyk en gesê: By mense is dit onmoontlik, maar nie by God nie, want by God is alle dinge moontlik.
28 Toe begin Petrus vir hom te sê: Kyk, ons het alles verlaat en U gevolg.
29 En Jesus antwoord en sê: Voorwaar Ek sê vir julle, daar is niemand wat huis of broers of susters of vader of moeder of vrou of kinders of grond verlaat het ter wille van My en die evangelie ,
30 Maar hy sal nou in hierdie tyd honderdvoudig ontvang, huise en broers en susters en moeders en kinders en lande, met vervolgings; en in die toekomstige wêreld die ewige lewe.
31 Maar baie wat eerste is, sal laaste wees; en die laaste eerste.
32 En hulle was op pad na Jerusalem toe; en Jesus het voor hulle uit gegaan, en hulle was verbaas; en terwyl hulle gevolg het, was hulle bang. En hy het weer die twaalf geneem en hulle begin vertel wat met hom sou gebeur,
33 en gesê: Kyk, ons gaan op na Jerusalem; en die Seun van die mens sal oorgelewer word aan die owerpriesters en aan die skrifgeleerdes; en hulle sal hom tot die dood veroordeel en hom aan die heidene oorlewer.
34 En hulle sal met hom spot en hom gésel en op hom spuug en hom doodmaak; en op die derde dag sal hy opstaan.
35 En Jakobus en Johannes, die seuns van Sebedéüs, het na Hom gekom en gesê: Meester, ons wil hê dat U vir ons moet doen wat ons ook al wil hê.
36 En hy sê vir hulle: Wat wil julle hê moet ek vir julle doen?
37 Hulle sê vir hom: Gee aan ons dat ons kan sit, een aan u regter- en een aan u linkerhand, in u heerlikheid.
38 Maar Jesus sê vir hulle: Julle weet nie wat julle vra nie; kan julle drink uit die beker waaruit Ek drink? en gedoop word met die doop waarmee ek gedoop is?
39 En hulle sê vir hom: Ons kan. En Jesus sê vir hulle: Julle sal wel drink uit die beker waaruit Ek drink; en met die doop waarmee ek gedoop is, sal julle gedoop word.
40 Maar om aan my regter- en aan my linkerhand te sit, is nie myne om te gee nie; maar dit sal gegee word aan hulle vir wie dit berei is.
41 En toe die tien dit hoor, het hulle baie ontevrede geword in Jakobus en Johannes.
42 Maar Jesus het hulle na hom geroep en vir hulle gesê: Julle weet dat die wat gereken word om oor die heidene te heers, oor hulle heers; en hulle grotes oefen gesag op hulle uit.
43 Maar so sal dit nie onder julle wees nie; maar elkeen wat onder julle groot wil wees, moet julle dienaar wees.
44 En elkeen van julle wat die vernaamste is, sal almal se dienaar wees.
45 Want selfs die Seun van die mens het nie gekom om gedien te word nie, maar om te dien en sy lewe te gee as 'n losprys vir baie.
46 En hulle het in Jérigo aangekom, en terwyl Hy met sy dissipels en 'n groot menigte mense uit Jérigo uittrek, het die blinde Bartimeüs, die seun van Timaüs, langs die grootpad gesit en bedel.
47 En toe hy hoor dat dit Jesus van Nasaret was, het hy begin uitroep en sê: Jesus, Seun van Dawid, wees my genadig.
48 En baie het hom bevel gegee om te swyg, maar hy het des te meer uitgeroep: Seun van Dawid, wees my genadig!

49 En Jesus het stilgestaan en bevel gegee dat hy geroep moes word. En hulle roep die blinde man en sê vir hom: Wees gerus, staan op; hy roep jou.
50 En hy het sy kleed weggegooi, opgestaan en na Jesus toe gekom.
51 En Jesus antwoord en sê vir hom: Wat wil jy hê moet Ek aan jou doen? Die blinde man sê vir Hom: Here, dat ek kan sien.
52 En Jesus sê vir hom: Gaan heen; jou geloof het jou gesond gemaak. En dadelik het hy gesien en Jesus op die pad gevolg.

HOOFSTUK 11

1 En toe hulle naby Jerusalem kom, by Betfage en Betanië, by die Olyfberg, stuur Hy twee van sy dissipels,
2 En hy sê vir hulle: Gaan na die dorp teenoor julle; maak hom los en bring hom.
3 En as iemand vir julle sê: Waarom doen julle dit? sê julle dat die Here hom nodig het; en dadelik sal hy hom hierheen stuur.
4 En hulle het weggegaan en die vul gevind wat buitekant by die deur vasgemaak was, op 'n plek waar twee paaie mekaar ontmoet; en hulle maak hom los.
5 En sommige van die wat daar gestaan het, sê vir hulle: Wat doen julle as julle die vul losmaak?
6 En hulle het vir hulle gesê net soos Jesus beveel het; en hulle het hulle laat gaan.
7 En hulle het die vul na Jesus gebring en hulle klere op hom gegooi; en hy het op hom gaan sit.
8 En baie het hulle klere op die pad uitgesprei, en ander het takke van die bome afgekap en dit op die pad gestrooi.
9 En die wat voorgegaan het en die wat gevolg het, het uitgeroep en gesê: Hosanna! Geseënd is hy wat kom in die Naam van die Here:
10 Geseënd is die koninkryk van ons vader Dawid, wat kom in die Naam van die Here: Hosanna in die hoogste hemele.
11 En Jesus het in Jerusalem en in die tempel ingegaan; en nadat Hy alles rondom gekyk het, en nou die aand geword het, het Hy saam met die twaalf na Betanië uitgegaan.
12 En die volgende dag, toe hulle van Betanië af gekom het, was Hy honger.
13 En toe hy 'n vyeboom van ver af sien met blare, het hy gekom, as hy dalk iets daaraan kon kry; en toe hy daarby kom, het hy niks anders as blare gekry nie; want die tyd van vye was nog nie.
14 En Jesus antwoord en sê vir hom: Niemand eet vir ewig vrug van jou hierna nie. En sy dissipels het dit gehoor.
15 En hulle het in Jerusalem gekom, en Jesus het in die tempel ingegaan en die wat in die tempel verkoop en koop, begin uitdryf en die tafels van die geldwisselaars en die stoele van die duiweverkopers omgekeer;
16 En hy wou nie toelaat dat iemand enige voorwerp deur die tempel sou dra nie.
17 En Hy het geleer en vir hulle gesê: Is daar nie geskrywe: My huis sal vir al die nasies 'n huis van gebed genoem word nie? maar julle het dit 'n rowerspelonk gemaak.
18 En die skrifgeleerdes en owerpriesters het dit gehoor en gesoek hoe hulle Hom kon vernietig, want hulle was bang vir Hom, omdat die hele volk verstom was oor sy leer.
19 En toe dit aand geword het, het hy uit die stad gegaan.
20 En in die môre, terwyl hulle verbygaan, sien hulle die vyeboom wat van die wortels af opgedroog is.
21 En Petrus het dit in herinnering geroep en vir Hom gesê: Meester, kyk, die vyeboom wat U vervloek het, is verdroog.
22 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Glo in God.
23 Want voorwaar Ek sê vir julle, elkeen wat vir hierdie berg sê: Hef jou op en werp jou in die see; en hy sal nie in sy hart twyfel nie, maar glo dat wat hy sê, sal gebeur; hy sal hê wat hy ook al sê.
24 Daarom sê Ek vir julle: Alles wat julle begeer wanneer julle bid, glo dat julle dit ontvang, en julle sal dit verkry.
25 En wanneer julle staan en bid, vergewe as julle iets teen iemand het, sodat julle Vader wat in die hemele is, julle ook julle oortredinge kan vergewe.
26 Maar as julle nie vergewe nie, sal julle Vader wat in die hemele is, ook julle oortredinge nie vergewe nie.
27 En hulle het na Jerusalem teruggekom, en terwyl Hy in die tempel wandel, het die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die ouderlinge na Hom gekom,
28 En sê vir hom: Met watter gesag doen jy hierdie dinge? en wie het jou hierdie mag gegee om hierdie dinge te doen?
29 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Ek sal julle ook een vraag vra en My antwoord, en Ek sal julle vertel deur watter gesag Ek hierdie dinge doen.
30 Die doop van Johannes, was dit uit die hemel of van mense? antwoord my.
31 En hulle het met hulleself geredeneer en gesê: As ons sê: Uit die hemel; sal hy sê: Waarom het julle hom dan nie geglo nie?
32 Maar as ons sê: Van mense; hulle was bang vir die volk, want almal het vir Johannes gereken dat hy waarlik 'n profeet was.
33 En hulle antwoord en sê vir Jesus: Ons kan dit nie sê nie. En Jesus antwoord en sê vir hulle: Ek sê ook vir julle nie deur watter gesag Ek hierdie dinge doen nie.

HOOFSTUK 12

1 En Hy het met hulle begin praat deur gelykenisse. 'n Sekere man het 'n wingerd geplant en 'n heining daarom gesit en 'n plek vir die wynvet gegrawe en 'n toring gebou en dit aan landbouers verhuur en na 'n ver land gegaan.
2 En op die tyd het hy 'n dienskneg na die landbouers gestuur om van die landbouers die vrugte van die wingerd te ontvang.
3 En hulle het hom gevang en hom geslaan en hom leeg weggestuur.
4 En weer het hy 'n ander dienskneg na hulle gestuur; en na hom het hulle klippe gegooi en hom in die kop gewond en hom weggestuur wat skandelik was.
5 En hy het weer 'n ander gestuur; en hom het hulle doodgemaak, en baie ander; sommige slaan en sommige doodmaak.
6 Toe hy dan nog een seun gehad het, sy geliefde, het hy hom ook die laaste na hulle gestuur en gesê: Hulle sal my seun ontsien.
7 Maar daardie landbouers het onder mekaar gesê: Dit is die erfgenaam; kom, laat ons hom doodmaak, en die erfdeel sal ons s'n wees.
8 En hulle het hom geneem en hom gedood en hom uit die wingerd uitgegooi.

9 Wat sal die heer van die wingerd dan doen? hy sal kom en die landbouers uitroei en die wingerd aan ander gee.
10 En het julle nie hierdie Skrif gelees nie; Die klip wat die bouers verwerp het, het 'n hoeksteen geword:
11 Dit het die Here gedoen, en dit is wonderlik in ons oë?
12 En hulle het probeer om hom te gryp, maar was bang vir die volk, want hulle het geweet dat Hy die gelykenis teen hulle gespreek het; en hulle het hom verlaat en weggegaan.
13 En hulle het sommige van die Fariseërs en van die Herodiane na Hom gestuur om Hom in sy woorde te vang.
14 En toe hulle aankom, sê hulle vir Hom: Meester, ons weet dat U waaragtig is en vir niemand omgee nie; want U ag nie die persoon van mense nie, maar leer die weg van God in waarheid: Is dit geoorloof om te gee huldeblyk aan Caesar, of nie?
15 Sal ons gee, of sal ons nie gee nie? Maar omdat Hy hulle huigelary geken het, sê Hy vir hulle: Waarom versoek julle My? bring vir my 'n penning, dat ek dit kan sien.
16 En hulle het dit gebring. En Hy sê vir hulle: Wie s'n is hierdie beeld en opskrif? En hulle sê vir hom: Die keiser s'n.
17 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Gee aan die keiser wat die keiser toekom, en aan God wat God toekom. En hulle was verwonderd oor hom.
18 Dan kom die Sadduseërs na Hom toe, wat sê dat daar geen opstanding is nie; en hulle het hom gevra en gesê:
19 Meester, Moses het vir ons geskryf: As 'n man se broer sterf en sy vrou agter hom laat en geen kinders nalaat nie, moet sy broer sy vrou neem en vir sy broer nageslag verwek.
20 En daar was sewe broers, en die eerste het 'n vrou geneem, en hy het geen saad nagelaat nie.
21 En die tweede het haar geneem en gesterwe, en hy het geen saad nagelaat nie, en die derde net so.
22 En die sewe het haar gehad en geen saad nagelaat nie; laaste van almal het die vrou ook gesterf.
23 In die opstanding dan, wanneer hulle opstaan, wie se vrou sal sy van hulle wees? want die sewe het haar as vrou gehad.
24 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Dwaal julle dan nie, omdat julle die Skrifte nie ken nie en ook nie die krag van God nie?
25 Want wanneer hulle uit die dode opstaan, trou hulle nie en word hulle nie in die huwelik uitgegee nie; maar is soos die engele wat in die hemel is.
26 En wat die dooies betref, dat hulle opstaan: het julle nie in die boek van Moses gelees hoe God in die doringbos met hom gespreek en gesê het: Ek is die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob ?
27 Hy is nie die God van die dooies nie, maar die God van die lewendes; daarom dwaal julle grootliks.
28 En een van die skrifgeleerdes het gekom en hulle hoor redeneer en verneem dat hy hulle goed geantwoord het, en vir hom gevra: Wat is die eerste gebod van almal?
29 En Jesus antwoord hom: Die eerste van al die gebooie is: Hoor, Israel! Die Here ons God is een Here:
30 En jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand en met al jou krag: dit is die eerste gebod.
31 En die tweede is soos, naamlik: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Daar is geen ander gebod groter as hierdie nie.
32 En die skrifgeleerde sê vir hom: Wel, Meester, u het die waarheid gesê, want daar is een God; en daar is niemand anders as hy nie:
33 En om hom lief te hê met die hele hart en met die hele verstand en met die hele siel en met al die krag, en om sy naaste lief te hê soos homself, is meer as alle heel brandoffers en slagoffers.
34 En toe Jesus sien dat hy verstandig antwoord, sê Hy vir hom: Jy is nie ver van die koninkryk van God nie. En geen mens het daarna gedurf om hom enige vraag te vra nie.
35 En Jesus antwoord en sê terwyl Hy in die tempel leer: Hoe sê die skrifgeleerdes dat Christus die Seun van Dawid is?
36 Want Dawid het self deur die Heilige Gees gesê: Die HERE het tot my Here gesê: Sit aan my regterhand totdat Ek u vyande gemaak het 'n voetbank vir u voete.
37 Dawid noem Hom dan self Here; en waar is hy dan sy seun? En die gewone mense het hom met graagte gehoor.
38 En Hy het in sy leer vir hulle gesê: Pas op vir die skrifgeleerdes wat lief is om in lang klere te gaan en begroetinge op die markpleine liefhet,
39 En die owerstes sit in die sinagoges en die boonste kamers by die feeste;
40 wat die huise van die weduwees opeet en vir 'n skyn lang gebede doen;
41 En Jesus het teenoor die skatkis gaan sit en gesien hoe die skare geld in die skatkis gooi, en baie wat ryk was, het baie ingegooi.
42 En daar het 'n sekere arm weduwee gekom, en sy het twee geldstukke ingegooi wat 'n geld verdien.
43 En Hy het sy dissipels na Hom geroep en vir hulle gesê: Voorwaar Ek sê vir julle, hierdie arm weduwee het meer ingegooi as almal wat in die skatkis gegooi het.
44 Want alles het hulle van hulle oorvloed ingegooi; maar sy het uit haar gebrek alles ingegooi wat sy gehad het, selfs haar hele lewe.

HOOFSTUK 13

1 En toe Hy uit die tempel uitgaan, sê een van sy dissipels vir Hom: Meester, kyk watter soort klippe en watter geboue hier is!
2 En Jesus antwoord en sê vir hom: Sien jy hierdie groot geboue? daar mag nie een klip op die ander gelaat word wat nie afgebreek sal word nie.
3 En terwyl hy op die Olyfberg teenoor die tempel gaan sit het, vra Petrus en Jakobus en Johannes en Andreas hom afsonderlik:
4 Sê vir ons, wanneer sal hierdie dinge wees? en wat sal die teken wees wanneer al hierdie dinge vervul sal word?
5 En Jesus antwoord hulle en begin sê: Pas op dat niemand julle mislei nie.
6 Want baie sal onder my Naam kom en sê: Ek is die Christus; en sal baie mislei.
7 En as julle hoor van oorloë en gerugte van oorloë, wees julle nie verskrik nie; maar die einde sal nog nie wees nie.
8 Want nasie sal teen nasie opstaan en koninkryk teen koninkryk, en daar sal aardbewings wees op verskillende plekke, en daar sal hongersnood en benoudhede wees: dit is die begin van smarte.
9 Maar pas op vir julleself, want hulle sal julle oorlewer aan rade; en in die sinagoges sal julle geslaan word, en

julle sal voor owerstes en konings gebring word om My ontwil, tot 'n getuienis teen hulle.
10 En die evangelie moet eers onder al die nasies verkondig word.
11 Maar wanneer hulle julle lei en julle oorgee, moenie vooraf dink oor wat julle sal spreek nie, en julle moet julle ook nie vooraf oordink nie; maar wat julle ook al in daardie uur gegee sal word, spreek julle; die Heilige Gees.
12 Nou sal die broer die broer aan die dood verraai, en die vader die seun; en kinders sal teen hulle ouers opstaan en hulle doodmaak.
13 En julle sal deur almal gehaat word ter wille van my Naam; maar hy wat volhard tot die einde toe, hy sal gered word.
14 Maar wanneer julle die gruwel van die verwoesting, waarvan gespreek is deur die profeet Daniël, sien staan waar dit nie behoort nie, laat hy wat lees dit verstaan, dan moet die wat in Judéa is, na die berge vlug.
15 En laat hom wat op die dak is, nie in die huis afgaan en daarin nie ingaan om iets uit sy huis te neem nie.
16 En laat hom wat in die veld is, nie terugdraai om sy kleed op te neem nie.
17 Maar wee die swangeres en die wat soog in daardie dae!
18 En bid dat julle vlug nie in die winter sal wees nie.
19 Want in daardie dae sal verdrukking wees soos daar nie was van die begin van die skepping af wat God geskape het tot nou toe nie, en ook nie sal wees nie.
20 En behalwe dat die Here daardie dae verkort het, sou geen vlees gered word nie; maar ter wille van die uitverkorenes wat Hy uitverkies het, het Hy die dae verkort.
21 En as iemand dan vir julle sê: Kyk, hier is Christus; of kyk, hy is daar; glo hom nie:
22 Want valse christusse en valse profete sal opstaan en tekens en wonders doen om, as dit moontlik was, ook die uitverkorenes te verlei.
23 Maar pas op: kyk, Ek het julle alles voorspel.
24 Maar in daardie dae, ná daardie verdrukking, sal die son verduister word, en die maan sal sy lig nie gee nie,
25 En die sterre van die hemel sal val, en die kragte wat in die hemel is, sal geskud word.
26 En dan sal hulle die Seun van die mens sien kom op die wolke met groot krag en heerlikheid.
27 En dan sal Hy sy engele uitstuur en sy uitverkorenes versamel uit die vier windstreke, van die uiterste van die aarde af tot by die uiterste van die hemel.
28 Leer nou 'n gelykenis van die vyeboom; Wanneer haar tak nog sag is en blare uitspruit, weet julle dat die somer naby is.
29 So weet julle ook, wanneer julle hierdie dinge sien gebeur, dat dit naby is, ja, voor die deure.
30 Voorwaar Ek sê vir julle, dat hierdie geslag nie sal verbygaan voordat al hierdie dinge gedoen is nie.
31 Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nie verbygaan nie.
32 Maar van daardie dag en daardie uur weet niemand nie, ook nie die engele wat in die hemele is nie, ook nie die Seun nie, maar die Vader.
33 Pas op, waak en bid, want julle weet nie wanneer die tyd daar is nie.
34 Want die Seun van die mens is soos 'n man wat ver reis, wat sy huis verlaat het en aan sy diensknegte mag gegee het en aan elkeen sy werk, en die poortwagter beveel het om te waak.
35 Waak dan, want julle weet nie wanneer die eienaar van die huis kom nie, in die aand of middernag of met die hanekraai of in die môre.
36 Sodat hy nie skielik kom vind hy jou aan die slaap nie.
37 En wat Ek vir julle sê, sê Ek vir almal: Waak!

HOOFSTUK 14

1 Ná twee dae was die fees van die pasga en die fees van die ongesuurde brode;
2 Maar hulle het gesê: Nie op die feesdag nie, sodat daar nie 'n oproer onder die volk kom nie.
3 En terwyl hy in Betanië in die huis van Simon die melaatse was, terwyl hy aan tafel was, kom daar 'n vrou met 'n albaste boks met baie kosbare nardussalf; en sy het die boks gebreek en dit op sy kop uitgegooi.
4 En daar was sommige wat by hulleself verontwaardig was en gesê het: Waarom is hierdie verkwisting van die salf gemaak?
5 Want dit kon vir meer as driehonderd pennings verkoop gewees het en aan die armes gegee gewees het. En hulle het teen haar gemurmureer.
6 En Jesus sê: Laat haar staan; waarom pla julle haar? sy het 'n goeie werk aan my gedoen.
7 Want die armes het julle altyd by julle, en wanneer julle wil, kan julle aan hulle goed doen; maar aan My het julle nie altyd nie.
8 Sy het gedoen wat sy kon; sy het vooraf gekom om my liggaam te salf vir die begrafnis.
9 Voorwaar Ek sê vir julle, oral waar hierdie evangelie in die hele wêreld verkondig sal word, sal ook daarvan gespreek word wat sy gedoen het tot 'n gedagtenis van haar.
10 En Judas Iskariot, een van die twaalf, het na die owerpriesters gegaan om Hom aan hulle te verraai.
11 En toe hulle dit hoor, was hulle bly en het belowe om vir hom geld te gee. En hy het gesoek hoe hy hom gerieflik kon verraai.
12 En op die eerste dag van die ongesuurde brode, toe hulle die pasga geslag het, sê sy dissipels vir Hom: Waar wil U hê moet ons gaan en berei dat U die pasga kan eet?
13 En Hy het twee van sy dissipels uitgestuur en vir hulle gesê: Gaan na die stad, en daar sal vir julle 'n man ontmoet wat 'n kruik water dra; volg Hom.
14 En waar hy ook al ingaan, sê vir die eienaar van die huis: Die Meester sê: Waar is die gastekamer waar Ek die pasga saam met my dissipels sal eet?
15 En hy sal jou 'n groot bovertrek wys, toegerus en toegemaak; maak daar vir ons gereed.
16 En sy dissipels het uitgegaan en in die stad gekom en gevind soos Hy vir hulle gesê het; en hulle het die pasga berei.
17 En in die aand kom hy met die twaalf.
18 En terwyl hulle sit en eet, sê Jesus: Voorwaar Ek sê vir julle, een van julle wat saam met My eet, sal My verraai.
19 En hulle het begin bedroef word en een vir een vir Hom sê: Is dit ek? en 'n ander een sê: Is dit ek?
20 En hy antwoord en sê vir hulle: Dit is een van die twaalf wat saam met my in die skottel doop.
21 Die Seun van die mens gaan wel weg, soos van Hom geskrywe is; maar wee die mens deur wie die Seun van die

mens verraai word! goed was dit vir daardie man as hy nooit gebore was nie.
22 En terwyl hulle eet, neem Jesus brood en seën en breek dit en gee aan hulle en sê: Neem, eet, dit is my liggaam.
23 En Hy neem die beker, en nadat Hy gedank het, gee Hy dit aan hulle; en hulle het almal daaruit gedrink.
24 En Hy sê vir hulle: Dit is my bloed van die nuwe testament, wat vir baie vergiet word.
25 Voorwaar Ek sê vir julle, Ek sal nie meer van die vrug van die wingerdstok drink nie, tot op daardie dag dat Ek dit nuut sal drink in die koninkryk van God.
26 En nadat hulle 'n lofsang gesing het, het hulle uitgegaan na die Olyfberg.
27 En Jesus sê vir hulle: Julle sal almal in hierdie nag aanstoot neem aan My, want daar is geskrywe: Ek sal die herder slaan, en die skape sal verstrooi word.
28 Maar nadat Ek opgestaan het, sal Ek voor julle uitgaan na Galilea.
29 Maar Petrus sê vir hom: Al sal almal aanstoot neem, tog sal ek nie.
30 En Jesus sê vir hom: Voorwaar Ek sê vir jou, vandag, selfs in hierdie nag, voordat die haan twee maal gekraai het, sal jy My drie maal verloën.
31 Maar hy het nog harder gesê: As ek saam met jou sterf, sal ek jou op geen manier verloën nie. So ook het hulle almal gesê.
32 En hulle het by 'n plek gekom met die naam van Getsemane, en Hy sê vir sy dissipels: Sit hier terwyl Ek bid.
33 En hy het Petrus en Jakobus en Johannes saamgeneem, en hy het verbaas begin word en baie swaar geword;
34 En hy sê vir hulle: My siel is baie bedroef tot die dood toe; bly hier en waak.
35 En hy het 'n bietjie vorentoe gegaan en op die grond geval en gebid dat, as dit moontlik was, die uur by hom sou verbygaan.
36 En Hy sê: Abba, Vader, alles is vir U moontlik; neem hierdie beker van my weg; nogtans nie wat ek wil nie, maar wat U wil.
37 En Hy kom en kry hulle aan die slaap, en sê vir Petrus: Simon, slaap jy? kon jy nie een uur waak nie?
38 Waak en bid, dat julle nie in versoeking kom nie. Die gees is waarlik gereed, maar die vlees is swak.
39 En weer het Hy weggegaan en gebid en dieselfde woorde gespreek.
40 En toe hy terugkom, vind hy hulle weer aan die slaap, want hulle oë was swaar, en hulle het nie geweet wat om hom te antwoord nie.
41 En Hy het vir die derde keer gekom en vir hulle gesê: Slaap nou verder en rus. Dit is genoeg, die uur het gekom; kyk, die Seun van die mens word oorgelewer in die hande van sondaars.
42 Staan op, laat ons gaan; kyk, hy wat My verraai, is naby.
43 En dadelik, terwyl hy nog spreek, kom Judas, een van die twaalf, en saam met hom 'n groot menigte met swaarde en stokke, van die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die ouderlinge af.
44 En hy wat Hom verraai het, het aan hulle 'n teken gegee en gesê: Wie ek ook al sal soen, dit is hy; neem hom en lei hom veilig weg.
45 En sodra Hy gekom het, gaan Hy dadelik na Hom en sê: Meester, Meester! en hom gesoen.
46 En hulle het hom die hande opgelê en hom gegryp.
47 En een van die wat daar gestaan het, het 'n swaard getrek en 'n dienaar van die hoëpriester geslaan en sy oor afgekap.
48 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Het julle soos teen 'n dief uitgetrek met swaarde en stokke om My te vang?
49 Ek was daagliks saam met julle in die tempel en leer, en julle het My nie geneem nie, maar die Skrifte moet vervul word.
50 En hulle het Hom almal verlaat en gevlug.
51 En 'n sekere jongman het Hom gevolg, met 'n linnedoek om sy naakte liggaam gegiet; en die jongmanne het hom gegryp.
52 En hy het die linnedoek gelos en naak van hulle weggevlug.
53 En hulle het Jesus weggelei na die hoëpriester, en saam met hom het al die owerpriesters en die ouderlinge en die skrifgeleerdes vergader.
54 En Petrus het hom van ver af gevolg tot in die paleis van die hoëpriester; en hy het by die dienaars gaan sit en hom by die vuur warm gemaak.
55 En die owerpriesters en die hele Raad het 'n getuienis teen Jesus gesoek om Hom dood te maak; en het niks gevind nie.
56 Want baie het valse getuienis teen hom gelewer, maar hulle getuies het nie saamgestem nie.
57 En sommige het opgestaan en valse getuienis teen hom gelewer en gesê:
58 Ons het hom hoor sê: Ek sal hierdie tempel afbreek wat met hande gemaak is, en binne drie dae sal Ek 'n ander bou wat sonder hande gemaak is.
59 Maar hulle getuie het ook nie so saamgestem nie.
60 En die hoëpriester het in die midde opgestaan en Jesus gevra en gesê: Antwoord U niks nie? wat is dit wat hierdie teen jou getuig?
61 Maar hy het stilgebly en niks geantwoord nie. Weer vra die hoëpriester Hom en sê vir Hom: Is U die Christus, die Seun van die Geseëndes?
62 En Jesus sê: Dit is Ek, en julle sal die Seun van die mens sien sit aan die regterhand van die krag en kom op die wolke van die hemel.
63 Toe skeur die hoëpriester sy klere en sê: Wat het ons nog getuies nodig?
64 Julle het die godslastering gehoor; wat dink julle? En hulle het hom almal tot die dood veroordeel.
65 En sommige het begin om op hom te spoeg en sy gesig te bedek en hom met die vuis te slaan en vir hom te sê: Profeteer! en die dienaars het hom met hul handpalms geslaan.
66 En terwyl Petrus onder in die paleis was, kom daar een van die diensmeisies van die hoëpriester.
67 En toe sy sien hoe Petrus homself warm maak, kyk sy na hom en sê: En jy was ook by Jesus, die Nasaret.
68 Maar hy het ontken en gesê: Ek weet nie, en ek verstaan nie wat jy sê nie. En hy het uitgegaan na die voorportaal; en die haanspan.
69 En 'n diensmeisie het hom weer gesien en vir die wat daar staan, begin sê: Dit is een van hulle.
70 En hy het dit weer ontken. En kort daarna sê die wat daar staan weer vir Petrus: Waarlik, jy is een van hulle, want jy is 'n Galiléër, en jou spraak stem daarmee ooreen.
71 Maar hy het begin vloek en sweer en sê: Ek ken nie hierdie man van wie julle praat nie.

72 En die tweede keer het die haan geklim. En Petrus dink aan die woord wat Jesus vir hom gesê het: Voordat die haan twee maal gekraai het, sal jy My drie maal verloën. En toe hy daaraan dink, het hy gehuil.

HOOFSTUK 15

1 En dadelik in die môre het die owerpriesters beraadslaag met die ouderlinge en skrifgeleerdes en die hele Raad, en Jesus gebind en weggevoer en aan Pilatus oorgegee.
2 En Pilatus vra Hom: Is U die Koning van die Jode? En hy antwoord en sê vir hom: U sê dit.
3 En die owerpriesters het Hom van baie beskuldig, maar Hy het niks geantwoord nie.
4 En Pilatus het Hom weer gevra en gesê: Antwoord U niks nie? kyk hoeveel dinge hulle teen jou getuig.
5 Maar Jesus het nog niks geantwoord nie; sodat Pilatus hom verwonder het.
6 En op daardie fees het Hy vir hulle een gevangene vrygelaat, wie hulle ook al wou hê.
7 En daar was een met die naam van Barábbas, wat geboei gelê het saam met die wat met hom opstand gedoen het, wat in die opstand moord gepleeg het.
8 En die skare wat hardop geroep het, het begin begeer dat hy moet doen soos hy altyd aan hulle gedoen het.
9 Maar Pilatus het hulle geantwoord en gesê: Wil julle dat ek die Koning van die Jode vir julle vrylaat?
10 Want hy het geweet dat die owerpriesters Hom uit afguns verlos het.
11 Maar die owerpriesters het die volk aangespoor om liewer Barábbas vir hulle vry te laat.
12 En Pilatus antwoord en sê weer vir hulle: Wat wil julle dan moet ek doen aan hom wat julle die Koning van die Jode noem?
13 En hulle het weer uitgeroep: Kruisig Hom.
14 Toe sê Pilatus vir hulle: Waarom, watter kwaad het Hy gedoen? En hulle het des te meer uitgeroep: Kruisig Hom.
15 En Pilatus, wat gewillig was om die volk tevrede te stel, het Barábbas aan hulle vrygelaat en Jesus oorgegee om gekruisig te word nadat Hy Hom gegésel het.
16 En die soldate het hom weggelei na die saal wat Praetorium genoem word; en hulle roep die hele groep bymekaar.
17 En hulle het hom met purper beklee en 'n doringkroon gevleg en dit om sy hoof gesit,
18 En hulle het hom begin groet: Wees gegroet, Koning van die Jode!
19 En hulle het hom met 'n riet op die kop geslaan en op hom gespoeg en hul knieë gebuig en hom aanbid.
20 En toe hulle Hom bespot het, het hulle Hom die purperrooi uitgetrek en Hom sy eie klere aangetrek en Hom uitgelei om Hom te kruisig.
21 En hulle dwing ene Simon, 'n Cirene, wat verbygegaan het toe hy uit die land gekom het, die vader van Alexander en Rufus, om sy kruis te dra.
22 En hulle het hom gebring na die plek Gólgota, dit is, as dit vertaal word, die plek van 'n skedel.
23 En hulle het hom wyn gemeng met mirre gegee om te drink, maar hy het dit nie ontvang nie.
24 En nadat hulle Hom gekruisig het, het hulle sy klere verdeel en oor hulle geloot wat elkeen sou neem.
25 En dit was die derde uur, en hulle het Hom gekruisig.
26 En die opskrif van sy beskuldiging was bo-oor geskryf: DIE KONING VAN DIE JODE.
27 En saam met Hom kruisig hulle twee diewe; die een aan sy regterhand en die ander aan sy linkerhand.
28 En die Skrif is vervul wat sê: En Hy is saam met die oortreders getel.
29 En die wat verbygegaan het, het Hom gesmaad en hulle hoofde geswaai en gesê: Ag, U wat die tempel afbreek en dit in drie dae bou!
30 Red jouself en kom van die kruis af.
31 Net so het ook die owerpriesters spottend onder mekaar gesê met die skrifgeleerdes: Ander het Hy gered; homself kan hy nie red nie.
32 Laat Christus, die Koning van Israel, nou van die kruis neerdaal, sodat ons kan sien en glo. En die wat saam met Hom gekruisig is, het Hom uitgeskel.
33 En toe die sesde uur aangebreek het, was daar duisternis oor die hele land tot die negende uur toe.
34 En op die negende uur het Jesus met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Eloi, Eloi, lama sabagtani? dit is, as dit vertaal word: My God, my God, waarom het U My verlaat?
35 En sommige van die wat daar staan, sê toe hulle dit hoor: Kyk, hy roep vir Elía.
36 En een het gehardloop en 'n spons vol asyn gevul en dit op 'n riet gesit en hom laat drink en gesê: Laat staan! laat ons kyk of Elias sal kom om hom af te haal.
37 En Jesus het met 'n groot stem uitgeroep en die asem opgegee.
38 En die voorhangsel van die tempel het van bo tot onder in twee geskeur.
39 En toe die hoofman oor honderd wat teen hom gestaan het, sien dat hy so uitroep en die gees opgegee het, sê hy: Waarlik, hierdie man was die Seun van God.
40 Daar was ook vroue wat van ver af gekyk het: onder wie was Maria Magdalena en Maria, die moeder van Jakobus die geringste en van Joses en Salome;
41 (wat ook, toe Hy in Galiléa was, Hom gevolg en Hom gedien het) en baie ander vroue wat saam met Hom na Jerusalem opgetrek het.
42 En nou toe die aand aangebreek het, omdat dit die voorbereiding was, dit is die dag voor die sabbat,
43 Josef van Arimathéa, 'n eerbare raadgewer, wat ook op die koninkryk van God gewag het, het gekom en met vrymoedigheid na Pilatus ingegaan en na die liggaam van Jesus verlang.
44 En Pilatus was verwonderd of hy al dood was; en hy het die hoofman oor honderd na Hom geroep en hom gevra of hy al 'n tyd lank dood was.
45 En toe hy dit van die hoofman oor honderd weet, het hy die liggaam aan Josef gegee.
46 En hy het fyn linne gekoop en hom afgehaal en hom in die linne toegedraai en hom in 'n graf neergelê wat in 'n rots gekap was, en 'n klip tot by die ingang van die graf gerol.
47 En Maria Magdalena en Maria, die moeder van Joses, het gesien waar hy neergelê is.

HOOFSTUK 16

1 En toe die sabbat verby was, het Maria Magdalena en Maria, die moeder van Jakobus, en Salome, speserye gekoop om Hom te kom salf.

2 En baie vroeg in die môre, op die eerste dag van die week, het hulle by die opgang van die son by die graf gekom.
3 En hulle het onder mekaar gesê: Wie sal ons die klip van die ingang van die graf wegrol?
4 En toe hulle kyk, sien hulle dat die klip weggerol was, want dit was baie groot.
5 En toe hulle in die graf ingaan, sien hulle 'n jong man aan die regterkant sit, geklee in 'n lang wit kleed; en hulle was verskrik.
6 En Hy sê vir hulle: Moenie verskrik wees nie. Julle soek Jesus, die Nasaret, wat gekruisig is; Hy het opgestaan; hy is nie hier nie; kyk die plek waar hulle hom neergelê het.
7 Maar gaan, sê vir sy dissipels en Petrus dat Hy voor julle uitgaan na Galilea; daar sal julle Hom sien, soos Hy vir julle gesê het.
8 En hulle het gou uitgegaan en van die graf gevlug; want hulle het gebewe en was verbaas; en hulle het niks aan iemand gesê nie; want hulle was bang.
9 En toe Jesus vroeg op die eerste dag van die week opgestaan het, het Hy eerste aan Maria Magdalena verskyn, uit wie Hy sewe duiwels gedryf het.
10 En sy het gegaan en dit aan die wat by hom was, vertel terwyl hulle getreur en geween het.
11 En toe hulle hoor dat hy lewe en deur haar gesien is, het hulle nie geglo nie.
12 Daarna het Hy in 'n ander gedaante aan twee van hulle verskyn terwyl hulle loop en die land ingaan.
13 En hulle het gegaan en dit aan die oorblywendes vertel; en hulle het hulle nie geglo nie.
14 Daarna het Hy aan die elf verskyn terwyl hulle aan tafel was, en hulle verwyt met hulle ongeloof en hardheid van hart, omdat hulle die wat Hom na sy opstanding gesien het, nie geglo het nie.
15 En Hy sê vir hulle: Gaan die hele wêreld in en verkondig die evangelie aan die ganse mensdom.
16 Hy wat glo en hom laat doop, sal gered word; maar hy wat nie glo nie, sal veroordeel word.
17 En vir hulle wat glo, sal hierdie tekens volg; In my Naam sal hulle duiwels uitdryf; hulle sal in nuwe tale spreek;
18 Hulle sal slange opneem; en as hulle iets dodeliks drink, sal dit hulle geen kwaad doen nie; hulle sal die hande op die siekes lê, en hulle sal gesond word.
19 En nadat die Here met hulle gespreek het, is Hy in die hemel opgeneem en aan die regterhand van God gaan sit.
20 En hulle het uitgegaan en oral gepreek, terwyl die Here met hulle gewerk het en die woord bevestig het deur tekens wat daarop volg. Amen.

Lukas

HOOFSTUK 1

1 Omdat baie in die hand geneem het om 'n verklaring voor te lê van die dinge wat vir seker onder ons geglo word,
2 Net soos hulle hulle aan ons oorgegee het, wat van die begin af ooggetuies en dienaars van die woord was;
3 Dit het ook vir my goed gelyk, omdat ek van die eerste keer af alle dinge volkome insig gehad het, om in volgorde aan U te skrywe, hoogstaande Theofilus,
4 sodat jy die sekerheid van daardie dinge kan weet waarin jy onderrig is.
5Daar was in die dae van Herodes, die koning van Judéa, 'n sekere priester met die naam van Sagaria, uit die afdeling van Abië; en sy vrou was uit die dogters van Aäron, en haar naam was Elisabet.
6 En hulle was altwee regverdig voor God en het onberispelik in al die gebooie en verordeninge van die Here gewandel.
7 En hulle het geen kind gehad nie, want Elisabet was onvrugbaar, en hulle was albei nou reeds in die jare siek.
8 En dit het gebeur dat terwyl hy die priesteramp beklee het voor God volgens die volgorde van sy baan,
9 Volgens die gebruik van die priesteramp was sy lot om wierook te brand wanneer hy in die tempel van die Here ingegaan het.
10 En die hele menigte van die volk het buite gebid in die tyd van reukwerk.
11 En 'n engel van die Here het aan hom verskyn wat aan die regterkant van die reukaltaar staan.
12 En toe Sagaria hom sien, was hy ontsteld, en vrees het op hom geval.
13 Maar die engel sê vir hom: Moenie vrees nie, Sagaria, want jou gebed is verhoor; en jou vrou Elisabet sal vir jou 'n seun baar, en jy moet hom Johannes noem.
14 En jy sal blydskap en blydskap hê; en baie sal bly wees oor sy geboorte.
15 Want hy sal groot wees in die oë van die Here en geen wyn of sterk drank drink nie; en hy sal vervul word met die Heilige Gees, selfs van sy moeder se skoot af.
16 En baie van die kinders van Israel sal hy hulle tot die HERE hulle God bekeer.
17 En hy sal voor hom uit gaan in die gees en krag van Elía, om die harte van die vaders tot die kinders te bekeer, en die ongehoorsames tot die wysheid van die regverdiges; om 'n volk gereed te maak vir die Here.
18 En Sagaria sê vir die engel: Waaraan sal ek dit weet? want ek is 'n ou man, en my vrou is in jare siek.
19 En die engel antwoord en sê vir hom: Ek is Gabriël wat voor God staan; en is gestuur om met jou te spreek en jou hierdie blye boodskap te verkondig.
20 En kyk, jy sal stom wees, en nie in staat om te praat nie, tot op die dag dat hierdie dinge uitgevoer sal word, omdat jy my woorde, wat vervul sal word op hulle tyd, nie glo nie.
21 En die volk het Sagaria gewag en hulle verwonder dat hy so lank in die tempel vertoef het.
22 En toe hy uitkom, kon hy nie met hulle praat nie, en hulle het bemerk dat hy 'n gesig in die tempel gesien het;
23 En dit het gebeur dat, sodra die dae van sy bediening verby was, het hy na sy eie huis gegaan.
24 En ná daardie dae het sy vrou Elisabet swanger geword en haarself vyf maande verberg en gesê:
25 So het die HERE met my gedoen in die dae waarin Hy my aansien, om my smaad onder die mense weg te neem.
26 En in die sesde maand is die engel Gabriël van God gestuur na 'n stad in Galilea met die naam van Nasaret,
27 Aan 'n maagd wat verloof is aan 'n man met die naam van Josef, uit die huis van Dawid; en die naam van die maagd was Maria.
28 En die engel het by haar ingekom en gesê: Wees gegroet, begenadigde, die Here is met jou; geseënd is jy onder die vroue.
29 En toe sy hom sien, was sy ontsteld oor sy woord, en het in haar gedagtes gedink watter groet dit sou wees.
30 En die engel sê vir haar: Moenie vrees nie, Maria, want jy het genade by God gevind.
31 En kyk, jy sal in jou skoot swanger word en 'n seun baar, en jy moet hom JESUS noem.
32 Hy sal groot wees en die Seun van die Allerhoogste genoem word, en die Here God sal aan Hom die troon van sy vader Dawid gee.
33 En hy sal vir ewig koning wees oor die huis van Jakob; en aan sy koninkryk sal daar geen einde wees nie.
34 Toe sê Maria vir die engel: Hoe sal dit wees, aangesien ek geen man ken nie?
35 En die engel antwoord en sê vir haar: Die Heilige Gees sal oor jou kom, en die krag van die Allerhoogste sal jou oorskadu; daarom sal ook die heilige ding wat uit jou gebore sal word, die Seun van God genoem word.
36 En kyk, jou niggie Elisabet, sy het ook swanger geword van 'n seun in haar ouderdom; en dit is die sesde maand met haar wat onvrugbaar genoem is.
37 Want by God sal niks onmoontlik wees nie.
38 En Maria sê: Hier is die slavin van die Here; laat dit my wees volgens u woord. En die engel het van haar af weggegaan.
39 En Maria het in daardie dae opgestaan en haastig na die gebergte gegaan, na 'n stad van Juda;
40 En hulle het in die huis van Sagaria ingegaan en Elisabet gegroet.
41 En dit het gebeur dat, toe Elisabet die groet van Maria hoor, het die baba in haar skoot gespring; en Elisabeth was vervul met die Heilige Gees:
42 En sy het met 'n groot stem uitgespreek en gesê: Geseënd is jy onder die vroue, en geseënd is die vrug van jou skoot.
43 En waar kom dit vir my vandaan, dat die moeder van my Here na my toe sou kom?
44 Want kyk, toe die stem van u groet in my ore geklink het, het die kindjie in my skoot gespring van blydskap.
45 En geseënd is sy wat geglo het, want daar sal uitvoering wees van die dinge wat van die Here aan haar gesê is.
46 En Maria sê: My siel maak die Here groot,
47 En my gees het hom verbly in God, my Verlosser.
48 Want hy het die geringe eiendom van sy diensmaagd aanskou, want kyk, van nou af sal al die geslagte my geseënd noem.
49 Want Hy wat sterk is, het groot dinge aan my gedoen; en heilig is sy Naam.
50 En sy barmhartigheid is van geslag tot geslag oor die wat Hom vrees.
51 Hy het krag met sy arm getoon; hoogmoediges het Hy verstrooi in die verbeelding van hulle harte.

52 Die magtiges het Hy van hulle stoele neergesit en geringes verhef.
53 Die hongeriges het Hy met goeie dinge versadig; en die rykes het Hy leeg weggestuur.
54 Hy het sy kneg Israel gehol, tot gedagtenis aan sy goedertierenheid;
55 Soos Hy tot ons vaders gespreek het, met Abraham en sy nageslag tot in ewigheid.
56 En Maria het omtrent drie maande by haar gebly en na haar eie huis teruggekeer.
57 Nou het Elisabeth se volle tyd gekom dat sy verlos sou word; en sy het 'n seun gebaar.
58 En haar bure en haar niggies het gehoor hoe die Here groot genade aan haar bewys het; en hulle was saam met haar bly.
59 En dit het gebeur dat hulle op die agtste dag gekom het om die seuntjie te besny; en hulle het hom Sagaria genoem, na die naam van sy vader.
60 En sy moeder antwoord en sê: Nie so nie; maar hy sal Johannes genoem word.
61 En hulle sê vir haar: Daar is niemand van jou familie wat hierdie naam genoem word nie.
62 En hulle het tekens aan sy vader gemaak hoe hy hom wou laat roep.
63 En hy het 'n skryftafel gevra en geskrywe en gesê: Sy naam is Johannes. En hulle het almal verwonder.
64 En dadelik is sy mond geopen, en sy tong het losgegaan, en hy het gespreek en God geprys.
65 En vrees het gekom oor almal wat rondom hulle gewoon het, en al hierdie woorde is opgehef in die hele gebergte van Judéa.
66 En almal wat dit gehoor het, het dit in hulle hart opgelê en gesê: Watter kind sal dit wees? En die hand van die Here was met hom.
67 En sy vader Sagaria is vervul met die Heilige Gees en het geprofeteer en gesê:
68 Geloofd sy die Here, God van Israel; want Hy het sy volk besoek en verlos,
69 En Hy het vir ons 'n horing van verlossing opgerig in die huis van sy kneg Dawid;
70 Soos Hy gespreek het deur die mond van sy heilige profete, wat bestaan het vandat die wêreld begin het:
71 dat ons gered sou word van ons vyande en uit die hand van almal wat ons haat;
72 om die barmhartigheid te vervul wat aan ons vaders beloof is, en om aan sy heilige verbond te dink;
73 Die eed wat hy aan ons vader Abraham gesweer het,
74 Dat Hy aan ons sou gee, dat ons, wat verlos is uit die hand van ons vyande, Hom sonder vrees kan dien,
75 In heiligheid en geregtigheid voor Hom, al die dae van ons lewe.
76 En jy, kind, sal die profeet van die Allerhoogste genoem word, want jy sal voor die aangesig van die Here uitgaan om sy weë voor te berei;
77 om kennis van verlossing aan sy volk te gee deur die vergifnis van hulle sondes,
78 Deur die tere barmhartigheid van onse God; waardeur die dagspruit uit die hoogte ons besoek het,
79 om lig te gee aan die wat in duisternis en in doodskaduwee sit, om ons voete op die pad van vrede te lei.
80 En die kind het gegroei en sterk geword van gees en was in die woestyn tot die dag van sy vertoning aan Israel.

HOOFSTUK 2

1 En dit het gebeur in daardie dae dat daar 'n bevel van keiser Augustus uitgegaan het dat die hele wêreld belas moes word.
2 (En hierdie belasting is die eerste keer gemaak toe Cirénius goewerneur van Sirië was.)
3 En almal het gegaan om gelas te word, elkeen na sy eie stad.
4 En Josef het ook opgetrek van Galiléa, uit die stad Nasaret, na Judéa, na die stad van Dawid wat Betlehem genoem word; (omdat hy uit die huis en geslag van Dawid was:)
5 Om saam met Maria, sy getroude vrou, belas te word, groot van swangerskap.
6 En so het dit gebeur dat, terwyl hulle daar was, die dae verby was dat sy verlos sou word.
7 En sy het haar eersgebore seun gebaar en hom in doeke toegedraai en hom in 'n krip neergelê; want daar was nie plek vir hulle in die herberg nie.
8 En daar was in dieselfde land herders wat in die veld gebly het en in die nag oor hulle kudde gewaak het.
9 En kyk, die Engel van die Here het oor hulle gekom, en die heerlikheid van die Here het rondom hulle geskyn, en hulle was baie bevrees.
10 En die engel sê vir hulle: Moenie vrees nie, want kyk, ek bring vir julle 'n goeie tyding van groot blydskap wat vir die hele volk sal wees.
11 Want vir julle is vandag in die stad van Dawid 'n Verlosser gebore, dit is Christus die Here.
12 En dit sal vir julle 'n teken wees; Julle sal die kindjie vind wat in doeke toegedraai is en in 'n krip lê.
13 En skielik was daar saam met die engel 'n menigte van die hemelse leërskare wat God prys en sê:
14 Eer aan God in die hoogste hemele, en vrede op aarde, in die mense welbehae.
15 En dit het gebeur, terwyl die engele van hulle weggegaan het na die hemel, het die herders vir mekaar gesê: Laat ons nou tot by Betlehem gaan en hierdie ding sien wat gebeur het, wat die Here bekend gemaak het. ons.
16 En hulle het haastig gekom en Maria en Josef en die kindjie gevind wat in 'n krip lê.
17 En toe hulle dit sien, het hulle in die buiteland die woord bekend gemaak wat aan hulle oor hierdie Kindjie vertel is.
18 En almal wat dit gehoor het, was verwonderd oor die dinge wat aan hulle gesê is deur die herders.
19 Maar Maria het al hierdie dinge bewaar en in haar hart daaroor nagedink.
20 En die herders het teruggekeer en God verheerlik en geprys vir al die dinge wat hulle gehoor en gesien het, soos aan hulle gesê is.
21 En toe agt dae verby was vir die besnydenis van die kind, is sy naam JESUS genoem, wat so genoem is deur die engel voordat hy in die moederskoot ontvang is.
22 En toe die dae van haar reiniging volgens die wet van Moses verby was, het hulle hom na Jerusalem gebring om hom aan die Here voor te stel;
23 (Soos geskrywe is in die wet van die Here: Elke manlike wat die moederskoot oopmaak, sal aan die Here heilig genoem word;)

24 En om 'n offer te bring volgens wat in die wet van die
Here gesê is: 'n paar tortelduiwe of twee jong duiwe.
25 En kyk, daar was 'n man in Jerusalem met die naam van
Símeon; en dieselfde man was regverdig en vroom en het
gewag op die vertroosting van Israel, en die Heilige Gees
was op hom.
26 En dit is aan hom geopenbaar deur die Heilige Gees, dat
hy die dood nie sou sien voordat hy die Here se Christus
gesien het nie.
27 En hy het deur die Gees in die tempel ingegaan, en toe
die ouers die Kindjie Jesus inbring, om vir hom te doen
volgens die gebruik van die wet,
28Toe neem hy hom in sy arms en loof God en sê:
29 Here, laat U dienaar nou in vrede gaan, volgens u woord.
30 Want my oë het u verlossing gesien,
31 wat U berei het voor die aangesig van al die volke;
32 'n Lig om die heidene te verlig en die heerlikheid van u
volk Israel.
33 En Josef en sy moeder was verwonderd oor die dinge
wat van hom gesê is.
34 En Simeon het hulle geseën en aan Maria, sy moeder,
gesê: Kyk, hierdie kind is gereed vir die val en opstanding
van baie in Israel; en vir 'n teken wat teëgespreek sal word;
35 (Ja, 'n swaard sal ook deur jou eie siel dring) sodat die
gedagtes van baie harte geopenbaar kan word.
36 En daar was een Anna, 'n profetes, die dogter van
Fanuel, uit die stam van Aser;
37 En sy was 'n weduwee van omtrent vier en tagtig jaar,
wat nie van die tempel gewyk het nie, maar God gedien het
met vas en gebede dag en nag.
38 En sy het in daardie oomblik gekom en ook die Here
gedank en van Hom gespreek met almal wat verlossing in
Jerusalem verwag het.
39 En nadat hulle alles volbring het volgens die wet van
die Here, het hulle teruggekeer na Galiléa, na hulle eie stad
Nasaret.
40 En die kind het opgegroei en sterk geword van gees,
vervul met wysheid, en die genade van God was op hom.
41 En sy ouers het elke jaar op die pasgafees na Jerusalem
gegaan.
42 En toe hy twaalf jaar oud was, het hulle opgegaan na
Jerusalem volgens die gebruik van die fees.
43 En toe hulle die dae vervul het, toe hulle terugkom, het
die Kindjie Jesus in Jerusalem agtergebly; en Josef en sy
moeder het dit nie geweet nie.
44 Maar hulle het gedink dat hy in die geselskap was, en
het 'n dagreis gegaan; en hulle het hom gesoek onder hulle
bloedverwante en bekendes.
45 En toe hulle Hom nie kry nie, het hulle teruggekeer na
Jerusalem en Hom gesoek.
46 En ná drie dae het hulle Hom in die tempel gevind waar
hy tussen die dokters sit en hulle hoor en hulle vrae vra.
47 En almal wat hom gehoor het, was verbaas oor sy
begrip en antwoorde.
48 En toe hulle Hom sien, was hulle verbaas; en sy moeder
sê vir Hom: Seun, waarom het jy so met ons gedoen? kyk,
ek en jou vader het jou bedroef gesoek.
49 En Hy sê vir hulle: Hoe het julle My gesoek? Het julle
nie geweet dat Ek in die saak van my Vader moet wees nie?
50 En hulle het die woord wat Hy met hulle gespreek het,
nie verstaan nie.
51 En hy het saam met hulle afgegaan en in Násaret gekom
en hom aan hulle onderwerp; maar sy moeder het al hierdie
woorde in haar hart bewaar.
52 En Jesus het toegeneem in wysheid en grootte en in
guns by God en mense.

HOOFSTUK 3

1 En in die vyftiende jaar van die regering van Tiberius
Caesar, Pontius Pilatus was goewerneur van Judéa, en
Herodes was viervors van Galilea, en sy broer Filippus
viervors van Ituraea en van die landstreek Trachonitis, en
Lisanias, die viervors van Abilene,
2 As Annas en Kajafas die hoëpriesters was, het die woord
van God tot Johannes, die seun van Sagaria, in die woestyn
gekom.
3 En hy het in die hele land rondom die Jordaan gekom en
die doop van bekering tot vergewing van sondes verkondig;
4 Soos geskrywe is in die boek van die woorde van die
profeet Jesaja, wat sê: Die stem van een wat roep in die
woestyn: Berei die weg van die Here, maak sy paaie gelyk.
5 Elke dal sal gevul word, en elke berg en heuwel sal laag
gemaak word; en die krom paaie sal reguit gemaak word en
die ruwe paaie glad gemaak word;
6 En alle vlees sal die verlossing van God sien.
7 Toe sê Hy vir die skare wat uitgegaan het om deur Hom
gedoop te word: Addergeslag, wie het julle gewaarsku om
te vlug vir die toekomstige toorn?
8 Dra dan vrugte wat bekering verdien, en begin nie by
julleself te sê: Ons het Abraham vir ons vader nie; want Ek
sê vir julle dat God magtig is om uit hierdie klippe kinders
vir Abraham op te wek.
9 En nou word ook die byl teen die wortel van die bome
gelê: elke boom wat dus nie goeie vrugte dra nie, word
afgekap en in die vuur gegooi.
10 En die skare het Hom gevra en gesê: Wat moet ons dan
doen?
11 Hy antwoord en sê vir hulle: Wie twee rokke het, laat
hom meedeel aan hom wat nie het nie; en wie voedsel het,
laat hom net so doen.
12 Toe het tollenaars ook gekom om gedoop te word en vir
Hom gesê: Meester, wat moet ons doen?
13 En Hy sê vir hulle: Bereken nie meer as wat julle
aangewys is nie.
14 En die soldate het hom eweneens geëis en gesê: En wat
moet ons doen? En Hy sê vir hulle: Moet niemand geweld
aandoen nie en moenie vals beskuldig nie; en wees tevrede
met jou loon.
15 En terwyl die volk in verwagting was, en alle mense in
hulle harte oor Johannes peins, of Hy die Christus was of
nie;
16 Johannes antwoord en sê vir almal: Ek doop julle wel
met water; maar een wat sterker is as ek, kom, wie se
skoene ek nie waardig is om los te maak nie; hy sal julle
met die Heilige Gees en met vuur doop.
17 wie se waaier in sy hand is, en hy sal sy vloer heeltemal
suiwer en die koring in sy skuilplek bymekaarmaak; maar
die kaf sal hy met onuitbluslike vuur verbrand.
18 En baie ander dinge het hy in sy vermaning aan die volk
verkondig.

19 Maar Herodes, die viervors, wat deur hom tereggewys is oor Herodias, die vrou van sy broer Filippus, en oor al die euwels wat Herodes gedoen het,
20 Dit het bo alles nog bygevoeg dat hy Johannes in die gevangenis opgesluit het.
21 En toe die hele volk gedoop is, het dit gebeur dat Jesus ook gedoop en gebid het, en die hemel is geopen,
22 En die Heilige Gees het in 'n liggaamlike gedaante soos 'n duif op hom neergedaal, en 'n stem het uit die hemel gekom wat gesê het: U is my geliefde Seun; in U het ek 'n welbehae.
23 En Jesus het self omtrent dertig jaar oud geword, omdat hy (soos veronderstel was) die seun van Josef was, wat die seun van Heli was,
24 wat die seun was van Mattat, wat die seun was van Levi, wat die seun was van Melgi, wat die seun was van Janna, wat die seun van Josef was,
25 wat die seun was van Mattatia, wat die seun was van Amos, wat die seun was van Naum, wat die seun was van Esli, wat die seun van Nagge was,
26 wat die seun was van Maat, wat die seun was van Mattatia, wat die seun was van Semeï, wat die seun was van Josef, wat die seun van Juda was,
27 wat die seun was van Joanna, wat die seun was van Rhesa, wat die seun was van Zorobabel, wat die seun was van Salatiël, wat die seun van Neri was,
28 wat die seun was van Melgi, wat die seun was van Addi, wat die seun was van Kosam, wat die seun was van Elmodam, wat die seun van Er was,
29 wat die seun was van Jose, wat die seun was van Eliëser, wat die seun was van Jorim, wat die seun was van Mattat, wat die seun van Levi was,
30 wat die seun was van Simeon, wat die seun van Juda was, wat die seun was van Josef, wat die seun was van Jonan, wat die seun van Eljakim was,
31 wat die seun was van Melea, wat die seun was van Menan, wat die seun was van Mattata, wat die seun was van Natan, wat die seun van Dawid was,
32 wat die seun was van Isai, wat die seun was van Obed, wat die seun was van Boos, wat die seun was van Salmon, wat die seun van Naasson was,
33 wat die seun was van Aminadab, wat die seun was van Aram, wat die seun was van Esrom, wat die seun was van Phares, wat die seun van Juda was,
34 wat die seun was van Jakob, wat die seun was van Isak, wat die seun was van Abraham, wat die seun was van Thara, wat die seun van Nagor was,
35 wat die seun was van Sarug, wat die seun was van Ragau, wat die seun was van Falek, wat die seun was van Heber, wat die seun van Sala was,
36 wat die seun was van Kenan, wat die seun was van Arpaksad, wat die seun was van Sem, wat die seun was van Noag, wat die seun van Lameg was,
37 wat die seun was van Mathusala, wat die seun was van Henog, wat die seun was van Jered, wat die seun was van Maleël, wat die seun van Kenan was,
38 wat die seun was van Enos, wat die seun was van Set, wat die seun was van Adam, wat die seun van God was.

HOOFSTUK 4

1 En Jesus, vol van die Heilige Gees, het van die Jordaan af teruggekeer en is deur die Gees na die woestyn gelei,
2 Omdat hy veertig dae deur die duiwel versoek is. En in dié dae het hy niks geëet nie, en toe hulle verby was, het hy daarna honger gehad.
3 En die duiwel sê vir hom: As U die Seun van God is, beveel hierdie klip dat dit brood moet word.
4 En Jesus antwoord hom en sê: Daar is geskrywe: Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord van God.
5 En die duiwel het Hom op 'n hoë berg geneem en aan Hom al die koninkryke van die wêreld in 'n oomblik van tyd gewys.
6 En die duiwel sê vir hom: Ek sal jou al hierdie mag gee en die heerlikheid van hulle, want dit is aan my oorgegee; en aan wie Ek wil, gee Ek dit.
7 As jy dan vir My wil aanbid, sal alles joune wees.
8 En Jesus antwoord en sê vir hom: Gaan weg agter My, Satan, want daar is geskrywe: Die Here jou God moet jy aanbid en Hom alleen dien.
9 En hy het hom na Jerusalem gebring en hom op die toppunt van die tempel gestel en vir hom gesê: As U die Seun van God is, werp uself daarvandaan af.
10 Want daar is geskrywe: Hy sal sy engele bevel gee oor jou om jou te bewaar.
11 En hulle moet jou in hul hande dra, sodat jy nie ooit jou voet teen 'n klip stamp nie.
12 En Jesus antwoord en sê vir hom: Daar is gesê: Jy mag die Here jou God nie versoek nie.
13 En toe die duiwel al die versoeking beëindig het, het hy 'n tyd lank van hom gewyk.
14 En Jesus het in die krag van die Gees na Galiléa teruggekeer, en daar het 'n roem van Hom uitgegaan in die hele omtrek.
15 En Hy het in hulle sinagoges geleer, terwyl Hy deur almal verheerlik is.
16 En hy het in Násaret gekom waar hy grootgemaak is; en soos sy gewoonte was, het hy op die sabbatdag in die sinagoge ingegaan en opgestaan om te lees.
17 En die boek van die profeet Jesaja is aan hom oorgegee. En toe hy die boek oopmaak, vind hy die plek waar geskrywe is:
18 Die Gees van die Here is op My, omdat Hy My gesalf het om die evangelie aan die armes te verkondig; Hy het My gestuur om die gebrokenes van hart te genees, om verlossing aan die gevangenes te verkondig en aan blindes herstel van gesig, om die wat gebroke is in vryheid te laat,
19 Om die aangename jaar van die Here te verkondig.
20 En hy het die boek toegemaak en dit weer aan die bedienaar gegee en gaan sit. En die oë van almal wat in die sinagoge was, was op Hom gevestig.
21 En Hy het vir hulle begin sê: Vandag is hierdie Skrif in julle ore vervul.
22 En almal het vir hom getuig en verwonderd oor die vriendelike woorde wat uit sy mond uitgegaan het. En hulle sê: Is dit nie die seun van Josef nie?
23 En Hy sê vir hulle: Julle sal sekerlik vir my hierdie spreekwoord sê: Geneesheer, genees jouself; alles wat ons gehoor het in Kapernaum gedoen, doen ook hier in jou land.

24 En hy sê: Voorwaar Ek sê vir julle, geen profeet word in sy eie land aanvaar nie.
25 Maar Ek sê vir julle voorwaar, baie weduwees was in Israel in die dae van Elía, toe die hemel drie jaar en ses maande toegesluit was, toe daar groot hongersnood in die hele land was;
26 Maar na nie een van hulle is Elía gestuur nie, behalwe na Sarepta, 'n stad van Sidon, na 'n vrou wat 'n weduwee was.
27 En baie melaatses was in Israel in die tyd van die profeet Elíseus; en nie een van hulle is gereinig nie, behalwe Naäman, die Arameër.
28 En almal wat in die sinagoge was, is vervul met toorn toe hulle dit hoor,
29 En hulle het opgestaan en hom uit die stad uitgedryf en hom gelei na die rand van die heuwel waarop hulle stad gebou is, sodat hulle hom van voor af kon neerwerp.
30 Maar hy het tussen hulle deur gegaan,
31 En hy het afgekom na Kapernaum, 'n stad van Galiléa, en hulle op die sabbatdae geleer.
32 En hulle was verstom oor sy leer, want sy woord was met krag.
33 En in die sinagoge was daar 'n man wat 'n gees van 'n onrein duiwel gehad het, en met 'n groot stem uitgeroep het:
34 en gesê: Laat ons staan; wat het ons met U te doen, Jesus van Nasaret? kom jy om ons te vernietig? Ek ken jou wie jy is; die Heilige van God.
35 En Jesus het hom bestraf en gesê: Bly stil en gaan uit hom uit. En toe die duiwel hom in die middel ingegooi het, het hy uit hom uitgegaan en hom geen leed aangedoen nie.
36 En hulle was almal verbaas en het onder mekaar gepraat en gesê: Wat 'n woord is dit! want met gesag en krag gee Hy die onreine geeste bevel, en hulle gaan uit.
37 En die roem van hom het uitgegaan na elke plek van die land rondom.
38 En hy het uit die sinagoge opgestaan en in die huis van Simon ingegaan. En die moeder van Simon se vrou is met 'n groot koors geneem; en hulle het Hom vir haar gesmeek.
39 En hy het oor haar gaan staan en die koors bestraf; en dadelik het sy opgestaan en hulle bedien.
40 En toe die son ondergaan het, het almal wat siekes gehad het met allerhande siektes hulle na Hom gebring; en hy het elkeen van hulle die hande opgelê en hulle gesond gemaak.
41 En duiwels het ook uit baie uitgegaan en uitgeroep en gesê: U is die Christus, die Seun van God. En Hy wat hulle bestraf, het hulle nie toegelaat om te praat nie, want hulle het geweet dat Hy Christus is.
42 En toe dit dag geword het, het hy weggegaan en na 'n verlate plek gegaan;
43 En hy sê vir hulle: Ek moet die koninkryk van God ook aan ander stede verkondig, want daarom is ek gestuur.
44 En hy het in die sinagoges van Galiléa gepreek.

HOOFSTUK 5

1 En dit het gebeur dat, terwyl die volk hom aandring om die woord van God te hoor, het hy by die meer van Genesaret gestaan,
2 En hy het twee skepe by die meer sien staan, maar die vissers het uit hulle gegaan en hulle nette gewas.
3 En hy het in een van die skepe geklim wat Simon s'n was, en hom gebid dat hy 'n bietjie van die land af sou wegstoot. En hy het gaan sit en die mense uit die skuit geleer.
4 En toe hy opgehou het om te spreek, sê hy vir Simon: Gaan uit na die diepte en laat julle nette uitgooi vir 'n trek.
5 En Simon antwoord en sê vir hom: Meester, ons het die hele nag geswoeg en niks geneem nie; nogtans sal ek op u woord die net uitgooi.
6 En toe hulle dit gedoen het, het hulle 'n groot menigte visse ingesluit, en hulle net het gebreek.
7 En hulle het vir hulle vennote wat in die ander skip was, beduie dat hulle hulle moes kom help. En hulle het gekom en albei die skepe vol gemaak, sodat hulle begin sink het.
8 Toe Simon Petrus dit sien, val hy voor Jesus se knieë neer en sê: Gaan van My af; want ek is 'n sondige man, Here.
9 Want hy was verbaas, en almal wat by hom was, oor die trek van die visse wat hulle gevang het.
10 En so was ook Jakobus en Johannes, die seuns van Sebedéüs, wat saam met Simon was. En Jesus sê vir Simon: Moenie vrees nie; van nou af sal jy mense vang.
11 En toe hulle hul skepe aan land gebring het, het hulle alles verlaat en hom gevolg.
12 En toe hy in 'n sekere stad was, daar was 'n man vol melaatsheid; wat Jesus sien val op sy aangesig en Hom smeek en sê: Here, as U wil, kan U my reinig.
13 En hy het sy hand uitgesteek en hom aangeraak en gesê: Ek wil, word jy rein. En dadelik het die melaatsheid van hom gewyk.
14 En hy het hom bevel gegee om dit aan niemand te vertel nie; maar gaan vertoon jou aan die priester en offer vir jou reiniging, soos Moses beveel het, as 'n getuienis vir hulle.
15 Maar soveel des te meer het 'n roem oor Hom gekom, en groot menigtes het saamgekom om te hoor en deur Hom van hulle swakhede genees te word.
16 En hy het hom in die woestyn teruggetrek en gebid.
17 En op 'n sekere dag, terwyl Hy besig was om te leer, was daar Fariseërs en wetgeleerdes wat uit elke dorp van Galiléa en Judéa en Jerusalem gekom het, en die krag van die Here teenwoordig was om hulle te genees.
18 En kyk, die manne het 'n verlamde man in 'n bed gebring; en hulle het na maniere gesoek om hom in te bring en voor hom neer te lê.
19 En toe hulle vanweë die menigte nie kon vind hoe hulle hom kon inbring nie, het hulle op die dak gegaan en hom met sy rusbank deur die teëlwerk laat afsak voor Jesus in die middel.
20 En toe Hy hulle geloof sien, sê Hy vir hom: Mens, jou sondes is jou vergewe.
21 En die skrifgeleerdes en die Fariseërs het begin redeneer en gesê: Wie is Hy wat godslastering spreek? Wie kan sondes vergewe, behalwe God alleen?
22 Maar toe Jesus hulle gedagtes bemerk, antwoord Hy en sê vir hulle: Wat redeneer julle in julle harte?
23 Of dit makliker is om te sê: Jou sondes is jou vergewe; of om te sê: Staan op en loop?
24 Maar dat julle kan weet dat die Seun van die mens mag het om op aarde sondes te vergewe— sê Hy vir die verlamde: Ek sê vir jou: Staan op, neem jou bed op en gaan na jou huis.

25 En dadelik het hy voor hulle opgestaan en dit geneem waarop hy gelê het, en na sy eie huis gegaan en God verheerlik.
26 En hulle was almal verbaas, en hulle het God verheerlik en met vrees vervul en gesê: Ons het vandag vreemde dinge gesien.
27 En ná hierdie dinge het hy uitgegaan en 'n tollenaar met die naam van Levi by die tolhuis sien sit; en hy sê vir hom: Volg My.
28 En hy het alles gelos, opgestaan en hom gevolg.
29 En Levi het vir hom 'n groot feesmaal in sy huis berei, en daar was 'n groot menigte tollenaars en ander wat saam met hulle aangesit het.
30 Maar hulle skrifgeleerdes en Fariseërs het teen sy dissipels gemurmureer en gesê: Waarom eet en drink julle saam met tollenaars en sondaars?
31 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Die wat gesond is, het 'n geneesheer nie nodig nie; maar die wat siek is.
32 Ek het nie gekom om regverdiges te roep nie, maar sondaars tot bekering.
33 En hulle sê vir hom: Waarom vas die dissipels van Johannes dikwels en doen gebede, en so ook die dissipels van die Fariseërs? maar jy eet en drink?
34 En Hy sê vir hulle: Kan julle die kinders van die bruilof laat vas terwyl die bruidegom by hulle is?
35 Maar daar sal dae kom wanneer die bruidegom van hulle weggeneem sal word, en dan sal hulle in daardie dae vas.
36 En Hy het ook 'n gelykenis aan hulle vertel; Niemand sit 'n stuk van 'n nuwe kleed op 'n ou nie; indien anders, dan maak beide die nuwe 'n puur, en die stuk wat uit die nuwe geneem is, stem nie ooreen met die oue nie.
37 En niemand gooi nuwe wyn in ou sakke nie; anders sal die nuwe wyn die sakke bars en uitgestort word, en die sakke sal vergaan.
38 Maar nuwe wyn moet in nuwe sakke gegooi word; en albei word bewaar.
39 Niemand wat ook ou wyn gedrink het, begeer dadelik nuwe nie; want hy sê: Die oue is beter.

HOOFSTUK 6

1 En op die tweede sabbat ná die eerste het hy deur die koringlande gegaan; en sy dissipels het die are gepluk en geëet en dit met hulle hande gevryf.
2 En sommige van die Fariseërs sê vir hulle: Waarom doen julle wat nie geoorloof is om op die sabbat te doen nie?
3 En Jesus antwoord hulle en sê: Het julle nie so baie gelees wat Dawid gedoen het toe hy honger was en die wat by hom was nie?
4 Hoe hy in die huis van God ingegaan het en die toonbrode geneem en geëet het, en ook aan die wat by hom was, gegee het; wat nie geoorloof is om te eet nie, behalwe vir die priesters alleen?
5 En Hy sê vir hulle: Die Seun van die mens is ook Here van die sabbat.
6 En ook op 'n ander sabbat het Hy in die sinagoge ingegaan en geleer; en daar was 'n man wie se regterhand verdroog was.
7 En die skrifgeleerdes en Fariseërs het Hom dopgehou of Hy op die sabbatdag sou genees; dat hulle 'n beskuldiging teen hom kan vind.
8 Maar Hy het hulle gedagtes geken en vir die man met die verdorde hand gesê: Staan op en staan in die middel. En hy het opgestaan en opgestaan.
9 Toe sê Jesus vir hulle: Een ding sal Ek julle vra; Is dit op die sabbat geoorloof om goed te doen of kwaad te doen? om lewe te red, of om dit te vernietig?
10 En hy kyk rondom hulle almal en sê vir die man: Steek jou hand uit. En hy het so gedoen, en sy hand het herstel soos die ander.
11 En hulle is met waansin vervul; en met mekaar vertel wat hulle aan Jesus sou doen.
12 En in daardie dae het hy uitgegaan na die berg om te bid, en hy het die hele nag gebly in gebed tot God.
13 En toe dit dag geword het, het Hy sy dissipels na Hom geroep; en van hulle het Hy twaalf gekies, wat Hy ook apostels genoem het;
14 Simon (wat hy ook Petrus genoem het) en Andreas, sy broer, Jakobus en Johannes, Filippus en Bartolomeus,
15 Matteus en Tomas, Jakobus, die seun van Alfeus, en Simon wat Selotes genoem word,
16 En Judas, die broer van Jakobus, en Judas Iskariot, wat ook die verraaier was.
17 En Hy het saam met hulle afgekom en in die vlakte gaan staan en die menigte van sy dissipels en 'n groot menigte mense uit die hele Judéa en Jerusalem en van die seekus van Tirus en Sidon af, wat gekom het om na Hom te luister, en om van hulle siektes genees te word;
18 En die wat deur onrein geeste geplaag was, en hulle is genees.
19 En die hele skare het probeer om Hom aan te raak, want daar het krag uit Hom uitgegaan en hulle almal genees.
20 En Hy het sy oë op sy dissipels opgeslaan en gesê: Geseënd is julle armes, want aan julle behoort die koninkryk van God.
21 Geseënd is julle wat nou honger het, want julle sal versadig word. Geseënd is julle wat nou ween, want julle sal lag.
22 Geseënd is julle wanneer die mense julle sal haat, en wanneer hulle julle van hulle menigte afskei en julle smaad en julle naam verdryf as iets wat sleg is, ter wille van die Seun van die mens.
23 Verbly julle in dié dag en spring van blydskap, want kyk, julle loon is groot in die hemel, want net so het hulle vaders met die profete gedoen.
24 Maar wee julle wat ryk is! want julle het julle vertroosting ontvang.
25 Wee julle wat versadig is! want julle sal honger. Wee julle wat nou lag! want julle sal treur en ween.
26 Wee julle as almal goed van julle praat! want so het hulle vaders met die valse profete gedoen.
27 Maar Ek sê vir julle wat hoor: Julle moet julle vyande liefhê, doen goed aan die wat julle haat,
28 Seën die wat jou vervloek, en bid vir die wat jou beledig.
29 En aan hom wat jou op die een wang slaan, offer ook die ander; en hy wat jou mantel wegneem, moenie ook jou mantel wegneem nie.
30 Gee aan elkeen wat van jou vra; en van hom wat jou goed wegneem, vra dit nie weer nie.
31 En soos julle wil hê dat die mense aan julle moet doen, so moet julle ook aan hulle doen.
32 Want as julle die liefhet wat vir julle liefhet, watter dank het julle? want sondaars het ook hulle lief wat hulle liefhet.

33 En as julle goed doen aan die wat aan julle goed doen, watter dank het julle? want sondaars doen ook dieselfde.
34 En as julle leen aan hulle van wie julle hoop om te ontvang, watter dank het julle? want sondaars leen ook aan sondaars om weer soveel te ontvang.
35 Maar julle moet julle vyande liefhê en goed doen en leen sonder om weer op niks te hoop nie; en julle loon sal groot wees, en julle sal kinders van die Allerhoogste wees, want Hy is goed vir die ondankbares en die slegtes.
36 Wees dan barmhartig, soos julle Vader ook barmhartig is.
37 Moenie oordeel nie, en julle sal nie geoordeel word nie; veroordeel nie, en julle sal nie veroordeel word nie; vergewe, en julle sal vergewe word.
38 Gee, en aan julle sal gegee word; goeie maat, ingedruk en saamgeskud en oorstroom, sal die mense in jou boesem gee. Want met dieselfde maat waarmee julle meet, sal weer vir julle gemeet word.
39 En Hy het 'n gelykenis aan hulle vertel: Kan 'n blinde 'n blinde lei? Sal hulle nie altwee in die sloot val nie?
40 Die dissipel is nie bo sy heer nie, maar elkeen wat volmaak is, sal soos sy heer wees.
41 En waarom sien jy die splinter wat in jou broer se oog is, maar die balk wat in jou eie oog is, sien jy nie?
42 Of hoe kan jy vir jou broer sê: Broer, laat ek die splinter wat in jou oog is, uithaal, terwyl jy self die balk wat in jou eie oog is nie sien nie? Geveinsde, gooi eers die balk uit jou eie oog uit, en dan sal jy duidelik sien om die splinter wat in jou broer se oog is, uit te trek.
43 Want 'n goeie boom dra geen slegte vrugte nie; en 'n bedorwe boom dra geen goeie vrugte nie.
44 Want elke boom word aan sy eie vrugte geken. Want van dorings pluk mense nie vye nie, en van 'n doringbos pluk hulle nie druiwe nie.
45 'n Goeie mens bring uit die goeie skat van sy hart te voorskyn wat goed is; en 'n bose man bring uit die bose skat van sy hart te voorskyn wat sleg is; want van die oorvloed van die hart spreek sy mond.
46 En waarom noem julle My, Here, Here, en doen nie die dinge wat ek sê nie?
47 Elkeen wat na My toe kom en na my woorde luister en dit doen, Ek sal julle wys met wie hy gelyk is.
48 Hy is soos 'n man wat 'n huis gebou het en diep gegrawe en die fondament op 'n rots gelê het; en toe die vloed opkom, het die stroom hewig teen daardie huis geslaan en dit nie kon skud nie, want dit was op 'n rots gegrond. .
49 Maar hy wat hoor en nie doen nie, is soos 'n man wat sonder fondament 'n huis op die aarde gebou het; waarteen die stroom wel hewig geklop het, en dadelik het dit geval; en die verwoesting van daardie huis was groot.

HOOFSTUK 7

1 En nadat Hy al sy woorde voor die gehoor van die volk beëindig het, het Hy in Kapernaum ingegaan.
2 En die dienaar van 'n sekere hoofman oor honderd, wat vir hom dierbaar was, was siek en gereed om te sterf.
3 En toe hy van Jesus hoor, het hy die oudstes van die Jode na hom gestuur en Hom gesmeek om te kom en sy dienaar gesond te maak.
4 En toe hulle by Jesus kom, het hulle Hom dadelik gesmeek en gesê: Dat Hy waardig is vir wie Hy dit sou doen.
5 Want Hy het ons nasie lief, en Hy het vir ons 'n sinagoge gebou.
6 Toe het Jesus saam met hulle gegaan. En toe hy nie ver van die huis af was nie, het die hoofman oor honderd vriende na hom gestuur om vir hom te sê: Here, moenie moeite doen nie, want ek is nie werd dat U onder my dak ingaan nie.
7 Daarom het ek ook nie self waardig geag om na jou toe te kom nie, maar sê in 'n woord, en my kneg sal gesond word.
8 Want ek is ook 'n man wat onder gesag geplaas is, met soldate onder my, en ek sê vir een: Gaan, en hy gaan; en vir 'n ander: Kom, en hy kom; en aan my dienaar: Doen dit, en hy doen dit.
9 Toe Jesus dit hoor, was Hy oor hom verwonder en draai hom om en sê vir die mense wat Hom gevolg het: Ek sê vir julle, so groot geloof het ek nie gevind nie, ook nie in Israel nie.
10 En die wat gestuur was, het teruggegaan na die huis en die slaaf gevind wat siek was.
11 En die dag daarna het hy in 'n stad gegaan met die naam van Nain; en baie van sy dissipels het saam met Hom gegaan, en baie mense.
12 En toe hy naby die poort van die stad kom, kyk, daar word 'n dooie uitgedra, die enigste seun van sy moeder, en sy was 'n weduwee, en baie mense van die stad was by haar.
13 En toe die Here haar sien, het Hy innig jammer gevoel oor haar en vir haar gesê: Moenie huil nie.
14 En hy het gekom en die baar aangeraak, en die wat hom gedra het, het bly staan. En hy sê: Jongman, ek sê vir jou: Staan op!
15 En hy wat dood was, het regop gesit en begin praat. En hy het hom aan sy moeder oorgegee.
16 En daar het 'n vrees oor almal gekom, en hulle het God verheerlik en gesê: Daar het 'n groot profeet onder ons opgestaan; en: Dat God sy volk besoek het.
17 En hierdie gerug van hom het deur die hele Judéa en in die hele omtrek uitgegaan.
18 En die dissipels van Johannes het hom van al hierdie dinge te kenne gegee.
19 En Johannes het twee van sy dissipels na Hom geroep en hulle na Jesus gestuur en gesê: Is U die Een wat sou kom? of soek ons 'n ander?
20 Toe die manne by Hom kom, sê hulle: Johannes Doper het ons na U gestuur om te sê: Is U die Een wat sou kom? of soek ons 'n ander?
21 En in daardie selfde uur het Hy baie van hulle siektes en plae en van bose geeste genees; en aan baie wat blind was, het Hy sig gegee.
22 Toe antwoord Jesus en sê vir hulle: Gaan heen en vertel vir Johannes wat julle gesien en gehoor het; hoe blindes sien, kreupeles loop, melaatses gereinig word, dowes hoor, dooies opgewek word, aan armes die evangelie verkondig word.
23 En geseënd is hy elkeen wat aan My nie aanstoot neem nie.
24 En toe die boodskappers van Johannes weggegaan het, het hy met die volk oor Johannes begin spreek: Wat het julle uitgegaan in die woestyn om te sien? 'n Riet geskud deur die wind?

25 Maar waarvoor het julle uitgegaan om te sien? 'n Man geklee in sagte klere? Kyk, die wat pragtig geklee is en deftig lewe, is in die voorhowe van die konings.
26 Maar waarvoor het julle uitgegaan om te sien? 'n Profeet? Ja, Ek sê vir julle, en veel meer as 'n profeet.
27 Dit is hy van wie geskrywe is: Kyk, Ek stuur my boodskapper voor jou aangesig, wat jou weg voor jou sal regmaak.
28 Want Ek sê vir julle, onder die wat uit vroue gebore is, is daar geen groter profeet as Johannes die Doper nie; maar die minste in die koninkryk van God is groter as hy.
29 En die hele volk wat Hom gehoor het, en die tollenaars, het God geregverdig deurdat hulle met die doop van Johannes gedoop is.
30 Maar die Fariseërs en die wetgeleerdes het die raad van God teen hulleself verwerp, omdat hulle nie deur Hom gedoop is nie.
31 En die Here het gesê: Waarmee sal Ek dan die manne van hierdie geslag vergelyk? en hoe is hulle?
32 Hulle is soos kinders wat op die mark sit en die een na die ander roep en sê: Ons het vir julle op die fluit gespeel, en julle het nie gedans nie; ons het oor julle getreur, en julle het nie geween nie.
33 Want Johannes die Doper het gekom en nie brood geëet of wyn gedrink nie; en julle sê: Hy het 'n duiwel.
34 Die Seun van die mens het gekom en eet en drink; en julle sê: Daar is 'n vraat en 'n wynsuiper, 'n vriend van tollenaars en sondaars!
35 Maar wysheid is geregverdig deur al haar kinders.
36 En een van die Fariseërs het Hom gevra om saam met Hom te eet. En hy het in die huis van die Fariseër ingegaan en aangesit om te eet.
37 En kyk, 'n vrou in die stad wat 'n sondaar was, het toe sy geweet het dat Jesus in die huis van die Fariseër aan tafel gesit het, 'n albaste boks met salf gebring,
38 En sy het by sy voete agter hom gaan staan en geween en sy voete met trane begin was en dit met die hare van haar hoof afgedroog en sy voete gesoen en hulle met die salf gesalf.
39 En toe die Fariseër wat hom genooi het, dit sien, spreek hy by homself en sê: Hierdie man, as hy 'n profeet was, sou geweet het wie en watter soort vrou dit is wat hom aanraak, want sy is 'n sondaar.
40 En Jesus antwoord en sê vir hom: Simon, Ek het iets om vir jou te sê. En hy sê: Meester, sê aan.
41 Daar was 'n sekere skuldeiser wat twee skuldenaars gehad het: die een het vyf honderd pennings geskuld en die ander vyftig.
42 En toe hulle niks gehad het om te betaal nie, het hy hulle altwee eerlik vergewe. Sê my dan, wie van hulle sal hom die liefste hê?
43 Simon antwoord en sê: Ek veronderstel dat hy aan wie hy die meeste vergewe het. En hy sê vir hom: Jy het reg geoordeel.
44 En hy draai na die vrou en sê vir Simon: Sien jy hierdie vrou? Ek het in u huis ingegaan, U het my geen water vir my voete gegee nie; maar sy het my voete met trane gewas en dit met die hare van haar hoof afgedroog.
45 U het my geen soen gegee nie, maar hierdie vrou het van die tyd dat ek ingekom het nie opgehou om my voete te soen nie.
46 My hoof het jy nie met olie gesalf nie, maar hierdie vrou het my voete met salf gesalf.
47 Daarom sê Ek vir jou: Haar sondes, wat baie is, is vergewe; want sy het baie liefgehad, maar vir wie min vergewe is, hy het min lief.
48 En hy sê vir haar: Jou sondes is vergewe.
49 En die wat saam met Hom aan tafel was, het by hulleself begin sê: Wie is Hy wat ook sondes vergewe?
50 En hy sê vir die vrou: Jou geloof het jou gered; gaan in vrede.

HOOFSTUK 8

1 En daarna het hy deur elke stad en dorp gegaan en die blye boodskap van die koninkryk van God verkondig en verkondig; en die twaalf was by hom,
2 En sekere vroue wat van bose geeste en swakhede genees was, het Maria Magdalena geroep, uit wie sewe duiwels uitgegaan het,
3 En Joanna, die vrou van Chuza, die bestuurder van Herodes, en Susanna en baie ander wat hom van hulle besittings bedien het.
4 En toe baie mense bymekaargekom het en uit elke stad na Hom gekom het, het Hy deur 'n gelykenis gesê:
5 'n Saaier het uitgegaan om sy saad te saai, en terwyl hy saai, het 'n deel langs die pad geval; en dit is vertrap, en die voëls van die hemel het dit opgeëet.
6 En sommige het op 'n rots geval; en sodra dit opgekom het, het dit verdroog, omdat dit 'n gebrek aan vog gehad het.
7 En sommige het tussen die dorings geval; en die dorings het daarmee opgespring en dit verstik.
8 En ander het op goeie grond geval en opgespring en honderdvoudig vrugte gedra. En toe Hy dit gesê het, roep Hy uit: Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.
9 En sy dissipels het Hom gevra en gesê: Wat kan hierdie gelykenis wees?
10 En Hy sê: Aan julle is dit gegee om die verborgenhede van die koninkryk van God te ken, maar aan ander in gelykenisse; sodat hulle nie sien nie, en as hulle hoor, nie sou verstaan nie.
11 En die gelykenis is dit: Die saad is die woord van God.
12 Die wat langs die pad is, is die wat hoor; dan kom die duiwel en neem die woord uit hulle harte weg, sodat hulle nie sou glo en gered word nie.
13 Hulle op die rots is hulle wat, as hulle dit hoor, die woord met blydskap aanneem; en hulle het geen wortel nie, wat vir 'n tyd lank glo, en in die tyd van versoeking afvallig word.
14 En dit wat tussen die dorings geval het, is hulle wat, as hulle dit gehoor het, uitgaan en verstik word van sorge en rykdom en genietinge van hierdie lewe, en geen vrug tot volmaaktheid bring nie.
15 Maar dit is op die goeie grond wat hulle in 'n eerlike en goeie hart, nadat hulle die woord gehoor het, dit bewaar en met lankmoedigheid vrugte dra.
16 Niemand, as hy 'n kers opsteek, bedek dit met 'n voorwerp of sit dit onder 'n bed nie; maar sit dit op 'n kandelaar, sodat die wat ingaan, die lig kan sien.
17 Want niks is verborge wat nie openbaar sal word nie; ook niks wat verborge is wat nie bekend sal word en na buite sal kom nie.

18 Pas dan op hoe julle hoor; want elkeen wat het, aan hom sal gegee word; en elkeen wat nie het nie, van hom sal weggeneem word ook wat hy skyn te hê.
19 Toe kom sy moeder en sy broers na hom toe, en hulle kon nie na hom toe kom vanweë die skare nie.
20 En dit is aan hom meegedeel deur sommige wat gesê het: Jou moeder en jou broers staan buite en begeer om jou te sien.
21 En hy antwoord en sê vir hulle: Dit is my moeder en my broers wat die woord van God hoor en dit doen.
22 En op 'n sekere dag het Hy saam met sy dissipels in 'n skip geklim, en Hy sê vir hulle: Kom ons gaan oor na die oorkant van die meer. En hulle het weggespring.
23 Maar terwyl hulle vaar, het hy aan die slaap geraak, en 'n stormwind het op die see neergedaal; en hulle was vol water en was in gevaar.
24 En hulle het na Hom gekom en Hom wakker gemaak en gesê: Meester, Meester, ons vergaan. Toe staan hy op en bestraf die wind en die woedende water; en hulle het opgehou, en daar het stilte gekom.
25 En Hy sê vir hulle: Waar is julle geloof? En toe hulle bevrees was, het hulle verwonder en vir mekaar gesê:Watter man is dit? want Hy beveel selfs die winde en die water, en hulle is Hom gehoorsaam.
26 En hulle het aangekom by die land van die Gadareners wat teenoor Galiléa lê.
27 En toe hy uitgaan na die land, kom daar 'n sekere man uit die stad hom tegemoet wat lank duiwels gehad het en geen klere gedra het nie, en ook nie in enige huis gebly nie, behalwe in die grafte.
28 Toe hy Jesus sien, het hy uitgeroep en voor hom neergeval en met 'n groot stem gesê: Wat het ek met U te doen, Jesus, Seun van God, die Allerhoogste? Ek smeek U, pynig my nie.
29 (Want Hy het die onrein gees bevel gegee om uit die mens uit te gaan, want dikwels het dit hom gevang, en hy is met kettings en boeie geboei, en hy het die bande verbreek en deur die duiwel in die woestyn gedryf.)
30 En Jesus het hom gevra en gesê: Wat is jou naam? En hy sê: Legio, want baie duiwels het in hom ingevaar.
31 En hulle het Hom gesmeek dat Hy hulle nie sou beveel om in die diepte uit te gaan nie.
32 En daar was 'n trop baie varke wat op die berg gewei het, en hulle het Hom gesmeek dat Hy hulle sou toelaat om in hulle in te gaan. En hy het hulle verdra.
33 Toe het die duiwels uit die man uitgegaan en in die varke ingegaan;
34 Toe die wat hulle gevoed het, sien wat gebeur het, het hulle gevlug en gegaan en dit in die stad en in die land vertel.
35 Toe het hulle uitgegaan om te sien wat gebeur het; en na Jesus gekom en die man gevind uit wie die duiwels uitgegaan het, sit aan die voete van Jesus, geklee en by sy volle verstand; en hulle was bevrees.
36 En die wat dit gesien het, het hulle vertel hoe die besetene van die duiwels genees is.
37 Toe het die hele menigte van die land van die Gadareners rondom Hom gesmeek om van hulle af weg te gaan; en hy het in die skuit geklim en teruggekeer.
38 En die man uit wie die duiwels uitgegaan het, het Hom gesmeek om by hom te wees, maar Jesus het hom weggestuur en gesê:
39 Keer terug na jou eie huis en vertel hoe groot dinge God aan jou gedoen het. En hy het weggegaan en in die hele stad bekend gemaak hoe groot dinge Jesus aan hom gedoen het.
40 En toe Jesus terugkom, het die skare Hom met blydskap ontvang, want almal het Hom gewag.
41 En kyk, daar kom 'n man met die naam van Jaïrus, en hy was 'n owerste van die sinagoge; en hy het voor Jesus se voete neergeval en Hom gesmeek om in sy huis te kom.
42 Want hy het een enigste dogter gehad, omtrent twaalf jaar oud, en sy het op sterwende gelê. Maar terwyl hy gegaan het, het die mense hom saamgedrom.
43 En 'n vrou wat twaalf jaar lank bloedvloeiing gehad het, wat haar hele lewe aan geneeshere deurgebring het, en van niemand genees kon word nie,
44 Hy het agter hom aangekom en die rand van sy kleed aangeraak, en dadelik het sy bloedvloeiing verdrink.
45 En Jesus sê: Wie het My aangeraak? Toe almal dit ontken, sê Petrus en die wat saam met hom was: Meester, die skare drom U en druk U, en U sê: Wie het My aangeraak?
46 En Jesus sê: Iemand het My aangeraak, want ek merk dat deug uit My uitgegaan het.
47 En toe die vrou sien dat sy nie weggesteek is nie, het sy bewend gekom en voor hom neergeval en aan hom voor die hele volk vertel waarom sy hom aangeraak het en hoe sy dadelik genees is.
48 En hy sê vir haar: Dogter, wees gerusstellend; jou geloof het jou gered; gaan in vrede.
49 Terwyl Hy nog spreek, kom daar een van die owerste van die sinagoge se huis en sê vir hom: U dogter is dood; moeilikheid nie die Meester nie.
50 Maar toe Jesus dit hoor, antwoord Hy hom en sê: Moenie vrees nie; glo net, en sy sal gesond word.
51 En toe Hy in die huis kom, het Hy niemand toegelaat om in te gaan nie, behalwe Petrus en Jakobus en Johannes en die vader en die moeder van die meisie.
52 En almal het geween en haar beween, maar hy het gesê: Moenie huil nie; sy is nie dood nie, maar slaap.
53 En hulle het hom uitgelag, omdat hulle geweet het dat sy dood was.
54 En hy het hulle almal uitgesit en haar aan die hand gegryp en geroep en gesê: Meisie, staan op!
55 En haar gees het teruggekom, en sy het dadelik opgestaan, en hy het bevel gegee om haar spys te gee.
56 En haar ouers was verbaas, maar hy het hulle bevel gegee om aan niemand te sê wat gebeur het nie.

HOOFSTUK 9

1 Toe het Hy sy twaalf dissipels bymekaargeroep en aan hulle mag en gesag gegee oor al die duiwels en om siektes te genees.
2 En hy het hulle gestuur om die koninkryk van God te verkondig en die siekes te genees.
3 En hy sê vir hulle: Neem niks vir julle reis nie, geen stokke of skrape of brood of geld nie; ook nie twee jasse elk nie.
4 En in watter huis julle ook al ingaan, bly daar en vertrek daarvandaan.

5 En elkeen wat julle nie ontvang nie, as julle uit daardie stad uitgaan, skud die stof van julle voete af as 'n getuienis teen hulle.
6 En hulle het weggegaan en die stede deurgegaan en die evangelie verkondig en oral genees.
7 En Herodes, die viervors, het gehoor van alles wat deur hom gedoen is;
8 En van sommige, dat Elía verskyn het; en van ander, dat een van die ou profete opgestaan het.
9 En Herodes sê: Johannes het ek onthoof, maar wie is Hy van wie ek sulke dinge hoor? En hy wou hom sien.
10 En toe die apostels terugkom, het hulle Hom alles vertel wat hulle gedoen het. En hy het hulle geneem en alleen opsy gegaan na 'n verlate plek wat aan die stad behoort wat Betsáida genoem word.
11 En toe die volk dit weet, het hulle Hom gevolg; en Hy het hulle aangeneem en met hulle gespreek oor die koninkryk van God en die wat genesing nodig gehad het, gesond gemaak.
12 En toe die dag begin aanbreek, kom die twaalf en sê vir hom: Stuur die skare weg, dat hulle na die stede en omstreke kan gaan en vernag en kos kry; want ons is hier in 'n woestyn plek.
13 Maar Hy sê vir hulle: Gee julle vir hulle om te eet. En hulle sê: Ons het net vyf brode en twee visse; behalwe dat ons vir al hierdie volk moet gaan vleis koop.
14 Want hulle was omtrent vyfduisend man. En Hy sê vir sy dissipels: Laat hulle vyftig in 'n geselskap sit.
15 En hulle het so gedoen en hulle almal laat sit.
16 Toe neem Hy die vyf brode en die twee visse, kyk op na die hemel, seën dit en breek dit en gee aan die dissipels om voor die skare voor te sit.
17 En hulle het geëet en almal versadig geword, en van die brokstukke wat vir hulle oorgebly het, is twaalf mandjies opgetel.
18 En terwyl Hy alleen besig was om te bid, was sy dissipels by Hom; en Hy het hulle gevra en gesê: Wie sê die volk is Ek?
19 Hulle antwoord en sê: Johannes die Doper; maar sommige sê: Elía! en ander sê, dat een van die ou profete opgestaan het.
20 Hy sê vir hulle: Maar julle, wie sê julle is Ek? Petrus antwoord en sê: Die Christus van God.
21 En hy het hulle streng bevel gegee en hulle beveel om dit aan niemand te vertel nie;
22 en gesê: Die Seun van die mens moet baie ly en deur die ouderlinge en owerpriesters en skrifgeleerdes verwerp word en gedood word en op die derde dag opgewek word.
23 En Hy sê vir almal: As iemand agter My aan wil kom, laat hom homself verloën en sy kruis elke dag opneem en My volg.
24 Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy lewe ter wille van My verloor, hy sal dit red.
25 Want wat baat 'n mens as hy die hele wêreld win en homself verloor of verwerp word?
26 Want elkeen wat hom vir My en my woorde skaam, vir hom sal die Seun van die mens hom skaam wanneer Hy kom in sy eie heerlikheid en in dié van sy Vader en van die heilige engele.
27 Maar Ek sê vir julle voorwaar, daar staan sommige hier wat die dood nie sal smaak voordat hulle die koninkryk van God sien nie.
28 En omtrent agt dae ná hierdie woorde het hy Petrus en Johannes en Jakobus geneem en op die berg geklim om te bid.
29 En terwyl hy gebid het, het die mode van sy gelaat verander, en sy klere was wit en glinsterend.
30 En kyk, daar het twee manne met hom gespreek, dit was Moses en Elía.
31 wat in heerlikheid verskyn het en gespreek het van sy dood wat hy in Jerusalem sou volbring.
32 Maar Petrus en die wat by hom was, was swaar van die slaap; en toe hulle wakker word, het hulle sy heerlikheid gesien en die twee manne wat by hom gestaan het.
33 En toe hulle van Hom weggaan, sê Petrus vir Jesus: Meester, dit is goed dat ons hier is, en laat ons drie hutte maak; een vir jou en een vir Moses en een vir Elía, sonder om te weet wat hy gesê het.
34 Terwyl Hy so spreek, het daar 'n wolk gekom en hulle oorskadu; en hulle was bang toe hulle in die wolk ingaan.
35 En daar het 'n stem uit die wolk gekom wat sê: Dit is my geliefde Seun; luister na hom.
36 En toe die stem verby was, is Jesus alleen gevind. En hulle het dit naby gehou en aan niemand vertel in daardie dae van die dinge wat hulle gesien het nie.
37 En dit het gebeur dat die volgende dag, toe hulle van die heuwel afgekom het, baie mense hom teëgekom het.
38 En kyk, 'n man van die skare het uitgeroep en gesê: Meester, ek bid U, kyk na my seun, want hy is my enigste kind.
39 En kyk, 'n gees gryp hom, en hy roep skielik uit; en dit verskeur hom dat hy weer skuim, en om hom te verbrysel, wyk skaars van hom af.
40 En ek het u dissipels versoek om hom uit te dryf; en hulle kon nie.
41 En Jesus antwoord en sê: O ongelowige en verdraaide geslag, hoe lank sal Ek by julle wees en julle verdra? Bring jou seun hierheen.
42 En terwyl Hy nog aan die kom was, het die duiwel hom neergewerp en hom getrap. En Jesus het die onreine gees bestraf en die kind gesond gemaak en hom aan sy vader oorgegee.
43 En hulle was almal verbaas oor die magtige krag van God. Maar terwyl hulle almal verwonder het oor alles wat Jesus gedoen het, sê Hy vir sy dissipels:
44 Laat hierdie woorde in julle ore wegsink, want die Seun van die mens sal oorgelewer word in die hande van mense.
45 Maar hulle het hierdie woord nie verstaan nie, en dit was vir hulle verborge, sodat hulle dit nie bespeur het nie; en hulle was bevrees om Hom na hierdie woord te vra.
46 Toe het daar 'n redenasie onder hulle ontstaan, wie van hulle die grootste sou wees.
47 En toe Jesus die gedagte van hulle hart bemerk, neem Hy 'n kind en sit hom by hom,
48 En hy het vir hulle gesê: Elkeen wat hierdie kindjie in my Naam ontvang, ontvang My; en elkeen wat My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het; want hy wat die minste onder julle almal is, hy sal groot wees.
49 En Johannes antwoord en sê: Meester, ons het iemand gesien wat in u Naam duiwels uitdryf; en ons het hom verbied, omdat hy nie met ons volg nie.
50 En Jesus sê vir hom: Verbied hom nie, want wie nie teen ons is nie, is vir ons.

51 En dit het gebeur, toe die tyd aangebreek het dat hy opgeneem sou word, het hy vasberade sy aangesig gerig om na Jerusalem te gaan,
52 En hulle het boodskappers voor sy aangesig gestuur, en hulle het gegaan en in 'n dorp van die Samaritane ingegaan om vir hom gereed te maak.
53 En hulle het hom nie ontvang nie, want sy aangesig was asof hy na Jerusalem sou gaan.
54 En toe sy dissipels Jakobus en Johannes dit sien, sê hulle: Here, wil U dat ons vuur beveel om van die hemel af te kom en hulle te verteer, net soos Elía gedoen het?
55 Maar Hy het omgedraai en hulle bestraf en gesê: Julle weet nie van watter soort gees julle is nie.
56 Want die Seun van die mens het nie gekom om mense se lewens te vernietig nie, maar om hulle te red. En hulle het na 'n ander dorp gegaan.
57 En dit het gebeur dat, terwyl hulle op die pad gegaan het, 'n sekere man vir hom gesê het: Here, ek sal U volg waar U ook al gaan.
58 En Jesus sê vir hom: Jakkalse het gate, en voëls van die hemel neste; maar die Seun van die mens het geen plek om sy hoof neer te lê nie.
59 En hy sê vir 'n ander: Volg My. Maar hy sê: Here, laat my toe om eers my vader te gaan begrawe.
60 Jesus sê vir hom: Laat die dooies hul dooies begrawe; maar gaan verkondig die koninkryk van God.
61 En 'n ander het ook gesê: Here, ek sal U volg; maar laat ek hulle eers gaan groet, wat tuis by my huis is.
62 En Jesus sê vir hom: Niemand wat sy hand aan die ploeg slaan en agtertoe kyk, is geskik vir die koninkryk van God nie.

HOOFSTUK 10

1 Ná hierdie dinge het die Here ook ander sewentig aangestel en hulle twee-twee voor sy aangesig gestuur na elke stad en plek waarheen Hy self sou kom.
2 Daarom sê Hy vir hulle: Die oes is wel groot, maar die arbeiders is min; bid dan die Here van die oes dat Hy arbeiders in sy oes sal uitstuur.
3 Gaan heen: kyk, Ek stuur julle soos lammers tussen wolwe.
4 Dra geen beurs of sak of skoene nie, en groet niemand op die pad nie.
5 En in watter huis julle ook al ingaan, sê eers: Vrede vir hierdie huis!
6 En as die seun van vrede daar is, sal julle vrede daarop rus; so nie, sal dit weer tot julle terugkeer.
7 En bly in dieselfde huis en eet en drink wat hulle gee, want die arbeider is sy loon werd. Gaan nie van huis tot huis nie.
8 En in watter stad julle ook al ingaan en hulle julle ontvang, eet die dinge wat julle voorgehou word.
9 En genees die siekes wat daarin is, en sê vir hulle: Die koninkryk van God het naby julle gekom.
10Maar in watter stad julle ook al ingaan, en hulle ontvang julle nie, gaan uit op die strate daarvan en sê:
11 Selfs die stof van julle stad wat aan ons kleef, vee ons teen julle af; maar julle moet daarvan seker wees dat die koninkryk van God naby julle gekom het.
12 Maar Ek sê vir julle dat dit vir Sodom in dié dag verdraagliker sal wees as vir daardie stad.
13 Wee jou, Chorasin! wee jou, Betsaida! want as die magtige werke in Tirus en Sidon gedoen is wat in julle gedoen is, het hulle 'n lang tyd gelede berou gehad terwyl hulle in sak en as gesit het.
14 Maar dit sal vir Tirus en Sidon verdraagliker wees by die oordeel as vir julle.
15 En jy, Kapernaum, wat tot die hemel toe verhef is, sal na die hel neergewerp word.
16 Hy wat na julle luister, luister na My; en hy wat julle verag, verag My; en hy wat My verag, verag hom wat My gestuur het.
17 En die sewentig het met blydskap teruggekom en gesê: Here, ook die duiwels is aan ons onderdanig deur u Naam.
18 En hy sê vir hulle: Ek het Satan soos 'n weerlig uit die hemel sien val.
19 Kyk, Ek gee aan julle die mag om op slange en skerpioene te trap, en oor al die mag van die vyand, en niks sal julle hoegenaamd skade doen nie.
20 Nieteenstaande moet u nie bly wees daaroor dat die geeste aan julle onderdanig is nie; maar wees liewer bly, want julle name is in die hemel opgeskryf.
21 In daardie uur het Jesus hom in die gees verheug en gesê: Ek dank U, Vader, Here van hemel en aarde, dat U hierdie dinge vir wyse en verstandiges verberg het en dit aan kindertjies geopenbaar het; want so het dit goed gelyk in jou oë.
22 Alles is aan My oorgegee deur my Vader, en niemand weet wie die Seun is nie, behalwe die Vader; en wie die Vader is, behalwe die Seun, en hy aan wie die Seun Hom sal openbaar.
23 En Hy draai Hom na sy dissipels en sê alleen: Geseënd is die oë wat sien wat julle sien.
24 Want Ek sê vir julle, dat baie profete en konings begeer het om te sien wat julle sien, en dit nie gesien het nie; en om te hoor wat julle hoor en dit nie gehoor het nie.
25 En kyk, 'n sekere wetgeleerde het opgestaan en Hom versoek en gesê: Meester, wat moet ek doen om die ewige lewe te beërwe?
26 Hy sê vir hom: Wat is in die wet geskrywe? hoe lees jy?
27 En hy antwoord en sê: Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met al jou krag en met jou hele verstand; en jou naaste soos jyself.
28 En hy sê vir hom: Jy het reg geantwoord; doen dit, en jy sal lewe.
29 Maar hy, wat homself wou regverdig, sê vir Jesus: En wie is my naaste?
30 En Jesus antwoord en sê: 'n Sekere man het van Jerusalem af na Jérigo afgegaan en onder diewe verval, wat hom van sy klere uitgetrek en gewond het en weggegaan het en hom halfdood agtergelaat het.
31 En toevallig het 'n sekere priester daar afgekom, en toe hy hom sien, het hy anderkant verbygegaan.
32 En net so het 'n Leviet, toe hy op die plek was, gekom en hom bekyk en aan die ander kant verbygegaan.
33 Maar 'n sekere Samaritaan het op reis gekom waar hy was; en toe hy hom sien, het hy innig jammer vir hom gevoel
34 En hy het na hom gegaan en sy wonde verbind en olie en wyn ingegooi en hom op sy eie dier gesit en hom na 'n herberg gebring en hom versorg.
35 En die volgende dag toe hy vertrek, haal hy twee pennings uit en gee dit aan die leër en sê vir hom: Pas hom

op; en alles wat jy nog meer uitgee, sal ek jou vergeld as ek terugkom.
36 Wie van hierdie drie, dink jy, was die naaste van hom wat onder die rowers verval het?
37 En hy sê: Hy wat barmhartigheid aan hom bewys het. Toe sê Jesus vir hom: Gaan en doen jy net so.
38 En terwyl hulle gegaan het, het hy in 'n sekere dorp ingegaan, en 'n sekere vrou met die naam van Marta het hom in haar huis ontvang.
39 En sy het 'n suster gehad met die naam van Maria, wat ook by Jesus se voete gesit en sy woord gehoor het.
40 Maar Marta was bekommerd oor baie diens en het na Hom gekom en gesê: Here, gee U nie om dat my suster my alleen laat dien nie? bid haar dan dat sy my moet help.
41 En Jesus antwoord en sê vir haar: Marta, Marta, jy is versigtig en ontsteld oor baie dinge.
42 Maar een ding is nodig: en Maria het daardie goeie deel gekies wat van haar nie weggeneem sal word nie.

HOOFSTUK 11

1 En dit het gebeur dat, terwyl Hy op 'n sekere plek besig was om te bid, toe Hy opgehou het, het een van sy dissipels vir Hom gesê: Here, leer ons bid, soos Johannes ook sy dissipels geleer het.
2 En Hy sê vir hulle: Wanneer julle bid, sê: Onse Vader wat in die hemele is, laat u Naam geheilig word. U koninkryk kom. geskied u wil, soos in die hemel, so ook op die aarde.
3 Gee ons dag vir dag ons daaglikse brood.
4 En vergeef ons ons sondes; want ons vergewe ook elkeen wat aan ons skuldig is. En lei ons nie in versoeking nie; maar verlos ons van die bose.
5 En hy sê vir hulle: Wie van julle sal 'n vriend hê, en sal middernag na hom toe gaan en vir hom sê: Vriend, leen my drie brode;
6 Want 'n vriend van my op sy reis het na my toe gekom, en ek het niks om hom voor te stel nie?
7 En hy sal van binne antwoord en sê: Verontrust my nie; die deur is nou gesluit, en my kinders is saam met my in die bed; Ek kan nie opstaan en jou gee nie.
8 Ek sê vir julle, al sal hy nie opstaan en hom gee nie, omdat hy sy vriend is, tog sal hy vanweë sy belediging opstaan en hom soveel gee as wat hy nodig het.
9 En Ek sê vir julle: Bid, en vir julle sal gegee word; soek, en julle sal vind; klop, en vir julle sal oopgemaak word.
10 Want elkeen wat bid, ontvang; en hy wat soek, vind; en vir hom wat klop, sal oopgemaak word.
11 As 'n seun van een van julle wat 'n vader is, brood vra, sal hy vir hom 'n klip gee? of as hy 'n vis vra, sal hy vir 'n vis vir hom 'n slang gee?
12 Of as hy 'n eier vra, sal hy vir hom 'n skerpioen aanbied?
13 As julle dan wat sleg is, weet om goeie gawes aan julle kinders te gee, hoeveel te meer sal julle hemelse Vader die Heilige Gees gee aan die wat Hom bid?
14 En hy was besig om 'n duiwel uit te dryf, en dit was stom. En toe die duiwel uitgegaan het, het die stomme gepraat; en die mense het gewonder.
15 Maar sommige van hulle het gesê: Hy dryf die duiwels uit deur Beëlsebul, die owerste van die duiwels.
16 En ander het Hom versoek en by Hom 'n teken uit die hemel gesoek.
17 Maar hy het hulle gedagtes geken en vir hulle gesê: Elke koninkryk wat teen homself verdeeld is, word verwoes; en 'n huis wat teen 'n huis verdeeld is, val.
18 As die Satan ook teen homself verdeeld is, hoe sal sy koninkryk bly staan? omdat julle sê dat Ek deur Beëlsebul duiwels uitdryf.
19 En as Ek deur Beëlsebul duiwels uitdryf, deur wie dryf julle seuns hulle uit? daarom sal hulle julle regters wees.
20 Maar as Ek met die vinger van God duiwels uitdryf, het die koninkryk van God ongetwyfeld oor julle gekom.
21 As 'n sterk man, gewapen, sy paleis bewaak, is sy besittings in vrede;
22 Maar as iemand wat sterker is as hy, hom oorval en hom oorwin, neem hy van hom al sy wapenrusting waarop hy vertrou het, en deel sy buit uit.
23 Hy wat nie by my is nie, is teen my; en hy wat nie saam met my insamel nie, verstrooi.
24 As die onrein gees uit 'n mens uitgegaan het, loop hy deur droë plekke en soek rus; en terwyl hy niks vind nie, sê hy: Ek sal terugkeer na my huis waar ek uitgegaan het.
25 En as hy kom, vind hy dit gevee en versier.
26 Toe gaan hy en neem sewe ander geeste, slegter as hy, na hom; en hulle gaan in en woon daar, en die laaste toestand van daardie man is erger as die eerste.
27 En terwyl hy hierdie dinge spreek, het 'n sekere vrou van die skare haar stem verhef en vir hom gesê: Geseënd is die moederskoot wat jou gedra het en die lippe wat jy gesuig het.
28 Maar hy sê: Ja, salig is die wat die woord van God hoor en dit bewaar.
29 En toe die volk bymekaargekom het, het Hy begin sê: Dit is 'n slegte geslag; hulle soek 'n teken; en geen teken sal daaraan gegee word nie, behalwe die teken van die profeet Jona.
30 Want soos Jona 'n teken was vir die Nineviete, so sal die Seun van die mens ook wees vir hierdie geslag.
31 Die koningin van die Suide sal in die oordeel opstaan saam met die manne van hierdie geslag en hulle veroordeel; want sy het van die uithoeke van die aarde af gekom om die wysheid van Salomo te hoor; en kyk, hier is 'n groter as Salomo.
32 Die manne van Nineve sal saam met hierdie geslag in die oordeel opstaan en dit veroordeel; en kyk, hier is 'n groter as Jona.
33 Niemand, as hy 'n lamp aangesteek het, sit dit in 'n skuilplek nie, ook nie onder 'n maatemmer nie, maar op 'n kandelaar, sodat die wat inkom, die lig kan sien.
34 Die lig van die liggaam is die oog; as jou oog dus enkel is, is jou hele liggaam ook vol lig; maar as jou oog sleg is, is jou liggaam ook vol duisternis.
35 Pas dan op dat die lig wat in jou is, nie duisternis is nie.
36 As jou hele liggaam dan vol lig is en geen deel donker het nie, sal die geheel vol lig wees, soos wanneer die helder skyn van 'n kers jou verlig.
37 En terwyl Hy spreek, het 'n sekere Fariseër Hom gesmeek om saam met Hom te eet; en hy het ingegaan en aangesit om te eet.
38 En toe die Fariseër dit sien, het hy hom verwonder dat hy nie eers voor ete gewas het nie.
39 En die Here sê vir hom: Nou maak julle Fariseërs die buitekant van die beker en die skottel skoon; maar jou binneste is vol verskeuring en boosheid.

40 Julle dwase, het Hy wat die buitekant gemaak het, nie ook gemaak wat binne is nie?
41 Maar gee liewer aalmoese van wat julle het; en kyk, alles is vir julle rein.
42 Maar wee julle, Fariseërs! want julle gee tiendes van kruisement en wynruit en allerhande kruie en gaan die oordeel en die liefde van God verby;
43 Wee julle, Fariseërs! want julle is lief vir die boonste stoele in die sinagoges en groete op die markte.
44 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle is soos grafte wat nie sigbaar is nie, en die manne wat daaroor loop, weet dit nie.
45 Toe antwoord een van die wetgeleerdes en sê vir hom: Meester, so sê U smaad ons ook.
46 En hy sê: Wee julle ook, wetgeleerdes! want julle belas die mense met laste wat swaar is om te dra, en self raak julle die laste nie met een van julle vingers aan nie.
47 Wee julle! want julle bou die grafte van die profete, en julle vaders het hulle doodgemaak.
48 Waarlik, julle getuig dat julle die werke van julle vaders toelaat, want hulle het hulle wel doodgemaak, en julle bou hulle grafte.
49 Daarom het ook die wysheid van God gesê: Ek sal profete en apostels na hulle stuur, en sommige van hulle sal hulle doodmaak en vervolg.
50 Sodat die bloed van al die profete, wat vergiet is van die grondlegging van die wêreld af, van hierdie geslag geëis mag word;
51 Van die bloed van Abel tot die bloed van Sagaria, wat tussen die altaar en die tempel vergaan het; voorwaar Ek sê vir julle, dit sal van hierdie geslag geëis word.
52 Wee julle, wetgeleerdes! want julle het die sleutel van kennis weggeneem; julle het self nie ingegaan nie, en die wat besig was om in te gaan, het julle verhinder.
53 En terwyl Hy hierdie dinge vir hulle gesê het, het die skrifgeleerdes en die Fariseërs Hom heftig begin aanspoor en Hom uitlok om oor baie dinge te praat.
54 Hy lê en wag op hom en soek iets uit sy mond, dat hulle hom kan aankla.

HOOFSTUK 12

1 Intussen, toe daar 'n ontelbare menigte mense bymekaar was, sodat hulle op mekaar getrap het, het Hy eerstens vir sy dissipels begin sê: Pas op vir die suurdeeg van die Fariseërs, dit is skynheiligheid.
2 Want daar is niks bedek wat nie geopenbaar sal word nie; ook nie weggesteek nie, wat nie bekend sal word nie.
3 Daarom, alles wat julle in die duisternis gespreek het, sal in die lig gehoor word; en wat julle in die oor in die binnekamer gespreek het, sal op die dakke verkondig word.
4 En ek sê vir julle, my vriende: Wees nie bevrees vir die wat die liggaam doodmaak en daarna niks meer het wat hulle kan doen nie.
5 Maar Ek sal julle vooraf waarsku vir wie julle sal vrees: Vrees Hom wat, nadat Hy doodgemaak het, mag het om in die hel te werp; ja, Ek sê vir julle: Vrees hom.
6 Word vyf mossies nie vir twee rand verkoop nie, en nie een van hulle is voor God vergeet nie?
7 Maar selfs die hare van julle hoof is almal getel. Wees dan nie bevrees nie: julle is meer werd as baie mossies.
8 En Ek sê vir julle: Elkeen wat My sal bely voor die mense, hom sal die Seun van die mens ook bely voor die engele van God.
9 Maar hy wat My verloën voor die mense, sal verloën word voor die engele van God.
10 En elkeen wat 'n woord teen die Seun van die mens spreek, hom sal dit vergewe word; maar vir hom wat teen die Heilige Gees laster, sal dit nie vergewe word nie.
11 En wanneer hulle julle na die sinagoges en na die magistrate en magte bring, moet julle nie dink hoe of wat julle sal antwoord of wat julle sal sê nie.
12 Want die Heilige Gees sal julle in dieselfde uur leer wat julle behoort te sê.
13 En een van die skare sê vir hom: Meester, spreek met my broer dat hy die erfdeel met my moet deel.
14 En hy sê vir hom: Man, wie het my 'n regter of 'n skeidsregter oor jou aangestel?
15 En Hy sê vir hulle: Pas op en pas op vir hebsug, want 'n mens se lewe bestaan nie uit die oorvloed van sy besittings nie.
16 En Hy het 'n gelykenis aan hulle vertel en gesê: Die grond van 'n sekere ryk man het oorvloedig voortgebring.
17 En hy het by homself gedink en gesê: Wat moet ek doen, omdat ek geen plek het om my vrugte te gee nie?
18 En hy sê: Dit sal ek doen: Ek sal my skure afbreek en groter bou; en daar sal ek al my vrugte en my goed gee.
19 En ek sal vir my siel sê: Siel, jy het baie goed wat vir baie jare weggelê is; neem gerus jou, eet, drink en wees vrolik.
20 Maar God sê vir hom: Jou dwaas, in hierdie nag sal jou siel van jou geëis word;
21 So is hy wat vir homself skatte bymekaarmaak en nie ryk is by God nie.
22 En Hy sê vir sy dissipels: Daarom sê Ek vir julle: Moenie julle kwel oor julle lewe wat julle sal eet nie; ook nie vir die liggaam wat julle moet aantrek nie.
23 Die lewe is meer as voedsel, en die liggaam is meer as klere.
24 Let op die kraaie, want hulle saai nie en hulle maai nie; wat nie stoorkamer of skuur het nie; en God voed hulle. Hoeveel te meer is julle beter as die voëls?
25 En wie van julle kan met nadenke een el by sy lengte voeg?
26 As julle dan nie in staat is om die minste te doen nie, waarom dink julle oor die res?
27 Kyk na die lelies hoe hulle groei: hulle swoeg nie, hulle spin nie; en tog sê Ek vir julle dat Salomo in al sy heerlikheid nie bekleed was soos een van hulle nie.
28 As God dan die gras wat vandag in die veld is en môre in die oond gegooi word, so beklee; hoeveel te meer sal Hy vir julle beklee, kleingelowiges?
29 En moenie soek wat julle sal eet of wat julle sal drink nie, en moenie twyfel nie.
30 Want al hierdie dinge soek die nasies van die wêreld, en julle Vader weet dat julle hierdie dinge nodig het.
31 Maar soek liewer die koninkryk van God; en al hierdie dinge sal vir julle bygevoeg word.
32 Moenie vrees nie, klein kuddetjie; want dit is 'n welbehae van julle Vader om aan julle die koninkryk te gee.
33 Verkoop wat julle het, en gee aalmoese; voorsien vir julle sakke wat nie oud word nie, 'n skat in die hemel wat

nie ophou nie, waar geen dief nader kom en geen mot verderf nie.
34Want waar jou skat is, daar sal jou hart ook wees.
35 Laat julle heupe omgord wees en julle ligte brand;
36 En julle hou self van manne wat op hulle heer wag wanneer hy van die bruilof sal terugkeer; sodat as hy kom en klop, hulle dadelik vir hom kan oopmaak.
37 Geseënd is daardie diensknegte vir wie die Here, as hy kom, wagtend sal vind; voorwaar Ek sê vir julle, hy sal hom omgord en hulle laat aansit en sal uitgaan en hulle bedien.
38 En as hy in die tweede wag kom of in die derde wag kom en hulle so vind, gelukkig is daardie diensknegte.
39 En weet dit dat as die eienaar van die huis geweet het in watter uur die dief sou kom, sou hy gewaak het en nie toegelaat het dat sy huis deurbreek nie.
40 Wees dan ook gereed, want die Seun van die mens kom op 'n uur dat julle nie dink nie.
41 Toe sê Petrus vir Hom: Here, vertel U hierdie gelykenis vir ons of selfs aan almal?
42 En die Here het gesê: Wie is dan daardie getroue en wyse bestuurder, wat sy heer as heerser oor sy huisgesin sal aanstel, om hulle op die regte tyd hulle deel van die vleis te gee?
43 Welgeluksalig is daardie dienskneg vir wie sy heer, as hy kom, besig sal vind.
44 Voorwaar Ek sê vir julle, dat hy hom sal aanstel as heerser oor alles wat hy het.
45 Maar as daardie dienskneg in sy hart sê: My heer stel sy koms uit; en sal begin om die diensknegte en diensmeisies te slaan en te eet en te drink en dronk te word;
46 Die heer van daardie dienskneg sal kom op 'n dag dat hy na hom nie kyk nie, en op 'n uur dat hy dit nie weet nie, en hy sal hom uitsny en hom sy deel met die ongelowiges bepaal.
47 En daardie dienskneg wat die wil van sy heer geken het en homself nie voorberei het nie en nie volgens sy wil gedoen het nie, sal met baie slae geslaan word.
48 Maar hy wat nie geweet het nie en dinge gedoen het wat slae verdien, sal met min slae geslaan word. Want aan elkeen wat baie gegee word, van hom sal veel geëis word; en aan wie die mense baie toevertrou het, van hom sal hulle des te meer vra.
49 Ek het gekom om vuur op die aarde te stuur; en wat sal ek as dit al aangesteek is?
50 Maar ek het 'n doop om mee gedoop te word; en hoe benoud is ek totdat dit volbring is!
51 Sê julle dat Ek gekom het om vrede op aarde te gee? Ek sê vir jou, Nee; maar eerder verdeeldheid:
52 Want van nou af sal daar vyf in een huis verdeeld wees, drie teen twee en twee teen drie.
53 Die vader sal verdeeld wees teen die seun, en die seun teen die vader; die moeder teen die dogter, en die dogter teen die moeder; die skoonmoeder teen haar skoondogter, en die skoondogter teen haar skoonmoeder.
54 En hy het ook aan die volk gesê: As julle 'n wolk uit die weste sien opkom, sê julle dadelik: Daar kom 'n bui; en so is dit.
55 En as julle die suidewind sien waai, sê julle: Daar sal hitte wees; en dit het gebeur.
56 Geveinsdes, julle kan die aangesig van die hemel en die aarde onderskei; maar hoe is dit dat julle hierdie tyd nie onderskei nie?
57 Ja, en waarom oordeel julle selfs nie uit julleself wat reg is nie?
58 As jy saam met jou teëstander na die magistraat gaan, soos jy op die pad is, beywer jou dat jy van hom verlos kan word; dat hy jou nie by die regter aanleer en die regter jou aan die offisier oorgee en die offisier jou in die gevangenis werp nie.
59 Ek sê vir jou: Jy mag nie daarvandaan vertrek voordat jy die heel laaste geldgeld betaal het nie.

HOOFSTUK 13

1Daar was in daardie tyd sommige teenwoordig wat Hom vertel het van die Galileërs wie se bloed Pilatus met hulle offers gemeng het.
2 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Dink julle dat hierdie Galileërs sondaars was bo al die Galileërs, omdat hulle sulke dinge gely het?
3 Ek sê vir julle: Nee, maar as julle nie bekeer nie, sal julle almal net so omkom.
4 Of daardie agtien op wie die toring in Siloam geval en hulle gedood het, dink julle dat hulle sondaars was bo al die mense wat in Jerusalem gewoon het?
5 Ek sê vir julle: Nee, maar as julle nie bekeer nie, sal julle almal net so omkom.
6 Hy het ook hierdie gelykenis vertel; 'n Sekere man het 'n vyeboom in sy wingerd laat plant; en hy het gekom en vrugte daarop gesoek en niks gekry nie.
7 Daarop sê hy vir die tuinmaker van sy wingerd: Kyk, hierdie drie jaar kom ek en soek vrugte aan hierdie vyeboom, maar kry niks nie; kap dit af; waarom lê dit die grond toe?
8 En hy antwoord en sê vir hom: Here, laat dit ook hierdie jaar staan, totdat ek daaroor sal grawe en dit mis.
9 En as dit vrug dra, wel; en so nie, dan moet jy dit daarna afkap.
10 En hy was besig om op die sabbat in een van die sinagoges te leer.
11 En kyk, daar was 'n vrou wat 'n gees van krankheid gehad het, agttien jaar lank en saamgebuig was en haarself glad nie kon oprig nie.
12 En toe Jesus haar sien, roep Hy haar na hom en sê vir haar: Vrou, jy is verlos van jou krankheid.
13 En hy het haar die hande opgelê, en dadelik het sy regop gestaan en God verheerlik.
14 En die owerste van die sinagoge het verontwaardig geantwoord, omdat Jesus op die sabbatdag genees het, en aan die volk gesê: Daar is ses dae waarin die mens moet werk; kom dan daarin en word gesond, en nie op die sabbatdag.
15 Die Here het hom toe geantwoord en gesê: Jou geveinsde, maak elkeen van julle nie op die sabbat sy os of sy esel van die stal los en lei hom weg om te water nie?
16 En moet hierdie vrou, wat 'n dogter van Abraham is, wat Satan gebind het, kyk, hierdie agtien jaar, nie op die sabbatdag van hierdie band verlos word nie?
17 En toe Hy dit gesê het, was al sy teëstanders beskaamd, en die hele volk was bly oor al die heerlike dinge wat deur Hom gedoen is.

18 Toe sê hy: Hoe lyk die koninkryk van God? en waarmee sal ek dit lyk?
19 Dit is soos 'n mosterdsaad wat 'n man geneem en in sy tuin gegooi het; en dit het gegroei en 'n groot boom geword; en die voëls van die hemel het in die takke daarvan vernag.
20 En hy sê weer: Waarmee sal ek die koninkryk van God vergelyk?
21 Dit is soos suurdeeg wat 'n vrou geneem en in drie mate meel weggesteek het totdat dit alles ingesuur is.
22 En hy het deur die stede en dorpe gegaan en geleer en na Jerusalem getrek.
23 Toe sê iemand vir Hom: Here, is daar min wat gered word? En hy sê vir hulle:
24 Stry om deur die nou poort in te gaan, want baie, sê Ek vir julle, sal probeer om in te gaan en sal nie in staat wees nie.
25 Wanneer die eienaar van die huis eenmaal opgestaan en die deur toegesluit het, en julle begin buite staan en aan die deur klop en sê: Here, Here, maak vir ons oop; en hy sal antwoord en vir julle sê: Ek ken julle nie waarvandaan julle is nie.
26 Dan sal julle begin sê: Ons het voor u aangesig geëet en gedrink, en U het op ons strate geleer.
27 Maar hy sal sê: Ek sê vir julle: Ek ken julle nie waarvandaan julle is nie; Gaan weg van My, alle werkers van ongeregtigheid!
28 Daar sal geween en gekners van die tande wees wanneer julle Abraham en Isak en Jakob en al die profete in die koninkryk van God sal sien, en julle self uitgedryf word.
29 En hulle sal kom van die ooste en van die weste en van die noorde en van die suide af, en sal aansit in die koninkryk van God.
30 En kyk, daar is laastes wat eerste sal wees, en daar is eerstes wat laaste sal wees.
31 Op dieselfde dag het daar sekere van die Fariseërs gekom en vir Hom gesê: Gaan weg en vertrek hiervandaan, want Herodes sal jou doodmaak.
32 En Hy sê vir hulle: Gaan sê vir daardie jakkals: Kyk, Ek dryf duiwels uit, en Ek genees vandag en môre, en op die derde dag sal Ek volmaak wees.
33 Maar ek moet vandag en môre en die volgende dag wandel, want dit kan nie wees dat 'n profeet uit Jerusalem omkom nie.
34 O Jerusalem, Jerusalem, wat die profete doodmaak en die wat na jou gestuur is, stenig; hoe dikwels wou Ek jou kinders bymekaarmaak soos 'n hen haar geslagte onder haar vlerke bymekaarmaak, en julle wou nie!
35 Kyk, julle huis word vir julle woes gelaat; en voorwaar Ek sê vir julle, julle sal My nie sien nie, totdat die tyd kom wanneer julle sal sê: Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here.

HOOFSTUK 14

1 En terwyl Hy in die huis van een van die vernaamste Fariseërs ingaan om brood op die sabbatdag te eet, het hulle Hom dopgehou.
2 En kyk, daar was 'n sekere man voor hom wat die watersuiker gehad het.
3 En Jesus antwoord en spreek met die wetgeleerdes en Fariseërs en sê: Is dit geoorloof om op die sabbatdag te genees?
4 En hulle het stilgebly. En hy het hom geneem en hom gesond gemaak en hom laat gaan;
5 En hulle antwoord en sê: Vir wie van julle sal 'n esel of 'n bees in 'n put laat val en hom nie dadelik op die sabbatdag uittrek nie?
6 En hulle kon Hom nie weer op hierdie dinge antwoord nie.
7 En Hy het 'n gelykenis aan die genooides vertel, toe Hy gemerk het hoe hulle die hoofkamers uitgekies het; sê vir hulle:
8 Wanneer jy van iemand na 'n bruilof genooi word, moenie in die hoogste kamer gaan sit nie; dat daar nie 'n meer eerbare man as wat jy van hom beveel word nie;
9 En hy wat jou en hom beveel het, kom en sê vir jou: Gee hierdie man plek; en jy begin met skaamte om die onderste vertrek in te neem.
10 Maar as jy genooi is, gaan sit in die onderste vertrek; sodat hy kom wat jou beveel het, vir jou kan sê: Vriend, gaan hoër op; dan moet jy aanbid voor die wat saam met jou aan tafel sit.
11 Want elkeen wat homself verhoog, sal verneder word; en hy wat homself verneder, sal verhoog word.
12 Toe sê hy ook vir hom wat hom beveel het: As jy 'n maaltyd of 'n maaltyd maak, roep nie jou vriende of jou broers of jou bloedverwante of jou ryk bure nie; dat hulle jou ook nie weer bid en jou vergelding ontvang nie.
13 Maar as jy 'n feesmaal hou, roep die armes, die verminktes, die kreupeles, die blindes.
14 En jy sal geseënd wees; want hulle kan jou nie vergelde nie, want jy sal vergeld word by die opstanding van die regverdiges.
15 En toe een van die wat saam met hom aan tafel was, hierdie dinge hoor, sê hy vir hom: Geseënd is hy wat brood eet in die koninkryk van God.
16 Toe sê hy vir hom: 'n Sekere man het 'n groot maaltyd berei en baie aangebied.
17 En op die tyd van die maaltyd het sy dienskneg gestuur om vir die genooides te sê: Kom! want alles is nou gereed.
18 En hulle het almal met een instemming begin om verskoning te maak. Die eerste sê vir hom: Ek het 'n stuk grond gekoop, en ek moet dit gaan kyk. Laat my tog verskoon word.
19 En 'n ander een het gesê: Ek het vyf paar osse gekoop, en ek gaan om hulle te toets. Laat my tog verskoon word.
20 En 'n ander sê: Ek het 'n vrou getrou, en daarom kan ek nie kom nie.
21 En daardie dienskneg het gekom en sy heer hierdie dinge te kenne gegee. Toe het die eienaar van die huis kwaad geword en vir sy dienaar gesê: Gaan gou uit in die strate en lanings van die stad, en bring die armes en die verminktes en die stilstaandes en die blindes hier in.
22 En die dienaar sê: Here, dit is gedoen soos U beveel het, en tog is daar plek.
23 Toe sê die Here vir die dienskneg: Gaan uit op die paaie en heinings en dwing hulle om in te gaan, sodat my huis vol kan word.
24 Want Ek sê vir julle, dat nie een van daardie manne wat genooi is, van my aandete sal smaak nie.
25 En daar het groot menigtes saam met hom gegaan, en hy het omgedraai en vir hulle gesê:

26 As iemand na My toe kom en nie sy vader en moeder en vrou en kinders en broers en susters, ja, en ook sy eie lewe haat nie, kan hy nie my dissipel wees nie.
27 En elkeen wat sy kruis nie dra en agter My aan kom nie, kan my dissipel nie wees nie.
28 Want wie van julle wat van plan is om 'n toring te bou, gaan nie eerste sit en die koste bereken of hy genoeg het om dit te voltooi nie?
29 Sodat hy nie miskien, nadat hy die fondament gelê het en nie in staat is om dit te voltooi nie, almal wat dit sien, met hom begin spot,
30 en gesê: Hierdie man het begin bou en kon nie klaarmaak nie.
31 Of watter koning gaan oorlog voer teen 'n ander koning, en gaan nie eers sit en raadpleeg of hy in staat is om met tienduisend hom te ontmoet wat met twintigduisend teen hom kom nie?
32 Of anders, terwyl die ander een nog ver is, stuur hy 'n gesant en begeer voorwaardes van vrede.
33 So kan ook elkeen van julle wat nie alles wat hy het verlaat nie, my dissipel wees nie.
34 Sout is goed, maar as die sout sy smaak verloor het, waarmee sal dit geur word?
35 Dit is nie geskik vir die land nie, ook nie vir die mishoop nie; maar mense gooi dit uit. Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.

HOOFSTUK 15

1 Toe het al die tollenaars en sondaars na Hom gekom om na Hom te luister.
2 En die Fariseërs en skrifgeleerdes het gemurmureer en gesê: Hierdie man neem sondaars aan en eet saam met hulle.
3 En Hy het hierdie gelykenis aan hulle vertel en gesê:
4 Watter man van julle wat honderd skape het, as hy een van hulle verloor, laat nie die nege en negentig in die woestyn agter en gaan agter wat verlore is totdat hy dit kry nie?
5 En as hy dit kry, lê hy dit met blydskap op sy skouers.
6 En as hy by die huis kom, roep hy sy vriende en bure bymekaar en sê vir hulle: Wees saam met my bly; want ek het my skape gevind wat verlore was.
7 Ek sê vir julle, dat daar net so blydskap in die hemel sal wees oor een sondaar wat hom bekeer, meer as oor nege en negentig regverdiges wat geen bekering nodig het nie.
8 Of watter vrou wat tien silwerstukke het, as sy een stuk verloor, steek nie 'n kers op en vee die huis uit en soek ywerig totdat sy dit kry nie?
9 En as sy dit kry, roep sy haar vriende en haar bure bymekaar en sê: Wees saam met my bly; want ek het die stuk gevind wat ek verloor het.
10 Net so sê Ek vir julle, daar is blydskap in die teenwoordigheid van die engele van God oor een sondaar wat hom bekeer.
11 En hy sê: 'n Sekere man het twee seuns gehad.
12 En die jongste van hulle sê vir sy vader: Vader, gee my die deel van die goed wat my toekom. En hy het sy lewensonderhoud aan hulle verdeel.
13 En nie baie dae daarna het die jongste seun almal bymekaargekom en na 'n ver land gereis en daar sy besittings vermors met 'n oproerige lewe.
14 En toe hy alles uitgedien het, het daar 'n geweldige hongersnood in daardie land ontstaan; en hy het begin gebrek ly.
15 En hy het gegaan en hom by 'n burger van daardie land aangesluit; en hy het hom na sy veld gestuur om varke te wei.
16 En hy sou graag sy buik gevul het met die doppe wat die varke geëet het, en niemand het dit aan hom gegee nie.
17 En toe hy by homself kom, sê hy: Hoeveel dagloners van my vader het brood genoeg en oor, en ek vergaan van honger!
18 Ek sal opstaan en na my vader gaan en vir hom sê: Vader, ek het gesondig teen die hemel en voor U,
19 En ek is nie meer werd om u seun genoem te word nie; maak my as een van u dagloners.
20 En hy het opgestaan en na sy vader gekom. Maar toe hy nog ver was, het sy vader hom gesien en innig jammer gekry en gehardloop en hom om die nek geval en hom gesoen.
21 En die seun sê vir hom: Vader, ek het gesondig teen die hemel en voor u oë, en ek is nie meer werd om u seun genoem te word nie.
22 Maar die vader sê vir sy dienaars: Bring die beste kleed uit en trek hom dit aan; en sit 'n ring aan sy hand en skoene aan sy voete.
23 En bring die vetgemaakte kalf hierheen en slag dit; en laat ons eet en vrolik wees:
24 Want hierdie seun van my was dood en het weer lewendig geword; hy was verlore, en word gevind. En hulle het vrolik begin word.
25 En sy oudste seun was in die veld, en toe hy kom en naby die huis kom, hoor hy musiek en dans.
26 En hy het een van die dienaars geroep en gevra wat hierdie dinge beteken.
27 En hy sê vir hom: Jou broer het gekom; en jou vader het die vetgemaakte kalf geslag, omdat hy hom veilig ontvang het.
28 En hy was kwaad en wou nie ingaan nie; daarom het sy vader uitgegaan en hom gesmeek.
29 En hy antwoord en sê vir sy vader: Kyk, hierdie baie jare dien ek jou, en ek het nooit u gebod oortree nie; en tog het jy my nooit 'n bokkie gegee om vrolik te wees met my vriende nie.
30 Maar sodra hierdie seun van jou gekom het, wat jou lewe saam met hoere opgeëet het, het jy vir hom die vetgemaakte kalf geslag.
31 En hy sê vir hom: Seun, jy is altyd by my, en alles wat ek het, is joune.
32 Dit was gepas dat ons vrolik en bly sou wees; want hierdie jou broer was dood en het weer lewendig geword; en was verlore, en is gevind.

HOOFSTUK 16

1 En Hy sê ook vir sy dissipels: Daar was 'n sekere ryk man wat 'n rentmeester gehad het; en hy is by hom beskuldig dat hy sy goed gemors het.
2 En hy het hom geroep en vir hom gesê: Hoe hoor ek dit van jou? gee rekenskap van jou rentmeesterskap; want jy mag dalk nie meer rentmeester wees nie.

3 Toe sê die bestuurder by homself: Wat moet ek doen? want my heer neem die rentmeesterskap van my weg; ek kan nie grawe nie; om te smeek ek skaam my.
4 Ek is vasbeslote wat om te doen, sodat, as ek uit die rentmeesterskap gesit word, hulle my in hul huise kan ontvang.
5 Toe roep hy elkeen van sy heer se skuldenaars na hom en sê vir die eerste: Hoeveel skuld jy aan my heer?
6 En hy sê: Honderd maat olie. En hy sê vir hom: Neem jou rekening en gaan sit gou en skryf vyftig.
7 Toe sê hy vir 'n ander: En hoeveel skuld jy? En hy sê: Honderd mate koring. En hy sê vir hom: Neem jou rekening en skryf tagtig.
8 En die Here het die onregverdige bestuurder geprys, omdat hy wys gehandel het, want die kinders van hierdie wêreld is in hulle geslag wyser as die kinders van die lig.
9 En Ek sê vir julle: Maak vir julle vriende van die Mammon van ongeregtigheid; sodat, wanneer julle misluk, hulle julle in ewige wonings kan ontvang.
10 Hy wat getrou is in die minste, is ook in die grote getrou; en hy wat in die geringste onregverdig is, is ook in die grote onregverdig.
11 As julle dan nie getrou was in die onregverdige Mammon nie, wie sal die ware rykdom aan julle toevertrou?
12 En as julle nie getrou was in dit wat 'n ander s'n is nie, wie sal aan julle wat aan julle behoort, gee?
13 Geen dienskneg kan twee here dien nie, want óf hy sal die een haat en die ander liefhê; anders sal hy die een vashou en die ander een verag. Julle kan nie God en Mammon dien nie.
14 En ook die Fariseërs, wat begerig was, het al hierdie dinge gehoor, en hulle het Hom uitgelag.
15 En Hy sê vir hulle: Dit is julle wat julleself regverdig voor die mense; maar God ken julle harte, want wat onder die mense hoog geag word, is 'n gruwel in die oë van God.
16 Die wet en die profete was tot by Johannes: van toe af word die koninkryk van God verkondig, en elkeen dring daarin.
17 En dit is makliker dat die hemel en die aarde verbygaan as dat een titteltjie van die wet misluk.
18 Elkeen wat van sy vrou skei en 'n ander een trou, pleeg egbreuk;
19Daar was 'n sekere ryk man wat bekleed was met purper en fyn linne, en hy het elke dag weelderig gevaar;
20 En daar was 'n sekere bedelaar met die naam van Lasarus, wat vol swere by sy poort neergelê is,
21 En hulle wou gevoed word met die krummels wat van die ryk man se tafel afgeval het, en die honde het gekom en sy swere gelek.
22 En dit het gebeur dat die bedelaar gesterwe en deur die engele in die boesem van Abraham gedra is; die ryk man het ook gesterwe en is begrawe;
23 En in die doderyk slaan hy sy oë op, terwyl hy in pyniging was, en sien Abraham van ver af en Lasarus in sy boesem.
24 En hy het uitgeroep en gesê: Vader Abraham, wees my genadig en stuur Lasarus, dat hy die punt van sy vinger in water kan doop en my tong kan afkoel; want ek word gepynig in hierdie vlam.
25 Maar Abraham sê: Seun, onthou dat jy in jou lewe jou goeie dinge ontvang het, en so ook Lasarus die slegte; maar nou word hy getroos, en jy word gepynig.
26 En buiten dit alles is daar 'n groot kloof tussen ons en julle, sodat die wat hiervandaan na julle wil oorgaan, nie kan nie; hulle kan ook nie na ons oorgaan nie, wat daarvandaan sou kom.
27 Toe sê hy: Ek bid u dan, vader, dat u hom na die huis van my vader stuur.
28 Want ek het vyf broers; dat Hy vir hulle kan getuig, dat hulle nie ook in hierdie plek van pyniging kom nie.
29 Abraham sê vir hom: Hulle het Moses en die profete; laat hulle na hulle luister.
30 En hy sê: Nee, vader Abraham, maar as iemand uit die dode na hulle toe gegaan het, sal hulle hul bekeer.
31 En hy sê vir hom: As hulle na Moses en die profete nie luister nie, sal hulle ook nie oortuig word nie, al sou iemand uit die dode opstaan.

HOOFSTUK 17

1 Toe sê Hy vir die dissipels: Dit is onmoontlik as dat daar oortredings sal kom, maar wee hom deur wie hulle kom!
2 Dit was beter vir hom dat 'n meulsteen om sy nek gehang en hy in die see gegooi word, as dat hy een van hierdie kleintjies sou laat struikel.
3 Pas op vir julleself: As jou broer teen jou oortree, bestraf hom; en as hy hom bekeer, vergewe hom.
4 En as hy sewe maal op 'n dag teen jou oortree en sewe maal op 'n dag na jou terugkeer en sê: Ek het berou; jy moet hom vergewe.
5 En die apostels sê vir die Here: Verhoog ons geloof.
6 En die Here het gesê: As julle geloof gehad het soos 'n mosterdsaad, sou julle vir hierdie wildevyeboom kon sê: Word met die wortel uitgeruk en in die see geplant; en dit moet jou gehoorsaam.
7 Maar wie van julle wat 'n dienskneg het wat ploeg of vee oppas, sal by en by, as hy van die veld af kom, vir hom sê: Gaan sit om te eet?
8 En sal nie liewer vir hom sê: Maak gereed waarmee ek kan maaltyd, en omgord jou en bedien my totdat ek geëet en gedrink het; en daarna moet jy eet en drink?
9 Dank hy daardie dienskneg omdat hy gedoen het wat hom beveel is? Ek trow nie.
10 So ook julle, wanneer julle alles gedoen het wat julle beveel is, sê: Ons is nuttelose diensknegte; ons het gedoen wat ons plig was om te doen.
11 En terwyl hy na Jerusalem gegaan het, het hy deur Samaria en Galiléa getrek.
12 En toe hy in 'n sekere dorp kom, kom tien melaatses hom tegemoet, wat van ver af gestaan het.
13 En hulle het hul stem verhef en gesê: Jesus, Meester, wees ons genadig!
14 En toe hy hulle sien, sê hy vir hulle: Gaan vertoon julle aan die priesters. En terwyl hulle gegaan het, is hulle gereinig.
15 En toe een van hulle sien dat hy genees is, het hy omgedraai en God met 'n groot stem verheerlik,
16 En hy het op sy aangesig voor sy voete neergeval en Hom gedank; en hy was 'n Samaritaan.
17 En Jesus antwoord en sê: Is daar nie tien gereinig nie? maar waar is die nege?
18Daar is nie gevind wat teruggekeer het om aan God eer te gee nie, behalwe hierdie vreemdeling.

19 En hy sê vir hom: Staan op, gaan heen; jou geloof het
jou gesond gemaak.
20 En toe Hy van die Fariseërs gevra is wanneer die
koninkryk van God sou kom, het Hy hulle geantwoord en
gesê: Die koninkryk van God kom nie met waarneming nie.
21 En hulle sal nie sê: Kyk hier! of, kyk daar! want kyk,
die koninkryk van God is binne-in julle.
22 En Hy sê vir die dissipels: Daar sal dae kom wanneer
julle sal begeer om een van die dae van die Seun van die
mens te sien, en julle sal dit nie sien nie.
23 En hulle sal vir jou sê: Kyk hier; of kyk daar: gaan nie
agter hulle aan en volg hulle nie.
24 Want soos die weerlig wat uit die een deel onder die
hemel verlig, tot by die ander deel onder die hemel skyn;
so sal ook die Seun van die mens wees in sy dag.
25 Maar eers moet hy baie ly en deur hierdie geslag
verwerp word.
26 En soos dit was in die dae van Noag, so sal dit ook wees
in die dae van die Seun van die mens.
27 Hulle het geëet, hulle het gedrink, hulle het met vroue
getrou, hulle is in die huwelik gegee, tot op die dag dat
Noag in die ark ingegaan het, en die vloed het gekom en
hulle almal vernietig.
28 Net so ook soos dit was in die dae van Lot; hulle het
geëet, hulle het gedrink, hulle het gekoop, hulle het
verkoop, hulle het geplant, hulle het gebou;
29 Maar die dag toe Lot uit Sodom uitgegaan het, het dit
vuur en swawel uit die hemel gereën en hulle almal
vernietig.
30 So sal dit ook wees op die dag wanneer die Seun van
die mens geopenbaar word.
31 In dié dag mag hy wat op die dak is, en sy goed in die
huis, nie afkom om dit weg te neem nie;
32 Dink aan Lot se vrou.
33 Elkeen wat probeer om sy lewe te red, sal dit verloor; en
elkeen wat sy lewe verloor, sal dit bewaar.
34 Ek sê vir julle, in daardie nag sal daar twee manne in
een bed wees; die een sal geneem word, en die ander sal
oorbly.
35 Twee vroue sal saam maal; die een sal gevat en die
ander een verlaat word.
36 Twee manne sal in die veld wees; die een sal gevat
word en die ander een verlaat word.
37 En hulle antwoord en sê vir Hom: Waar, Here? En Hy
sê vir hulle: Waar die liggaam ook al is, daar sal die arende
versamel word.

HOOFSTUK 18

1 En Hy het vir hulle 'n gelykenis vertel vir hierdie doel,
dat mense altyd moet bid en nie moedeloos word nie;
2 en gesê: Daar was in 'n stad 'n regter wat God nie gevrees
het nie en nie op 'n mens ag geslaan het nie;
3 En daar was 'n weduwee in daardie stad; en sy het na
hom gekom en gesê: Wreek my op my teëstander.
4 En hy wou 'n tyd lank nie, maar daarna het hy by homself
gesê: Al vrees ek God nie en ag ek geen mens nie;
5 Maar omdat hierdie weduwee my pla, sal ek haar wreek,
dat sy my nie vermoei deur haar voortdurende koms nie.
6 En die Here het gesê: Hoor wat die onregverdige regter
sê.
7 En sal God nie sy eie uitverkorenes, wat dag en nag tot
Hom roep, wreek, al verdra Hy hulle lank nie?
8 Ek sê vir julle dat Hy hulle gou sal wreek. Maar wanneer
die Seun van die mens kom, sal Hy geloof op die aarde
vind?
9 En hy het hierdie gelykenis vertel aan sommige wat op
hulleself vertrou het dat hulle regverdig is, en ander verag:
10 Twee manne het in die tempel opgegaan om te bid; die
een 'n Fariseër en die ander 'n tollenaar.
11 Die Fariseër het gaan staan en so by homself gebid: God,
ek dank U dat ek nie soos ander mense is nie, rowers,
onregverdiges, egbrekers, of selfs soos hierdie tollenaar.
12 Ek vas twee keer in die week, ek gee tiendes van alles
wat ek besit.
13 En die tollenaar, wat ver gestaan het, wou nie soveel as
sy oë na die hemel opslaan nie, maar het op sy bors geslaan
en gesê: God wees my, sondaar, genadig!
14 Ek sê vir julle, hierdie man het geregverdig na sy huis
afgegaan eerder as die ander; want elkeen wat homself
verhoog, sal verneder word; en hy wat homself verneder,
sal verhoog word.
15 En hulle het ook babas na Hom gebring, dat Hy hulle
sou aanraak; maar toe sy dissipels dit sien, het hulle hulle
bestraf.
16 Maar Jesus het hulle na hom geroep en gesê: Laat die
kindertjies na My toe kom en verhinder hulle nie, want aan
sulkes behoort die koninkryk van God.
17 Voorwaar Ek sê vir julle, elkeen wat die koninkryk van
God nie soos 'n kindjie ontvang nie, sal nooit daarin ingaan
nie.
18 En 'n sekere owerste het Hom gevra en gesê: Goeie
Meester, wat moet ek doen om die ewige lewe te beërwe?
19 En Jesus sê vir hom: Waarom noem jy My goed?
niemand is goed nie, behalwe een, dit is God.
20 Jy ken die gebooie: Moenie egbreuk pleeg nie, moenie
doodslaan nie, moenie steel nie, gee geen valse getuienis
nie, eer jou vader en jou moeder.
21 En hy sê: Dit alles het ek bewaar van my jeug af.
22 En toe Jesus dit hoor, sê Hy vir hom: Nog een ding
ontbreek jou: verkoop alles wat jy het en deel dit uit aan
die armes, en jy sal 'n skat in die hemel hê; en kom, volg
My.
23 En toe hy dit hoor, was hy baie bedroef, want hy was
baie ryk.
24 En toe Jesus sien dat Hy baie bedroef was, sê Hy: Hoe
beswaarlik sal die wat rykdom het, in die koninkryk van
God ingaan!
25 Want dit is makliker vir 'n kameel om deur 'n naald se
oog te gaan as vir 'n ryk man om in die koninkryk van God
in te gaan.
26 En die wat dit gehoor het, het gesê: Wie kan dan gered
word?
27 En hy sê: Die dinge wat by mense onmoontlik is, is by
God moontlik.
28 Toe sê Petrus: Kyk, ons het alles verlaat en U gevolg.
29 En Hy sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, daar is
niemand wat huis of ouers of broers of vrou of kinders
verlaat het ter wille van die koninkryk van God nie.
30 wat nie veel meer sal ontvang in hierdie huidige tyd en
in die toekomstige wêreld die ewige lewe nie.
31 Toe neem hy die twaalf by hom en sê vir hulle: Kyk,
ons gaan op na Jerusalem, en alles wat deur die profete

geskrywe is aangaande die Seun van die mens, sal volbring word.
32 Want hy sal aan die heidene oorgelewer word, en daar sal bespot en bespot en op hom bespoeg word.
33 En hulle sal hom gésel en hom doodmaak, en op die derde dag sal hy opstaan.
34 En hulle het niks van hierdie dinge verstaan nie, en hierdie woord was vir hulle verborge, en hulle het nie geweet wat gespreek is nie.
35 En toe hy naby Jerigo kom, het 'n sekere blinde man langs die pad gesit en bedel.
36 En toe hy die skare hoor verbygaan, vra hy wat dit beteken.
37 En hulle het hom meegedeel dat Jesus van Nasaret verbygaan.
38 En hy het uitgeroep en gesê: Jesus, Seun van Dawid, wees my genadig!
39 En die wat voor gegaan het, het hom bestraf, dat hy moes swyg; maar hy het des te meer uitgeroep: Seun van Dawid, wees my genadig!
40 En Jesus het gaan staan en bevel gegee dat hy na hom gebring moes word; en toe hy nader kom, vra hy vir hom:
41 en gesê: Wat wil jy hê moet ek aan jou doen? En hy sê: Here, dat ek kan sien.
42 En Jesus sê vir hom: Word jou aanskou; jou geloof het jou gered.
43 En dadelik het hy gesien en Hom gevolg en God verheerlik; en toe die hele volk dit sien, het hulle God geprys.

HOOFSTUK 19

1 En Jesus het ingegaan en deur Jerigo gegaan.
2 En kyk, daar was 'n man met die naam van Saggeus, wat die hoof onder die tollenaars was, en hy was ryk.
3 En hy het gesoek om Jesus te sien wie Hy was; en kon nie vir die pers nie, want hy was klein van postuur.
4 En hy het vooruit gehardloop en in 'n wildevyeboom geklim om hom te sien, want hy sou daarheen verbygaan.
5 En toe Jesus by die plek kom, kyk Hy op en sien hom en sê vir hom: Saggeus, maak gou en kom af; want vandag moet ek in u huis bly.
6 En hy het gou gemaak en afgekom en hom met blydskap aangeneem.
7 En toe hulle dit sien, het hulle almal gemurmureer en gesê: Hy het weggegaan om by 'n man wat 'n sondaar is, te gas.
8 En Saggeus het gaan staan en aan die Here gesê: Kyk, Here, die helfte van my goed gee ek aan die armes; en as ek iets van iemand weggeneem het deur valse beskuldiging, gee ek hom viervoudig terug.
9 En Jesus sê vir hom: Vandag het verlossing vir hierdie huis gekom, omdat hy ook 'n seun van Abraham is.
10 Want die Seun van die mens het gekom om te soek en te red wat verlore was.
11 En toe hulle hierdie dinge hoor, het Hy bygevoeg en 'n gelykenis vertel, omdat Hy naby Jerusalem was, en omdat hulle gedink het dat die koninkryk van God dadelik sou verskyn.
12 Hy sê toe: 'n Sekere edelman het na 'n ver land gegaan om vir hom 'n koninkryk te ontvang en om terug te keer.
13 En hy het sy tien dienaars geroep en aan hulle tien ponde gegee en vir hulle gesê: Hou aan totdat ek kom.
14 Maar sy burgers het hom gehaat en 'n boodskap agter hom aan gestuur en gesê: Ons wil nie hê dat hierdie man oor ons moet regeer nie.
15 En dit het gebeur dat, toe hy teruggekeer het, nadat hy die koninkryk ontvang het, het hy bevel gegee dat hierdie diensknegte na hom geroep moes word, aan wie hy die geld gegee het, sodat hy kon weet hoeveel elkeen deur die handel verdien het.
16 Toe kom die eerste en sê: Here, u pond het tien ponde gekry.
17 En hy sê vir hom: Wel, goeie dienskneg, omdat jy in die minste getrou was, het jy mag oor tien stede.
18 En die tweede het gekom en gesê: Here, u pond het vyf pond opgeneem.
19 En hy het ook vir hom gesê: Wees ook oor vyf stede.
20 En 'n ander een het gekom en gesê: Here, kyk, hier is u pond wat ek in 'n doek weggelê het.
21 Want ek het jou gevrees, omdat jy 'n streng man is; jy neem op wat jy nie gelê het nie, en maai wat jy nie gesaai het nie.
22 En hy sê vir hom: Uit jou eie mond sal Ek jou oordeel, slegte dienskneg. U het geweet dat ek 'n streng man was, wat optel wat ek nie gaan lê het nie, en maai wat ek nie gesaai het nie;
23 Waarom het jy dan nie my geld in die bank gegee nie, sodat ek by my koms myne met woeker kon eis?
24 En hy sê vir die wat daar staan: Neem die pond van hom en gee dit aan hom wat tien ponde het.
25 (En hulle sê vir hom: Here, hy het tien ponde.)
26 Want Ek sê vir julle, aan elkeen wat het, sal gegee word; en van hom wat nie het nie, ook wat hy het, sal van hom weggeneem word.
27 Maar daardie my vyande wat nie wou hê dat ek oor hulle sou heers nie, bring hierheen en maak hulle voor my aangesig dood.
28 En nadat hy dit gesê het, het hy vooruit gegaan en opgegaan na Jerusalem.
29 En dit het gebeur, toe Hy naby Betfage en Betanië gekom het, by die berg wat die Olyfberg genoem word, het Hy twee van sy dissipels gestuur.
30 en gesê: Gaan na die dorp teenoor julle; waarin julle by julle ingang 'n vul vasgemaak sal vind, waarop nog nooit iemand gesit het nie; maak hom los en bring hom hierheen.
31 En as iemand vir julle vra: Waarom maak julle hom los? So moet julle vir hom sê: Omdat die Here hom nodig het.
32 En die wat gestuur was, het weggegaan en gevind net soos Hy vir hulle gesê het.
33 En terwyl hulle die vul losmaak, sê die eienaars daarvan vir hulle: Waarom maak julle die vul los?
34 En hulle sê: Die Here het hom nodig.
35 En hulle het hom na Jesus gebring, en hulle het hul klere op die vul gegooi en Jesus daarop gesit.
36 En terwyl hy gegaan het, het hulle hul klere op die pad uitgesprei.
37 En toe Hy naby gekom het, selfs nou by die afdraand van die Olyfberg, het die hele menigte van die dissipels begin juig en God met 'n groot stem loof vir al die magtige werke wat hulle gesien het;

38 en gesê: Geseënd is die Koning wat kom in die Naam van die Here: vrede in die hemel en heerlikheid in die hoogste hemele.
39 En sommige van die Fariseërs uit die skare sê vir Hom: Meester, bestraf u dissipels.
40 En hy antwoord en sê vir hulle: Ek sê vir julle dat, as hulle sou stilbly, die klippe dadelik sou uitroep.
41 En toe hy nader kom, het hy die stad gesien en daaroor geween.
42 en gesê: As jy geweet het, ten minste in hierdie jou dag, die dinge wat tot jou vrede behoort! maar nou is hulle vir jou oë verborge.
43 Want daar sal dae oor jou kom dat jou vyande 'n sloot rondom jou sal gooi en jou sal omsingel en jou van alle kante in hou,
44 En sal jou op die grond neerlê, en jou kinders binne-in jou; en hulle mag nie een klip op die ander in jou laat nie; want jy het die tyd van jou besoeking nie geken nie.
45 En hy het in die tempel ingegaan en begin om die wat daarin verkoop, en die wat koop, uit te dryf;
46 en sê vir hulle: Daar is geskrywe: My huis is 'n huis van gebed, maar julle het dit 'n rowerspelonk gemaak.
47 En hy het daagliks in die tempel geleer. Maar die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die owerstes van die volk het probeer om Hom te vernietig,
48 En hulle kon nie vind wat hulle kon doen nie, want die hele volk was baie aandagtig om na hom te luister.

HOOFSTUK 20

1 En dit het gebeur dat op een van daardie dae, terwyl Hy die volk in die tempel geleer en die evangelie verkondig het, het die owerpriesters en die skrifgeleerdes op Hom afgekom saam met die ouderlinge,
2 En met hom gespreek en gesê: Vertel ons, deur watter gesag doen jy hierdie dinge? of wie is dit wat jou hierdie gesag gegee het?
3 En hy antwoord en sê vir hulle: Ek sal julle ook een ding vra; en antwoord my:
4 Die doop van Johannes, was dit uit die hemel of van mense?
5 En hulle het met hulleself geredeneer en gesê: As ons sê: Uit die hemel; sal hy sê: Waarom het julle hom dan nie geglo nie?
6 Maar as ons sê: Van mense; die hele volk sal ons stenig, want hulle is oortuig dat Johannes 'n profeet was.
7 En hulle het geantwoord dat hulle nie kon weet waar dit vandaan kom nie.
8 En Jesus sê vir hulle: Ek sê ook vir julle nie deur watter gesag Ek hierdie dinge doen nie.
9 Toe het Hy hierdie gelykenis aan die volk begin vertel; 'n Sekere man het 'n wingerd geplant en dit aan landbouers uitgegee en 'n lang tyd na 'n ver land gegaan.
10 En op die tyd het hy 'n dienskneg na die landbouers gestuur, dat hulle hom van die vrugte van die wingerd sou gee; maar die landbouers het hom geslaan en met leë hande weggestuur.
11 En hy het weer 'n ander dienskneg gestuur, en hulle het hom ook geslaan en hom skandelik gesmeek en met leë hande weggestuur.
12 En hy het weer 'n derde gestuur, en hulle het hom ook gewond en uitgedryf.
13 Toe sê die heer van die wingerd: Wat moet ek doen? Ek sal my geliefde seun stuur; miskien sal hulle hom eerbiedig wanneer hulle hom sien.
14 Maar toe die landbouers hom sien, het hulle onder mekaar geredeneer en gesê: Dit is die erfgenaam; kom, laat ons hom doodmaak, sodat die erfdeel ons s'n kan wees.
15 Hulle het hom toe uit die wingerd gegooi en hom doodgemaak. Wat sal die heer van die wingerd dan aan hulle doen?
16 Hy sal kom en hierdie landbouers uitroei en die wingerd aan ander gee. En toe hulle dit hoor, sê hulle: God verhoed dit!
17 En hy het hulle aanskou en gesê: Wat is dit dan wat geskrywe is: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword?
18 Elkeen wat op daardie klip val, sal gebreek word; maar wie dit ook al val, sal hom fyn maal.
19 En die owerpriesters en die skrifgeleerdes het in dieselfde uur probeer om die hande aan Hom te slaan; en hulle was bang vir die volk, want hulle het gemerk dat Hy hierdie gelykenis teen hulle gespreek het.
20 En hulle het hom dopgehou en spioene uitgestuur wat hulleself as regverdige mense sou voorgee, sodat hulle sy woorde kon vashou, sodat hulle hom kon oorlewer aan die mag en gesag van die goewerneur.
21 En hulle het Hom gevra en gesê: Meester, ons weet dat U reg sê en leer, en dat U niemand aanneem nie, maar waarlik die weg van God leer.
22 Is dit vir ons geoorloof om belasting aan die keiser te gee, of nie?
23 Maar hy het hulle listigheid bemerk en vir hulle gesê: Waarom versoek julle My?
24 Wys my 'n sent. Wie se beeld en opskrif het dit? Hulle antwoord en sê: Die keiser s'n.
25 En Hy sê vir hulle: Gee dan aan die keiser wat die keiser toekom, en aan God wat God toekom.
26 En hulle kon sy woorde nie vashou voor die volk nie, en hulle was verwonderd oor sy antwoord en het geswyg.
27 Daarop het sommige van die Sadduseërs na Hom gekom wat ontken dat daar enige opstanding is; en hulle het hom gevra:
28 en gesê: Meester, Moses het aan ons geskryf: As iemand se broer sterf met 'n vrou, en hy sterf sonder kinders, moet sy broer sy vrou neem en vir sy broer nageslag verwek.
29 Daar was dan sewe broers, en die eerste het 'n vrou geneem en sonder kinders gesterwe.
30 En die tweede het haar as vrou geneem, en hy het kinderloos gesterf.
31 En die derde het haar geneem; en net so ook die sewe, en hulle het geen kinders nagelaat nie en gesterf.
32 Laaste van almal het die vrou ook gesterf.
33 Daarom, wie se vrou van hulle is sy in die opstanding? want sewe het haar as vrou gehad.
34 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Die kinders van hierdie wêreld trou en word in die huwelik uitgegee.
35 Maar hulle wat waardig geag sal word om daardie wêreld en die opstanding uit die dode te verkry, trou nie en word ook nie in die huwelik uitgegee nie;
36 Hulle kan ook nie meer sterwe nie, want hulle is gelyk aan die engele; en is die kinders van God, synde die kinders van die opstanding.

37 Noudat die dooies opgewek is, het selfs Moses dit by die bos laat sien toe hy die Here die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob noem.
38 Want Hy is nie 'n God van dooies nie, maar van lewendes, want almal lewe vir Hom.
39 Toe antwoord sommige van die skrifgeleerdes en sê: Meester, u het dit goed gesê.
40 En daarna het hulle Hom glad nie durf vra nie.
41 En Hy sê vir hulle: Hoe sê hulle dat Christus die seun van Dawid is?
42 En Dawid self sê in die boek van die Psalms: Die HERE het tot my Here gesê: Sit aan my regterhand,
43Totdat Ek jou vyande maak 'n voetbank vir jou voete.
44 Dawid noem Hom dan Here, hoe is hy dan sy seun?
45 Toe het Hy in die gehoor van die hele volk vir sy dissipels gesê:
46 Pasop vir die skrifgeleerdes wat in lang klere wil wandel en begroeting liefhet op die markte en die hoogste sitplekke in die sinagoges en die hoofkamers by feesmaal;
47 wat die huise van weduwees opeet en vir 'n vertoning lang gebede doen;

HOOFSTUK 21

1 En hy het opgekyk en gesien hoe die rykes hulle geskenke in die skatkis gooi.
2 En hy het ook 'n sekere arm weduwee sien wat twee pente daarin gooi.
3 En hy sê: Voorwaar Ek sê vir julle dat hierdie arm weduwee meer ingegooi het as hulle almal.
4 Want hulle almal het van hulle oorvloed in die offerandes van God ingegooi, maar sy het uit haar armoede al die lewendes wat sy gehad het, ingegooi.
5 En soos sommige van die tempel gesê het, hoe dit met mooi klippe en geskenke versier was, het hy gesê:
6 Wat hierdie dinge betref wat julle aanskou, die dae sal kom waarin daar nie een klip op die ander gelaat sal word wat nie afgegooi sal word nie.
7 En hulle het Hom gevra en gesê: Meester, maar wanneer sal hierdie dinge gebeur? en watter teken sal daar wees wanneer hierdie dinge gebeur?
8 En hy sê: Pas op dat julle nie mislei word nie, want baie sal onder my Naam kom en sê: Ek is die Christus; en die tyd kom nader; gaan dan nie agter hulle aan nie.
9 Maar as julle van oorloë en oproer hoor, wees nie verskrik nie, want hierdie dinge moet eers gebeur; maar die einde is nie by en by nie.
10 Toe sê Hy vir hulle: Nasie sal teen nasie opstaan en koninkryk teen koninkryk.
11 En groot aardbewings sal op verskillende plekke wees, en hongersnode en pessiektes; en verskriklike dinge en groot tekens sal uit die hemel wees.
12 Maar voor al hierdie dinge sal hulle jou die hande oplê en jou vervolg en jou oorlewer aan die sinagoges en in gevangenisse, en voor konings en owerstes gebring word ter wille van my Naam.
13 En dit sal vir julle tot 'n getuienis terugkeer.
14 Stel dit dan in julle harte vas, om nie te oordink voor wat julle sal antwoord nie.
15 Want Ek sal jou 'n mond en wysheid gee wat al jou teëstanders nie sal kan weerstaan of weerstaan nie.
16 En julle sal verraai word deur ouers sowel as broers en bloedverwante en vriende; en sommige van julle moet hulle doodmaak.
17 En julle sal deur alle mense gehaat word ter wille van my Naam.
18 Maar daar sal geen haar van jou hoof vergaan nie.
19 In julle geduld besit julle julle siele.
20 En wanneer julle Jerusalem deur leërs omsingel sal sien, weet dan dat sy verwoesting naby is.
21 Laat dan die wat in Judéa is, na die berge vlug; en laat die wat daarin is, weggaan; en laat die wat in die lande is, nie daarin ingaan nie.
22 Want dit is die dae van wraak, sodat alles vervul kan word wat geskrywe is.
23 Maar wee die swangeres en die wat soog, in daardie dae! want daar sal groot benoudheid in die land wees en toorn oor hierdie volk.
24 En hulle sal deur die skerpte van die swaard val en in ballingskap weggevoer word na al die nasies; en Jerusalem sal vertrap word deur die heidene totdat die tye van die heidene vervul is.
25 En daar sal tekens wees aan die son en aan die maan en aan die sterre; en op die aarde benoudheid van nasies, met radeloosheid; die see en die branders wat dreun;
26 Mense se harte beswyk hulle van vrees en om te sien na die dinge wat op die aarde kom, want die kragte van die hemel sal geskud word.
27 En dan sal hulle die Seun van die mens sien kom in 'n wolk met krag en groot heerlikheid.
28 En wanneer hierdie dinge begin gebeur, kyk dan op en hef julle hoofde op; want jou verlossing kom naby.
29 En Hy het vir hulle 'n gelykenis vertel; Kyk die vyeboom en al die bome;
30 Wanneer hulle nou uitskiet, sien en weet julle van julleself dat die somer nou naby is.
31 So weet julle ook, wanneer julle hierdie dinge sien gebeur, dat die koninkryk van God naby is.
32 Voorwaar Ek sê vir julle, hierdie geslag sal nie verbygaan voordat alles vervul is nie.
33 Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nie verbygaan nie.
34 En pas op vir julleself dat julle harte nie ooit oorlaai word met swelling en dronkenskap en sorge van hierdie lewe nie, en dat daardie dag julle onverhoeds oorval nie.
35 Want soos 'n strik sal dit kom oor almal wat op die hele aarde woon.
36 Waak dan en bid altyddeur, dat julle waardig geag mag word om al hierdie dinge wat sal gebeur te ontvlug en voor die Seun van die mens te staan.
37 En bedags was hy besig om in die tempel te leer; en in die nag het hy uitgegaan en gebly op die berg wat die Olyfberg genoem word.
38 En die hele volk het die môre vroeg na Hom in die tempel gekom om na Hom te luister.

HOOFSTUK 22

1 En die fees van die ongesuurde brode het naby gekom, wat die Pasga genoem word.
2 En die owerpriesters en skrifgeleerdes het gesoek hoe hulle Hom kon doodmaak; want hulle was bang vir die volk.

3 Toe het Satan in Judas ingegaan, met die bynaam Iskariot,
wat uit die getal van die twaalf was.
4 En hy het op pad gegaan en met die owerpriesters en
owerstes gespreek hoe hy Hom aan hulle kon oorlewer.
5 En hulle was bly en het 'n verbond aangegaan om hom
geld te gee.
6 En hy het beloof en geleentheid gesoek om hom aan
hulle oor te lewer in die afwesigheid van die skare.
7 Toe het die dag van ongesuurde brode gekom, wanneer
die pasga geslag moet word.
8 En hy het Petrus en Johannes gestuur om te sê: Gaan
berei vir ons die pasga, dat ons kan eet.
9 En hulle sê vir hom: Waar wil jy hê moet ons
gereedmaak?
10 En hy sê vir hulle: Kyk, as julle in die stad ingaan, sal 'n
man julle ontmoet wat 'n kruik water dra; volg hom in die
huis waar hy ingaan.
11 En julle moet aan die eienaar van die huis sê: Die
Meester sê vir jou: Waar is die gastekamer waar Ek die
pasga saam met my dissipels sal eet?
12 En hy moet jou 'n groot bovertrek wys wat toegerus is;
maak daar gereed.
13 En hulle het gegaan en gevind soos Hy vir hulle gesê
het, en hulle het die pasga berei.
14 En toe die uur aangebreek het, het Hy gaan sit, en die
twaalf apostels saam met Hom.
15 En Hy sê vir hulle: Ek het begeer om hierdie pasga
saam met julle te eet voordat ek ly.
16 Want Ek sê vir julle, Ek sal nie meer daarvan eet totdat
dit vervul is in die koninkryk van God nie.
17 En Hy het die beker geneem en gedank en gesê: Neem
dit en deel dit onder julle.
18 Want Ek sê vir julle, Ek sal nie van die vrug van die
wingerdstok drink nie, totdat die koninkryk van God kom.
19 En Hy het brood geneem, gedank en dit gebreek en aan
hulle gegee en gesê: Dit is my liggaam wat vir julle gegee
word; doen dit tot my gedagtenis.
20 Net so ook die beker ná die ete, deur te sê: Hierdie
beker is die nuwe testament in my bloed wat vir julle
uitgestort word.
21 Maar kyk, die hand van hom wat My verraai, is by my
op die tafel.
22 En waarlik, die Seun van die mens gaan, soos bepaal is,
maar wee daardie man deur wie Hy verraai word!
23 En hulle het onder mekaar begin vra wie van hulle dit
was wat hierdie ding sou doen.
24 En daar was ook 'n twis onder hulle, wie van hulle as
die grootste gereken moes word.
25 En hy sê vir hulle: Die konings van die heidene heers
oor hulle; en hulle wat gesag oor hulle uitoefen, word
weldoeners genoem.
26 Maar julle mag nie so wees nie; maar die grootste onder
julle, laat hom wees soos die jongste; en hy wat die hoof is,
soos hy wat dien.
27 Want wat is groter, hy wat aan tafel sit, of hy wat dien?
is dit nie hy wat aan tafel sit nie? maar Ek is onder julle
soos die een wat dien.
28Julle is hulle wat by my gebly het in my versoekings.
29 En Ek beskik vir julle 'n koninkryk, soos my Vader vir
My bestem het;
30 sodat julle aan my tafel in my koninkryk kan eet en
drink en op trone kan sit om die twaalf stamme van Israel
te oordeel.
31 En die Here sê: Simon, Simon, kyk, die Satan het jou
begeer om jou soos koring te sif.
32 Maar ek het vir jou gebid, dat jou geloof nie ophou nie;
en as jy jou bekeer, versterk jou broeders.
33 En hy sê vir hom: Here, ek is gereed om saam met U te
gaan, in die gevangenis sowel as in die dood.
34 En hy sê: Ek sê vir jou, Petrus, die haan sal vandag nie
kraai voordat jy drie maal sal ontken dat jy My ken nie.
35 En Hy sê vir hulle: Toe Ek julle gestuur het sonder
beurs en sakrek en skoene, het julle iets kortgekom? En
hulle sê: Niks nie.
36 Toe sê hy vir hulle: Maar nou, wie 'n beurs het, laat hom
dit neem, en so ook sy sak; en wie geen swaard het nie, laat
hom sy kleed verkoop en een koop.
37 Want Ek sê vir julle dat dit wat geskrywe is, nog in my
volbring moet word: En hy is onder die oortreders gereken,
want aan my dinge het 'n einde.
38 En hulle sê: Here, kyk, hier is twee swaarde. En Hy sê
vir hulle: Dit is genoeg.
39 En hy het uitgegaan en soos hy gewoond was, na die
Olyfberg gegaan; en sy dissipels het Hom ook gevolg.
40 En toe Hy op die plek was, sê Hy vir hulle: Bid dat julle
nie in versoeking kom nie.
41 En hy is van hulle af teruggetrek omtrent 'n klipgooi, en
het neergekniel en gebid,
42 en gesê: Vader, as U wil, neem hierdie beker van My
weg; laat nogtans nie my wil nie, maar u wil geskied.
43 En 'n engel het uit die hemel aan hom verskyn wat hom
versterk het.
44 En terwyl hy in angs was, het hy ernstiger gebid, en sy
sweet was soos groot druppels bloed wat op die grond
geval het.
45 En toe Hy opstaan van die gebed en by sy dissipels kom,
vind Hy hulle aan die slaap van droefheid,
46 En hy sê vir hulle: Waarom slaap julle? staan op en bid,
sodat julle nie in versoeking kom nie.
47 En terwyl hy nog spreek, kyk, daar was 'n menigte, en
hy wat Judas genoem word, een van die twaalf, het voor
hulle uit gegaan en na Jesus gekom om hom te soen.
48 Maar Jesus sê vir hom: Judas, verraai jy die Seun van
die mens met 'n soen?
49 Toe die wat rondom Hom was, sien wat sou volg, sê
hulle vir Hom: Here, sal ons met die swaard slaan?
50 En een van hulle het die dienaar van die hoëpriester
geslaan en sy regteroor afgekap.
51 En Jesus antwoord en sê: Laat julle so ver. En hy het sy
oor aangeraak en hom gesond gemaak.
52 Toe sê Jesus vir die owerpriesters en die owerstes van
die tempel en die ouderlinge wat na Hom gekom het: Gaan
julle uit soos teen 'n dief, met swaarde en stokke?
53 Toe Ek daagliks saam met julle in die tempel was, het
julle geen hande teen My uitgesteek nie; maar dit is julle
uur en die mag van die duisternis.
54 Toe het hulle Hom geneem en Hom gelei en Hom in die
hoëpriester se huis gebring. En Petrus het ver weg gevolg.
55 En toe hulle 'n vuur in die middel van die gang
aangesteek het en saam gaan sit het, het Petrus tussen hulle
gaan sit.

56 Maar 'n sekere diensmeisie het hom gesien terwyl hy by die vuur sit, en hom ernstig aangekyk en gesê: Hierdie man was ook by hom.
57 En hy het hom verloën en gesê: Vrou, ek ken hom nie.
58 En ná 'n kort rukkie het 'n ander hom gesien en gesê: Jy is ook van hulle. En Petrus sê: Mens, ek is nie.
59 En omtrent 'n uur daarna het 'n ander dit vol vertroue bevestig en gesê: Voorwaar, hierdie man was ook by hom, want hy is 'n Galiléër.
60 En Petrus sê: Mens, ek weet nie wat jy sê nie. En dadelik, terwyl hy nog praat, het die haan gekraai.
61 En die Here het omgedraai en Petrus aangekyk. En Petrus het die woord van die Here onthou hoe Hy vir hom gesê het: Voordat die haan kraai, sal jy My drie maal verloën.
62 En Petrus het uitgegaan en bitterlik geween.
63 En die manne wat Jesus vasgehou het, het hom gespot en hom geslaan.
64 En toe hulle hom geblinddoek het, het hulle hom in die gesig geslaan en hom gevra en gesê: Profeteer, wie is dit wat jou geslaan het?
65 En baie ander dinge het hulle lasterlik teen Hom gespreek.
66 En toe dit dag geword het, het die oudstes van die volk en die owerpriesters en die skrifgeleerdes bymekaargekom en Hom na hulle raad gelei en gesê:
67 Is jy die Christus? vertel ons. En Hy sê vir hulle: As Ek dit vir julle sê, sal julle nie glo nie.
68 En as ek julle ook vra, sal julle my nie antwoord nie en my nie laat gaan nie.
69 Hierna sal die Seun van die mens sit aan die regterhand van die krag van God.
70 Toe sê hulle almal: Is U dan die Seun van God? En Hy sê vir hulle: Julle sê dat Ek is.
71 En hulle sê: Wat het ons nog verdere getuienis nodig? want ons het self uit sy eie mond gehoor.

HOOFSTUK 23

1 En die hele menigte van hulle het opgestaan en Hom na Pilatus gebring.
2 En hulle het hom begin beskuldig en gesê: Ons het gevind dat hierdie man die nasie verdraai en verbied om belasting aan die keiser te gee, deur te sê dat hy self Christus, die Koning is.
3 En Pilatus het Hom gevra en gesê: Is U die Koning van die Jode? En hy antwoord hom en sê: U sê dit.
4 Toe sê Pilatus vir die owerpriesters en die volk: Ek vind geen skuld in hierdie man nie.
5 En hulle was des te heftiger en het gesê: Hy verwek die volk deur die hele Jodedom te leer, van Galiléa af tot by hierdie plek.
6 Toe Pilatus van Galilea hoor, het hy gevra of die man 'n Galiléër was.
7 En toe hy geweet het dat hy aan Herodes se jurisdiksie behoort, het hy hom na Herodes gestuur, wat self ook in daardie tyd in Jerusalem was.
8 En toe Herodes Jesus sien, was hy baie bly, want hy wou Hom graag sien oor 'n lang tyd, omdat hy baie van Hom gehoor het; en hy het gehoop om een of ander wonderwerk deur hom te sien doen het.
9 Toe het hy met baie woorde met hom ondervra; maar hy het hom niks geantwoord nie.
10 En die owerpriesters en skrifgeleerdes het gestaan en Hom heftig beskuldig.
11 En Herodes met sy krygsmanne het Hom beledig en Hom bespot en Hom in 'n pragtige kleed aangetrek en Hom weer na Pilatus gestuur.
12 En dieselfde dag het Pilatus en Herodes vriende geword, want voorheen was hulle in vyandskap onder mekaar.
13 En Pilatus, nadat hy die owerpriesters en die owerstes en die volk bymekaargeroep het,
14 En het vir hulle gesê: Julle het hierdie man na my toe gebring soos een wat die volk verdraai; en kyk, ek, nadat ek hom voor julle ondersoek het, het geen fout gevind in hierdie man wat aan die dinge raak waarvan julle hom beskuldig nie.
15 Nee, ook nie Herodes nie, want Ek het jou na hom toe gestuur; en kyk, daar word niks aan hom aangedoen wat die dood verdien nie.
16 Ek sal hom dan tugtig en hom loslaat.
17 (Want hy moet noodwendig een vir hulle op die fees loslaat.)
18 En hulle het dadelik uitgeroep en gesê: Weg met hierdie man en laat vir ons Barabbas los.
19 (wat vir 'n sekere opstand in die stad gemaak is en vir moord in die gevangenis gegooi is.)
20 Pilatus het dan, wat Jesus wou loslaat, weer met hulle gespreek.
21 Maar hulle het uitgeroep en gesê: Kruisig Hom, kruisig Hom.
22 En hy het vir die derde keer vir hulle gesê: Waarom, watter kwaad het hy gedoen? Ek het geen doodsoorsaak by hom gevind nie; daarom sal ek hom tugtig en hom laat gaan.
23 En hulle was dadelik met harde stemme en eis dat Hy gekruisig moes word. En die stemme van hulle en van die owerpriesters het die oorhand gekry.
24 En Pilatus het vonnis gegee dat dit sou wees soos hulle vereis het.
25 En hy het hom wat vir oprui en moord in die gevangenis gewerp is, vir hulle vrygelaat, wat hulle begeer het; maar hy het Jesus aan hulle wil oorgegee.
26 En terwyl hulle hom weglei, het hulle een Simon, 'n Ciréniër, wat uit die land gekom het, gegryp en hom die kruis gelê, dat hy dit agter Jesus aan kon dra.
27 En 'n groot menigte mense en vroue het Hom gevolg, wat ook beween en oor Hom geweeklaag het.
28 Maar Jesus het na hulle omgedraai en gesê: Dogters van Jerusalem, ween nie oor My nie, maar ween oor julleself en oor julle kinders.
29 Want kyk, daar kom dae waarin hulle sal sê: Geseënd is die onvrugbares en die moederskoots wat nooit gebaar het nie, en die borste wat nooit gesoog het nie.
30 Dan sal hulle vir die berge begin sê: Val op ons! en tot by die heuwels, bedek ons.
31 Want as hulle hierdie dinge doen in 'n groen boom, wat sal in die droë gedoen word?
32 En daar is ook twee ander, kwaaddoeners, saam met hom gelei om gedood te word.
33 En toe hulle by die plek kom wat Golgota genoem word, het hulle Hom daar gekruisig en die kwaaddoeners, een aan die regter- en een aan die linkerkant.

34 Toe sê Jesus: Vader, vergeef hulle; want hulle weet nie wat hulle doen nie. En hulle het sy klere verdeel en die lot gewerp.
35 En die volk het gestaan en kyk. En die owerstes saam met hulle het Hom ook gespot en gesê: Ander het Hy gered; laat hy homself red as hy Christus is, die uitverkorenes van God.
36 En die soldate het ook met hom gespot en na hom gekom en vir hom asyn geoffer.
37 en gesê: As jy die koning van die Jode is, red jouself.
38 En 'n opskrif is ook oor hom geskrywe in Griekse en Latynse en Hebreeuse letters: DIT IS DIE KONING VAN DIE JODE.
39 En een van die kwaaddoeners wat opgehang is, het Hom gesmaad en gesê: As U die Christus is, verlos Uself en ons.
40 Maar die ander een antwoord en bestraf hom en sê: Vrees jy God nie, aangesien jy in dieselfde oordeel is?
41 En ons is wel tereg; want ons ontvang die gepaste loon vir ons dade, maar hierdie man het niks verkeerd gedoen nie.
42 En hy sê vir Jesus: Here, dink aan my wanneer U in u koninkryk kom.
43 En Jesus sê vir hom: Voorwaar Ek sê vir jou, vandag sal jy saam met My in die paradys wees.
44 En dit was omtrent die sesde uur, en daar was duisternis oor die hele aarde tot die negende uur.
45 En die son is verduister, en die voorhangsel van die tempel het in die middel geskeur.
46 En toe Jesus met 'n groot stem uitgeroep het, sê Hy: Vader, in u hande gee Ek my Gees oor; en nadat Hy dit gesê het, het Hy die asem gegee.
47 En toe die hoofman oor honderd sien wat gebeur het, het hy God verheerlik en gesê: Dit was sekerlik 'n regverdige man.
48 En al die mense wat by daardie gesig bymekaargekom het, het die dinge gesien wat gebeur het, en hulle het op hulle borste geslaan en teruggekeer.
49 En al sy bekendes en die vroue wat hom van Galiléa gevolg het, het van ver af gestaan en hierdie dinge aanskou.
50 En kyk, daar was 'n man met die naam van Josef, 'n raadgewer; en hy was 'n goeie man en 'n regverdige.
51 Hy het nie ingestem met die raad en daad van hulle nie; hy was van Arimathéa, 'n stad van die Jode, wat self ook op die koninkryk van God gewag het.
52 Hierdie man het na Pilatus gegaan en die liggaam van Jesus gesmeek.
53 En hy het dit afgehaal en dit in linne toegedraai en dit in 'n graf neergelê wat in klip gekap was, waarin nog nooit iemand tevore gelê is nie.
54 En daardie dag was die voorbereiding, en die sabbat het aangebreek.
55 En ook die vroue wat saam met hom uit Galilea gekom het, het agterna gegaan en die graf gesien en hoe sy liggaam neergelê is.
56 En hulle het teruggegaan en speserye en salf berei; en het die sabbatdag gerus volgens die gebod.

HOOFSTUK 24

1 En op die eerste dag van die week, baie vroeg in die môre, het hulle by die graf gekom en die speserye gebring wat hulle voorberei het, en sommige ander saam met hulle.
2 En hulle het gevind dat die klip van die graf weggerol is.
3 En hulle het ingegaan en die liggaam van die Here Jesus nie gevind nie.
4 En dit het gebeur, terwyl hulle baie verward daaroor was, kyk, daar staan twee manne by hulle in blink klere;
5 En terwyl hulle bang was en hul aangesig na die aarde neerbuig, sê hulle vir hulle: Waarom soek julle die lewende onder die dooies?
6 Hy is nie hier nie, maar het opgestaan; onthou hoe Hy met julle gespreek het toe Hy nog in Galilea was,
7 en gesê: Die Seun van die mens moet oorgelewer word in die hande van sondige mense en gekruisig word en op die derde dag opstaan.
8 En hulle het aan sy woorde gedink,
9 En hy het van die graf af teruggekeer en al hierdie dinge aan die elf en al die ander vertel.
10 Dit was Maria Magdalena en Johanna en Maria, die moeder van Jakobus, en ander vroue wat by hulle was, wat hierdie dinge aan die apostels vertel het.
11 En hulle woorde het vir hulle gelyk asof hulle niks is nie, en hulle het dit nie geglo nie.
12 Toe staan Petrus op en hardloop na die graf; En toe hy vooroor gebuk het, sien hy die linneklere wat by hulleself lê, en hy het weggegaan terwyl hy in homself verwonderd was oor wat gebeur het.
13 En kyk, twee van hulle het dieselfde dag gegaan na 'n dorpie met die naam van Emmaus, wat omtrent sestig myl van Jerusalem af was.
14 En hulle het saam gepraat oor al hierdie dinge wat gebeur het.
15 En terwyl hulle met mekaar praat en redeneer, het Jesus self nader gekom en saam met hulle gegaan.
16 Maar hulle oë was vasgehou dat hulle Hom nie sou ken nie.
17 En Hy sê vir hulle: Watter soort woorde is dit wat julle onder mekaar het terwyl julle wandel en bedroef is?
18 En die een van hulle wie se naam Kleopas was, antwoord en sê vir hom: Is jy net 'n vreemdeling in Jerusalem en weet jy nie die dinge wat in hierdie dae daar gebeur het nie?
19 En Hy sê vir hulle: Watter dinge? En hulle sê vir hom: Aangaande Jesus van Nasaret, wat 'n profeet was, magtig in daad en woord voor God en die hele volk.
20 En hoe die owerpriesters en ons owerstes Hom oorgegee het om ter dood veroordeel te word en Hom gekruisig het.
21 Maar ons het vertrou dat dit Hy was wat Israel moes verlos; en buiten dit alles, is dit vandag die derde dag vandat hierdie dinge gebeur het.
22 Ja, en sekere vroue van ons geselskap het ons ook verstom, wat vroeg by die graf was;
23 En toe hulle sy liggaam nie kry nie, het hulle gekom en gesê dat hulle ook 'n gesig van engele gesien het wat sê dat Hy lewe.
24 En sommige van die wat by ons was, het na die graf gegaan en dit gevind soos die vroue gesê het; maar Hom het hulle nie gesien nie.
25 Toe sê Hy vir hulle: O dwase, en traag van hart om alles te glo wat die profete gespreek het!
26 Moes Christus nie hierdie dinge gely het en in sy heerlikheid ingaan nie?

27 En hy het van Moses en al die profete begin en vir hulle
uitgelê in al die Skrifte wat op Hom betrekking het.
28 En hulle het nader gekom na die dorp waarheen hulle
gegaan het, en hy het gemaak asof hy verder sou gegaan
het.
29 Maar hulle het hom gedwing en gesê: Bly by ons, want
dit is teen aand, en die dag is ver verby. En hy het ingegaan
om by hulle te vertoef.
30 En terwyl hy saam met hulle aan tafel was, het hy brood
geneem en dit geseën en gebreek en aan hulle gegee.
31 En hulle oë is geopen, en hulle het Hom geken; en hy
het uit hulle oë verdwyn.
32 En hulle sê vir mekaar: Het ons hart nie in ons gebrand
toe Hy met ons op die pad gepraat en die Skrifte vir ons
oopgemaak het nie?
33 En hulle het in dieselfde uur opgestaan en na Jerusalem
teruggekeer en die elf bymekaar gevind en die wat by hulle
was,
34 en gesê: Die Here het waarlik opgestaan en aan Simon
verskyn.
35 En hulle het vertel wat op die pad gebeur het, en hoe Hy
van hulle bekend was by die breking van die brood.
36 En terwyl hulle so spreek, het Jesus self in die midde
van hulle gestaan en vir hulle gesê: Vrede vir julle!
37 Maar hulle was verskrik en beangs en het gedink dat
hulle 'n gees gesien het.
38 En Hy sê vir hulle: Waarom is julle ontsteld? en
waarom kom gedagtes in julle harte op?
39 Kyk na my hande en my voete, dat dit Ek is; hanteer my
en kyk; want 'n gees het nie vlees en bene soos julle sien
dat ek het nie.
40 En nadat Hy dit gesê het, wys Hy hulle sy hande en sy
voete.
41 En terwyl hulle van blydskap nog nie geglo het nie, en
hulle verwonderd het, sê Hy vir hulle: Het julle hier iets om
te eet?
42 En hulle het hom 'n stuk gebraaide vis en 'n
heuningkoek gegee.
43 En hy het dit geneem en voor hulle geëet.
44 En Hy sê vir hulle: Dit is die woorde wat Ek met julle
gespreek het toe Ek nog by julle was, dat alles vervul moet
word wat geskrywe is in die wet van Moses en in die
profete en in die psalms, aangaande my.
45 Toe het Hy hulle verstand geopen, sodat hulle die
Skrifte kon verstaan,
46 En hy sê vir hulle: So is daar geskrywe, en so moes
Christus ly en op die derde dag uit die dode opstaan.
47 En dat bekering en vergewing van sondes in sy Naam
verkondig moet word onder al die nasies, vanaf Jerusalem.
48 En julle is getuies van hierdie dinge.
49 En kyk, Ek stuur die belofte van my Vader op julle;
maar bly in die stad Jerusalem totdat julle toegerus is met
krag uit die hoogte.
50 En hy het hulle uitgelei tot by Betanië, en hy het sy
hande opgehef en hulle geseën.
51 En dit het gebeur, terwyl Hy hulle seën, is Hy van hulle
geskei en na die hemel opgeneem.
52 En hulle het Hom aanbid en met groot blydskap na
Jerusalem teruggekeer.
53 En hulle was voortdurend in die tempel, terwyl hulle
God geprys en geseën het. Amen.

John

HOOFSTUK 1

1 In die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God.
2 So was dit in die begin by God.
3 Alle dinge is deur Hom gemaak; en sonder Hom is niks gemaak wat gemaak is nie.
4 In Hom was lewe; en die lewe was die lig van die mense.
5 En die lig skyn in die duisternis; en die duisternis het dit nie begryp nie.
6 Daar was 'n man wat van God gestuur is, wie se naam Johannes was.
7 Hy het gekom as 'n getuienis om van die Lig te getuig, sodat alle mense deur Hom sou glo.
8 Hy was nie daardie Lig nie, maar is gestuur om van daardie Lig te getuig.
9 Dit was die ware Lig wat elke mens verlig wat in die wêreld kom.
10 Hy was in die wêreld, en die wêreld het deur Hom ontstaan, en die wêreld het Hom nie geken nie.
11 Hy het na sy eiendom gekom, en sy eie het Hom nie aangeneem nie.
12 Maar almal wat Hom aangeneem het, aan hulle het Hy mag gegee om kinders van God te word, aan hulle wat in sy Naam glo.
13 wat nie uit bloed of uit die wil van die vlees of uit die wil van 'n mens gebore is nie, maar uit God.
14 En die Woord het vlees geword en het onder ons gewoon (en ons het sy heerlikheid aanskou, die heerlikheid van die Eniggeborene van die Vader), vol genade en waarheid.
15 Johannes het van hom getuig en uitgeroep en gesê: Dit was hy van wie ek gespreek het: Hy wat ná my kom, is voor my verkies, want hy was voor my.
16 En uit sy volheid het ons alles ontvang, en genade op genade.
17 Want die wet is deur Moses gegee, maar genade en waarheid het deur Jesus Christus gekom.
18 Niemand het God ooit gesien nie; die eniggebore Seun wat in die boesem van die Vader is, Hy het Hom verklaar.
19 En dit is die getuienis van Johannes toe die Jode priesters en Leviete uit Jerusalem gestuur het om hom te vra: Wie is jy?
20 En hy het belydenis gedoen en nie ontken nie; maar bely: Ek is nie die Christus nie.
21 En hulle vra hom: Wat dan? Is jy Elias? En hy sê: Ek is nie. Is jy daardie profeet? En hy antwoord: Nee.
22 Toe sê hulle vir hom: Wie is jy? sodat ons antwoord kan gee aan die wat ons gestuur het. Wat sê jy van jouself?
23 Hy sê: Ek is die stem van een wat roep in die woestyn: Maak die pad van die Here gelyk, soos die profeet Jesaja gesê het.
24 En die wat gestuur is, was uit die Fariseërs.
25 En hulle het hom gevra en vir hom gesê: Waarom doop jy dan as jy nie daardie Christus is nie, of Elía, ook nie daardie profeet nie?
26 Johannes antwoord hulle en sê: Ek doop met water, maar daar staan een onder julle wat julle nie ken nie;
27 Hy is dit wat na my kom, voor my verkies, wie se skoenknip ek nie waardig is om los te maak nie.
28Hierdie dinge is gedoen in Betabara anderkant die Jordaan, waar Johannes besig was om te doop.
29 Die volgende dag sien Johannes Jesus na hom toe kom en sê: Daar is die Lam van God wat die sonde van die wêreld wegneem.
30 Dit is hy van wie ek gesê het: Ná my kom 'n man wat voor my verkies is, want hy was voor my.
31 En ek het hom nie geken nie, maar dat hy aan Israel openbaar gemaak sou word, daarom het ek gekom en met water gedoop.
32 En Johannes het getuig en gesê: Ek het die Gees soos 'n duif uit die hemel sien neerdaal, en Hy het op hom gebly.
33 En ek het Hom nie geken nie; maar Hy wat My gestuur het om met water te doop, Hy het vir my gesê: Op wie jy die Gees sal sien neerdaal en op Hom bly, dit is Hy wat met die Heilige Gees doop.
34 En ek het gesien en getuig dat Hy die Seun van God is.
35 Die volgende dag het Johannes weer gestaan en twee van sy dissipels;
36 En hy kyk na Jesus terwyl Hy loop, en sê: Hier is die Lam van God!
37 En die twee dissipels het Hom hoor praat, en hulle het Jesus gevolg.
38 Toe draai Jesus om en sien hulle volg en sê vir hulle: Wat soek julle? Hulle sê vir Hom: Rabbi, dit wil sê, as dit vertaal word: Meester, waar woon U?
39 Hy sê vir hulle: Kom kyk. Hulle het gekom en gesien waar hy woon, en dié dag by hom gebly, want dit was omtrent die tiende uur.
40 Een van die twee wat Johannes hoor praat het en hom gevolg het, was Andreas, Simon Petrus se broer.
41 Hy het eers sy eie broer Simon gekry en vir hom gesê: Ons het die Messias gevind, dit is, as dit vertaal word, die Christus.
42 En hy het hom na Jesus toe gebring. En toe Jesus hom aanskou, sê Hy: Jy is Simon, die seun van Jona ;
43 Die volgende dag sou Jesus uitgaan na Galilea, en Filippus kry en vir hom sê: Volg My.
44 En Filippus was van Betsaida, die stad van Andreas en Petrus.
45 Filippus het Natanael gekry en vir hom gesê: Ons het Hom gevind van wie Moses in die wet en die profete geskrywe het: Jesus van Násaret, die seun van Josef.
46 En Natanael sê vir hom: Kan daar iets goeds uit Násaret kom? Filippus sê vir hom: Kom kyk.
47 Jesus het Natanael na hom sien kom en van hom gesê: Daar is waarlik 'n Israeliet in wie geen bedrog is nie!
48 Natanael sê vir hom: Waarvandaan ken jy my? Jesus antwoord en sê vir hom: Voordat Filippus jou geroep het, toe jy onder die vyeboom was, het Ek jou gesien.
49 Natanael antwoord en sê vir Hom: Rabbi, U is die Seun van God; U is die Koning van Israel.
50 Jesus antwoord en sê vir hom: Glo jy omdat Ek vir jou gesê het: Ek het jou onder die vyeboom gesien? groter dinge as dit sal jy sien.
51 En hy sê vir hom: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, van nou af sal julle die hemel oop sien en die engele van God op- en neerdaal op die Seun van die mens.

HOOFSTUK 2

1 En op die derde dag was daar 'n bruilof in Kana in Galiléa; en die moeder van Jesus was daar:
2 En Jesus sowel as sy dissipels is tot die bruilof geroep.
3 En toe hulle wyn wou hê, sê die moeder van Jesus vir hom: Hulle het geen wyn nie.
4 Jesus sê vir haar: Vrou, wat het Ek met jou te doen? my uur het nog nie gekom nie.
5 Sy moeder sê vir die dienaars: Alles wat hy vir julle sê, doen dit.
6 En daar was daar ses waterpotte van klip, volgens die wyse van die reiniging van die Jode, met twee of drie firkins elk.
7 Jesus sê vir hulle: Maak die waterkanne vol water. En hulle het dit tot die rand vol gemaak.
8 En Hy sê vir hulle: Trek nou uit en dra dit vir die goewerneur van die fees. En hulle het dit gedra.
9 Toe die owerste van die fees die water wat wyn gemaak is, geproe het, en nie geweet het waar dit vandaan kom nie, maar die dienaars wat die water getrek het, het geweet, het die goewerneur van die fees die bruidegom geroep,
10 En sê vir hom: Elkeen bring in die begin goeie wyn voor; en as die mense goed gedrink het, dan wat erger is; maar die goeie wyn het jy tot nou toe bewaar.
11 Hierdie begin van wonderwerke het Jesus in Kana in Galiléa gedoen en sy heerlikheid geopenbaar; en sy dissipels het in Hom geglo.
12 Hierna het Hy afgegaan na Kapernaum, hy en sy moeder en sy broers en sy dissipels; en hulle het nie baie dae daar gebly nie.
13 En die pasga van die Jode was naby, en Jesus het opgegaan na Jerusalem,
14 En hulle het in die tempel gevind wat beeste en skape en duiwe verkoop het, en die geldwisselaars wat sit.
15 En nadat hy 'n plaag van toue gemaak het, het hy hulle almal uit die tempel uitgedryf, en die skape en die beeste; en die geld van die wisselaars uitgegooi en die tafels omgegooi;
16 En hy het aan die duiweverkopers gesê: Neem hierdie dinge hiervandaan; maak nie die huis van my Vader 'n handelshuis nie.
17 En sy dissipels het onthou dat daar geskrywe is: Die ywer van u huis het my verteer.
18 Toe antwoord die Jode en sê vir hom: Watter teken wys jy aan ons, aangesien jy hierdie dinge doen?
19 Jesus antwoord en sê vir hulle: Breek hierdie tempel af, en in drie dae sal Ek dit oprig.
20 Toe sê die Jode: Ses-en-veertig jaar lank is hierdie tempel gebou, en sal U dit in drie dae oprig?
21 Maar hy het oor die tempel van sy liggaam gepraat.
22 Toe Hy dan uit die dood opgestaan het, het sy dissipels daaraan gedink dat Hy dit vir hulle gesê het; en hulle het die Skrif geglo en die woord wat Jesus gesê het.
23 En toe Hy in Jerusalem was op die pasga, op die feesdag, het baie in sy Naam geglo, toe hulle die wonders sien wat Hy gedoen het.
24 Maar Jesus het Homself nie aan hulle toevertrou nie, omdat Hy alle mense geken het,
25 En dit het nie nodig gehad dat iemand van die mens sou getuig nie, want hy het geweet wat in die mens is.

HOOFSTUK 3

1 Daar was 'n man van die Fariseërs met die naam van Nikodemus, 'n owerste van die Jode:
2 Hy het in die nag na Jesus gekom en vir Hom gesê: Rabbi, ons weet dat U 'n leraar is wat van God af kom, want niemand kan hierdie wonders doen wat U doen as God nie met hom is nie.
3 Jesus antwoord en sê vir hom: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, as iemand nie weer gebore word nie, kan hy die koninkryk van God nie sien nie.
4 Nikodemus sê vir hom: Hoe kan 'n mens gebore word as hy oud is? kan hy vir die tweede keer in die skoot van sy moeder ingaan en gebore word?
5 Jesus antwoord: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, as iemand nie gebore word uit water en Gees nie, kan hy nie in die koninkryk van God ingaan nie.
6 Wat uit die vlees gebore is, is vlees; en wat uit die Gees gebore is, is gees.
7 Moenie jou verwonder dat Ek vir jou gesê het: Julle moet wedergebore word nie.
8 Die wind waai waar hy wil, en jy hoor die geluid daarvan, maar jy weet nie waar hy vandaan kom en waarheen hy gaan nie; so is elkeen wat uit die Gees gebore is.
9 Nikodemus antwoord en sê vir hom: Hoe kan hierdie dinge wees?
10 Jesus antwoord en sê vir hom: Is jy 'n heer van Israel en weet jy hierdie dinge nie?
11 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, ons spreek wat ons weet, en getuig dat ons gesien het; en julle ontvang nie ons getuienis nie.
12 As Ek julle aardse dinge vertel het, en julle glo nie, hoe sal julle glo as Ek julle van hemelse dinge vertel?
13 En niemand het opgevaar na die hemel nie, behalwe Hy wat uit die hemel neergedaal het, naamlik die Seun van die mens wat in die hemel is.
14 En soos Moses die slang in die woestyn verhoog het, so moet die Seun van die mens verhoog word;
15 sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê.
16 Want so lief het God die wêreld gehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê.
17 Want God het sy Seun nie na die wêreld gestuur om die wêreld te veroordeel nie; maar dat die wêreld deur Hom gered kan word.
18 Hy wat in Hom glo, word nie veroordeel nie; maar hy wat nie glo nie, is reeds veroordeel, omdat hy nie in die Naam van die eniggebore Seun van God geglo het nie.
19 En dit is die oordeel, dat die lig in die wêreld gekom het, en die mense het die duisternis meer liefgehad as die lig, omdat hulle werke sleg was.
20 Want elkeen wat kwaad doen, haat die lig en kom nie na die lig nie, sodat sy dade nie bestraf word nie.
21 Maar hy wat die waarheid doen, kom na die lig, sodat sy werke openbaar kan word, dat hulle in God gedoen is.
22 Ná hierdie dinge het Jesus en sy dissipels na die land Judéa gekom; en hy het daar by hulle vertoef en gedoop.
23 En Johannes was ook besig om te doop in Enon naby Salim, omdat daar baie water was; en hulle het gekom en is gedoop.
24 Want Johannes was nog nie in die tronk gegooi nie.

25Toe het daar 'n vraag ontstaan tussen sommige van Johannes se dissipels en die Jode oor reiniging.
26 En hulle het by Johannes gekom en vir hom gesê: Rabbi, hy wat saam met u anderkant die Jordaan was, van wie u getuig het, kyk, hy doop, en almal kom na hom.
27 Johannes antwoord en sê: 'n Mens kan niks ontvang as dit hom nie uit die hemel gegee word nie.
28 Julle getuig self vir my dat ek gesê het: Ek is nie die Christus nie, maar dat ek voor Hom uitgestuur is.
29 Hy wat die bruid het, is die bruidegom; maar die vriend van die bruidegom wat staan en na hom luister, is baie bly oor die stem van die bruidegom; dan is hierdie blydskap van my vervul.
30 Hy moet meer word, maar ek moet minder word.
31 Hy wat van bo kom, is bo almal; hy wat van die aarde is, is aards en spreek van die aarde; hy wat uit die hemel kom, is bo almal.
32 En wat hy gesien en gehoor het, dit getuig hy; en niemand ontvang sy getuienis nie.
33 Hy wat sy getuienis ontvang het, het sy seël gesit dat God waaragtig is.
34 Want hy wat God gestuur het, spreek die woorde van God, want God gee die Gees nie met mate aan hom nie.
35 Die Vader het die Seun lief en het alles in sy hand gegee.
36 Wie in die Seun glo, het die ewige lewe; en wie die Seun nie glo nie, sal die lewe nie sien nie; maar die toorn van God bly op hom.

HOOFSTUK 4

1 Toe die Here dan weet hoe die Fariseërs gehoor het dat Jesus meer dissipels gemaak en gedoop het as Johannes,
2 (Alhoewel Jesus self nie gedoop het nie, maar sy dissipels,)
3 Hy het Judéa verlaat en weer na Galilea vertrek.
4 En hy moet deur Samaria gaan.
5 Toe kom hy by 'n stad van Samaria wat Sigar genoem word, naby die stuk grond wat Jakob aan sy seun Josef gegee het.
6 Nou was Jakob se put daar. Toe Jesus dan moeg was vir sy reis, het Hy so op die put gaan sit; en dit was omtrent die sesde uur.
7 Daar kom 'n vrou uit Samaria om water te skep; Jesus sê vir haar: Gee My om te drink.
8 (Want sy dissipels het na die stad gegaan om vleis te koop.)
9 Toe sê die vrou van Samaría vir hom: Hoe is dit dat jy, wat 'n Jood is, vir my, wat 'n vrou uit Samaría is, om te drink vra? want die Jode het geen omgang met die Samaritane nie.
10 Jesus antwoord en sê vir haar: As jy die gawe van God geken het en wie dit is wat vir jou sê: Gee My om te drink; jy sou van hom gevra het, en hy sou vir jou lewende water gegee het.
11 Die vrou sê vir Hom: Meneer, jy het niks om mee te put nie, en die put is diep; waarvandaan het jy dan die lewende water?
12 Is jy groter as ons vader Jakob, wat vir ons die put gegee en self daaruit gedrink het, en sy kinders en sy vee?
13 Jesus antwoord en sê vir haar: Elkeen wat van hierdie water drink, sal weer dors kry.
14 Maar elkeen wat drink van die water wat Ek hom sal gee, sal nooit dors kry nie; maar die water wat Ek hom sal gee, sal in hom 'n fontein wees van water wat opspring tot in die ewige lewe.
15 Die vrou sê vir Hom: Meneer, gee my hierdie water, dat ek nie dors het en nie hierheen kom om te skep nie.
16 Jesus sê vir haar: Gaan roep jou man en kom hierheen.
17 Die vrou antwoord en sê: Ek het geen man nie. Jesus sê vir haar: Jy het goed gesê: Ek het geen man nie.
18 Want jy het vyf mans gehad; en hy wat jy nou het, is nie jou man nie; daarmee het jy waarlik gesê.
19 Die vrou sê vir Hom: Meneer, ek sien dat u 'n profeet is.
20 Ons vaders het op hierdie berg aanbid; en julle sê dat in Jerusalem die plek is waar die mense moet aanbid.
21 Jesus sê vir haar: Vrou, glo My, die uur kom wanneer julle die Vader nie op hierdie berg en ook nie in Jerusalem sal aanbid nie.
22 Julle aanbid, julle weet nie wat nie; ons weet wat ons aanbid, want die saligheid is uit die Jode.
23 Maar die uur kom, en dit is nou, wanneer die ware aanbidders die Vader in gees en waarheid sal aanbid; want die Vader soek sulkes om Hom te aanbid.
24 God is 'n Gees, en die wat Hom aanbid, moet Hom in gees en waarheid aanbid.
25 Die vrou sê vir Hom: Ek weet dat die Messias kom, wat Christus genoem word; wanneer Hy kom, sal Hy ons alles vertel.
26 Jesus sê vir haar: Dit is Ek wat met jou spreek.
27 En hierop het sy dissipels gekom en hulle verwonder dat Hy met die vrou gepraat het; maar niemand het gesê: Wat soek jy? of: Waarom praat jy met haar?
28 Die vrou het toe haar waterpot laat staan en na die stad gegaan en vir die manne gesê:
29 Kom kyk na 'n man wat my alles vertel het wat ek ooit gedoen het: is Hy nie die Christus nie?
30 Toe het hulle uit die stad gegaan en na hom gekom.
31 Intussen het sy dissipels vir Hom gebid en gesê: Meester, eet!
32 Maar Hy sê vir hulle: Ek het vleis om te eet waarvan julle nie weet nie.
33 Daarom sê die dissipels vir mekaar: Het iemand vir hom behoort te eet?
34 Jesus sê vir hulle: My spys is om die wil te doen van Hom wat My gestuur het, en om sy werk te voltooi.
35 Sê julle nie: Daar is nog vier maande, en dan kom die oes? kyk, Ek sê vir julle: Slaan julle oë op en kyk na die veld; want hulle is reeds wit om te oes.
36 En hy wat maai, ontvang loon en samel vrugte in vir die ewige lewe, sodat hy wat saai en hy wat maai saam bly kan wees.
37 En hierin is die woord waar: Die een saai en die ander maai.
38 Ek het julle gestuur om te maai wat julle nie gewerk het nie; ander mense het gearbei, en julle het in hulle arbeid ingegaan.
39 En baie van die Samaritane van daardie stad het in Hom geglo oor die woord van die vrou wat getuig het: Hy het my alles vertel wat ek ooit gedoen het.
40 Toe die Samaritane dan by hom kom, het hulle Hom gesmeek om by hulle te bly; en hy het daar twee dae gebly.
41 En baie meer het geglo vanweë sy eie woord;

42 En hy het vir die vrou gesê: Nou glo ons, nie op grond van jou woord nie, want ons het Hom self gehoor en weet dat Hy waarlik die Christus is, die Verlosser van die wêreld.
43 En ná twee dae het Hy daarvandaan vertrek en na Galiléa gegaan.
44 Want Jesus self het getuig dat 'n profeet geen eer het in sy eie land nie.
45 En toe Hy in Galiléa aangekom het, het die Galiléërs Hom ontvang, nadat hulle alles gesien het wat Hy op die fees in Jerusalem gedoen het; want hulle het ook na die fees toe gegaan.
46 Jesus het toe weer in Kana in Galilea gekom, waar Hy die water wyn gemaak het. En daar was 'n sekere edelman wie se seun siek was in Kapernaum.
47 Toe hy hoor dat Jesus uit Judéa na Galiléa gekom het, het hy na hom gegaan en hom gesmeek om af te kom en sy seun gesond te maak, want hy was op die punt om te sterf.
48 Toe sê Jesus vir hom: As julle nie tekens en wonders sien nie, sal julle nie glo nie.
49 Die edelman sê vir hom: Meneer, kom af voordat my kind sterwe.
50 Jesus sê vir hom: Gaan heen; jou seun leef. En die man het die woord geglo wat Jesus met hom gespreek het, en hy het weggegaan.
51 En terwyl hy nou afgaan, het sy dienaars hom tegemoet gekom en hom meegedeel en gesê: Jou seun leef.
52 Toe het hy hulle navraag gedoen oor die uur wanneer hy begin regmaak het. En hulle sê vir hom: Gister op die sewende uur het die koors hom verlaat.
53 En die vader het geweet dat dit op dieselfde uur was waarop Jesus vir hom gesê het: Jou seun leef, en hy het geglo, en sy hele huis.
54 Dit is weer die tweede wonder wat Jesus gedoen het toe Hy uit Judéa na Galilea gekom het.

HOOFSTUK 5

1 Hierna was daar 'n fees van die Jode; en Jesus het opgegaan na Jerusalem.
2 Nou is daar in Jerusalem by die skaapmark 'n poel, wat in die Hebreeuse taal Betesda genoem word, met vyf stoepe.
3 Hierin het 'n groot menigte magtelose mense gelê, blindes, stilstaande, verdorde, en wag op die beweging van die water.
4 Want 'n engel het op 'n sekere tyd in die bad afgegaan en die water in beroering gebring;
5 En daar was 'n sekere man wat 'n siekte gehad het, agt en dertig jaar.
6 Toe Jesus hom sien lieg en weet dat hy al lank in daardie geval was, sê Hy vir hom: Sal jy gesond word?
7 Die magtelose man antwoord Hom: Meneer, ek het niemand om my in die bad te gooi as die water onstuimig is nie; maar terwyl ek kom, stap 'n ander een voor my uit.
8 Jesus sê vir hom: Staan op, neem jou bed op en loop.
9 En dadelik is die man gesond, en hy het sy bed opgeneem en geloop; en dit was op dieselfde dag sabbat.
10 Die Jode het toe vir die geneesde gesê: Dit is sabbatdag; dit is jou nie geoorloof om jou bed te dra nie.
11 Hy antwoord hulle: Hy wat my gesond gemaak het, Hy het vir my gesê: Neem jou bed op en loop.
12 Toe vra hulle hom: Watter man is dit wat vir jou gesê het: Neem jou bed op en loop?
13 En hy wat genees is, het nie geweet wie dit was nie, want Jesus het homself weggevoer terwyl 'n menigte op daardie plek was.
14 Daarna het Jesus hom in die tempel gekry en vir hom gesê: Kyk, jy het gesond geword;
15 Die man het weggegaan en vir die Jode gesê dat dit Jesus was wat hom gesond gemaak het.
16 En daarom het die Jode Jesus vervolg en probeer om Hom dood te maak, omdat Hy hierdie dinge op die sabbatdag gedoen het.
17 Maar Jesus antwoord hulle: My Vader werk tot nou toe, en Ek werk.
18 Daarom het die Jode des te meer probeer om hom dood te maak, omdat hy nie alleen die sabbat gebreek het nie, maar ook gesê het dat God sy Vader is, wat homself aan God gelyk maak.
19 Toe antwoord Jesus en sê vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, die Seun kan niks uit homself doen as wat Hy die Vader sien doen nie; want alles wat Hy doen, dit doen ook die Seun net so.
20 Want die Vader het die Seun lief en maak Hom alles bekend wat Hy doen; en Hy sal Hom groter werke as hierdie toon, sodat julle julle kan verwonder.
21 Want soos die Vader die dooies opwek en hulle lewend maak; so maak die Seun lewend wie Hy wil.
22 Want die Vader oordeel niemand nie, maar het die hele oordeel aan die Seun toevertrou.
23 dat alle mense die Seun moet eer, net soos hulle die Vader eer. Wie die Seun nie eer nie, eer nie die Vader wat Hom gestuur het nie.
24 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie my woord hoor en Hom glo wat My gestuur het, het die ewige lewe en sal nie in die oordeel kom nie; maar gaan oor van die dood in die lewe.
25 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, die uur kom, en dit is nou, wanneer die dooies die stem van die Seun van God sal hoor; en die wat dit hoor, sal lewe.
26 Want soos die Vader lewe in Homself het; so het Hy aan die Seun gegee om lewe in homself te hê;
27 En Hy het Hom mag gegee om ook te oordeel, omdat Hy die Seun van die mens is.
28 Moenie jou hieroor verwonder nie, want die uur kom waarin almal wat in die grafte is, sy stem sal hoor,
29 En sal uitkom; die wat goed gedoen het, tot die opstanding van die lewe; en die wat kwaad gedoen het, tot die opstanding van die veroordeling.
30 Ek kan uit my eie niks doen nie; soos ek hoor, oordeel ek; en my oordeel is regverdig; want Ek soek nie my wil nie, maar die wil van die Vader wat My gestuur het.
31 As ek van myself getuig, is my getuienis nie waar nie.
32 Daar is 'n ander wat van My getuig; en ek weet dat die getuienis wat hy van my getuig, waar is.
33 Julle het na Johannes gestuur, en hy het van die waarheid getuig.
34 Maar ek ontvang geen getuienis van 'n mens nie, maar hierdie dinge sê ek, sodat julle gered kan word.
35 Hy was 'n brandende en skynende lig, en julle was gewillig om 'n tyd lank in sy lig te jubel.
36 Maar Ek het groter getuienis as dié van Johannes, want die werke wat die Vader My gegee het om te volbring, dieselfde werke wat Ek doen, getuig van My dat die Vader My gestuur het.

37 En die Vader self wat My gestuur het, het van My getuig. Julle het nog nooit sy stem gehoor en sy gestalte nie gesien nie.
38 En julle het sy woord nie wat in julle bly nie; want wie Hy gestuur het, hom glo julle nie.
39 Ondersoek die Skrifte; want in hulle meen julle dat julle die ewige lewe het, en dit is hulle wat van My getuig.
40 En julle sal nie na My toe kom om die lewe te hê nie.
41 Ek ontvang geen eer van mense nie.
42 Maar ek ken julle, dat julle nie die liefde van God in julle het nie.
43 Ek het gekom in die Naam van my Vader, en julle ontvang My nie; as 'n ander in sy eie Naam kom, hom sal julle aanneem.
44 Hoe kan julle glo, wat mekaar eer aanneem, en nie die eer soek wat van God alleen kom nie?
45 Moenie dink dat Ek julle by die Vader sal beskuldig nie; daar is een wat julle aankla, naamlik Moses, op wie julle vertrou.
46 Want as julle Moses geglo het, sou julle My geglo het, want hy het van My geskrywe.
47 Maar as julle sy geskrifte nie glo nie, hoe sal julle my woorde glo?

HOOFSTUK 6

1 Ná hierdie dinge het Jesus oor die see van Galilea gegaan, dit is die see van Tiberias.
2 En 'n groot menigte het Hom gevolg, omdat hulle sy wonders gesien het wat Hy aan die siekes gedoen het.
3 En Jesus het op die berg geklim en daar saam met sy dissipels gaan sit.
4 En die pasga, 'n fees van die Jode, was naby.
5 Toe Jesus toe sy oë opslaan en 'n groot menigte na Hom sien kom, sê Hy vir Filippus: Waar sal ons brood vandaan koop, dat hulle kan eet?
6 En dit het hy gesê om hom te beproef, want hy het self geweet wat hy sou doen.
7 Filippus antwoord hom: Brood van twee honderd pennies is vir hulle nie genoeg nie, dat elkeen van hulle 'n bietjie kan neem.
8 Een van sy dissipels, Andreas, Simon Petrus se broer, sê vir hom:
9 Hier is 'n seun wat vyf garsbrode en twee vissies het; maar wat is hulle onder soveel?
10 En Jesus sê: Laat die manne gaan sit. Nou was daar baie gras in die plek. En die manne het gaan sit, omtrent vyfduisend in getal.
11 En Jesus het die brode geneem; en nadat Hy gedank het, het Hy aan die dissipels uitgedeel en die dissipels aan die wat neergesit het; en so ook van die visse soveel as wat hulle wou.
12 Toe hulle versadig was, sê Hy vir sy dissipels: Maak die brokstukke bymekaar wat oorbly, sodat niks verlore gaan nie.
13 Daarom het hulle dit bymekaargemaak en twaalf mandjies gevul met die brokstukke van die vyf garsbrode wat oorgebly het vir die wat geëet het.
14 Toe daardie manne toe die wonderwerk sien wat Jesus gedoen het, sê hulle: Dit is waarlik daardie profeet wat na die wêreld sou kom.
15 Toe Jesus dan sien dat hulle sou kom en Hom met geweld sou neem om Hom koning te maak, het Hy weer self alleen op die berg gegaan.
16 En toe dit aand geword het, het sy dissipels afgegaan na die see,
17 En hy het in 'n skip geklim en oor die see gegaan na Kapernaum. En dit was nou donker, en Jesus het nie na hulle toe gekom nie.
18 En die see het opgekom vanweë 'n groot wind wat gewaai het.
19 En toe hulle omtrent vyf-en-twintig of dertig myl geroei het, sien hulle Jesus op die see loop en naby die skip kom, en hulle was bang.
20 Maar Hy sê vir hulle: Dit is Ek; wees nie bang nie.
21 Toe het hulle hom gewillig in die skuit opgeneem, en dadelik was die skip by die land waarheen hulle gegaan het.
22 Die volgende dag, toe die mense wat aan die oorkant van die see gestaan het, sien dat daar geen ander skuit daar was nie, behalwe die een waarin sy dissipels ingegaan het, en dat Jesus nie saam met sy dissipels in die skuit gegaan het nie, maar dat sy dissipels was alleen weg;
23 (Maar daar het ander bote van Tiberias af naby die plek gekom waar hulle brood geëet het, nadat die Here gedank het.)
24 Toe die skare dan sien dat Jesus nie daar was nie, en sy dissipels ook nie, het hulle ook die vaart geneem en in Kapernaum gekom om Jesus te soek.
25 En toe hulle Hom aan die oorkant van die see kry, sê hulle vir Hom: Rabbi, wanneer het U hierheen gekom?
26 Jesus antwoord hulle en sê: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, julle soek My, nie omdat julle die wonders gesien het nie, maar omdat julle van die brode geëet en versadig geword het.
27 Arbeid nie vir die spys wat vergaan nie, maar vir die spys wat bly tot in die ewige lewe, wat die Seun van die mens aan julle sal gee, want hom het God die Vader verseël.
28 Toe sê hulle vir hom: Wat moet ons doen om die werke van God te doen?
29 Jesus antwoord en sê vir hulle: Dit is die werk van God, dat julle in Hom glo wat Hy gestuur het.
30 Hulle sê toe vir hom: Watter teken doen jy dan, dat ons kan sien en jou kan glo? wat werk jy?
31 Ons vaders het manna in die woestyn geëet; soos geskrywe is: Hy het vir hulle brood uit die hemel gegee om te eet.
32 Toe sê Jesus vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, Moses het nie vir julle daardie brood uit die hemel gegee nie; maar my Vader gee vir julle die ware brood uit die hemel.
33 Want die brood van God is Hy wat uit die hemel neerdaal en aan die wêreld die lewe gee.
34 Toe sê hulle vir Hom: Here, gee vir ons altyd hierdie brood.
35 En Jesus sê vir hulle: Ek is die brood van die lewe; wie na My toe kom, sal nooit honger kry nie; en wie in My glo, sal nooit dors kry nie.
36 Maar Ek het vir julle gesê dat julle My ook gesien het en nie glo nie.
37 Alles wat die Vader My gee, sal na My toe kom; en hom wat na My toe kom, sal Ek nooit uitwerp nie.

38 Want Ek het uit die hemel neergedaal, nie om my wil te doen nie, maar die wil van Hom wat My gestuur het.
39 En dit is die wil van die Vader wat My gestuur het, dat Ek van alles wat Hy My gegee het, niks sal verloor nie, maar dit sal opwek in die laaste dag.
40 En dit is die wil van Hom wat My gestuur het, dat elkeen wat die Seun sien en in Hom glo, die ewige lewe kan hê; en Ek sal hom opwek in die laaste dag.
41 Die Jode het toe oor hom gemurmureer, omdat hy gesê het: Ek is die brood wat uit die hemel neergedaal het.
42 En hulle sê: Is dit nie Jesus, die seun van Josef, wie se vader en moeder ons ken nie? hoe is dit dan dat hy sê: Ek het uit die hemel neergedaal?
43 Toe antwoord Jesus en sê vir hulle: Moenie onder mekaar murmureer nie.
44 Niemand kan na My toe kom as die Vader wat My gestuur het, hom nie trek nie; en Ek sal hom opwek in die laaste dag.
45 Daar is geskrywe in die profete: En hulle sal almal deur God geleer word. Elkeen dan wat gehoor het en van die Vader geleer het, kom na My toe.
46 Nie dat iemand die Vader gesien het nie, behalwe hy wat uit God is, hy het die Vader gesien.
47 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie in My glo, het die ewige lewe.
48 Ek is die brood van die lewe.
49 Julle vaders het manna in die woestyn geëet, en hulle is dood.
50 Dit is die brood wat uit die hemel neerdaal, dat 'n mens daarvan kan eet en nie sterwe nie.
51 Ek is die lewende brood wat uit die hemel neergedaal het; as iemand van hierdie brood eet, sal hy vir ewig lewe; en die brood wat Ek sal gee, is my vlees wat Ek sal gee vir die lewe van die wêreld.
52 Die Jode het dan onder mekaar getwis en gesê: Hoe kan hierdie man vir ons sy vleis gee om te eet?
53 Toe sê Jesus vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, as julle nie die vlees van die Seun van die mens eet en sy bloed drink nie, het julle geen lewe in julle nie.
54 Wie my vlees eet en my bloed drink, het die ewige lewe; en Ek sal hom opwek in die laaste dag.
55 Want my vlees is waarlik spys, en my bloed is waarlik drank.
56 Hy wat my vlees eet en my bloed drink, bly in My en Ek in hom.
57 Soos die lewende Vader My gestuur het, en Ek deur die Vader lewe, so sal hy wat My eet, ook deur My lewe.
58 Dit is die brood wat uit die hemel neergedaal het: nie soos julle vaders manna geëet het en gesterf het nie; wie van hierdie brood eet, sal vir ewig lewe.
59 Dit het Hy in die sinagoge gesê terwyl Hy in Kapernaum geleer het.
60 Baie van sy dissipels het dan, toe hulle dit hoor, gesê: Dit is 'n harde woord; wie kan dit hoor?
61 Toe Jesus by Homself weet dat sy dissipels daaroor murmureer, sê Hy vir hulle: Laat dit julle aanstoot?
62 Wat en as julle die Seun van die mens sal sien opvaar waar Hy tevore was?
63 Dit is die gees wat lewend maak; die vlees baat niks; die woorde wat Ek tot julle spreek, is gees en is lewe.
64 Maar daar is sommige van julle wat nie glo nie. Want Jesus het van die begin af geweet wie hulle was wat nie geglo het nie, en wie Hom sou verraai.
65 En hy het gesê: Daarom het Ek vir julle gesê dat niemand na My toe kan kom as dit nie deur my Vader aan hom gegee is nie.
66 Van toe af het baie van sy dissipels teruggegaan en nie meer saam met Hom gewandel nie.
67 Toe sê Jesus vir die twaalf: Sal julle ook weggaan?
68 Toe antwoord Simon Petrus Hom: Here, na wie toe sal ons gaan? jy het die woorde van die ewige lewe.
69 En ons glo en is seker dat U die Christus is, die Seun van die lewende God.
70 Jesus antwoord hulle: Het Ek nie julle twaalf uitverkies nie, en een van julle is 'n duiwel?
71 Hy het gespreek van Judas Iskariot, die seun van Simon, want dit was hy wat hom sou verraai, wat een van die twaalf was.

HOOFSTUK 7

1 Ná hierdie dinge het Jesus in Galilea gewandel, want Hy wou nie in die Jodedom wandel nie, omdat die Jode probeer het om Hom dood te maak.
2 En die Jode se huttefees was op hande.
3 Sy broers sê toe vir hom: Gaan weg hiervandaan en gaan na Judéa, sodat u dissipels ook die werke kan sien wat U doen.
4 Want daar is niemand wat iets in die geheim doen nie, en hy soek self om in die openbaar bekend te word. As jy hierdie dinge doen, toon jouself aan die wêreld.
5 Want sy broers het ook nie in Hom geglo nie.
6 Toe sê Jesus vir hulle: My tyd het nog nie gekom nie, maar julle tyd is altyd gereed.
7 Die wêreld kan jou nie haat nie; maar my haat hy, omdat ek daarvan getuig dat sy werke sleg is.
8 Gaan op na hierdie fees. Ek gaan nog nie op na hierdie fees nie; want my tyd is nog nie vol nie.
9 Toe Hy hierdie woorde aan hulle gesê het, het Hy nog in Galilea gebly.
10 Maar toe sy broers opgegaan het, het hy ook opgegaan na die fees, nie openlik nie, maar as 't ware in die geheim.
11 Toe het die Jode hom op die fees gesoek en gesê: Waar is hy?
12 En daar was baie gemurmureer oor hom onder die volk; want sommige het gesê: Hy is 'n goeie man; ander het gesê: Nee! maar Hy verlei die volk.
13 Maar niemand het openlik van hom gepraat uit vrees vir die Jode nie.
14 En omtrent in die middel van die fees het Jesus in die tempel opgegaan en geleer.
15 En die Jode was verwonderd en het gesê: Hoe ken hierdie man letters, omdat hy nooit geleer het nie?
16 Jesus antwoord hulle en sê: My leer is nie myne nie, maar syne wat My gestuur het.
17 As iemand sy wil wil doen, sal hy van die leer weet of dit van God is, en of ek uit myself spreek.
18 Hy wat uit homself spreek, soek sy eie eer; maar hy wat sy eer soek wat Hom gestuur het, dit is waar, en geen ongeregtigheid is in hom nie.

19 Het Moses nie vir julle die wet gegee nie, en tog onderhou niemand van julle die wet nie? Waarom gaan julle om my dood te maak?
20 Die volk het geantwoord en gesê: Jy het 'n duiwel; wie gaan om jou dood te maak?
21 Jesus antwoord en sê vir hulle: Ek het een werk gedoen, en julle is almal verwonderd.
22 Moses het dan aan julle die besnydenis gegee; (nie omdat dit uit Moses is nie, maar uit die vaders;) en besny julle op die sabbatdag 'n man.
23 As iemand op die sabbatdag besny word, sodat die wet van Moses nie verbreek word nie; Is julle kwaad vir My, omdat Ek 'n mens op die sabbatdag heeltemal gesond gemaak het?
24 Moenie oordeel volgens die voorkoms nie, maar oordeel 'n regverdige oordeel.
25 Toe sê sommige van die Jerusalem: Is dit nie hy wat hulle soek om dood te maak nie?
26 Maar kyk, Hy praat met vrymoedigheid, en hulle sê niks vir Hom nie. Weet die regeerders inderdaad dat dit die einste Christus is?
27 Maar ons ken hierdie man waarvandaan hy is; maar wanneer Christus kom, weet niemand waar hy vandaan is nie.
28 Toe het Jesus in die tempel uitgeroep terwyl Hy geleer het, en gesê: Julle ken My albei en julle weet waar Ek is; en Ek het nie uit Myself gekom nie, maar Hy wat My gestuur het, is waaragtig, wie julle nie ken nie.
29 Maar ek ken hom, want ek is van hom, en hy het my gestuur.
30 Toe het hulle probeer om hom te neem, maar niemand het hom die hande opgelê nie, omdat sy uur nog nie gekom het nie.
31 En baie van die skare het in Hom geglo en gesê: Wanneer Christus kom, sal Hy meer wonderwerke doen as wat hierdie man gedoen het?
32 Die Fariseërs het gehoor dat die volk sulke dinge oor Hom murmureer; en die Fariseërs en die owerpriesters het dienaars gestuur om Hom te neem.
33 Toe sê Jesus vir hulle: Nog 'n klein rukkie is Ek by julle, en dan gaan Ek na Hom wat My gestuur het.
34 Julle sal My soek en My nie vind nie; en waar Ek is, daar kan julle nie kom nie.
35 Toe sê die Jode onder mekaar: Waarheen sal hy gaan, dat ons hom nie sal kry nie? sal hy na die verstrooides onder die heidene gaan en die heidene leer?
36 Watter woord is dit wat hy gesê het: Julle sal My soek en My nie vind nie; en waar Ek is, daarheen kan julle nie kom nie?
37 Op die laaste dag, daardie groot dag van die fees, het Jesus gestaan en uitgeroep en gesê: As iemand dors het, laat hom na My toe kom en drink.
38 Hy wat in My glo, soos die Skrif sê: strome van lewende water sal uit sy buik vloei.
39 (Maar dit het Hy gespreek van die Gees, wat die wat in Hom glo, sou ontvang: want die Heilige Gees was nog nie gegee nie, omdat Jesus nog nie verheerlik was nie.)
40 Baie van die volk het dan, toe hulle hierdie woord hoor, gesê: Dit is waarlik die profeet.
41 Ander het gesê: Dit is die Christus. Maar sommige het gesê: Sal Christus uit Galilea kom?
42 Het die Skrif nie gesê dat Christus uit die geslag van Dawid gekom het en uit die stad Betlehem waar Dawid was nie?
43 En daar was verdeeldheid onder die volk oor hom.
44 En sommige van hulle sou hom gevat het; maar niemand het hom die hande opgelê nie.
45 Toe het die dienaars na die owerpriesters en Fariseërs gekom; en hulle sê vir hulle: Waarom het julle hom nie gebring nie?
46 Die dienaars antwoord: Nooit het 'n mens soos hierdie man gepraat nie.
47 Toe antwoord die Fariseërs vir hulle: Is julle ook mislei?
48 Het een van die owerstes of van die Fariseërs in Hom geglo?
49 Maar hierdie volk wat die wet nie ken nie, is vervloek.
50 Nikodemus sê vir hulle: Hy wat in die nag na Jesus gekom het, een van hulle,
51 Veroordeel ons wet iemand voordat dit hom verhoor en weet wat hy doen?
52 Hulle antwoord en sê vir hom: Is jy ook van Galiléa? Ondersoek en kyk, want uit Galilea het geen profeet opgestaan nie.
53 En elkeen het na sy eie huis gegaan.

HOOFSTUK 8

1 Jesus het na die Olyfberg gegaan.
2 En die môre vroeg het hy weer in die tempel gekom, en die hele volk het na hom gekom; en hy het gaan sit en hulle geleer.
3 En die skrifgeleerdes en Fariseërs het 'n vrou na Hom gebring wat op owerspel betrap is; en toe hulle haar in die middel gestel het,
4 Hulle sê vir Hom: Meester, hierdie vrou is op heterdaad op owerspel gevang.
5 En Moses het ons in die wet beveel dat sulkes gestenig moet word; maar wat sê jy?
6 Dit het hulle gesê om hom te versoek, sodat hulle hom kon aankla. Maar Jesus het vooroor gebuk en met sy vinger op die grond geskryf asof Hy dit nie hoor nie.
7 En toe hulle aanhou om Hom te vra, het Hy homself opgehef en vir hulle gesê: Wie onder julle sonder sonde is, laat hom eers 'n klip op haar gooi.
8 En hy het weer gebuk en op die grond geskryf.
9 En die wat dit gehoor het, deur hulle eie gewete oortuig, het een vir een uitgegaan, begin by die oudste tot die laaste toe;
10 Toe Jesus homself opgehef het en niemand behalwe die vrou sien nie, sê Hy vir haar: Vrou, waar is daardie jou beskuldigers? het niemand jou veroordeel nie?
11 Sy sê: Niemand nie, Here! En Jesus sê vir haar: Ek veroordeel jou ook nie; gaan en sondig nie meer nie.
12 Toe het Jesus weer met hulle gespreek en gesê: Ek is die lig vir die wêreld; wie My volg, sal nie in die duisternis wandel nie, maar sal die lig van die lewe hê.
13 Toe sê die Fariseërs vir Hom: U getuig van Uself; jou rekord is nie waar nie.
14 Jesus antwoord en sê vir hulle: Al getuig Ek van Myself, tog is my getuienis waar; want Ek weet vanwaar Ek gekom het en waarheen Ek gaan; maar julle kan nie sê waar ek vandaan kom en waarheen ek gaan nie.
15 Julle oordeel na die vlees; Ek oordeel geen man nie.

16 En as Ek oordeel, is my oordeel waar, want Ek is nie alleen nie, maar Ek en die Vader wat My gestuur het.
17 Daar is ook in u wet geskrywe dat die getuienis van twee mense waar is.
18 Ek is een wat van Myself getuig, en die Vader wat My gestuur het, getuig van My.
19 Toe sê hulle vir hom: Waar is jou Vader? Jesus antwoord: Julle ken My nie en my Vader nie; as julle My geken het, sou julle ook my Vader geken het.
20 Hierdie woorde het Jesus in die skatkis gespreek terwyl Hy in die tempel geleer het, en niemand het die hande aan Hom geslaan nie; want sy uur het nog nie gekom nie.
21 Toe sê Jesus weer vir hulle: Ek gaan my pad, en julle sal My soek en in julle sondes sterwe; waar Ek gaan, kan julle nie kom nie.
22 Toe sê die Jode: Sal hy homself doodmaak? want Hy sê: Waar Ek gaan, kan julle nie kom nie.
23 En Hy sê vir hulle: Julle is van onder; Ek is van bo; julle is van hierdie wêreld; Ek is nie van hierdie wêreld nie.
24 Ek het dan vir julle gesê dat julle in julle sondes sal sterwe; want as julle nie glo dat dit Ek is nie, sal julle in julle sondes sterwe.
25 Toe sê hulle vir hom: Wie is jy? En Jesus sê vir hulle: Net soos Ek van die begin af vir julle gesê het.
26 Ek het baie dinge om oor julle te sê en te oordeel, maar Hy wat My gestuur het, is waaragtig; en Ek spreek tot die wêreld wat Ek van Hom gehoor het.
27 Hulle het nie verstaan dat Hy met hulle van die Vader gespreek het nie.
28 Toe sê Jesus vir hulle: Wanneer julle die Seun van die mens verhoog het, dan sal julle weet dat dit Ek is en dat Ek niks uit Myself doen nie; maar soos my Vader My geleer het, spreek Ek hierdie dinge.
29 En Hy wat My gestuur het, is by My; die Vader het My nie alleen gelaat nie; want ek doen altyd die dinge wat hom behaag.
30 Terwyl Hy hierdie woorde spreek, het baie in Hom geglo.
31 Toe sê Jesus vir die Jode wat in Hom geglo het: As julle in my woord bly, is julle waarlik my dissipels;
32 En julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vrymaak.
33 Hulle antwoord hom: Ons is die nageslag van Abraham en was nooit aan iemand slawe nie. Hoe sê jy: Julle sal vrygemaak word?
34 Jesus antwoord hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, elkeen wat sonde doen, is 'n dienskneg van die sonde.
35 En die dienskneg bly nie vir ewig in die huis nie, maar die Seun bly vir altyd.
36 As die Seun julle dan vry maak, sal julle waarlik vry wees.
37 Ek weet dat julle die nageslag van Abraham is; maar julle probeer om My dood te maak, want my woord het geen plek in julle nie.
38 Ek spreek wat Ek by my Vader gesien het, en julle doen wat julle by julle vader gesien het.
39 Hulle antwoord en sê vir hom: Abraham is ons vader. Jesus sê vir hulle: As julle Abraham se kinders was, sou julle die werke van Abraham doen.
40 Maar nou soek julle om My dood te maak, 'n man wat vir julle die waarheid vertel het wat ek van God gehoor het; dit het Abraham nie gedoen nie.
41 Julle doen die werke van julle vader. Toe sê hulle vir hom: Ons is nie uit hoerery gebore nie; ons het een Vader, naamlik God.
42 Jesus sê vir hulle: As God julle Vader was, sou julle My liefhê, want Ek het uitgegaan en van God gekom; en ek het nie uit myself gekom nie, maar Hy het my gestuur.
43 Waarom verstaan julle nie my spraak nie? selfs omdat julle my woord nie kan hoor nie.
44 Julle is van julle vader, die duiwel, en die begeerlikhede van julle vader sal julle doen. Hy was van die begin af 'n moordenaar en het nie in die waarheid gebly nie, want daar is geen waarheid in hom nie. As hy 'n leuen praat, praat hy uit sy eie, want hy is 'n leuenaar en die vader daarvan.
45 En omdat Ek julle die waarheid vertel, glo julle My nie.
46 Wie van julle oortuig my van sonde? En as ek die waarheid sê, waarom glo julle My nie?
47 Hy wat uit God is, luister na die woorde van God;
48 Toe antwoord die Jode en sê vir hom: Sê ons nie goed dat jy 'n Samaritaan is en 'n duiwel het nie?
49 Jesus antwoord: Ek het geen duiwel nie; maar Ek eer my Vader, en julle doen My oneer aan.
50 En ek soek nie my eie eer nie; daar is een wat soek en oordeel.
51 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, as iemand my woord bewaar, sal hy nooit die dood sien nie.
52 Toe sê die Jode vir hom: Nou weet ons dat jy 'n duiwel het. Abraham is dood, en die profete; en jy sê: As iemand my woord bewaar, sal hy nooit die dood smaak nie.
53 Is jy groter as ons vader Abraham, wat dood is? en die profete is dood. Wie maak Uself?
54 Jesus antwoord: As Ek Myself eer, is my eer niks; dit is my Vader wat My eer; van wie julle sê dat Hy julle God is.
55 Maar julle het Hom nie geken nie; maar ek ken hom; en as ek sê: Ek ken hom nie, sal ek 'n leuenaar wees soos jy; maar ek ken hom en bewaar sy woord.
56 Abraham, jou vader, was bly om my dag te sien, en hy het dit gesien en was bly.
57 Toe sê die Jode vir hom: Jy is nog nie vyftig jaar oud nie, en het jy Abraham gesien?
58 Jesus sê vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, voordat Abraham was, is Ek.
59 Toe het hulle klippe opgetel om Hom te gooi; maar Jesus het Hom weggesteek en uit die tempel gegaan en tussen hulle deur gegaan en so verbygegaan.

HOOFSTUK 9

1 En toe Jesus verbygaan, sien Hy 'n man wat blind was van sy geboorte af.
2 En sy dissipels het Hom gevra en gesê: Meester, wie het gesondig, hierdie man of sy ouers, dat hy blind gebore is?
3 Jesus antwoord: Hierdie man of sy ouers het nie gesondig nie, maar dat die werke van God in hom openbaar sou word.
4 Ek moet die werke doen van Hom wat My gestuur het, terwyl dit dag is: die nag kom, wanneer niemand kan werk nie.
5 Solank as wat ek in die wêreld is, is ek die lig van die wêreld.
6 Toe hy dit gesê het, het hy op die grond gespoeg en klei gemaak van die speeksel, en hy het die oë van die blinde man met die klei gesalf.

7 En hy sê vir hom: Gaan was jou in die bad van Siloam,
wat dit beteken: Gestuur. Hy het toe gegaan en hom gewas
en gekom siende.
8 Die bure dan en die wat hom tevore gesien het dat hy
blind was, het gesê: Is dit nie hy wat gesit en smeek het nie?
9 Sommige het gesê: Dit is hy; ander het gesê: Hy is soos
hy, maar hy het gesê: Dit is ek.
10 Daarom sê hulle vir hom: Hoe is jou oë geopen?
11 Hy antwoord en sê: 'n Man wat Jesus genoem word, het
klei gemaak en my oë gesalf en vir my gesê: Gaan na die
bad van Siloam en was jou; en ek het gegaan en my gewas,
en ek het gesien.
12 Toe sê hulle vir hom: Waar is hy? Hy het gesê: Ek weet
nie.
13 Hulle het hom na die Fariseërs gebring wat voorheen
blind was.
14 En dit was die sabbatdag toe Jesus die klei gemaak en
sy oë oopgemaak het.
15 Toe vra die Fariseërs hom ook weer hoe hy sy gesig
ontvang het. Hy sê vir hulle: Hy het klei op my oë gelê, en
ek was en sien.
16 Daarom het sommige van die Fariseërs gesê: Hierdie
man is nie uit God nie, omdat hy die sabbatdag nie
onderhou nie. Ander het gesê: Hoe kan 'n mens wat 'n
sondaar is, sulke wonderwerke doen? En daar was
verdeeldheid onder hulle.
17 Hulle sê weer vir die blinde man: Wat sê jy van hom dat
hy jou oë oopgemaak het? Hy het gesê: Hy is 'n profeet.
18 Maar die Jode het nie van hom geglo dat hy blind was
en gesien het nie, totdat hulle die ouers geroep het van hom
wat sy gesig ontvang het.
19 En hulle het hulle gevra en gesê: Is dit julle seun van
wie julle sê dat hy blind gebore is? hoe sien hy dan nou?
20 Sy ouers het hulle geantwoord en gesê: Ons weet dat dit
ons seun is en dat hy blind gebore is.
21 Maar hoe hy nou sien, weet ons nie; of wie sy oë
oopgemaak het, ons weet nie; hy is meerderjarig; vra hom:
hy sal vir homself praat.
22Hierdie woorde het sy ouers gesê, omdat hulle die Jode
gevrees het; want die Jode het reeds ooreengekom dat as
iemand bely dat hy Christus is, hy uit die sinagoge gesit
moet word.
23 Daarom sê sy ouers: Hy is meerderjarig; vra hom.
24 Toe roep hulle weer die man wat blind was en sê vir
hom: Gee God die lof; ons weet dat hierdie man 'n sondaar
is.
25 Hy antwoord en sê: Of hy 'n sondaar is of nie, weet ek
nie; een ding weet ek, dat terwyl ek blind was, nou sien ek.
26 Toe sê hulle weer vir hom: Wat het hy aan jou gedoen?
hoe het hy jou oë oopgemaak?
27 Hy antwoord hulle: Ek het dit alreeds vir julle gesê, en
julle het nie gehoor nie; waarom sou julle dit weer hoor?
sal julle ook sy dissipels wees?
28 Toe het hulle hom uitgeskel en gesê: U is sy dissipel;
maar ons is Moses se dissipels.
29 Ons weet dat God met Moses gespreek het; wat hierdie
man betref, ons weet nie waarvandaan hy is nie.
30 Die man antwoord en sê vir hulle: Waarom is hier iets
wonderliks, wat julle nie weet van waar hy is nie, en tog
het hy my oë geopen.
31 Nou weet ons dat God nie na sondaars luister nie; maar
as iemand 'n aanbidder van God is en sy wil doen, na hom
luister Hy.
32Vandat die wêreld begin het, is daar nie gehoor dat
iemand die oë van een wat blind gebore is, geopen het nie.
33 As hierdie man nie van God was nie, sou hy niks kon
doen nie.
34 Hulle antwoord en sê vir hom: Jy is heeltemal in sondes
gebore, en leer jy ons? En hulle het hom uitgedryf.
35 Jesus het gehoor dat hulle hom uitgedryf het; en toe hy
hom kry, sê hy vir hom: Glo jy in die Seun van God?
36 Hy antwoord en sê: Wie is Hy, Here, dat ek in Hom kan
glo?
37 En Jesus sê vir hom: Jy het hom gesien, en dit is hy wat
met jou praat.
38 En hy sê: Here, ek glo. En hy het hom aanbid.
39 En Jesus sê: Vir 'n oordeel het Ek in hierdie wêreld
gekom, sodat die wat nie sien nie, kan sien; en dat die wat
sien, blind gemaak kan word.
40 En sommige van die Fariseërs wat by Hom was, het
hierdie woorde gehoor en vir Hom gesê: Is ons ook blind?
41 Jesus sê vir hulle: As julle blind was, sou julle geen
sonde hê nie; maar nou sê julle: Ons sien; daarom bly julle
sonde.

HOOFSTUK 10

1 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie nie deur die deur
in die skaapkraal ingaan nie, maar van 'n ander kant af
inklim, hy is 'n dief en 'n rower.
2 Maar hy wat deur die deur ingaan, is die herder van die
skape.
3 Vir hom maak die poortwagter oop; en die skape hoor sy
stem, en hy roep sy eie skape by die naam en lei hulle uit.
4 En as hy sy eie skape uitbring, gaan hy voor hulle uit, en
die skape volg hom, want hulle ken sy stem.
5 En 'n vreemdeling sal hulle nie volg nie, maar van hom
wegvlug, want hulle ken die stem van vreemdes nie.
6 Hierdie gelykenis het Jesus aan hulle vertel, maar hulle
het nie verstaan wat dit was wat Hy aan hulle gesê het nie.
7 Toe sê Jesus weer vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê
vir julle, Ek is die deur van die skape.
8 Almal wat voor my gekom het, is diewe en rowers, maar
die skape het hulle nie gehoor nie.
9 Ek is die deur: as iemand deur My ingaan, sal hy gered
word; en hy sal ingaan en uitgaan en weiding vind.
10 Die dief kom nie, maar om te steel en om te slag en te
vernietig; Ek het gekom dat hulle die lewe kan hê en dit in
oorvloed kan hê.
11 Ek is die goeie herder: die goeie herder gee sy lewe vir
die skape.
12 Maar hy wat 'n huurling is en nie 'n herder nie, aan wie
die skape nie behoort nie, sien die wolf kom en laat die
skape en vlug, en die wolf vang hulle en strooi die skape.
13 Die huurling vlug, want hy is 'n huurling en gee nie om
vir die skape nie.
14 Ek is die goeie herder, en ek ken my skape en word deur
myne geken.
15 Soos die Vader My ken, so ken Ek die Vader; en Ek lê
my lewe af vir die skape.

16 En ek het ander skape wat nie van hierdie kraal is nie; hulle moet ek ook bring, en hulle sal my stem hoor; en daar sal een kraal en een herder wees.
17 Daarom het my Vader My lief, omdat Ek my lewe aflê om dit weer te neem.
18 Niemand neem dit van my af nie, maar ek lê dit uit myself af. Ek het krag om dit neer te lê, en ek het krag om dit weer te neem. Hierdie gebod het Ek van my Vader ontvang.
19 Daar was dus weer verdeeldheid onder die Jode oor hierdie woorde.
20 En baie van hulle het gesê: Hy het 'n duiwel en is kranksinnig; waarom hoor julle hom?
21 Ander het gesê: Dit is nie die woorde van hom wat die duiwel het nie. Kan 'n duiwel die oë van die blindes oopmaak?
22 En dit was in Jerusalem die fees van die inwyding, en dit was winter.
23 En Jesus het in die tempel in Salomo se voorportaal gewandel.
24 Toe kom die Jode om hom en sê vir hom: Hoe lank laat jy ons twyfel? As U die Christus is, vertel ons dit duidelik.
25 Jesus antwoord hulle: Ek het dit vir julle gesê, en julle het nie geglo nie: die werke wat Ek in die Naam van my Vader doen, dit getuig van My.
26 Maar julle glo nie, omdat julle nie van my skape is nie, soos Ek vir julle gesê het.
27 My skape luister na my stem, en Ek ken hulle, en hulle volg My.
28 En Ek gee aan hulle die ewige lewe; en hulle sal nooit verlore gaan tot in ewigheid nie, en niemand sal hulle uit my hand ruk nie.
29 My Vader wat hulle My gegee het, is groter as almal; en niemand kan hulle uit die hand van my Vader ruk nie.
30 Ek en my Vader is een.
31 Toe het die Jode weer klippe opgetel om hom te stenig.
32 Jesus antwoord hulle: Baie goeie werke het Ek julle van my Vader laat sien; oor watter van daardie werke stenig julle My?
33 Die Jode antwoord Hom en sê: Oor 'n goeie werk stenig ons jou nie; maar vir godslastering; en omdat U, wat 'n mens is, Uself God maak.
34 Jesus antwoord hulle: Is daar nie in julle wet geskrywe: Ek het gesê: Julle is gode nie?
35 as hy hulle gode genoem het, tot wie die woord van God gekom het, en die Skrif kan nie gebreek word nie;
36 Sê julle van Hom wat die Vader geheilig en in die wêreld gestuur het: U laster; omdat ek gesê het: Ek is die Seun van God?
37 As Ek nie die werke van my Vader doen nie, glo My nie.
38 Maar as Ek dit doen, al glo julle My nie, glo die werke, sodat julle kan weet en glo dat die Vader in My is en Ek in Hom.
39 Daarom het hulle weer probeer om Hom te neem, maar hy het uit hulle hand ontsnap,
40 En weer weggegaan oorkant die Jordaan na die plek waar Johannes eers gedoop het; en daar het hy gebly.
41 En baie het na Hom toe gekom en gesê: Johannes het geen wonderwerk gedoen nie, maar alles wat Johannes van hierdie man gespreek het, was waar.
42 En baie het daar in Hom geglo.

HOOFSTUK 11

1 En 'n sekere man was siek, met die naam van Lasarus, van Betanië, die stad van Maria en haar suster Marta.
2 (Dit was daardie Maria wat die Here met salf gesalf en sy voete met haar hare afgedroog het, wie se broer Lasarus siek was.)
3 Daarom het sy susters na Hom gestuur en gesê: Here, kyk, hy vir wie U lief is, is siek.
4 Toe Jesus dit hoor, sê Hy: Hierdie siekte is nie tot die dood nie, maar tot eer van God, sodat die Seun van God daardeur verheerlik kan word.
5 En Jesus het Marta en haar suster en Lasarus liefgehad.
6 Toe hy dan hoor dat hy siek was, het hy nog twee dae op dieselfde plek gebly waar hy was.
7 Daarna sê Hy vir sy dissipels: Laat ons weer na Judéa gaan.
8 Sy dissipels sê vir Hom: Meester, die Jode het onlangs probeer om U te stenig; en gaan jy weer daarheen?
9 Jesus antwoord: Is daar nie twaalf ure in die dag nie? As iemand bedags wandel, struikel hy nie, omdat hy die lig van hierdie wêreld sien.
10 Maar as iemand in die nag wandel, struikel hy, omdat daar geen lig in hom is nie.
11 Dit het Hy gesê: en daarna sê Hy vir hulle: Ons vriend Lasarus slaap; maar ek gaan, dat ek hom uit die slaap kan wakker maak.
12 Toe sê sy dissipels: Here, as hy slaap, sal hy goed doen.
13 Maar Jesus het van sy dood gepraat, maar hulle het gedink dat Hy gespreek het van rus in die slaap.
14 Toe sê Jesus reguit vir hulle: Lasarus is dood.
15 En ek is om julle ontwil bly dat ek nie daar was nie, sodat julle kan glo; laat ons tog na Hom toe gaan.
16 Toe sê Tomas, wat Didimus genoem word, vir sy mededissipels: Laat ons ook gaan, dat ons saam met hom kan sterwe.
17 Toe Jesus toe kom, het Hy gevind dat Hy al vier dae in die graf gelê het.
18 En Betánië was naby Jerusalem, omtrent vyftien kilometer daarvandaan;
19 En baie van die Jode het na Marta en Maria gekom om hulle te troos oor hulle broer.
20 En Marta, toe sy hoor dat Jesus kom, het Hom tegemoetgegaan; maar Maria het stil in die huis gesit.
21 Toe sê Marta vir Jesus: Here, as U hier was, sou my broer nie gesterf het nie.
22 Maar ek weet dat alles wat jy ook al van God wil vra, God dit aan jou sal gee.
23 Jesus sê vir haar: Jou broer sal opstaan.
24 Marta sê vir hom: Ek weet dat hy sal opstaan in die opstanding op die laaste dag.
25 Jesus sê vir haar: Ek is die opstanding en die lewe; wie in My glo, sal lewe al was hy dood.
26 En elkeen wat lewe en in My glo, sal in ewigheid nooit sterwe nie. Glo jy dit?
27 Sy sê vir hom: Ja, Here, ek glo dat U die Christus is, die Seun van God, wat na die wêreld sou kom.
28 En toe sy dit gesê het, het sy weggegaan en haar suster Maria in die geheim geroep en gesê: Die Meester het gekom en jou geroep.
29 Toe sy dit hoor, het sy vinnig opgestaan en na hom toe gekom.

30 En Jesus het nog nie in die stad ingekom nie, maar was op die plek waar Marta Hom ontmoet het.
31 En die Jode wat saam met haar in die huis was en haar getroos het, toe hulle Maria sien, dat sy haastig opgestaan en uitgegaan het, het haar gevolg en gesê: Sy gaan na die graf om daar te ween.
32 Toe Maria toe kom waar Jesus was en Hom sien, val sy voor sy voete neer en sê vir Hom: Here, as U hier was, sou my broer nie gesterf het nie.
33 Toe Jesus haar dan sien ween en die Jode wat saam met haar gekom het ook ween, het Hy in die gees gekreun en was ontsteld.
34 en gesê: Waar het julle hom neergelê? Hulle sê vir Hom: Here, kom kyk.
35 Jesus het gehuil.
36 Toe sê die Jode: Kyk hoe lief het hy hom gehad!
37 En sommige van hulle het gesê: Kon hierdie man wat die oë van die blindes oopgemaak het, nie veroorsaak het dat selfs hierdie man nie gesterf het nie?
38 Jesus kom dan weer, kreunend in homself, na die graf. Dit was 'n grot, en 'n klip het daarop gelê.
39 Jesus sê: Neem die klip weg. Marta, die suster van die oorledene, sê vir Hom: Here, hy stink teen hierdie tyd, want hy is al vier dae dood.
40 Jesus sê vir haar: Het Ek nie vir jou gesê dat as jy glo, jy die heerlikheid van God sou sien nie?
41 Toe het hulle die klip weggeneem van die plek waar die dooies neergelê is. En Jesus het sy oë opgeslaan en gesê: Vader, Ek dank U dat U My verhoor het.
42 En ek het geweet dat U my altyd verhoor; maar ter wille van die mense wat daarby staan, het ek dit gesê, sodat hulle kan glo dat U My gestuur het.
43 En toe Hy dit gesê het, het Hy met 'n groot stem uitgeroep: Lasarus, kom uit!
44 En die dooie het uitgekom, aan hande en voete met grafdoeke gebind, en sy gesig was met 'n doek omgebind. Jesus sê vir hulle: Maak hom los en laat hom gaan.
45 En baie van die Jode wat na Maria gekom het en die dinge gesien het wat Jesus gedoen het, het in Hom geglo.
46 Maar sommige van hulle het na die Fariseërs gegaan en hulle vertel wat Jesus gedoen het.
47 Toe het die owerpriesters en die Fariseërs 'n Raad bymekaargeroep en gesê: Wat doen ons? want hierdie man doen baie wonders.
48 As ons hom so laat staan, sal almal in hom glo; en die Romeine sal kom en ons plek sowel as ons nasie wegneem.
49 En een van hulle, met die naam van Kajafas, wat daardie jaar die hoëpriester was, het vir hulle gesê: Julle weet hoegenaamd niks nie.
50 Moet ook nie dink dat dit vir ons nuttig is dat een man vir die volk sterf, en dat die hele nasie nie omkom nie.
51 En dit het hy nie uit homself gespreek nie, maar toe hy daardie jaar hoëpriester was, het hy geprofeteer dat Jesus vir daardie nasie sou sterf;
52 En nie net vir daardie nasie nie, maar dat hy ook die kinders van God wat in die buiteland verstrooi was, in een bymekaar sou bring.
53 Toe het hulle van daardie dag af saam beraadslaag om Hom dood te maak.
54 Jesus het dan nie meer openlik onder die Jode gewandel nie; maar daarvandaan na 'n land naby die woestyn gegaan, na 'n stad met die naam van Efraim, en daar gebly met sy dissipels.
55 En die pasga van die Jode was naby, en baie het voor die pasga uit die land opgetrek na Jerusalem om hulleself te reinig.
56 Toe het hulle na Jesus gesoek en onder mekaar gesê terwyl hulle in die tempel staan: Wat dink julle dat Hy nie na die fees sal kom nie?
57 En die owerpriesters sowel as die Fariseërs het 'n bevel gegee dat, as iemand weet waar hy is, hy dit moes te kenne gee, dat hulle hom kon neem.

HOOFSTUK 12

1 Toe kom Jesus ses dae voor die pasga in Betanië, waar Lasarus was wat dood was, wat Hy uit die dood opgewek het.
2 Daar het hulle vir hom 'n maaltyd gemaak; en Marta het bedien, maar Lasarus was een van die wat saam met hom aan tafel gesit het.
3 Toe het Maria 'n pond nardussalf, baie duur, geneem en die voete van Jesus gesalf en sy voete met haar hare afgedroog, en die huis is gevul met die reuk van die salf.
4 Toe sê een van sy dissipels, Judas Iskariot, die seun van Simon, wat Hom sou verraai:
5 Waarom is hierdie salf nie vir driehonderd pennings verkoop en aan die armes gegee nie?
6 Dit het hy gesê, nie dat hy vir die armes omgegee het nie; maar omdat hy 'n dief was en die sak gehad het en gedra het wat daarin gesit is.
7 Toe sê Jesus: Laat haar staan; teen die dag van my begrafnis het sy dit bewaar.
8 Want die armes het julle altyd by julle; maar my het julle nie altyd nie.
9 Baie mense van die Jode het dan geweet dat Hy daar was, en hulle het gekom nie alleen ter wille van Jesus nie, maar om ook Lasarus te sien, wat Hy uit die dode opgewek het.
10 Maar die owerpriesters het beraadslaag om Lasarus ook dood te maak;
11 Omdat baie van die Jode deur Hom weggegaan en in Jesus geglo het.
12 Die volgende dag het baie mense wat na die fees gekom het, toe hulle hoor dat Jesus na Jerusalem kom,
13 Hy het palmtakke geneem en uitgegaan hom tegemoet en uitgeroep: Hosanna! Geseënd is die Koning van Israel wat kom in die Naam van die Here!
14 En Jesus het 'n jong esel gekry en daarop gaan sit; soos geskrywe is,
15 Wees nie bevrees nie, dogter van Sion, kyk, jou Koning kom en sit op 'n eselvul.
16 Hierdie dinge het sy dissipels eers nie verstaan nie; maar toe Jesus verheerlik is, het hulle daaraan gedink dat hierdie dinge van Hom geskrywe is en dat hulle dit aan Hom gedoen het.
17 Die volk dan wat by hom was toe Hy Lasarus uit sy graf geroep en hom uit die dode opgewek het, het getuig.
18 Daarom het die volk hom ook ontmoet, omdat hulle gehoor het dat hy hierdie wonderwerk gedoen het.
19 Toe sê die Fariseërs onder mekaar: Bemerk julle dat julle niks oorwin nie? kyk, die wêreld gaan agter hom aan.
20 En daar was sekere Grieke onder hulle wat opgekom het om op die fees te aanbid.

21 Hy het toe na Filippus gekom, wat van Betsaida in Galiléa was, en hom versoek en gesê: Meneer, ons wil Jesus sien.
22 Filippus het gekom en dit vir Andreas vertel; en Andreas en Filippus vertel dit weer vir Jesus.
23 En Jesus antwoord hulle en sê: Die uur het gekom dat die Seun van die mens verheerlik moet word.
24 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, as 'n koringkorrel nie in die grond val en sterf nie, bly dit alleen; maar as dit sterf, dra dit baie vrugte.
25 Wie sy lewe liefhet, sal dit verloor; en hy wat sy lewe in hierdie wêreld haat, sal dit bewaar tot die ewige lewe.
26 As iemand My dien, laat hom My volg; en waar Ek is, daar sal my dienaar ook wees; as iemand My dien, hom sal my Vader eer.
27 Nou is my siel ontsteld; en wat sal ek sê? Vader, red my uit hierdie uur, maar daarom het ek tot hierdie uur gekom.
28Vader, verheerlik u Naam. Toe kom daar 'n stem uit die hemel wat sê: Ek het dit verheerlik en sal dit weer verheerlik.
29 En die skare wat daar gestaan en dit gehoor het, het gesê dat dit gedonder het; ander het gesê: 'n Engel het met hom gespreek.
30 Jesus antwoord en sê: Hierdie stem het nie gekom om My nie, maar om julle ontwil.
31 Nou is die oordeel van hierdie wêreld: nou sal die owerste van hierdie wêreld verdryf word.
32 En ek, as ek van die aarde af verhoog word, sal alle mense na my toe trek.
33 Dit het hy gesê om aan te dui watter dood hy sou sterwe.
34 Die skare antwoord Hom: Ons het uit die wet gehoor dat Christus vir ewig bly; en hoe sê U: Die Seun van die mens moet verhoog word? wie is hierdie Seun van die mens?
35 Toe sê Jesus vir hulle: Nog 'n klein tydjie is die lig by julle. Wandel terwyl julle die lig het, sodat die duisternis nie oor julle kom nie; want hy wat in die duisternis wandel, weet nie waarheen hy gaan nie.
36 Terwyl julle lig het, glo in die lig, sodat julle kinders van die lig kan wees. Hierdie dinge het Jesus gespreek en weggegaan en hom vir hulle verberg.
37 Maar al het Hy soveel wonders voor hulle gedoen, tog het hulle nie in Hom geglo nie.
38 sodat die woord van die profeet Jesaja vervul sou word wat hy gespreek het: Here, wie het ons gerug geglo? en aan wie is die arm van die Here geopenbaar?
39 Daarom kon hulle nie glo nie, omdat Jesaja weer gesê het:
40 Hy het hulle oë verblind en hulle hart verhard; dat hulle nie met hul oë sou sien en nie met hul hart sou verstaan nie, en hulle sou bekeer, en Ek hulle sou genees.
41 Dit het Jesaja gesê toe hy sy heerlikheid sien en van Hom spreek.
42 Maar onder die owerstes het ook baie in Hom geglo; maar ter wille van die Fariseërs het hulle Hom nie bely nie, sodat hulle nie uit die sinagoge geban sou word nie.
43 Want hulle het die lof van mense meer liefgehad as die lof van God.
44 Jesus het uitgeroep en gesê: Wie in My glo, glo nie in My nie, maar in Hom wat My gestuur het.
45 En hy wat My sien, sien Hom wat My gestuur het.
46 Ek het 'n lig in die wêreld gekom, sodat elkeen wat in My glo, nie in die duisternis sal bly nie.
47 En as iemand na my woorde luister en nie glo nie, Ek oordeel hom nie, want Ek het nie gekom om die wêreld te oordeel nie, maar om die wêreld te red.
48 Wie My verwerp en my woorde nie aanneem nie, het een wat hom oordeel; die woord wat Ek gespreek het, dit sal hom oordeel op die laaste dag.
49 Want ek het nie uit myself gepraat nie; maar die Vader wat My gestuur het, Hy het My 'n gebod gegee wat Ek moet sê en wat Ek moet spreek.
50 En Ek weet dat sy gebod die ewige lewe is; wat Ek dan ook al spreek, net soos die Vader vir My gesê het, so spreek Ek.

HOOFSTUK 13

1 En voor die fees van die pasga, toe Jesus geweet het dat sy uur aangebreek het dat Hy uit hierdie wêreld na die Vader sou gaan, omdat Hy sy eie wat in die wêreld was, liefgehad het, het Hy hulle liefgehad tot die einde toe.
2 En toe die maaltyd geëindig het, het die duiwel nou in die hart van Judas Iskariot, die seun van Simon, gegee om hom te verraai;
3 Jesus het geweet dat die Vader alles in sy hande gegee het, en dat Hy van God gekom het en na God gegaan het;
4 Hy staan op van die maaltyd en sit sy klere uit; en hy het 'n handdoek geneem en hom omgord.
5 Daarna het Hy water in 'n skottel gegooi en begin om die dissipels se voete te was en dit af te vee met die handdoek waarmee Hy gegord was.
6 Toe kom Hy by Simon Petrus, en Petrus sê vir Hom: Here, was U my voete?
7 Jesus antwoord en sê vir hom: Wat Ek doen, weet jy nie nou nie; maar jy sal hierna weet.
8 Petrus sê vir hom: Jy sal nooit my voete was nie. Jesus antwoord hom: As Ek jou nie was nie, het jy geen deel aan My nie.
9 Simon Petrus sê vir Hom: Here, nie alleen my voete nie, maar ook my hande en my kop.
10 Jesus sê vir hom: Hy wat gewas is, het nie nodig nie, behalwe om sy voete te was, maar is heeltemal rein; en julle is rein, maar nie almal nie.
11 Want hy het geweet wie hom sou verraai; daarom het hy gesê: Julle is nie almal rein nie.
12 En nadat Hy hulle voete gewas en sy klere geneem het en weer gaan sit het, sê Hy vir hulle: Weet julle wat Ek aan julle gedoen het?
13 Julle noem My Meester en Here, en julle sê goed; want so is ek.
14 As Ek dan, julle Here en Meester, julle voete gewas het; julle behoort ook mekaar se voete te was.
15 Want Ek het julle 'n voorbeeld gegee, dat julle kan doen soos Ek aan julle gedoen het.
16 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, die dienskneg is nie groter as sy heer nie; ook hy wat gestuur is nie groter as hy wat hom gestuur het nie.
17 As julle hierdie dinge weet, gelukkig is julle as julle dit doen.
18 Ek spreek nie van julle almal nie: Ek weet wie Ek uitverkies het, maar dat die Skrif vervul kan word: Hy wat saam met my brood eet, het sy hakskeen teen My opgehef.

19 Nou sê Ek dit vir julle voordat dit kom, sodat julle, wanneer dit gebeur, kan glo dat dit Ek is.
20 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie elkeen ontvang wat Ek stuur, ontvang My; en wie My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het.
21 Toe Jesus dit gesê het, was Hy ontsteld in die gees en het getuig en gesê: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, een van julle sal My verraai.
22 Toe het die dissipels na mekaar gekyk en getwyfel van wie Hy gepraat het.
23 En daar het een van sy dissipels, vir wie Jesus liefgehad het, op Jesus se boesem geleun.
24 Simon Petrus het dan vir hom beduie dat hy moes vra wie dit moes wees van wie hy gepraat het.
25 Hy wat toe op Jesus se bors lê, sê vir Hom: Here, wie is dit?
26 Jesus antwoord: Dit is dit vir wie ek 'n sop sal gee as ek dit gedoop het. En nadat hy die sop gedoop het, gee hy dit aan Judas Iskariot, die seun van Simon.
27 En ná die sop het Satan in hom ingegaan. Toe sê Jesus vir hom: Wat jy doen, doen gou.
28 En niemand aan tafel het geweet met watter doel hy dit vir hom gesê het nie.
29 Want sommige van hulle het gedink, omdat Judas die sak gehad het, dat Jesus vir hom gesê het: Koop wat ons teen die fees nodig het; of, dat hy iets aan die armes moet gee.
30 Toe hy die sop ontvang het, het hy dadelik uitgegaan, en dit was nag.
31 Daarom, toe Hy uitgegaan het, sê Jesus: Nou is die Seun van die mens verheerlik, en God is in Hom verheerlik.
32 As God in Hom verheerlik word, sal God Hom ook in Homself verheerlik en Hom dadelik verheerlik.
33 Kindertjies, nog 'n kort tydjie is Ek by julle. Julle sal My soek, en soos Ek aan die Jode gesê het: Waar Ek gaan, kan julle nie kom nie; so nou sê ek vir jou.
34 'n Nuwe gebod gee Ek julle, dat julle mekaar moet liefhê; soos Ek julle liefgehad het, moet julle ook mekaar liefhê.
35 Hieraan sal almal weet dat julle my dissipels is, as julle liefde onder mekaar het.
36 Simon Petrus sê vir Hom: Here, waar gaan U heen? Jesus antwoord hom: Waar Ek gaan, kan jy My nie nou volg nie; maar jy sal my daarna volg.
37 Petrus sê vir Hom: Here, waarom kan ek U nie nou volg nie? Ek sal my lewe aflê ter wille van U.
38 Jesus antwoord hom: Sal jy jou lewe ter wille van My aflê? Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, die haan sal nie kraai voordat jy My drie maal verloën het nie.

HOOFSTUK 14

1 Laat julle hart nie ontsteld word nie; glo in God, glo ook in My.
2 In die huis van my Vader is baie wonings; as dit nie so was nie, sou Ek dit vir julle gesê het. Ek gaan om vir jou plek voor te berei.
3 En as Ek gaan en vir julle plek gereed maak, sal Ek terugkom en julle vir My aanneem; sodat waar Ek is, daar ook julle kan wees.
4 En waarheen Ek gaan, weet julle, en die weg ken julle.
5 Tomas sê vir Hom: Here, ons weet nie waar U gaan nie; en hoe kan ons die weg ken?
6 Jesus sê vir hom: Ek is die weg en die waarheid en die lewe; niemand kom na die Vader behalwe deur My nie.
7 As julle My geken het, sou julle my Vader ook geken het; en van nou af ken julle Hom en het julle Hom gesien.
8 Filippus sê vir Hom: Here, toon ons die Vader, en dit is vir ons genoeg.
9 Jesus sê vir hom: Is Ek so lank by jou, en ken jy My nie, Filippus? wie My gesien het, het die Vader gesien; en hoe sê jy dan: Toon ons die Vader?
10 Glo jy nie dat Ek in die Vader is en die Vader in My nie? die woorde wat Ek tot julle spreek, spreek Ek nie uit Myself nie; maar die Vader wat in My bly, Hy doen die werke.
11 Glo My dat Ek in die Vader is en die Vader in My, anders glo My ter wille van die werke.
12 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie in My glo, die werke wat Ek doen, sal hy ook doen; en groter werke as dit sal hy doen; want Ek gaan na my Vader.
13 En alles wat julle in my Naam sal vra, dit sal Ek doen, sodat die Vader in die Seun verheerlik kan word.
14 As julle iets in my Naam vra, sal Ek dit doen.
15 As julle My liefhet, bewaar my gebooie.
16 En Ek sal die Vader bid, en Hy sal julle 'n ander Trooster gee om by julle te bly tot in ewigheid;
17 Selfs die Gees van die waarheid; wat die wêreld nie kan ontvang nie, omdat dit Hom nie sien en Hom nie ken nie; maar julle ken Hom; want Hy bly by julle en sal in julle wees.
18 Ek sal jou nie troosteloos laat nie: Ek sal na jou toe kom.
19 Nog 'n klein tydjie, en die wêreld sien My nie meer nie; maar julle sien My; omdat Ek lewe, sal julle ook lewe.
20 In dié dag sal julle weet dat Ek in my Vader is, en julle in My, en Ek in julle.
21 Wie my gebooie het en dit bewaar, dit is hy wat My liefhet; en wie My liefhet, sal deur my Vader liefgehê word, en Ek sal hom liefhê en My aan hom openbaar.
22 Judas sê vir hom, nie Iskariot nie, Here, hoe is dit dat U Uself aan ons sal openbaar en nie aan die wêreld nie?
23 Jesus antwoord en sê vir hom: As iemand My liefhet, sal hy my woorde bewaar; en my Vader sal hom liefhê, en Ons sal na hom toe kom en by hom woning maak.
24 Wie My nie liefhet nie, bewaar my woorde nie; en die woord wat julle hoor, is nie myne nie, maar van die Vader wat My gestuur het.
25 Hierdie dinge het Ek tot julle gespreek terwyl ek nog by julle was.
26 Maar die Trooster, wat die Heilige Gees is, wat die Vader in my Naam sal stuur, Hy sal julle alles leer en sal julle herinner aan alles wat Ek vir julle gesê het.
27 Vrede laat Ek vir julle na, my vrede gee Ek aan julle; nie soos die wêreld gee, gee Ek aan julle nie. Laat jou hart nie ontsteld word nie, en laat dit nie bevrees word nie.
28 Julle het gehoor hoe Ek vir julle gesê het: Ek gaan weg en kom terug na julle toe. As julle My liefgehad het, sou julle bly wees, omdat Ek gesê het: Ek gaan na die Vader, want my Vader is groter as Ek.
29 En nou het Ek dit vir julle gesê voordat dit gebeur het, sodat julle kan glo wanneer dit gebeur.
30 Hierna sal Ek nie veel met julle spreek nie, want die owerste van hierdie wêreld kom en het niks in My nie.

31 Maar dat die wêreld kan weet dat Ek die Vader liefhet; en soos die Vader My beveel het, so doen Ek. Staan op, laat ons hiervandaan gaan.

HOOFSTUK 15

1 Ek is die ware wingerdstok, en my Vader is die landbouer.
2 Elke loot in My wat geen vrug dra nie, neem Hy weg; en elke loot wat vrug dra, hy suiwer dit uit, sodat dit meer vrug kan dra.
3 Nou is julle rein deur die woord wat Ek tot julle gespreek het.
4 Bly in My, en Ek in jou. Soos die loot nie self vrugte kan dra as dit nie aan die wingerdstok bly nie; julle kan nie meer as julle nie in My bly nie.
5 Ek is die wingerdstok, julle is die lote; wie in My bly en Ek in hom, hy dra baie vrugte, want sonder My kan julle niks doen nie.
6 As iemand in My nie bly nie, word hy uitgewerp soos 'n loot en verdroog; en mense maak dit bymekaar en gooi dit in die vuur, en hulle word verbrand.
7 As julle in My bly en my woorde in julle, sal julle vra wat julle wil, en julle sal dit kry.
8 Hierin is my Vader verheerlik, dat julle baie vrug dra; so sal julle my dissipels wees.
9 Soos die Vader My liefgehad het, het Ek julle ook liefgehad; bly in my liefde.
10 As julle my gebooie bewaar, sal julle in my liefde bly; net soos Ek die gebooie van my Vader bewaar het en in sy liefde bly.
11 Hierdie dinge het Ek vir julle gesê, sodat my blydskap in julle kan bly en julle blydskap volkome kan wees.
12 Dit is my gebod, dat julle mekaar moet liefhê soos Ek julle liefgehad het.
13 Niemand het groter liefde as dit nie, dat iemand sy lewe vir sy vriende aflê.
14 Julle is my vriende, as julle alles doen wat Ek julle beveel.
15 Ek noem julle voortaan nie diensknegte nie; want die dienskneg weet nie wat sy heer doen nie; maar ek het julle vriende genoem; want alles wat Ek van my Vader gehoor het, het Ek aan julle bekend gemaak.
16 Julle het My nie uitverkies nie, maar Ek het julle uitverkies en julle aangestel om vrug te gaan dra en julle vrug kan bly; sodat alles wat julle van die Vader in my Naam vra, Hy dit vir julle kan gee .
17 Hierdie dinge beveel ek julle, dat julle mekaar moet liefhê.
18 As die wêreld julle haat, weet julle dat hy My voor julle gehaat het.
19 As julle van die wêreld was, sou die wêreld sy eie liefhê; maar omdat julle nie van die wêreld is nie, maar Ek julle uit die wêreld uitverkies het, daarom haat die wêreld julle.
20 Onthou die woord wat Ek vir julle gesê het: Die dienskneg is nie groter as sy heer nie. As hulle My vervolg het, sal hulle julle ook vervolg; as hulle my woord bewaar het, sal hulle joune ook bewaar.
21 Maar al hierdie dinge sal hulle aan julle doen ter wille van my Naam, omdat hulle Hom nie ken wat My gestuur het nie.
22 As Ek nie gekom het en met hulle gespreek het nie, het hulle geen sonde gehad nie, maar nou het hulle geen kleed vir hulle sonde nie.
23 Wie My haat, haat ook my Vader.
24 As Ek nie die werke onder hulle gedoen het wat niemand anders gedoen het nie, het hulle geen sonde gehad nie; maar nou het hulle gesien en my sowel as my Vader gehaat.
25 Maar dit het gebeur, sodat die woord vervul sou word wat in hulle wet geskrywe is: Hulle het My sonder oorsaak gehaat.
26 Maar wanneer die Trooster gekom het wat Ek vir julle van die Vader sal stuur, die Gees van die waarheid wat van die Vader uitgaan, sal Hy van My getuig.
27 En julle sal ook getuig, omdat julle van die begin af by My was.

HOOFSTUK 16

1 Hierdie dinge het Ek vir julle gesê, dat julle nie aanstoot mag neem nie.
2 Hulle sal julle uit die sinagoges verdryf; ja, die tyd kom dat elkeen wat julle doodmaak, sal dink dat hy God dien.
3 En hierdie dinge sal hulle aan julle doen, omdat hulle die Vader nie geken het nie, en ook nie My nie.
4 Maar hierdie dinge het Ek vir julle gesê, dat wanneer die tyd kom, julle kan onthou dat Ek julle daarvan vertel het. En hierdie dinge het Ek van die begin nie vir julle gesê nie, omdat Ek by julle was.
5 Maar nou gaan ek op pad na Hom wat my gestuur het; en niemand van julle vra My: Waar gaan jy heen?
6 Maar omdat Ek hierdie dinge vir julle gesê het, het droefheid julle hart vervul.
7 Nietemin vertel Ek julle die waarheid; Dit is vir julle voordelig dat Ek weggaan; want as Ek nie weggaan nie, sal die Trooster nie na julle toe kom nie; maar as ek weggaan, sal ek hom na julle toe stuur.
8 En wanneer Hy kom, sal Hy die wêreld teregwys van sonde en van geregtigheid en van oordeel.
9 Van sonde, omdat hulle nie in My glo nie;
10 van geregtigheid, omdat Ek na my Vader gaan, en julle sien My nie meer nie;
11 Van oordeel, want die owerste van hierdie wêreld word geoordeel.
12 Ek het nog baie dinge om vir julle te sê, maar julle kan dit nie nou dra nie.
13 Maar wanneer Hy gekom het, die Gees van die waarheid, sal Hy julle in die hele waarheid lei, want Hy sal nie uit Homself spreek nie; maar alles wat hy hoor, dit sal hy spreek; en hy sal julle die toekomstige dinge te kenne gee.
14 Hy sal My verheerlik, want Hy sal van myne ontvang en dit aan julle verkondig.
15 Alles wat die Vader het, is myne; daarom het Ek gesê dat Hy van Myne sal neem en dit aan julle toon.
16 'n Klein tydjie en julle sal My nie sien nie; en weer 'n klein tydjie, en julle sal My sien, omdat Ek na die Vader gaan.
17 Toe sê sommige van sy dissipels onder mekaar: Wat is dit wat Hy vir ons sê: 'n Klein tydjie en julle sal My nie sien nie; en weer 'n klein rukkie, en julle sal My sien; en: Omdat Ek na die Vader?

18 Hulle sê toe: Wat is dit wat hy sê: 'n Klein tydjie? ons kan nie sê wat hy sê nie.

19 En Jesus het geweet dat hulle Hom wou vra, en Hy sê vir hulle: Vra julle onder mekaar dat Ek gesê het: 'n Klein tydjie en julle sal My nie sien nie; en weer 'n klein tydjie, en julle sal My sien ?

20 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, julle sal ween en weeklaag, maar die wêreld sal bly wees; en julle sal bedroef wees, maar julle droefheid sal in blydskap verander word.

21 'n Vrou het droefheid as sy baar, want haar uur het aangebreek; maar sodra sy van die kind gebaar is, dink sy nie meer aan die angs nie, uit blydskap dat 'n man in die wêreld gebore is.

22 En julle het dan nou droefheid, maar Ek sal julle weer sien, en julle hart sal bly wees, en julle blydskap neem niemand van julle weg nie.

23 En in dié dag sal julle My niks vra nie. Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, alles wat julle die Vader in my Naam sal vra, sal Hy julle gee.

24 Tot dusver het julle niks in my Naam gevra nie; bid, en julle sal ontvang, sodat julle blydskap volkome kan wees.

25 Hierdie dinge het Ek tot julle gespreek in spreuke, maar die tyd kom wanneer Ek nie meer met julle in spreuke sal spreek nie, maar julle duidelik van die Vader sal verkondig.

26 In dié dag sal julle in my Naam bid; en Ek sê nie vir julle dat Ek die Vader vir julle sal bid nie.

27 Want die Vader self het julle lief, omdat julle My liefgehad het en geglo het dat Ek van God uitgegaan het.

28 Ek het van die Vader uitgegaan en in die wêreld gekom; weer verlaat Ek die wêreld en gaan na die Vader.

29 Sy dissipels sê vir Hom: Kyk, nou spreek U reguit en spreek geen spreekwoord nie.

30 Nou is ons seker dat U alles weet en nie nodig het dat iemand U vra nie; hierdeur glo ons dat U van God uitgegaan het.

31 Jesus antwoord hulle: Glo julle nou?

32 Kyk, die uur kom, ja, dit is nou, dat julle verstrooi sal word, elkeen na sy eie toe, en My met rus sal laat; en tog is Ek nie alleen nie, want die Vader is met My.

33 Hierdie dinge het Ek vir julle gesê, sodat julle in My vrede kan hê. In die wêreld sal julle verdrukking hê, maar hou goeie moed; Ek het die wêreld oorwin.

HOOFSTUK 17

1 Hierdie woorde het Jesus gespreek en sy oë na die hemel opgeslaan en gesê: Vader, die uur het gekom; verheerlik u Seun, sodat u Seun U ook kan verheerlik.

2 Soos U Hom mag gegee het oor alle vlees, sodat Hy die ewige lewe kan gee aan almal wat U Hom gegee het.

3 En dit is die ewige lewe, dat hulle U kan ken, die enigste ware God, en Jesus Christus, wat U gestuur het.

4 Ek het U verheerlik op die aarde: Ek het die werk voltooi wat U My gegee het om te doen.

5 En nou, o Vader, verheerlik U My by Uself met die heerlikheid wat Ek by U gehad het voordat die wêreld bestaan het.

6 Ek het u Naam geopenbaar aan die mense wat U My uit die wêreld gegee het; en hulle het u woord bewaar.

7 Nou het hulle geweet dat alles wat U my gegee het, van U is.

8 Want Ek het aan hulle die woorde gegee wat U My gegee het; en hulle het hulle aangeneem en sekerlik geweet dat Ek van U uitgegaan het, en hulle het geglo dat U My gestuur het.

9 Ek bid vir hulle: Ek bid nie vir die wêreld nie, maar vir die wat U My gegee het; want hulle is joune.

10 En alles wat myne is, is joune, en joune is myne; en Ek is in hulle verheerlik.

11 En nou is Ek nie meer in die wêreld nie, maar hulle is in die wêreld, en Ek kom na jou toe. Heilige Vader, bewaar in u Naam dié wat U My gegee het, sodat hulle net soos ons een kan wees.

12 Terwyl Ek by hulle in die wêreld was, het Ek hulle in u Naam bewaar; die wat U My gegee het, het Ek bewaar, en nie een van hulle het verlore gegaan nie, behalwe die seun van die verderf; sodat die Skrif vervul kan word.

13 En nou kom ek na jou toe; en hierdie dinge spreek Ek in die wêreld, sodat hulle my blydskap in hulleself vervul kan hê.

14 Ek het u woord aan hulle gegee; en die wêreld het hulle gehaat, omdat hulle nie van die wêreld is nie, net soos Ek nie van die wêreld is nie.

15 Ek bid nie dat U hulle uit die wêreld wegneem nie, maar dat U hulle van die bose moet bewaar.

16 Hulle is nie van die wêreld nie, net soos Ek nie van die wêreld is nie.

17 Heilig hulle deur u waarheid: u woord is waarheid.

18 Soos U My na die wêreld gestuur het, so het Ek hulle ook na die wêreld toe gestuur.

19 En ter wille van hulle heilig Ek Myself, sodat hulle ook deur die waarheid geheilig kan word.

20 Ek bid ook nie vir hulle alleen nie, maar ook vir die wat deur hulle woord in My sal glo;

21 sodat hulle almal een mag wees; soos U, Vader, in My is en Ek in U, sodat hulle ook in ons een kan wees, sodat die wêreld kan glo dat U My gestuur het.

22 En die heerlikheid wat U My gegee het, het Ek aan hulle gegee; sodat hulle een kan wees, net soos ons een is:

23 Ek in hulle en jy in My, sodat hulle in een volmaak kan word; en dat die wêreld kan weet dat U My gestuur het en hulle liefgehad het soos U My liefgehad het.

24 Vader, Ek wil dat hulle wat U My gegee het, ook by My sal wees waar Ek is; dat hulle my heerlikheid kan aanskou wat U My gegee het, want U het My liefgehad voor die grondlegging van die wêreld.

25 O regverdige Vader, die wêreld het U nie geken nie, maar Ek het U geken, en hulle het geweet dat U My gestuur het.

26 En Ek het u Naam aan hulle verkondig en sal dit verkondig, sodat die liefde waarmee U My liefgehad het in hulle kan wees, en Ek in hulle.

HOOFSTUK 18

1 Nadat Jesus hierdie woorde gespreek het, het Hy saam met sy dissipels uitgegaan oor die spruit Kedron, waar 'n tuin was, waarin Hy ingegaan het, en sy dissipels.

2 En Judas, wat Hom verraai het, het ook die plek geken, want Jesus het dikwels saam met sy dissipels daarheen gekom.

3 Toe Judas 'n bende manne en offisiere van die owerpriesters en Fariseërs ontvang het, het hy daarheen gekom met lanterns en fakkels en wapens.
4 Jesus het dan, omdat Hy alles geweet het wat oor Hom sou kom, uitgegaan en vir hulle gesê: Wie soek julle?
5 Hulle antwoord hom: Jesus van Nasaret. Jesus sê vir hulle: Dit is Ek. En Judas, wat Hom verraai het, het ook by hulle gestaan.
6 En toe Hy vir hulle gesê het: Dit is Ek, het hulle agteruit gegaan en op die grond geval.
7 Toe vra hy hulle weer: Wie soek julle? En hulle sê: Jesus, die Nasaret.
8Jesus antwoord: Ek het vir julle gesê dat dit Ek is; as julle My daarom soek, laat hulle weggaan.
9 sodat die woord vervul sou word wat Hy gespreek het: Van die wat U My gegee het, het ek niemand verloor nie.
10 Toe het Simon Petrus dit met 'n swaard getrek en die dienaar van die hoëpriester geslaan en sy regteroor afgekap. Die dienaar se naam was Malgus.
11 Toe sê Jesus vir Petrus: Steek jou swaard in die skede: die beker wat my Vader My gegee het, sal Ek dit nie drink nie?
12 Toe het die bende en die owerste en die beamptes van die Jode Jesus geneem en Hom geboei.
13 En hy het hom eers na Annas weggelei; want hy was skoonvader van Kájafas, wat daardie jaar die hoëpriester was.
14 En dit was Kajafas wat aan die Jode raad gegee het dat dit raadsaam was dat een man vir die volk moes sterf.
15 En Simon Petrus het Jesus gevolg, en so ook 'n ander dissipel: daardie dissipel was bekend aan die hoëpriester en het saam met Jesus in die paleis van die hoëpriester ingegaan.
16 Maar Petrus het buite by die deur gestaan. Daarop het daardie ander dissipel, wat aan die hoëpriester bekend was, uitgegaan en met haar wat die deur oppas, gespreek en Petrus ingebring.
17 Toe sê die meisie wat die deur opgepas het vir Petrus: Is jy nie ook een van hierdie man se dissipels nie? Hy sê: Ek is nie.
18 En die dienaars en die dienaars het daar gestaan wat 'n kole vuur gemaak het; want dit was koud, en hulle het hulself warm gemaak, en Petrus het by hulle gestaan en hom warm gemaak.
19 Die hoëpriester het Jesus toe gevra na sy dissipels en na sy leer.
20 Jesus antwoord hom: Ek het openlik met die wêreld gespreek; Ek het altyd onderrig gegee in die sinagoge en in die tempel waar die Jode altyd woon; en in die geheim het ek niks gesê nie.
21 Waarom vra jy My? vra die wat My gehoor het, wat Ek vir hulle gesê het; kyk, hulle weet wat Ek gesê het.
22 En nadat hy dit gesê het, slaan een van die dienaars wat daar staan, Jesus met die palm van sy hand en sê: Antwoord u die hoëpriester so?
23 Jesus antwoord hom: As Ek kwaad gespreek het, getuig van die kwaad; maar as dit goed is, waarom slaan jy My?
24 En Annas het hom geboeid na Kajafas, die hoëpriester, gestuur.
25 En Simon Petrus het gaan staan en hom warm gemaak. Hulle sê toe vir Hom: Is jy nie ook een van sy dissipels nie? Hy het dit ontken en gesê: Ek is nie.
26 Een van die dienaars van die hoëpriester, sy bloedverwant wie se oor Petrus afgekap het, sê: Het ek jou nie saam met hom in die tuin gesien nie?
27 Petrus het toe weer ontken, en dadelik het die haan gekraai.
28 Toe het hulle Jesus van Kájafas af na die geregsaal gelei. En dit was vroeg; en hulle het self nie in die regsaal ingegaan nie, sodat hulle nie verontreinig sou word nie; maar dat hulle die pasga kan eet.
29 Pilatus het toe uitgegaan na hulle en gesê: Watter beskuldiging bring julle teen hierdie man?
30 Hulle antwoord en sê vir hom: As hy nie 'n kwaaddoener was nie, sou ons hom nie aan jou oorgegee het nie.
31 Toe sê Pilatus vir hulle: Neem Hom en oordeel Hom volgens julle wet. Die Jode sê toe vir hom: Dit is ons nie geoorloof om iemand dood te maak nie.
32 sodat die woord van Jesus vervul sou word wat Hy gespreek het deur aan te dui watter dood hy sou sterwe.
33 Pilatus het toe weer in die regslokaal ingegaan en Jesus geroep en vir Hom gesê: Is U die Koning van die Jode?
34 Jesus antwoord hom: Sê jy dit van jouself, of het ander dit vir jou van My gesê?
35 Pilatus antwoord: Is ek 'n Jood? U eie nasie en die owerpriesters het u aan my oorgegee; wat het u gedoen?
36 Jesus antwoord: My koninkryk is nie van hierdie wêreld nie; as my koninkryk van hierdie wêreld was, sou my dienaars geveg het, dat Ek nie aan die Jode oorgelewer sou word nie; maar nou is my koninkryk nie van hier nie.
37 Pilatus sê toe vir Hom: Is jy dan 'n koning? Jesus antwoord: U sê dat Ek 'n koning is. Hiertoe is Ek gebore, en daarom het Ek in die wêreld gekom om van die waarheid te getuig. Elkeen wat uit die waarheid is, luister na my stem.
38 Pilatus sê vir Hom: Wat is waarheid? En nadat Hy dit gesê het, gaan Hy weer uit na die Jode en sê vir hulle: Ek vind geen skuld in hom nie.
39 Maar julle het die gewoonte dat Ek vir julle een moet loslaat op die pasga; wil julle dan dat Ek vir julle die Koning van die Jode loslaat?
40 Toe het hulle almal weer uitgeroep en gesê: Nie hierdie man nie, maar Barábbas. Nou was Barabbas 'n rower.

HOOFSTUK 19

1 Pilatus het toe vir Jesus geneem en Hom gegésel.
2 En die soldate het 'n doringkroon gevleg en dit op sy hoof gesit, en hulle het hom 'n purper kleed aangetrek,
3 en gesê: Wees gegroet, Koning van die Jode! en hulle het hom met hul hande geslaan.
4 Pilatus het dan weer uitgegaan en vir hulle gesê: Kyk, ek bring Hom na julle uit, sodat julle kan weet dat ek geen skuld in Hom vind nie.
5 Toe het Jesus uitgekom, met die doringkroon en die purper kleed gedra. En Pilatus sê vir hulle:Daar is die man!
6 Toe die owerpriesters en die dienaars Hom dan sien, het hulle uitgeroep en gesê: Kruisig Hom, kruisig Hom. Pilatus sê vir hulle: Neem Hom en kruisig Hom, want ek vind geen skuld in Hom nie.
7 Die Jode antwoord hom: Ons het 'n wet, en volgens ons wet behoort hy te sterwe, omdat hy homself die Seun van God gemaak het.

8 Toe Pilatus dan hierdie woord hoor, was hy nog banger;
9 En hy het weer in die regslokaal gegaan en vir Jesus gesê: Waar is U vandaan? Maar Jesus het hom geen antwoord gegee nie.
10 Toe sê Pilatus vir Hom: Spreek jy nie met my nie? Weet jy nie dat Ek mag het om jou te kruisig en mag het om jou vry te laat nie?
11 Jesus antwoord: Jy sou hoegenaamd geen mag teen My kon hê as dit nie van bo aan jou gegee was nie; daarom het hy wat My aan jou oorgegee het, die groter sonde.
12 En van nou af het Pilatus probeer om hom vry te laat, maar die Jode het uitgeroep en gesê: As jy hierdie man laat gaan, is jy nie die keiser se vriend nie;
13 Toe Pilatus dan hierdie woord hoor, het hy Jesus na vore gebring en op die regterstoel gaan sit op 'n plek wat die plaveisel genoem word, maar in die Hebreeus Gabbata.
14 En dit was die voorbereiding van die pasga en omtrent die sesde uur, en hy sê vir die Jode: Hier is julle Koning!
15 Maar hulle het uitgeroep: Weg met Hom, weg met Hom, kruisig Hom. Pilatus sê vir hulle: Moet ek julle Koning kruisig? Die owerpriesters antwoord: Ons het geen koning behalwe die keiser nie.
16 Toe het Hy Hom dan aan hulle oorgegee om gekruisig te word. En hulle het Jesus geneem en Hom weggelei.
17 En hy het sy kruis gedra en uitgegaan na 'n plek wat die plek van 'n skedel genoem word, wat in die Hebreeus Golgota genoem word.
18 waar hulle Hom gekruisig het, en twee ander saam met Hom, aan weerskante een, en Jesus in die middel.
19 En Pilatus het 'n titel geskryf en dit aan die kruis gesit. En die skrif was: JESUS VAN NASARET, DIE KONING VAN DIE JODE.
20 Hierdie titel het toe baie van die Jode gelees, want die plek waar Jesus gekruisig is, was naby die stad, en dit was in Hebreeus en Grieks en Latyn geskrywe.
21 Toe sê die owerpriesters van die Jode vir Pilatus: Skryf nie: Die Koning van die Jode nie; maar dat hy gesê het: Ek is die Koning van die Jode.
22 Pilatus antwoord: Wat ek geskryf het, het ek geskryf.
23 Toe die soldate Jesus gekruisig het, het hulle sy klere geneem en vier dele gemaak, vir elke soldaat 'n deel; en ook sy mantel: nou was die mantel sonder naat, van bo af deurgaans geweef.
24 Hulle het toe onder mekaar gesê: Laat ons dit nie skeur nie, maar die lot werp oor wie dit moet wees, sodat die Skrif vervul sou word wat sê: Hulle het my klere onder hulle verdeel, en oor my gewaad het hulle die lot gewerp. Hierdie dinge het die soldate dan gedoen.
25 En daar het by die kruis van Jesus sy moeder gestaan en sy moeder se suster, Maria, die vrou van Kleofas, en Maria Magdalena.
26 Toe Jesus dan sy moeder sien staan en die dissipel wat Hy liefgehad het, sê Hy vir sy moeder: Vrou, daar is jou seun!
27 Toe sê Hy vir die dissipel: Hier is jou moeder! En van daardie uur af het daardie dissipel haar na sy eie huis geneem.
28 Hierna, omdat Jesus geweet het dat alles nou volbring was, sodat die Skrif vervul sou word, sê Jesus: Ek het dors.
29 En daar het 'n houer vol asyn gestaan, en hulle het 'n spons met asyn gevul en dit op hisop gesit en dit aan sy mond gesit.
30 Toe Jesus dan die asyn ontvang het, sê Hy: Dit is volbring ;
31 Die Jode het dan, omdat dit die voorbereiding was, dat die liggame nie op die sabbatdag aan die kruis sou bly nie (want daardie sabbatdag was 'n hoë dag), Pilatus gesmeek dat hulle bene gebreek moes word en dat hulle weggeneem.
32 Toe kom die soldate en breek die bene van die eerste en van die ander wat saam met Hom gekruisig is.
33 Maar toe hulle by Jesus kom en sien dat Hy reeds dood was, het hulle sy bene nie gebreek nie.
34 Maar een van die soldate het met 'n spies sy sy deurboor, en dadelik het bloed en water daar uitgekom.
35 En hy wat dit gesien het, het getuig, en sy getuienis is waar; en hy weet dat hy die waarheid sê, sodat julle kan glo.
36 Want hierdie dinge het gebeur, dat die Skrif vervul sou word: Geen been van Hom sal gebreek word nie.
37 En weer sê 'n ander Skrif: Hulle sal Hom aansien vir wie hulle deurboor het.
38 En daarna het Josef van Arimathéa, wat 'n dissipel van Jesus was, maar in die geheim uit vrees vir die Jode, Pilatus gesmeek dat hy die liggaam van Jesus moes wegneem; en Pilatus het hom verlof gegee. Hy het toe gekom en die liggaam van Jesus geneem.
39 En Nikodemus het ook gekom, wat eers in die nag na Jesus gekom het en 'n mengsel van mirre en aalwyn gebring het, omtrent 'n honderd pond gewig.
40 Toe het hulle die liggaam van Jesus geneem en dit in linneklere toegedraai saam met die speserye, soos die gebruik van die Jode is om te begrawe.
41 En op die plek waar Hy gekruisig is, was daar 'n tuin; en in die tuin 'n nuwe graf waarin nog nooit 'n mens gelê is nie.
42 Daar het hulle Jesus dan neergelê vanweë die voorbereidingsdag van die Jode; want die graf was naby.

HOOFSTUK 20

1 Die eerste dag van die week kom Maria Magdalena vroeg, toe dit nog donker was, by die graf en sien hoe die steen van die graf weggeneem is.
2 Toe hardloop sy en kom by Simon Petrus en die ander dissipel vir wie Jesus liefgehad het, en sê vir hulle: Hulle het die Here uit die graf weggeneem, en ons weet nie waar hulle Hom neergelê het nie.
3 Petrus het toe uitgegaan en daardie ander dissipel en by die graf gekom.
4 Hulle het toe altwee saam gehardloop, en die ander dissipel het voor Petrus gehardloop en eerste by die graf gekom.
5 Toe hy vooroor gebuk en inkyk, sien hy die linneklere lê; tog het hy nie ingegaan nie.
6 Toe kom Simon Petrus agter hom aan en gaan in die graf en sien die linneklere lê,
7 En die doek wat om sy hoof was, het nie by die linneklere gelê nie, maar saamgedraai op 'n plek afsonderlik.
8 Toe het die ander dissipel, wat eerste by die graf gekom het, ook ingegaan, en hy het gesien en geglo.
9 Want hulle het nog nie die Skrif geken nie, dat Hy uit die dode moet opstaan.
10 Toe het die dissipels weer na hulle eie huis gegaan.
11 Maar Maria het buite by die graf gestaan en ween; en terwyl sy ween, buk sy neer en kyk na die graf.

12 En sien twee engele in wit klere sit, die een aan die hoof en die ander by die voete, waar die liggaam van Jesus gelê het.
13 En hulle sê vir haar: Vrou, waarom ween jy? Sy sê vir hulle: Omdat hulle my Here weggeneem het en ek nie weet waar hulle Hom neergelê het nie.
14 En toe sy dit gesê het, draai sy haarself om en sien Jesus staan, en sy het nie geweet dat dit Jesus was nie.
15 Jesus sê vir haar: Vrou, waarom ween jy? wie soek jy? Sy, wat gedink het dat hy die tuinier is, sê vir hom: Meneer, as u hom van hier af gedra het, sê vir my waar u hom neergelê het, en ek sal hom wegneem.
16 Jesus sê vir haar: Maria! Sy het haar omgedraai en vir Hom gesê: Rabboni! dit wil sê: Meester.
17 Jesus sê vir haar: Raak My nie aan nie; want Ek het nog nie opgevaar na my Vader nie; maar gaan na my broers en sê vir hulle: Ek vaar op na my Vader en julle Vader; en aan my God en jou God.
18 Maria Magdalena het gekom en vir die dissipels vertel dat sy die Here gesien het en dat Hy hierdie dinge met haar gesê het.
19 En dieselfde dag in die aand, dit was die eerste dag van die week, toe die deure gesluit was waar die dissipels uit vrees vir die Jode vergader het, het Jesus gekom en in die midde gestaan en vir hulle gesê: Vrede vir julle!
20 En nadat hy dit gesê het, wys hy aan hulle sy hande en sy sy. Toe was die dissipels bly toe hulle die Here sien.
21 Toe sê Jesus weer vir hulle: Vrede vir julle; soos my Vader My gestuur het, stuur Ek julle ook.
22 En nadat Hy dit gesê het, blaas Hy op hulle en sê vir hulle: Ontvang die Heilige Gees.
23 Elkeen se sondes wat julle vergewe, word aan hulle vergewe; en wie se sondes julle ook al behou, dit word behou.
24 Maar Tomas, een van die twaalf, wat Didimus genoem word, was nie by hulle toe Jesus gekom het nie.
25 Die ander dissipels sê toe vir Hom: Ons het die Here gesien. Maar hy sê vir hulle: As ek nie in sy hande die teken van die spykers sien en my vinger in die teken van die spykers steek en my hand in sy sy steek nie, sal ek nie glo nie.
26 En ná agt dae was sy dissipels weer binne, en Tomas saam met hulle; Jesus het toe gekom, terwyl die deure gesluit was, en in die midde gestaan en gesê: Vrede vir julle!
27 Toe sê hy vir Thomas: Bring jou vinger hier en kyk na my hande; en steek jou hand hier en steek dit in my sy; en wees nie ontrou nie, maar gelowig.
28 En Thomas antwoord en sê vir hom: My Here en my God.
29 Jesus sê vir hom: Thomas, omdat jy My gesien het, het jy geglo; salig is die wat nie gesien het nie en tog geglo het.
30 En baie ander tekens het Jesus waarlik in die teenwoordigheid van sy dissipels gedoen, wat nie in hierdie boek beskrywe is nie:
31 Maar dit is geskrywe, sodat julle kan glo dat Jesus die Christus is, die Seun van God; en dat julle deur te glo die lewe kan hê in sy Naam.

HOOFSTUK 21

1 Ná hierdie dinge het Jesus Hom weer aan die dissipels by die see van Tiberias geopenbaar; en op hierdie wyse het hy homself laat blyk.
2 Daar was saam Simon Petrus en Thomas wat Didimus genoem word, en Natanael van Kana in Galilea, en die seuns van Sebedeus en nog twee van sy dissipels.
3 Simon Petrus sê vir hulle: Ek gaan visvang. Hulle sê vir hom: Ons gaan ook saam met jou. Hulle het uitgegaan en dadelik in 'n skip geklim; en daardie nag het hulle niks gevang nie.
4 Maar toe dit môre word, het Jesus op die strand gestaan, maar die dissipels het nie geweet dat dit Jesus was nie.
5 Toe sê Jesus vir hulle: Kinders, het julle voedsel? Hulle antwoord hom: Nee.
6 En hy sê vir hulle: Gooi die net aan die regterkant van die skip, en julle sal vind. Hulle het dus gegooi, en nou kon hulle dit nie trek nie, vanweë die menigte van die visse.
7 Daarom sê daardie dissipel vir wie Jesus liefgehad het vir Petrus: Dit is die Here. En toe Simon Petrus hoor dat dit die Here is, het hy sy visserskleed aan hom omgord, want hy was naak, en hom in die see gegooi.
8 En die ander dissipels het in 'n klein skippie gekom; (want hulle was nie ver van die land af nie, maar soos 't ware twee honderd el--) en sleep die net met visse.
9 En toe hulle aan die land kom, het hulle daar 'n kole vuur gesien en vis daarop gelê en brood.
10 Jesus sê vir hulle: Bring van die visse wat julle nou gevang het.
11 Simon Petrus het opgegaan en die net op die land getrek, vol groot visse, honderd drie en vyftig; en daar was almal so baie, maar die net is nie gebreek nie.
12 Jesus sê vir hulle: Kom eet. En nie een van die dissipels het dit gewaag om Hom te vra: Wie is U? met die wete dat dit die Here is.
13 Jesus het toe gekom en brood geneem en aan hulle gegee, en net so vis.
14 Dit is nou die derde keer dat Jesus Homself aan sy dissipels vertoon het, nadat Hy uit die dood opgestaan het.
15 Toe hulle dan geëet het, sê Jesus vir Simon Petrus: Simon, seun van Jona, het jy My meer lief as hulle? Hy sê vir hom: Ja, Here! jy weet dat ek jou liefhet. Hy sê vir hom: Wei my lammers.
16 Hy sê weer die tweede keer vir hom: Simon, seun van Jona, het jy My lief? Hy sê vir hom: Ja, Here! jy weet dat ek jou liefhet. Hy sê vir hom: Laat my skape wei.
17 Hy sê vir die derde keer vir hom: Simon, seun van Jona, het jy My lief? Petrus was bedroef omdat hy die derde keer vir hom gesê het: Het jy My lief? En hy sê vir hom: Here, U weet alles; jy weet dat ek jou liefhet. Jesus sê vir hom: Laat my skape wei.
18 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, toe jy jonk was, het jy jouself omgord en gewandel waar jy wou; maar as jy oud word, sal jy jou hande uitsteek, en 'n ander sal jou omgord en jou waarheen jy dra sou nie.
19 Dit het hy gesê en te kenne gegee deur watter dood hy God sou verheerlik. En nadat Hy dit gesê het, sê Hy vir hom: Volg My.
20 Toe Petrus hom omdraai, sien hy die dissipel wat Jesus liefgehad het, volg; wat ook by die maaltyd op sy bors geleun en gesê het: Here, wie is dit wat U verraai?

21 Toe Petrus hom sien, sê hy vir Jesus: Here, en wat moet
hierdie man doen?
22 Jesus sê vir hom: As Ek wil dat hy vertoef totdat Ek
kom, wat gaan dit jou aan? volg jy my.
23 Toe het hierdie woord onder die broeders gegaan, dat
daardie dissipel nie sou sterwe nie; maar Jesus het nie vir
hom gesê: Hy sal nie sterwe nie; maar: As Ek wil dat hy
vertoef totdat Ek kom, wat gaan dit jou aan?
24 Dit is die dissipel wat van hierdie dinge getuig en dit
geskryf het; en ons weet dat sy getuienis waar is.
25 En daar is ook baie ander dinge wat Jesus gedoen het,
wat, as dit elkeen opgeskryf sou word, ek dink dat selfs die
wêreld self nie die boeke kon bevat wat geskrywe moes
word nie. Amen.

Handelinge van die Apostels

HOOFSTUK 1

1 Die vorige verhandeling het ek gemaak, o Teofilus, van alles wat Jesus begin doen en leer het,
2 Tot op die dag waarop Hy opgeneem is, nadat Hy deur die Heilige Gees bevele gegee het aan die apostels wat Hy uitverkies het:
3 Aan wie hy ook na sy hartstog lewend getoon het deur baie onfeilbare bewyse, deurdat hy veertig dae lank daarvan gesien is en gespreek het oor die dinge van die koninkryk van God.
4 En toe hulle saam met hulle vergader het, het hulle hulle bevel gegee om nie van Jerusalem af weg te gaan nie, maar te wag op die belofte van die Vader wat, sê Hy, julle van My gehoor het.
5 Want Johannes het waarlik met water gedoop; maar julle sal met die Heilige Gees gedoop word nie baie dae daarna nie.
6 Toe hulle dan bymekaar was, het hulle Hom gevra en gesê: Here, sal U in hierdie tyd die koninkryk vir Israel weer herstel?
7 En Hy sê vir hulle: Dit kom julle nie toe om die tye of seisoene te weet wat die Vader in sy eie mag gestel het nie.
8 Maar julle sal krag ontvang nadat die Heilige Gees oor julle gekom het, en julle sal getuies van My wees in Jerusalem sowel as in die hele Judéa en in Samaria en tot aan die uiterste van die aarde.
9 En toe Hy hierdie dinge gespreek het, terwyl hulle dit sien, is Hy opgeneem; en 'n wolk het hom voor hulle oë weggeneem.
10 En terwyl hulle stip na die hemel kyk terwyl Hy opgaan, kyk, daar staan twee manne by hulle in wit klere;
11 wat ook gesê het: Galilése manne, waarom staan julle en kyk na die hemel? hierdie selfde Jesus wat van julle na die hemel opgeneem is, sal net so kom soos julle Hom na die hemel sien opgaan het.
12 Hulle het toe na Jerusalem teruggekeer van die berg wat genoem word Olyfberg, wat van Jerusalem af 'n sabbatsreis is.
13 En toe hulle ingegaan het, het hulle opgegaan in die bovertrek waar Petrus en Jakobus en Johannes en Andreas, Filippus en Thomas, Bartolomeus en Matteus, Jakobus, die seun van Alfeus, en Simon Selotes, gewoon het, en Judas, die broer van Jakobus.
14 Hulle het almal eendragtig volgehou in gebed en smeking, met die vroue en Maria, die moeder van Jesus, en met sy broers.
15 En in daardie dae het Petrus tussen die dissipels opgestaan en gesê: (die getal name saam was omtrent honderd-en-twintig)
16 Manne en broeders, hierdie Skrif moes seker vervul gewees het, wat die Heilige Gees deur die mond van Dawid tevore gespreek het oor Judas, wat die gids was vir die wat Jesus geneem het.
17 Want hy is saam met ons getel en het deel van hierdie bediening verkry.
18 En hierdie man het 'n stuk grond gekoop met die beloning van ongeregtigheid; en hy het halsoorkop geval en in die middel uitmekaar gebars, en al sy ingewande het uitgevloei.
19 En dit was bekend aan al die inwoners van Jerusalem; in soverre daardie veld in hulle regte tong genoem word, Aceldama, dit wil sê, die veld van bloed.
20 Want daar is geskrywe in die boek van die Psalms: Laat sy woning woes word, en laat niemand daarin woon nie;
21Daarom van hierdie manne wat saam met ons die hele tyd saamgegaan het wat die Here Jesus onder ons in en uitgegaan het,
22 Vanaf die doop van Johannes, tot daardie selfde dag wat hy van ons opgeneem is, moet iemand georden word om saam met ons 'n getuie van sy opstanding te wees.
23 En hulle het twee aangestel: Josef wat Barsabas genoem is, met die bynaam Justus, en Mattias.
24 En hulle het gebid en gesê: U, Here, wat die harte van alle mense ken, toon aan of U van hierdie twee gekies het,
25 sodat hy deel kan neem aan hierdie bediening en apostelskap waaruit Judas deur oortreding verval het, om na sy eie plek te gaan.
26 En hulle het hul lote uitgegee; en die lot het op Mattias geval; en hy is saam met die elf apostels getel.

HOOFSTUK 2

1 En toe die dag van Pinkster aangebreek het, was hulle almal eendragtig op een plek.
2 En skielik het daar 'n geluid uit die hemel gekom soos van 'n geweldige bruisende wind, en dit het die hele huis gevul waar hulle gesit het.
3 En daar het aan hulle verskyn gesplete tonge soos van vuur, en dit het op elkeen van hulle gesit.
4 En hulle is almal vervul met die Heilige Gees en het begin spreek in ander tale, soos die Gees aan hulle gegee het om uit te spreek.
5 En daar het in Jerusalem Jode gewoon, vroom manne, uit elke nasie onder die hemel.
6 En toe dit in die buiteland geraas het, het die skare bymekaargekom en hulle was beskaamd, omdat elkeen hulle in sy eie taal hoor praat het.
7 En hulle was almal verbaas en verwonderd en het vir mekaar gesê: Kyk, is hulle almal wat spreek nie Galileërs nie?
8 En hoe hoor ons elkeen in ons eie taal waarin ons gebore is?
9Parthiërs en Meders en Elamiete en die inwoners van Mesopotamië en in Judéa en Kappadosië, in Pontus en Asië,
10 Frigië en Pamfilië, in Egipte en in die streke van Libië rondom Cirene, en vreemdelinge van Rome, Jode en proseliete,
11 Kreta en Arabiere, ons hoor hulle die wonderlike werke van God in ons tong spreek.
12 En hulle was almal verbaas en twyfel en sê vir mekaar: Wat beteken dit?
13 Ander het gespot en gesê: Hierdie manne is vol nuwe wyn.
14 Maar Petrus het saam met die elf opgestaan, sy stem verhef en vir hulle gesê: Manne van Judéa en almal wat in Jerusalem woon, moet dit aan julle bekend wees en luister na my woorde.

15 Want hulle is nie dronk soos julle dink nie, aangesien dit maar die derde uur van die dag is.
16 Maar dit is wat deur die profeet Joël gespreek is;
17 En dit sal gebeur in die laaste dae, spreek God, Ek sal van my Gees uitstort op alle vlees; en julle seuns en julle dogters sal profeteer, en julle jongmanne sal gesigte sien, en julle ou mense sal drome droom. :
18 En op my diensknegte en oor my diensmaagde sal Ek in daardie dae van my Gees uitstort; en hulle sal profeteer:
19 En Ek sal wonders doen bo in die hemel en tekens onder op die aarde; bloed en vuur en rookdamp:
20 Die son sal verander word in duisternis en die maan in bloed, voordat daardie groot en merkwaardige dag van die Here kom.
21 En dit sal gebeur dat elkeen wat die Naam van die Here aanroep, gered sal word.
22 Manne van Israel, hoor hierdie woorde; Jesus van Nasaret, 'n man wat deur God onder julle goedgekeur is deur wonders en wonders en tekens wat God deur Hom in julle midde gedoen het, soos julle self ook weet:
23 Hom, verlos deur die besliste raad en voorkennis van God, het julle geneem en deur goddelose hande gekruisig en gedood;
24 wat God opgewek het deurdat Hy die pyne van die dood losgemaak het, omdat dit nie moontlik was dat Hy daaraan vasgehou sou word nie.
25 Want Dawid spreek van hom: Ek het die Here altyd voor my aangesig gesien, want Hy is aan my regterhand, sodat ek nie sou wankel nie.
26 Daarom was my hart bly, en my tong was bly; ook sal my vlees rus in hoop:
27 Want U sal my siel nie in die hel los nie, en U sal nie toelaat dat u Heilige verderwing sien nie.
28 U het my die weë van die lewe bekend gemaak; jy sal my vol vreugde maak met jou aangesig.
29 Manne en broeders, laat my vryelik met julle spreek oor die aartsvader Dawid, dat hy dood sowel as begrawe is, en sy graf is by ons tot vandag toe.
30 Daarom, omdat hy 'n profeet was en geweet het dat God vir hom met 'n eed gesweer het, dat hy van die vrug van sy lendene, na die vlees, Christus sou opwek om op sy troon te sit;
31 Toe hy dit tevore sien, het hy gespreek van die opstanding van Christus, dat sy siel nie in die hel oorgebly het nie, en dat sy vlees ook nie verderwing gesien het nie.
32 Hierdie Jesus het God opgewek, waarvan ons almal getuies is.
33 Omdat Hy dan deur die regterhand van God verhoog is en die belofte van die Heilige Gees van die Vader ontvang het, het Hy dit uitgestort wat julle nou sien en hoor.
34 Want Dawid het nie na die hemele opgevaar nie, maar hy sê self: Die HERE het tot my Here gesê: Sit aan my regterhand,
35Totdat Ek jou vyande jou voetbank maak.
36 Laat die hele huis van Israel dan verseker weet dat God dieselfde Jesus wat julle gekruisig het, Here sowel as Christus gemaak het.
37 En toe hulle dit hoor, is hulle in hul hart getref en vir Petrus en die res van die apostels gesê: Manne en broeders, wat moet ons doen?
38 Toe sê Petrus vir hulle: Bekeer julle en laat elkeen van julle gedoop word in die Naam van Jesus Christus tot vergewing van sondes, en julle sal die gawe van die Heilige Gees ontvang.
39 Want die belofte is vir julle en vir julle kinders en aan almal wat ver is, selfs almal as wat die Here ons God sal roep.
40 En met baie ander woorde het hy getuig en vermaan en gesê: Red julle uit hierdie slegte geslag.
41 En die wat sy woord met blydskap aangeneem het, is gedoop, en op dieselfde dag is omtrent drieduisend siele by hulle gevoeg.
42 En hulle het volhard in die leer van die apostels en die gemeenskap en in die breking van die brood en in die gebede.
43 En vrees het oor elke siel gekom, en baie wonders en tekens het deur die apostels gedoen.
44 En almal wat geglo het, was saam en het alles gemeen;
45 en hulle besittings en goed verkoop en dit aan almal verdeel, soos elkeen nodig gehad het.
46 En hulle het elke dag eendragtig in die tempel voortgegaan en van huis tot huis brood gebreek en hulle vleis geëet met blydskap en opregtheid van hart,
47 God loof en guns hê by die hele volk. En die Here het daagliks by die gemeente gevoeg die wat gered moes word.

HOOFSTUK 3

1 En Petrus en Johannes het saam opgegaan na die tempel op die uur van gebed, dit was die negende uur.
2 En 'n sekere man wat van sy moeder se skoot af kreupel was, is gedra, wat hulle daagliks neergelê het by die poort van die tempel wat Skoon genoem word, om aalmoese te vra van die wat in die tempel ingegaan het;
3 Hulle het 'n aalmoese gevra toe hy Petrus en Johannes op pad was om in die tempel in te gaan.
4 En Petrus het sy oë saam met Johannes op hom gerig en gesê: Kyk na ons.
5 En hy het na hulle geluister in die verwagting om iets van hulle te ontvang.
6 Toe sê Petrus: Silwer en goud het ek nie; maar wat ek het, gee ek jou: in die Naam van Jesus Christus, die Nasaret, staan op en loop.
7 En hy het hom aan die regterhand gegryp en hom opgetel, en dadelik het sy voete en enkelbene krag gekry.
8 En hy het opgespring en gestaan en geloop en saam met hulle in die tempel ingegaan, terwyl hy loop en spring en God prys.
9 En die hele volk het hom sien loop en God prys.
10 En hulle het geweet dat dit Hy was wat by die Pragtige poort van die tempel sit vir aalmoese, en hulle was vervul met verwondering en verbasing oor wat met hom gebeur het.
11 En terwyl die kreupel man wat genees is, Petrus en Johannes vashou, het die hele volk baie verwonderd na hulle gehardloop in die voorportaal wat Salomo s'n genoem word.
12 En toe Petrus dit sien, antwoord hy die volk: Manne van Israel, waarom verwonder julle julle hieroor? of waarom kyk julle so ernstig na ons, asof ons deur ons eie krag of heiligheid hierdie man laat wandel het?
13 Die God van Abraham en van Isak en van Jakob, die God van ons vaders, het sy Seun Jesus verheerlik; wat julle

oorgegee het en Hom voor Pilatus verloën het toe hy vasbeslote was om Hom te laat gaan.
14 Maar julle het die Heilige en die Regverdige verloën en begeer dat 'n moordenaar aan julle gegee word;
15 en die Vors van die lewe, wat God uit die dode opgewek het, gedood; waarvan ons getuies is.
16 En sy Naam het deur geloof in sy Naam hierdie man sterk gemaak, wat julle sien en ken; ja, die geloof wat deur hom is, het hom hierdie volmaakte gesondheid gegee in die teenwoordigheid van julle almal.
17 En nou, broers, ek weet dat julle dit uit onkunde gedoen het, net soos julle owerstes.
18 Maar die dinge wat God tevore deur die mond van al sy profete bekend gemaak het, dat Christus sou ly, het Hy so vervul.
19 Bekeer julle dan en bekeer julle, sodat julle sondes uitgewis kan word, wanneer die tye van verkwikking van die aangesig van die Here sal kom;
20 En hy sal Jesus Christus stuur, wat voorheen aan julle verkondig is.
21 wat die hemel moet ontvang tot op die tye van herstel van alle dinge, wat God gespreek het deur die mond van al sy heilige profete van die begin van die wêreld af.
22 Want Moses het waarlik aan die vaders gesê: 'n Profeet sal die Here julle God vir julle verwek uit julle broers soos ek; Hom moet julle hoor in alles wat Hy vir julle sê.
23 En dit sal gebeur dat elke siel wat nie na daardie profeet luister nie, onder die volk verdelg sal word.
24 Ja, en al die profete van Samuel af en dié wat daarna volg, soveel as wat gespreek het, het eweneens van hierdie dae voorspel.
25 Julle is die kinders van die profete en van die verbond wat God met ons vaders gesluit het deur aan Abraham te sê: En in jou nageslag sal al die geslagte van die aarde geseën word.
26God het eers vir julle, nadat Hy sy Seun Jesus opgewek het, gestuur om julle te seën deur elkeen van sy ongeregtighede af te keer.

HOOFSTUK 4

1 En terwyl hulle met die volk gespreek het, het die priesters en die owerste van die tempel en die Sadduseërs op hulle afgekom,
2 Hulle was bedroef dat hulle die mense geleer het en deur Jesus die opstanding uit die dode verkondig het.
3 En hulle het hulle die hande opgelê en hulle gevang tot die volgende dag, want dit was nou aand.
4 Maar baie van die wat die woord gehoor het, het geglo; en die getal van die manne was omtrent vyf duisend.
5 En die volgende dag het hulle owerstes en ouderlinge en skrifgeleerdes
6 En Annas, die hoëpriester, en Kajafas en Johannes en Alexander, en almal uit die geslag van die hoëpriester, was in Jerusalem bymekaar.
7 En toe hulle hulle in die midde gestel het, vra hulle: Met watter krag of met watter naam het julle dit gedoen?
8 Toe sê Petrus, vervul met die Heilige Gees, vir hulle: Regeerders van die volk en oudstes van Israel!
9 As ons vandag ondersoek word na die goeie daad wat aan die onmagtige mens gedoen is, hoe word hy gesond?
10 Laat dit aan julle almal en aan die hele volk van Israel bekend wees dat deur die Naam van Jesus Christus van Nasaret, wat julle gekruisig het, wat God uit die dode opgewek het, ja, deur Hom staan hierdie man heel voor julle.
11 Dit is die klip wat deur julle bouers verwerp is, wat die hoof van die hoek geword het.
12 En die saligheid is in niemand anders nie, want daar is geen ander naam onder die hemel wat onder die mense gegee is waardeur ons gered moet word nie.
13 En toe hulle die vrymoedigheid van Petrus en Johannes sien en sien dat hulle ongeleerde en onkundige mense was, was hulle verwonderd; en hulle het van hulle geweet dat hulle by Jesus was.
14 En toe hulle die man wat genees was, by hulle sien staan, kon hulle niks daarteen sê nie.
15 Maar toe hulle hulle bevel gegee het om uit die Raad uit te gaan, het hulle onder mekaar beraadslaag:
16 en gesê: Wat moet ons met hierdie manne doen? want waarlik 'n merkwaardige wonderwerk deur hulle gedoen is, is geopenbaar aan almal wat in Jerusalem woon; en ons kan dit nie ontken nie.
17 Maar dat dit nie verder onder die volk versprei het nie, laat ons hulle nougeset dreig, dat hulle voortaan met niemand in hierdie Naam spreek nie.
18 En hulle het hulle geroep en hulle beveel om glad nie in die Naam van Jesus te praat of te leer nie.
19 Maar Petrus en Johannes antwoord en sê vir hulle: Of dit reg is in die oë van God om meer na julle te luister as na God, beoordeel julle.
20 Want ons kan nie anders as om die dinge te spreek wat ons gesien en gehoor het nie.
21 En toe hulle hulle verder gedreig het, het hulle hulle laat gaan, sonder om te vind hoe hulle hulle kon straf ter wille van die volk; want almal het God verheerlik oor wat gedoen is.
22 Want die man was ouer as veertig jaar op wie hierdie wonder van genesing getoon is.
23 En toe hulle losgelaat is, het hulle na hul eie geselskap gegaan en alles vertel wat die owerpriesters en die ouderlinge aan hulle gesê het.
24 En toe hulle dit hoor, het hulle eendragtig hul stem tot God verhef en gesê: Here, U is God wat die hemel en die aarde en die see en alles wat daarin is, gemaak het.
25 Wie het deur die mond van u kneg Dawid gesê: Waarom het die nasies woedend gemaak en het die volk nietige dinge voorgestel?
26 Die konings van die aarde het opgestaan, en die owerstes het bymekaargekom teen die Here en teen sy Christus.
27 Want waarlik teen u heilige Kind Jesus, wat U gesalf het, het Herodes sowel as Pontius Pilatus saam met die heidene en die mense van Israel bymekaargekom,
28 Want om te doen alles wat u hand en u raad vooraf bepaal het om te doen.
29 En nou, Here, kyk na hulle dreigemente; en gee aan u dienaars, dat hulle met alle vrymoedigheid u woord kan spreek,
30 Deur u hand uit te steek om te genees; en dat tekens en wonders gedoen mag word deur die Naam van u heilige Kind Jesus.

31 En toe hulle gebid het, het die plek waar hulle bymekaar was, geskud; en hulle is almal vervul met die Heilige Gees, en hulle het die woord van God met vrymoedigheid gespreek.
32 En die menigte van die wat geglo het, was een van hart en een siel; maar hulle het alles gemeen.
33 En die apostels het met groot krag getuig van die opstanding van die Here Jesus, en groot genade was oor hulle almal.
34 En daar was niemand onder hulle wat gebrek gehad het nie; want almal wat grond of huise besit, het dit verkoop en die prys van die goed gebring wat verkoop is,
35 En hulle het hulle by die voete van die apostels neergelê, en aan elkeen is uitgedeel volgens wat hy nodig gehad het.
36 En Joses, wat by die apostels die bynaam Bárnabas genoem is, dit is, as dit vertaal word: Die seun van die vertroosting, 'n Leviet, en van die land Ciprus,
37 Omdat hulle grond gehad het, het hulle dit verkoop en die geld gebring en dit aan die voete van die apostels neergelê.

HOOFSTUK 5

1 Maar 'n sekere man met die naam van Ananias het saam met sy vrou Saffira 'n besitting verkoop,
2 En hy het 'n deel van die prys teruggehou, terwyl sy vrou ook daarin geweet het, en 'n sekere deel gebring en dit aan die voete van die apostels neergelê.
3 Maar Petrus sê: Ananias, waarom het Satan jou hart vervul om vir die Heilige Gees te lieg en 'n deel van die grondprys terug te hou?
4 Terwyl dit oorgebly het, was dit nie joune nie? en nadat dit verkoop is, was dit nie in u eie krag nie? waarom het jy hierdie ding in jou hart beraam? jy het nie vir mense gelieg nie, maar vir God.
5 Toe Ananías hierdie woorde hoor, het hy neergeval en die gees opgegee, en groot vrees het gekom oor almal wat dit gehoor het.
6 En die jongmanne het opgestaan, hom opgewikkel en uitgedra en hom begrawe.
7 En dit was omtrent drie uur daarna, toe sy vrou, wat nie geweet het wat gedoen is, ingekom het nie.
8 En Petrus antwoord haar: Sê vir my of julle die grond vir soveel verkoop het? En sy sê: Ja, vir soveel.
9 Toe sê Petrus vir haar: Hoe het julle ooreengekom om die Gees van die Here te versoek? kyk, die voete van die wat jou man begrawe het, is by die deur en sal jou uitdra.
10 Toe val sy dadelik voor sy voete neer en gee die gees op; en die jongmanne het ingekom en haar dood gevind en haar uitgedra en haar by haar man begrawe.
11 En groot vrees het oor die hele gemeente gekom, en oor almal wat hierdie dinge gehoor het.
12 En deur die hande van die apostels is baie tekens en wonders onder die volk gedoen; (en hulle was almal eendragtig in Salomo se voorportaal.
13 En van die ander het niemand gedurig om hom by hulle aan te sluit nie, maar die volk het hulle groot gemaak.
14 En gelowiges is des te meer by die Here bygevoeg, menigtes van mans sowel as vroue.)
15 Sodat hulle die siekes op die strate uitgebring en op beddens en rusbanke neergelê het, sodat ten minste die skaduwee van Petrus wat verbygaan, sommige van hulle sou oorskadu.
16 Daar het ook 'n menigte uit die stede rondom na Jerusalem gekom en siekes en die wat deur onrein geeste geplaag was, gebring, en almal is genees.
17 Toe het die hoëpriester opgestaan en almal wat saam met hom was (dit is die sekte van die Sadduseërs) en was met verontwaardiging vervul,
18 En hulle het die hande op die apostels gelê en hulle in die gewone gevangenis gesit.
19 Maar die engel van die Here het in die nag die deure van die gevangenis oopgemaak en hulle na vore gebring en gesê:
20 Gaan staan en spreek in die tempel tot die volk al die woorde van hierdie lewe.
21 En toe hulle dit hoor, het hulle die môre vroeg in die tempel ingegaan en geleer. Maar die hoëpriester het gekom en die wat by hom was, en die raad en die hele senaat van die kinders van Israel bymekaargeroep en na die gevangenis gestuur om hulle te laat haal.
22 Maar toe die dienaars kom en hulle nie in die tronk kry nie, het hulle teruggekeer en gesê:
23 en gesê: Die gevangenis het ons wel met alle veiligheid gesluit gevind, en die wagte het buite voor die deure gestaan; maar toe ons oopgemaak het, het ons niemand binne gevind nie.
24 En toe die hoëpriester en die owerste van die tempel en die owerpriesters hierdie dinge hoor, het hulle aan hulle getwyfel waartoe dit sou groei.
25 Toe kom een en vertel hulle en sê: Kyk, die manne wat julle in die gevangenis gesit het, staan in die tempel en leer die volk.
26 Toe het die owerste met die offisiere gegaan en hulle sonder geweld gebring, want hulle was bang vir die volk, dat hulle nie gestenig sou word nie.
27 En nadat hulle hulle gebring het, het hulle hulle voor die Raad gestel; en die hoëpriester het hulle gevra:
28 en gesê: Het ons julle nie streng beveel dat julle nie in hierdie Naam moet leer nie? en kyk, julle het Jerusalem gevul met julle leer, en julle is van plan om hierdie man se bloed oor ons te bring.
29 Toe antwoord Petrus en die ander apostels en sê: Ons behoort God meer gehoorsaam te wees as aan mense.
30 Die God van ons vaders het Jesus opgewek, wat julle gedood en aan 'n boom opgehang het.
31 Hom het God met sy regterhand verhoog om 'n Vors en 'n Verlosser te wees, om aan Israel bekering en vergifnis van sondes te gee.
32 En ons is sy getuies van hierdie dinge; en so ook die Heilige Gees wat God gegee het aan die wat Hom gehoorsaam.
33Toe hulle dit hoor, is hulle in die hart getref en het raad gehou om hulle dood te maak.
34Toe het daar een in die Raad opgestaan, 'n Fariseër met die naam van Gamaliël, 'n wetgeleerde, wat bekend was onder die hele volk, en bevel gegee om die apostels 'n bietjie ruimte uit te sit;
35 En hy het vir hulle gesê: Manne van Israel, let op wat julle van plan is om te doen met betrekking tot hierdie manne.
36 Want voor hierdie dae het Theudas opgestaan en hom gespog dat hy iemand is; by wie 'n aantal manne, omtrent

vier honderd, hulle aangesluit het; en almal wat hom gehoorsaam het, is verstrooi en tot niet gemaak.
37 Ná hierdie man het Judas van Galiléa in die dae van die belasting opgestaan en baie mense agter hom aan weggetrek; hy het ook omgekom; en almal, selfs almal wat Hom gehoorsaam was, was verstrooi.
38 En nou sê Ek vir julle: Weerhou julle van hierdie manne en laat hulle staan; want as hierdie raad of hierdie werk van mense is, sal dit tot niet kom.
39 Maar as dit van God is, kan julle dit nie omverwerp nie; dat julle miskien ook bevind word om teen God te veg.
40 En hulle het met hom ingestem; en nadat hulle die apostels geroep en hulle geslaan het, het hulle bevel gegee om nie in die Naam van Jesus te spreek nie, en hulle laat gaan.
41 En hulle het weggegaan van die aangesig van die Raad, en was bly dat hulle waardig geag is om vir sy Naam skande te ly.
42 En elke dag in die tempel en in elke huis het hulle nie opgehou om te leer en Jesus Christus te verkondig nie.

HOOFSTUK 6

1 En in daardie dae, toe die getal van die dissipels vermeerder het, het daar 'n murmurering van die Grieke teen die Hebreërs ontstaan, omdat hulle weduwees in die daaglikse bediening verwaarloos was.
2 Toe het die twaalf die menigte van die dissipels na hulle geroep en gesê: Dit is geen rede dat ons die woord van God moet verlaat en tafels moet bedien nie.
3 Daarom, broers, kyk onder julle uit na sewe manne van eerlike verslag, vol van die Heilige Gees en wysheid, wat ons oor hierdie besigheid kan aanstel.
4 Maar ons sal onsself voortdurend oorgee aan gebed en aan die bediening van die woord.
5 En die woord het die hele menigte behaag, en hulle het Stefanus gekies, 'n man vol geloof en van die Heilige Gees, en Filippus en Prochorus en Nikanor en Timon en Parmenas en Nikolaas, 'n proseliet van Antiogië.
6 wat hulle voor die apostels gestel het, en toe hulle gebid het, het hulle hulle die hande opgelê.
7 En die woord van God het toegeneem; en die getal van die dissipels het in Jerusalem baie vermeerder; en 'n groot menigte van die priesters was gehoorsaam aan die geloof.
8 En Stefanus, vol geloof en krag, het groot wonders en wonders onder die volk gedoen.
9 Daarop het daar sommige van die sinagoge, wat genoem word die sinagoge van die Libertyne, en Cireniërs en Alexandriërs, en van hulle uit Cilicië en Asië, opgestaan, en met Stefanus gestry.
10 En hulle kon die wysheid en die gees waarmee Hy gespreek het, nie weerstaan nie.
11 Toe het hulle manne onder die knie gekry wat gesê het: Ons het hom lasterlike woorde teen Moses en teen God hoor spreek.
12 En hulle het die volk en die ouderlinge en die skrifgeleerdes opgewek en op hom afgekom en hom gevang en na die Raad gebring.
13 En stel valse getuies op wat gesê het: Hierdie man hou nie op om lasterlike woorde te spreek teen hierdie heiligdom en die wet nie.
14 Want ons het hom hoor sê dat hierdie Jesus van Nasaret hierdie plek sal vernietig en die gebruike wat Moses ons oorgelewer het, sal verander.
15 En almal wat in die Raad sit, kyk stip na hom en sien sy aangesig soos dit die gesig van 'n engel was.

HOOFSTUK 7

1 Toe sê die hoëpriester: Is dit so?
2 En hy sê: Manne, broers en vaders, luister; Die God van heerlikheid het aan ons vader Abraham verskyn toe hy in Mesopotamië was, voordat hy in Charran gewoon het,
3 En hy sê vir hom: Gaan uit jou land en uit jou familie, en kom in die land wat Ek jou sal wys.
4 Toe het hy uit die land van die Chaldeërs gekom en in Charran gaan woon; en daarvandaan, toe sy vader gesterf het, het hy hom na hierdie land gebring waarin julle nou woon.
5 En hy het hom geen erfdeel daarin gegee nie, selfs nie soseer as om op te sit nie; tog het hy beloof dat hy dit aan hom sou gee as 'n besitting en aan sy nageslag ná hom, terwyl hy nog geen kind gehad het nie. .
6 En God het op hierdie wyse gespreek: Dat sy nageslag as vreemdeling sou vertoef in 'n vreemde land; en dat hulle hulle in slawerny sou bring en hulle boos smeek vierhonderd jaar.
7 En die nasie aan wie hulle in slawerny sal wees, sal Ek oordeel, het God gesê; en daarna sal hulle uittrek en My op hierdie plek dien.
8 En hy het hom die verbond van die besnydenis gegee, en so het Abraham die vader van Isak gemaak en hom op die agtste dag besny; en Isak het Jakob verwek; en Jakob was die vader van die twaalf aartsvaders.
9 En die aartsvaders, bewoë van afguns, het Josef na Egipte verkoop, maar God was met hom,
10 En hy het hom uit al sy verdrukkinge verlos en hom guns en wysheid gegee in die oë van Farao, die koning van Egipte; en hy het hom as goewerneur oor Egipte en sy hele huis aangestel.
11 En daar het 'n gebrek gekom oor die hele Egipteland en Kanaän en groot benoudheid, en ons vaders het geen voedsel gevind nie.
12 Maar toe Jakob hoor dat daar koring in Egipte was, het hy ons vaders eerste uitgestuur.
13 En vir die tweede keer is Josef aan sy broers bekend gemaak; en Josef se geslag is aan Farao bekend gemaak.
14 Toe het Josef gestuur en sy vader Jakob en al sy familie, vyf en sestig siele, na hom toe geroep.
15 Jakob het toe na Egipte afgetrek en gesterwe, hy en ons vaders,
16 En hulle is oorgedra na Sigem en neergelê in die graf wat Abraham gekoop het vir 'n som geld van die seuns van Emmor, die vader van Sigem.
17 Maar toe die tyd van die belofte wat God aan Abraham gesweer het, nader kom, het die volk in Egipte gegroei en vermeerder,
18Totdat 'n ander koning opgestaan het wat Josef nie geken het nie.
19 Hy het listig met ons familie gehandel en ons vaders kwaad gesmee, sodat hulle hul jong kinders verdryf het, sodat hulle nie sou lewe nie.

20 In watter tyd is Moses gebore, en hy was uitermate mooi en het drie maande lank in sy vader se huis onderhou;
21 En toe hy uitgewerp is, het Farao se dogter hom opgeneem en hom vir haar eie seun versorg.
22 En Moses was geleerd in al die wysheid van die Egiptenaars en was magtig in woorde en in dade.
23 En toe hy veertig jaar oud was, het dit in sy hart opgekom om sy broers, die kinders van Israel, te besoek.
24 En toe hy sien dat een van hulle onreg ly, het hy hom verdedig en die verdrukte gewreek en die Egiptenaar verslaan.
25 Want hy het gedink dat sy broers sou verstaan dat God hulle deur sy hand sou red, maar hulle het dit nie verstaan nie.
26 En die volgende dag het hy homself aan hulle geopenbaar terwyl hulle gestry het, en hy sou hulle weer eensgesind het deur te sê: Menere, julle is broers; waarom maak julle mekaar verkeerd?
27 Maar hy wat sy naaste onreg aangedoen het, het hom weggestoot en gesê: Wie het jou 'n owerste en regter oor ons aangestel?
28 Sal jy my doodmaak soos jy gister die Egiptenaar gedoen het?
29 Toe het Moses gevlug vir hierdie woord, en hy was 'n vreemdeling in die land Madian, waar hy twee seuns verwek het.
30 En toe veertig jaar verby was, het daar aan hom in die woestyn van die berg Sina verskyn 'n engel van die Here in 'n vuurvlam in 'n doringbos.
31 Toe Moses dit sien, was hy verwonderd oor die gesig; en toe hy nader kom om dit te aanskou, het die stem van die Here tot hom gekom:
32 en gesê: Ek is die God van jou vaders, die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob. Toe het Moses gebewe en dit nie durf kyk nie.
33 Toe sê die Here vir hom: Trek jou skoene van jou voete af, want die plek waar jy staan, is heilige grond.
34 Ek het gesien, ek het die ellende van my volk gesien wat in Egipte is, en ek het hulle gekerm gehoor en afgekom om hulle te red. En kom nou, Ek sal jou na Egipte toe stuur.
35 Hierdie Moses wat hulle verwerp het deur te sê: Wie het jou 'n owerste en 'n regter aangestel? dieselfde het God gestuur om 'n heerser en 'n verlosser te wees deur die hand van die engel wat aan hom in die doringbos verskyn het.
36 Hy het hulle uitgelei nadat Hy wonders en tekens gedoen het in Egipteland en in die Skelfsee en in die woestyn veertig jaar lank.
37 Dit is daardie Moses wat aan die kinders van Israel gesê het: 'n Profeet sal die Here julle God vir julle verwek uit julle broers soos ek; Hom sal julle hoor.
38 Dit is hy wat in die gemeente in die woestyn was saam met die engel wat met hom gespreek het op die berg Sina, en by ons vaders, wat die lewendige woorde ontvang het om aan ons te gee.
39 aan wie ons vaders nie gehoorsaam wou wees nie, maar hom van hulle weggestoot en in hulle harte teruggekeer het na Egipte,
40 en aan Aäron gesê: Maak vir ons gode om voor ons uit te gaan, want hierdie Moses wat ons uit Egipteland uitgelei het, ons weet nie wat van hom geword het nie.
41 En hulle het in daardie dae 'n kalf gemaak en aan die afgod 'n offer gebring en hulle verheug in die werke van hul eie hande.
42 Toe het God omgedraai en hulle oorgegee om die leër van die hemel te aanbid; Soos geskrywe is in die boek van die profete, o huis van Israel, het julle aan My geslagte diere en slagoffers gebring in die tyd van veertig jaar in die woestyn?
43 Ja, julle het die tabernakel van Molog opgeneem en die ster van julle god Remfan, beelde wat julle gemaak het om hulle te aanbid; en Ek sal julle wegvoer na Babel.
44 Ons vaders het die tabernakel van die getuienis in die woestyn gehad, soos hy dit bepaal het toe hy met Moses gespreek het, dat hy dit moes maak volgens die manier wat hy gesien het.
45 wat ook ons vaders wat daarna gekom het, saam met Jesus in die besitting van die heidene gebring het, wat God voor die aangesig van ons vaders verdryf het tot in die dae van Dawid;
46 wat genade gevind het voor God en begeer het om 'n tabernakel vir die God van Jakob te vind.
47 Maar Salomo het vir hom 'n huis gebou.
48 Maar die Allerhoogste woon nie in tempels wat met hande gemaak is nie; soos die profeet sê,
49 Die hemel is my troon en die aarde is my voetbank; watter huis sal julle vir My bou? spreek die Here: of wat is die plek van my rus?
50 Het my hand nie al hierdie dinge gemaak nie?
51 Julle hardnekke en onbesnedenes van hart en ore, julle weerstaan altyd die Heilige Gees; soos julle vaders, so doen julle.
52 Wie van die profete het julle vaders nie vervolg nie? en hulle het die wat tevore van die koms van die Regverdige te kenne gegee het, gedood; van wie julle nou die verraaiers en moordenaars was:
53 wat die wet deur die beskikking van engele ontvang het en dit nie onderhou het nie.
54 Toe hulle dit hoor, is hulle in die hart gesny, en hulle het op hulle tande gekners.
55 Maar hy, wat vol van die Heilige Gees was, het stip na die hemel opgekyk en die heerlikheid van God gesien en Jesus wat aan die regterhand van God staan,
56 en gesê: Kyk, ek sien die hemele geopen en die Seun van die mens staan aan die regterhand van God.
57 Toe het hulle met 'n groot stem uitgeroep en hul ore toegestop en eendragtig op hom aangehardloop.
58 En hulle het hom uit die stad uitgegooi en hom gestenig, en die getuies het hul klere neergelê by die voete van 'n jongman wie se naam Saul was.
59 En hulle het Stéfanus gestenig terwyl hy God aanroep en sê: Here Jesus, ontvang my gees.
60 En hy het neergekniel en met 'n groot stem uitgeroep: Here, reken hulle hierdie sonde nie toe nie. En toe hy dit gesê het, het hy aan die slaap geraak.

HOOFSTUK 8

1 En Saul het ingestem met sy dood. En in daardie tyd was daar 'n groot vervolging teen die gemeente wat in Jerusalem was; en hulle was almal verstrooi in die streke van Judéa en Samaria, behalwe die apostels.

2 En vrome manne het Stefanus na sy begrafnis gedra en oor hom 'n groot klaaglied uitgespreek.
3 Wat Saul betref, hy het die gemeente verwoes deur in elke huis in te gaan en mans en vroue te vang en hulle in die tronk oorgegee.
4 Daarom het die wat verstrooi was oral gegaan om die woord te verkondig.
5 Toe het Filippus afgegaan na die stad Samaria en Christus aan hulle verkondig.
6 En die volk het eendragtig ag geslaan op die dinge wat Filippus gespreek het, toe hulle gehoor en die wonderwerke gesien het wat hy gedoen het.
7 Want uit baie wat van hulle besete was, het onrein geeste uitgegaan wat met groot stem geroep het, en baie wat verlam was en kreupel was, is genees.
8 En daar was groot blydskap in daardie stad.
9 Maar daar was 'n sekere man met die naam van Simon, wat vroeër in dieselfde stad towery gebruik het en die mense van Samaria betower het deur te sê dat hy 'n groot man was.
10 Op wie almal ag geslaan het, van die kleinste tot die grootste, en gesê: Hierdie man is die groot krag van God.
11 En hulle het na hom gekyk, omdat hy hulle lankal met towerye betower het.
12 Maar toe hulle Filippus geglo het wat die dinge verkondig aangaande die koninkryk van God en die Naam van Jesus Christus, is hulle gedoop, mans sowel as vroue.
13 Toe het Simon self ook geglo, en toe hy gedoop is, het hy met Filippus gebly en verwonderd, terwyl hy die wonders en tekens sien wat gebeur het.
14 En toe die apostels wat in Jerusalem was, hoor dat Samaria die woord van God ontvang het, het hulle Petrus en Johannes na hulle gestuur.
15 wat, toe hulle afgekom het, vir hulle gebid het dat hulle die Heilige Gees mag ontvang.
16 (Want nog het Hy op niemand van hulle geval nie; net hulle is gedoop in die Naam van die Here Jesus.)
17 Toe het hulle hulle die hande opgelê, en hulle het die Heilige Gees ontvang.
18 En toe Simon sien dat deur die handoplegging van die apostels die Heilige Gees gegee is, het hy hulle geld aangebied,
19 en gesê: Gee my ook hierdie krag, sodat elkeen wat ek die hande oplê, die Heilige Gees kan ontvang.
20 Maar Petrus sê vir hom: Jou geld vergaan saam met jou, omdat jy gedink het dat die gawe van God met geld gekoop kan word.
21 Jy het geen deel of lot in hierdie saak nie, want jou hart is nie reg in die oë van God nie.
22 Bekeer julle dan van hierdie boosheid van jou, en bid God of die gedagte van jou hart jou miskien vergewe mag word.
23 Want ek bemerk dat jy in die gal van bitterheid en in die band van ongeregtigheid is.
24 Toe antwoord Simon en sê: Bid tot die Here vir my, dat niks van hierdie dinge wat julle gespreek het, oor my kom nie.
25 En nadat hulle getuig en die woord van die Here verkondig het, het hulle na Jerusalem teruggekeer en die evangelie in baie dorpe van die Samaritane verkondig.
26 En die engel van die Here het met Filippus gespreek en gesê: Staan op en gaan na die suide na die pad wat afloop van Jerusalem af na Gasa, wat woestyn is.
27 En hy het opgestaan en gegaan, en kyk, daar was 'n man van Ethiopië, 'n eunug van groot gesag onder Candace, koningin van die Kus, wat die toesig gehad het oor al haar skatte en na Jerusalem gekom het om te aanbid,
28 Hy het teruggekeer en in sy strydwa gesit en Jesaja, die profeet, gelees.
29 Toe sê die Gees vir Filippus: Gaan nader en sluit aan by hierdie wa.
30 En Filippus het daarheen na hom gehardloop en hom die profeet Jesaja hoor lees en gesê: Verstaan jy wat jy lees?
31 En hy sê: Hoe kan ek as iemand my nie lei nie? En hy het Filippus gevra om op te kom en by hom te sit.
32 Die plek van die Skrif wat hy gelees het, was dit: Hy is soos 'n skaap na die slagplek gelei; en soos 'n lam wat stom is voor sy skeerder, so het hy sy mond nie oopgemaak nie.
33 In sy vernedering is sy oordeel weggeneem; en wie sal sy geslag aankondig? want sy lewe is van die aarde weggeneem.
34 En die eunug het Filippus geantwoord en gesê: Van wie spreek die profeet dit tog? van homself, of van 'n ander man?
35 Toe het Filippus sy mond oopgemaak en by dieselfde Skrif begin en aan hom Jesus verkondig.
36 En terwyl hulle op pad was, kom hulle by 'n sekere water; en die hofdienaar sê: Kyk, hier is water; wat verhinder my om gedoop te word?
37 En Filippus sê: As jy glo met jou hele hart, mag jy dit. En hy antwoord en sê: Ek glo dat Jesus Christus die Seun van God is.
38 En hy het die wa bevel gegee om stil te staan, en hulle het altwee in die water afgeklim, Filippus sowel as die hofdienaar; en hy het hom gedoop.
39 En toe hulle uit die water opklim, het die Gees van die Here Filippus weggevoer, sodat die eunug hom nie meer gesien het nie;
40 Maar Filippus is in Azotus gevind, en hy het deurgegaan en in al die stede gepreek totdat hy in Cesaréa gekom het.

HOOFSTUK 9

1 En Saul het dreigemente en slagting teen die dissipels van die Here uitgeblaas en na die hoëpriester gegaan.
2 En hy het van hom briewe aan Damaskus aan die sinagoges verlang, dat as hy iets van hierdie weg vind, of dit nou mans of vroue was, hy hulle geboeid na Jerusalem kon bring.
3 En terwyl hy op pad was, het hy naby Damaskus gekom, en skielik het daar 'n lig uit die hemel rondom hom geskyn.
4 En hy het op die aarde geval en 'n stem vir hom hoor sê: Saul, Saul, waarom vervolg jy My?
5 En hy sê: Wie is U, Here? En die Here sê: Ek is Jesus wat jy vervolg; dit is vir jou moeilik om teen die prikkels te skop.
6 En hy het bewend en verbaas gesê: Here, wat wil U hê moet ek doen? En die Here sê vir hom: Staan op en gaan na die stad, en dit sal jou vertel word wat jy moet doen.

7 En die manne wat saam met hom gereis het, het sprakeloos gestaan en 'n stem gehoor, maar niemand gesien nie.
8 En Saul het opgestaan van die aarde af; en toe sy oë oopgaan, het hy niemand gesien nie; maar hulle het hom aan die hand gelei en hom na Damaskus gebring.
9 En hy was drie dae lank sonder om te sien, en hy het nie geëet of gedrink nie.
10 En daar was 'n sekere dissipel in Damaskus met die naam van Ananías; en vir hom het die Here in 'n gesig gesê: Ananías! En hy sê: Kyk, ek is hier, Here.
11 En die Here het vir hom gesê: Staan op en gaan na die straat wat genoem word Reguit, en vra in die huis van Judas na iemand wat Saul genoem word, van Tarsus; want kyk, hy bid.
12 En hy het in 'n gesig 'n man met die naam van Ananias sien inkom en sy hand op hom slaan, sodat hy kan sien.
13 Toe antwoord Ananías: Here, ek het by baie van hierdie man gehoor hoeveel kwaad hy u heiliges in Jerusalem aangedoen het.
14 En hier het hy gesag van die owerpriesters om almal te bind wat u Naam aanroep.
15 Maar die Here het vir hom gesê: Gaan heen, want hy is vir My 'n uitverkore voorwerp om my Naam te dra voor die heidene en konings en die kinders van Israel.
16 Want Ek sal hom wys hoe groot dinge hy moet ly ter wille van my Naam.
17 En Ananías het gegaan en in die huis ingegaan; en sy hande op hom gelê en gesê: Broer Saul, die Here Jesus, wat aan jou verskyn het op die pad toe jy gekom het, het my gestuur, sodat jy jou gesig kan ontvang en met die Heilige Gees vervul kan word.
18 En dadelik het daar van sy oë afgeval soos skubbe, en hy het dadelik sig gekry en opgestaan en is gedoop.
19 En toe hy vleis ontvang het, is hy versterk. Toe was Saulus sekere dae saam met die dissipels wat in Damaskus was.
20 En dadelik het hy Christus in die sinagoges verkondig dat Hy die Seun van God is.
21 Maar almal wat hom gehoor het, was verbaas en het gesê; Is dit nie Hy wat die wat hierdie Naam aangeroep het in Jerusalem omgebring het en met die doel hierheen gekom het om hulle geboeid na die owerpriesters toe te bring nie?
22 Maar Saul het sterker geword en die Jode wat in Damaskus gewoon het, in die war gebring deur te bewys dat dit die Christus is.
23 En nadat baie dae verby was, het die Jode raad gehou om hom dood te maak.
24 Maar hulle opwagting was bekend van Saul. En hulle het die poorte dag en nag dopgehou om hom dood te maak.
25 Toe het die dissipels Hom in die nag geneem en Hom in 'n mandjie by die muur laat afsak.
26 En toe Saul in Jerusalem aankom, het hy probeer om hom by die dissipels aan te sluit; maar hulle was almal bang vir hom en het nie geglo dat hy 'n dissipel was nie.
27 Maar Barnabas het hom geneem en na die apostels gebring en aan hulle vertel hoe hy die Here op die pad gesien het en dat hy met hom gespreek het en hoe hy vrymoediglik in Damaskus gepreek het in die Naam van Jesus.
28 En hy was saam met hulle wat in Jerusalem in- en uitgegaan het.
29 En hy het met vrymoedigheid in die Naam van die Here Jesus gespreek en teen die Grieke getwis, maar hulle het gegaan om Hom dood te maak.
30 En toe die broeders dit hoor, het hulle hom na Cesaréa afgebring en hom na Tarsus gestuur.
31 Toe het die gemeentes in die hele Judéa en Galiléa en Samaría gerus en is opgebou; en wandel in die vrees van die Here en in die vertroosting van die Heilige Gees, is vermeerder.
32 En dit het gebeur, terwyl Petrus deur al die streke verbygegaan het, het hy ook afgekom na die heiliges wat in Lidda gewoon het.
33 En daar het hy 'n sekere man met die naam van Eneas gevind, wat agt jaar lank op sy bed gehou het en verlam was.
34 En Petrus sê vir hom: Eneas, Jesus Christus maak jou gesond; staan op en maak jou bed op. En hy het dadelik opgestaan.
35 En almal wat in Lidda en Saron gewoon het, het hom gesien en hulle tot die Here bekeer.
36 En daar was in Joppe 'n sekere dissipel met die naam van Tabita, wat deur uitlegging Dorkas genoem word; hierdie vrou was vol goeie werke en aalmoese wat sy gedoen het.
37 En in daardie dae het sy siek geword en gesterwe; en toe hulle gewas het, het hulle haar in die bovertrek neergelê.
38 En omdat Lidda naby Joppe was en die dissipels gehoor het dat Petrus daar was, het hulle twee manne na hom gestuur wat hom begeer het dat hy nie sou uitstel om na hulle toe te kom nie.
39 Toe het Petrus opgestaan en saam met hulle gegaan. Toe hy kom, het hulle hom in die bovertrek gebring, en al die weduwees het by hom gestaan en ween en die rokke en klere gewys wat Dorkas gemaak het terwyl sy by hulle was.
40 Maar Petrus het hulle almal uitgesit en neergekniel en gebid; en hom na die liggaam omgedraai en gesê: Tabita, staan op. En sy het haar oë oopgemaak, en toe sy Petrus sien, gaan sit sy regop.
41 En Hy het haar sy hand gegee en haar opgetel, en nadat Hy die heiliges en weduwees geroep het, het Hy haar lewendig voorgehou.
42 En dit was bekend in die hele Joppe; en baie het in die Here geglo.
43 En dit het gebeur dat hy baie dae in Joppe gebly het saam met een Simon, 'n leerlooier.

HOOFSTUK 10

1Daar was 'n sekere man in Cesarea met die naam van Cornelius, 'n hoofman oor honderd van die bende wat die Italiaanse bende genoem word,
2 'n Vroom man en een wat God vrees met sy hele huis, wat baie aalmoese aan die volk gegee het en altyd tot God gebid het.
3 Hy het in 'n gesig blykbaar omtrent die negende uur van die dag 'n engel van God na hom sien inkom en vir hom sê: Kornelius!
4 En toe hy hom aankyk, was hy bevrees en sê: Wat is dit, Here? En hy sê vir hom: Jou gebede en jou aalmoese het opgekom om voor God te gedenk.

5 En stuur nou manne na Joppe en roep een Simon, wie se van Petrus is.
6 Hy vernag by Simon, 'n leerlooier, wie se huis langs die see is; hy sal jou vertel wat jy moet doen.
7 En toe die engel wat met Cornelius gespreek het, weggegaan het, het hy twee van sy huisbediendes geroep en 'n vroom soldaat van die wat gedurig op hom gewag het;
8 En nadat hy al hierdie dinge aan hulle meegedeel het, het hy hulle na Joppe gestuur.
9 Die volgende dag, terwyl hulle op pad was en naby die stad kom, het Petrus omtrent die sesde uur op die dak geklim om te bid.
10 En hy het baie honger geword en wou geëet het; maar terwyl hulle gereed maak, het hy in 'n beswyming verval,
11 En hy het die hemel geopend gesien en 'n sekere voorwerp na hom toe sien neerdaal, soos dit 'n groot laken was wat aan die vier hoeke gebreid is en op die aarde neergelaat is.
12 Waarin was allerhande viervoetige diere van die aarde en wilde diere en kruipende diere en voëls van die hemel.
13 En daar het 'n stem na hom gekom: Staan op, Petrus! doodmaak en eet.
14 Maar Petrus sê: Nie so nie, Here; want ek het nog nooit iets geëet wat onrein of onrein is nie.
15 En die stem het weer vir die tweede keer met hom gespreek: Wat God gereinig het, moet jy nie onheilig ag nie.
16 Dit is drie maal gedoen, en die voorwerp is weer in die hemel opgeneem.
17 En terwyl Petrus by homself twyfel wat hierdie gesig wat hy gesien het, sou beteken, kyk, die manne wat van Cornelius gestuur is, het na Simon se huis navraag gedoen en voor die poort gestaan.
18 En hulle het geroep en gevra of Simon, wat Petrus genoem word, daar vernag is.
19 Terwyl Petrus oor die gesig nadink, sê die Gees vir hom: Kyk, drie manne soek jou.
20 Staan dan op, klim af en gaan saam met hulle sonder om te twyfel, want Ek het hulle gestuur.
21 Toe het Petrus afgegaan na die manne wat van Kornelius na hom gestuur is; en gesê: Kyk, dit is Ek wat julle soek. Wat is die oorsaak waarom julle gekom het?
22 En hulle het gesê: Kornelius, die hoofman oor honderd, 'n regverdige man en een wat God vrees en 'n goeie gerug het onder die hele nasie van die Jode, is deur 'n heilige engel van God gewaarsku om jou in sy huis te laat haal en te hoor woorde van jou.
23 Toe het hy hulle ingeroep en hulle vernag. En die volgende dag het Petrus saam met hulle weggegaan, en sekere broers van Joppe het hom vergesel.
24 En die volgende dag het hulle in Cesaréa ingegaan. En Cornelius het hulle ingewag en sy bloedverwante en vriende bymekaargeroep.
25 En toe Petrus inkom, kom Cornelius hom tegemoet en val voor sy voete neer en aanbid hom.
26 Maar Petrus het hom opgeneem en gesê: Staan op; Ek is self ook 'n man.
27 En terwyl hy met hom spreek, het hy ingegaan en baie gekry wat bymekaargekom het.
28 En hy sê vir hulle: Julle weet dat dit onwettig is vir 'n man wat 'n Jood is om geselskap te wees of na een van 'n ander nasie te kom; maar God het my laat blyk dat ek geen mens onrein of onrein mag noem nie.
29 Daarom het ek na julle toe gekom sonder om te weerspreek, sodra daar na my gestuur is;
30 En Cornelius sê: Vier dae gelede het ek gevas tot hierdie uur toe; en op die negende uur het ek in my huis gebid, en kyk, daar staan 'n man voor my in blink klere,
31 en gesê: Kornelius, jou gebed is verhoor, en jou aalmoese word in gedagtenis gehou voor God.
32 Stuur dan na Joppe en roep Simon, wie se van Petrus is, hierheen; hy is vernag in die huis van Simon, 'n leerlooier, langs die see; hy sal met jou spreek as hy kom.
33 Daarom het ek dadelik na jou gestuur; en jy het goed gedoen dat jy gekom het. Nou is ons dan almal hier voor God teenwoordig, om te hoor alles wat God jou beveel het.
34 Toe het Petrus sy mond oopgemaak en gesê: Ek sien waarlik dat God geen aannemer van die persoon is nie.
35 Maar in elke nasie is hy wat Hom vrees en geregtigheid doen, by hom welgevallig.
36 Die woord wat God aan die kinders van Israel gestuur het deur vrede te verkondig deur Jesus Christus: Hy is die Here van almal.
37 Daardie woord, sê ek, weet julle, wat deur die hele Judéa bekend gemaak is en van Galilea begin het, ná die doop wat Johannes verkondig het;
38 Hoe God Jesus van Nasaret gesalf het met die Heilige Gees en met krag, wat rondgegaan het om goed te doen en almal genees het wat deur die duiwel onderdruk was; want God was met hom.
39 En ons is getuies van alles wat hy gedoen het in die land van die Jode sowel as in Jerusalem; wat hulle gedood en aan 'n boom opgehang het:
40 Hom het God op die derde dag opgewek en Hom openlik getoon;
41 Nie aan die hele volk nie, maar aan getuies wat voor God uitverkore is, ja, aan ons, wat saam met Hom geëet en gedrink het nadat Hy uit die dode opgestaan het.
42 En hy het ons beveel om aan die volk te preek, en om te getuig dat dit hy is wat deur God verordineer is om die Regter van lewende en dode te wees.
43 Van Hom getuig al die profete dat elkeen wat in Hom glo, deur sy Naam vergifnis van sondes sal ontvang.
44 Terwyl Petrus nog hierdie woorde gespreek het, het die Heilige Gees op almal geval wat die woord gehoor het.
45 En die gelowiges uit die besnydenis was verbaas, almal wat saam met Petrus gekom het, omdat die gawe van die Heilige Gees ook op die heidene uitgestort is.
46 Want hulle het gehoor hoe hulle in tale spreek en God groot maak. Toe antwoord Petrus:
47 Kan iemand water verbied, dat hulle nie gedoop word nie, wat die Heilige Gees ontvang het net soos ons?
48 En hy het beveel dat hulle in die Naam van die Here gedoop moes word. Toe het hulle hom gebid om sekere dae te vertoef.

HOOFSTUK 11

1 En die apostels en die broers wat in Judéa was, het gehoor dat die heidene ook die woord van God aangeneem het.
2 En toe Petrus na Jerusalem opgekom het, het die wat uit die besnydenis was, met hom getwis,
3 en gesê: U het by die onbesnedenes ingegaan en saam met hulle geëet.

4 Maar Petrus het die saak van die begin af ingeoefen en dit op bevel aan hulle uitgelê en gesê:
5 Ek was in die stad Joppe besig om te bid, en in 'n beswyming het ek 'n visioen gesien: 'n sekere houer wat neerdaal soos 'n groot laken, met vier hoeke uit die hemel laat sak; en dit het selfs tot my gekom:
6 Waarop ek, toe ek my oë vasgemaak het, dit oorweeg en viervoetige diere van die aarde en wilde diere en kruipende diere en voëls van die hemel gesien het.
7 En ek het 'n stem vir my hoor sê: Staan op, Petrus! slag en eet.
8 Maar ek het gesê: Nie so nie, Here, want niks onheiligs of onreins het ooit in my mond ingekom nie.
9 Maar die stem het my weer uit die hemel geantwoord: Wat God gereinig het, moet jy nie onheilig noem nie.
10 En dit het drie maal gebeur: en almal is weer in die hemel opgetrek.
11 En kyk, daar was dadelik drie manne wat reeds in die huis gekom het waar ek was, van Cesarea na my gestuur.
12 En die Gees het my beveel om saam met hulle te gaan sonder om te twyfel. En hierdie ses broers het my vergesel, en ons het in die man se huis ingegaan.
13 En hy het ons laat sien hoe hy 'n engel in sy huis gesien het wat staan en vir hom sê: Stuur manne na Joppe en laat Simon roep, wie se van Petrus is;
14 Wie sal jou woorde vertel waardeur jy en jou hele huis gered sal word.
15 En toe ek begin praat het, het die Heilige Gees op hulle geval, soos op ons in die begin.
16 Toe het ek aan die woord van die Here gedink, hoe Hy gesê het: Johannes het wel met water gedoop; maar julle sal met die Heilige Gees gedoop word.
17 Omdat God dan aan hulle dieselfde gawe gegee het as aan ons, wat in die Here Jesus Christus geglo het; wat was ek, dat ek God kon weerstaan?
18 Toe hulle dit hoor, het hulle geswyg en God verheerlik en gesê: Dan het God ook aan die heidene bekering tot die lewe gegee.
19 En die wat verstrooi was deur die vervolging wat oor Stefanus ontstaan het, het tot by Fenicië en Ciprus en Antiogië getrek en die woord aan niemand verkondig nie, behalwe aan die Jode alleen.
20 En sommige van hulle was manne van Ciprus en Cirene, wat, toe hulle in Antiogië gekom het, met die Grieke gespreek en die Here Jesus verkondig het.
21 En die hand van die Here was met hulle, en 'n groot aantal het geglo en hulle tot die Here bekeer.
22 Toe het die boodskap van hierdie dinge tot die ore gekom van die gemeente wat in Jerusalem was, en hulle het Bárnabas uitgestuur om tot by Antiogië te gaan.
23 Toe hy gekom het en die genade van God gesien het, was hy bly en het hulle almal vermaan dat hulle met 'n voorneme van hart die Here sou aanhang.
24 Want hy was 'n goeie man en vol van die Heilige Gees en van geloof, en baie mense is bygevoeg tot die Here.
25 Toe het Bárnabas na Tarsus vertrek om Saul te soek.
26 En toe hy hom kry, het hy hom na Antiogië gebring. En dit het gebeur dat hulle 'n hele jaar lank by die gemeente vergader en baie mense geleer het. En die dissipels is eers in Antiogië Christene genoem.
27 En in hierdie dae het profete van Jerusalem na Antiogië gekom.
28 En een van hulle met die naam van Agabus het opgestaan en deur die Gees te kenne gegee dat daar 'n groot armoede oor die hele wêreld sou wees, wat gebeur het in die dae van Claudius Caesar.
29 Toe het die dissipels, elkeen volgens sy vermoë, besluit om hulp te stuur aan die broeders wat in Judéa gewoon het.
30 Wat hulle ook gedoen het, en dit aan die oudstes gestuur deur die hand van Barnabas en Saul.

HOOFSTUK 12

1 En omtrent daardie tyd het koning Herodes sy hande uitgesteek om sommige van die gemeente te pla.
2 En hy het Jakobus, die broer van Johannes, met die swaard doodgemaak.
3 En omdat hy gesien het dat dit die Jode behaag het, het hy verder gegaan om Petrus ook te neem. (Toe was die dae van ongesuurde brode.)
4 En nadat hy hom gegryp het, het hy hom in die gevangenis gesit en hom aan vier kwartiere soldate oorgegee om hom te bewaar; met die bedoeling om hom na Paasfees na die volk uit te bring.
5 Petrus is dan in die gevangenis gehou, maar die gemeente het onophoudelik vir hom tot God gebid.
6 En toe Herodes hom sou gebring het, het Petrus dieselfde nag tussen twee soldate geslaap, vasgebind met twee kettings; en die wagte voor die deur het die gevangenis bewaak.
7 En kyk, die engel van die Here het op hom gekom, en 'n lig het in die gevangenis geskyn, en hy het Petrus op die sy geslaan en hom opgerig en gesê: Staan gou op! En sy kettings het van sy hande afgeval.
8 En die engel sê vir hom: Omgord jou en bind jou skoene aan. En so het hy gedoen. En hy sê vir hom: Gooi jou kleed om jou en volg My.
9 En hy het uitgegaan en hom gevolg; en het nie geweet dat dit waar was wat deur die engel gedoen is nie; maar gedink hy sien 'n visioen.
10 Toe hulle verby die eerste en die tweede afdeling was, kom hulle by die ysterpoort wat na die stad lei; en hulle het uitgegaan en deur een straat gegaan; en dadelik het die engel van hom gewyk.
11 En toe Petrus tot homself kom, sê hy: Nou weet ek vir seker dat die Here sy engel gestuur het en my verlos het uit die hand van Herodes en uit al die verwagting van die Jode.
12 En nadat hy die saak oorweeg het, kom hy by die huis van Maria, die moeder van Johannes, wie se van Markus was; waar baie bymekaar was om te bid.
13 En toe Petrus aan die deur van die poort klop, het 'n meisie met die naam Rhoda gekom om te luister.
14 En toe sy Petrus se stem herken, het sy die poort nie van blydskap oopgemaak nie, maar ingehardloop en vertel hoe Petrus voor die poort staan.
15 En hulle sê vir haar: Jy is mal. Maar sy het voortdurend bevestig dat dit selfs so was. Toe sê hulle: Dit is sy engel.
16 Maar Petrus het aanhou klop, en toe hulle die deur oopmaak en Hom sien, was hulle verbaas.
17 Maar hy, wat hulle met die hand beduie het om stil te bly, het aan hulle vertel hoe die Here hom uit die tronk gebring het. En hy sê: Gaan vertel hierdie dinge aan Jakobus en die broeders. En hy het weggegaan en na 'n ander plek gegaan.

18 En toe dit dag geword het, was daar geen geringe beroering onder die soldate, wat van Petrus geword het nie.
19 En toe Herodes hom gesoek het en hom nie gekry het nie, het hy die wagte ondersoek en bevel gegee dat hulle gedood moes word. En hy het van Judéa afgegaan na Cesaréa en daar gebly.
20 En Herodes was hoogs ontevrede in die van Tirus en Sidon, maar hulle het eendragtig na hom gekom, en nadat hulle Blastus, die hofdienaar van die koning, hulle vriend gemaak het, het hulle vrede begeer; omdat hulle land deur die koning se land gevoed is.
21 En op 'n vasgestelde dag het Herodes, geklee in koninklike klere, op sy troon gaan sit en 'n rede tot hulle gespreek.
22 En die volk het 'n geroep en gesê: Dit is die stem van 'n god en nie van 'n mens nie.
23 En dadelik het die engel van die Here hom geslaan, omdat hy aan God die eer nie gegee het nie;
24 Maar die woord van God het gegroei en vermeerder.
25 En Bárnabas en Saulus het van Jerusalem af teruggekeer, nadat hulle hul bediening volbring het, en Johannes, wie se van Markus was, saamgeneem.

HOOFSTUK 13

1 En daar was in die gemeente wat in Antiogië was sekere profete en leraars; soos Barnabas en Simeon wat Niger genoem word, en Lucius van Cirene en Manaen wat by Herodes die viervors grootgemaak is, en Saul.
2 Terwyl hulle die Here gedien en gevas het, het die Heilige Gees gesê: Skei Barnabas en Saulus vir My af vir die werk waartoe Ek hulle geroep het.
3 En nadat hulle gevas en gebid het en hulle die hande opgelê het, het hulle hulle weggestuur.
4 Hulle het toe, uitgestuur deur die Heilige Gees, na Seleucia vertrek; en daarvandaan het hulle na Ciprus gevaar.
5 En toe hulle in Salamis was, het hulle die woord van God in die sinagoges van die Jode verkondig; en hulle het ook Johannes vir hulle bedienaar gehad.
6 En toe hulle deur die eiland gegaan het tot by Pafos, het hulle 'n sekere towenaar gevind, 'n valse profeet, 'n Jood met die naam van Barjesus.
7 Hy was saam met die adjunk van die land, Sergius Paulus, 'n verstandige man; wat Barnabas en Saul geroep het en die woord van God wou hoor.
8 Maar Elimas, die towenaar (want so is sy naam deur uitlegging) het hulle teëgestaan en probeer om die plaasvervanger van die geloof af te keer.
9 Toe het Saulus, (wat ook Paulus genoem word), vervul met die Heilige Gees, sy oë op hom gerig,
10 En gesê: O vol van alle listigheid en alle onheil, kind van die duiwel, vyand van alle geregtigheid, sal jy nie ophou om die regte weë van die Here te verdraai nie?
11 En nou, kyk, die hand van die Here is op jou, en jy sal blind wees, en vir 'n tyd lank nie die son sien nie. En dadelik het 'n mis en 'n duisternis op Hom geval; en hy het rondgegaan en sommige gesoek om hom aan die hand te lei.
12 Toe die plaasvervanger toe hy sien wat gebeur het, het hy geglo, verbaas oor die leer van die Here.
13 En toe Paulus en sy geselskap van Pafos losgemaak het, het hulle by Perge in Pamfilië aangekom; en Johannes het van hulle af weggegaan en na Jerusalem teruggekeer.
14 Maar toe hulle van Perge af vertrek het, het hulle in Antiochíë in Pisidië gekom en op die sabbatdag in die sinagoge ingegaan en gaan sit.
15 En ná die voorlesing van die wet en die profete het die owerstes van die sinagoge na hulle gestuur om te sê: Manne en broeders, as julle 'n woord van vermaning vir die volk het, sê verder.
16 Toe staan Paulus op en wink met sy hand en sê: Manne van Israel en julle wat God vrees, luister.
17 Die God van hierdie volk Israel het ons vaders uitverkies en die volk verhoog toe hulle as vreemdelinge in Egipteland gewoon het, en Hy het hulle met 'n hoë arm daaruit uitgelei.
18 En omtrent die tyd van veertig jaar het Hy hulle maniere in die woestyn gely.
19 En nadat hy sewe nasies in die land Kanaän vernietig het, het hy hulle land deur die lot aan hulle verdeel.
20 En daarna het hy aan hulle regters gegee omtrent vierhonderd-en-vyftig jaar tot by die profeet Samuel.
21 En daarna het hulle 'n koning begeer, en God het aan hulle gegee Saul, die seun van Cis, 'n man uit die stam van Benjamin, met verloop van veertig jaar.
22 En nadat hy hom verwyder het, het hy vir hulle Dawid laat opstaan om hulle koning te word; aan wie hy ook getuig en gesê het: Ek het Dawid, die seun van Isai, gevind, 'n man na my hart, wat al my wil sal vervul.
23 Uit die nageslag van hierdie man het God volgens sy belofte vir Israel 'n Verlosser opgewek, Jesus.
24 Toe Johannes eers voor sy koms die doop van bekering aan die hele volk van Israel verkondig het.
25 En toe Johannes sy weg voltooi het, sê hy: Wie dink julle is Ek? Ek is nie hy nie. Maar kyk, daar kom een agter my aan wie se skoene van sy voete ek nie waardig is om los te maak nie.
26 Manne en broers, kinders van die geslag van Abraham, en elkeen onder julle wat God vrees, aan julle is die woord van hierdie verlossing gestuur.
27 Want die inwoners van Jerusalem en hulle owerstes, omdat hulle Hom nie geken het nie, en ook nie die stemme van die profete wat elke sabbatdag gelees word nie, hulle het dit vervul deur Hom te veroordeel.
28 En al het hulle geen doodsoorsaak by Hom gevind nie, het hulle tog vir Pilatus gevra dat Hy gedood moes word.
29 En nadat hulle alles vervul het wat van hom geskrywe is, het hulle hom van die boom afgehaal en in 'n graf neergelê.
30 Maar God het hom uit die dood opgewek.
31 En hy is baie dae lank gesien van die wat saam met Hom opgetrek het van Galiléa na Jerusalem, wat sy getuies vir die volk is.
32 En ons verkondig aan julle die blye boodskap, hoe die belofte wat aan die vaders gemaak is,
33 God het dit aan ons, hulle kinders, vervul deurdat Hy Jesus weer opgewek het; soos ook in die tweede psalm geskrywe is: U is my Seun, vandag het Ek U gegenereer.
34 En aangaande dat Hy hom uit die dode opgewek het, om nou nie meer tot verderflikheid terug te keer nie, het hy op hierdie wyse gesê: Ek sal jou die vaste barmhartighede van Dawid gee.

35 Daarom sê Hy ook in 'n ander psalm: U mag u Heilige nie toelaat om verderwing te sien nie.
36 Want Dawid het, nadat hy sy eie geslag gedien het deur die wil van God, aan die slaap geval en by sy vaders neergelê en verderwing gesien.
37 Maar hy wat God opgewek het, het geen verderf gesien nie.
38 Laat dit dan aan julle bekend wees, manne en broeders, dat deur hierdie man die vergewing van sondes aan julle verkondig word.
39 En deur Hom word almal wat glo, geregverdig uit alle dinge waaruit julle nie geregverdig kon word deur die wet van Moses nie.
40 Pas dan op dat dit nie oor julle kom waarvan gespreek is in die profete nie;
41 Kyk, julle veragters, en verwonder julle en vergaan, want Ek werk 'n werk in julle dae, 'n werk wat julle nooit sal glo nie, al sou iemand dit aan julle verkondig.
42 En toe die Jode uit die sinagoge uitgegaan het, het die heidene gesmeek dat hierdie woorde die volgende sabbat aan hulle verkondig moes word.
43 En toe die gemeente opgebreek is, het baie van die Jode en godsdienstige proseliete vir Paulus en Bárnabas gevolg, wat met hulle gepraat en hulle oorreed het om in die genade van God te bly.
44 En die volgende sabbatdag het byna die hele stad bymekaargekom om die woord van God te hoor.
45 Maar toe die Jode die skare sien, is hulle met afguns vervul en het teen die dinge gespreek wat deur Paulus gespreek is, weerspreek en lasterlik.
46 Toe het Paulus en Bárnabas vrymoedig geword en gesê: Dit was noodsaaklik dat die woord van God eers tot julle gespreek moes word; .
47 Want so het die Here ons beveel en gesê: Ek het jou gestel as 'n lig vir die heidene, sodat jy tot redding sou wees tot aan die eindes van die aarde.
48 En toe die heidene dit hoor, was hulle bly en het die woord van die Here verheerlik; en almal wat tot die ewige lewe bestem was, het geglo.
49 En die woord van die Here is in die hele land bekend gemaak.
50 Maar die Jode het die vroom en eerbare vroue en die hoofmanne van die stad aangehits en vervolging teen Paulus en Bárnabas laat opkom en hulle uit hulle grondgebied verdryf.
51 Maar hulle het die stof van hulle voete teen hulle afgeskud en by Ikonium gekom.
52 En die dissipels is vervul met blydskap en met die Heilige Gees.

HOOFSTUK 14

1 En dit het gebeur in Ikonium dat hulle altwee saam in die sinagoge van die Jode ingegaan het, en so gespreek het dat 'n groot menigte sowel van die Jode as ook van die Grieke gelowig geword het.
2 Maar die ongelowige Jode het die heidene aangehits en hulle gedagtes sleg gemaak teen die broeders.
3 Hulle het dan lank gebly en met vrymoedigheid in die Here gespreek, wat getuig het van die woord van sy genade en tekens en wonders deur hulle hande laat doen het.
4 Maar die menigte van die stad was verdeeld, en 'n deel met die Jode vasgehou en 'n deel met die apostels.
5 En toe daar 'n aanval was van die heidene sowel as die Jode met hulle owerstes, om hulle te beledig en te stenig,
6 Hulle het dit in bewaring gehou en gevlug na Listre en Derbe, stede van Likaonië, en na die gebied wat rondom lê.
7 En daar het hulle die evangelie verkondig.
8 En daar het 'n sekere man in Listre gesit, magteloos aan sy voete, 'n kreupel van sy moeder se skoot af, wat nog nooit gewandel het nie.
9 Hy het Paulus hoor praat: wat hom vas aanskou en bemerk het dat hy geloof het om gesond te word,
10 Met 'n groot stem gesê: Staan regop op jou voete. En hy het gespring en geloop.
11 En toe die skare sien wat Paulus gedoen het, het hulle hul stem verhef en in die rede van Likaónië gesê: Die gode het na ons neergedaal in die gelykenis van mense.
12 En hulle het Bárnabas Jupiter genoem; en Paulus, Mercurius, omdat hy die hoofspreker was.
13 Toe het die priester van Jupiter, wat voor hulle stad was, osse en kranse na die poorte gebring en wou saam met die volk geoffer het.
14 En toe die apostels, Barnabas en Paulus, daarvan hoor, het hulle hul klere geskeur en tussen die volk in gehardloop en uitgeroep:
15 en gesê: Menere, waarom doen julle hierdie dinge? Ons is ook manne van soortgelyke hartstogte as julle, en verkondig julle dat julle van hierdie nietighede moet bekeer tot die lewende God wat die hemel en die aarde en die see en alles wat daarin is, gemaak het.
16 wat vroeër al die nasies toegelaat het om in hul eie weë te wandel.
17 Maar Hy het Homself nie sonder getuienis gelaat nie, deurdat Hy goed gedoen het en ons reën uit die hemel gegee het en vrugbare tye, wat ons harte vervul het met voedsel en blydskap.
18 En met hierdie woorde het hulle die volk skaars teruggehou, dat hulle nie aan hulle geoffer het nie.
19 En daar het sekere Jode uit Antiochíë en Ikonium daar aangekom, wat die volk oorreed het en Paulus gestenig het en hom uit die stad getrek het, met die veronderstelling dat hy dood was.
20 Maar terwyl die dissipels rondom Hom staan, het Hy opgestaan en in die stad gekom; en die volgende dag het Hy saam met Bárnabas na Derbe vertrek.
21 En nadat hulle die evangelie aan daardie stad verkondig en baie geleer het, het hulle teruggekeer na Listre en Ikonium en Antiogië,
22 wat die siele van die dissipels bevestig en hulle vermaan om in die geloof te bly, en dat ons deur baie verdrukking in die koninkryk van God moet ingaan.
23 En toe hulle vir hulle ouderlinge in elke gemeente aangestel het en met vas gebid het, het hulle hulle opgedra aan die Here in wie hulle geglo het.
24 En nadat hulle deur Pisidië deurgetrek het, het hulle in Pamfilië aangekom.
25 En nadat hulle die woord in Perge verkondig het, het hulle afgegaan na Attalië.
26 En daarvandaan na Antiogië gevaar, vanwaar hulle aan die genade van God aanbeveel is vir die werk wat hulle volbring het.

27 En toe hulle gekom het en die gemeente bymekaargemaak het, het hulle alles vertel wat God met hulle gedoen het, en hoe Hy die deur van geloof vir die heidene oopgemaak het.
28 En daar het hulle lank by die dissipels gebly.

HOOFSTUK 15

1 En sekere manne wat van Judéa afgekom het, het die broeders geleer en gesê: As julle nie besny word op die manier van Moses nie, kan julle nie gered word nie.
2 Toe Paulus en Bárnabas dan nie 'n geringe onenigheid en twis met hulle gehad het nie, het hulle besluit dat Paulus en Bárnabas, en sommige ander van hulle, na Jerusalem moes optrek na die apostels en ouderlinge oor hierdie vraag.
3 En toe hulle deur die gemeente op pad gebring is, het hulle deur Fenisië en Samaria gegaan en die bekering van die heidene bekend gemaak; en hulle het groot blydskap vir al die broeders gemaak.
4 En toe hulle in Jerusalem aangekom het, is hulle ontvang deur die gemeente en van die apostels en ouderlinge, en hulle het alles vertel wat God met hulle gedoen het.
5 Maar sommige van die sekte van die Fariseërs wat gelowig geword het, het opgestaan en gesê: Dit was nodig om hulle te besny en om hulle te beveel om die wet van Moses te onderhou.
6 En die apostels en ouderlinge het bymekaargekom om hierdie saak te oorweeg.
7 En toe daar baie twis was, het Petrus opgestaan en vir hulle gesê: Manne en broeders, julle weet dat God lank gelede onder ons gekies het dat die heidene deur my mond die woord van die evangelie sou hoor, en glo.
8 En God, wat die harte ken, het vir hulle getuig, en aan hulle die Heilige Gees gegee, net soos Hy aan ons gedoen het;
9 En maak geen verskil tussen ons en hulle nie, en reinig hulle harte deur die geloof.
10 Nou dan, waarom versoek julle God om 'n juk op die nek van die dissipels te lê, wat nie ons vaders en ons in staat was om te dra nie?
11 Maar ons glo dat ons deur die genade van die Here Jesus Christus gered sal word, net soos hulle.
12 Toe het die hele menigte stilgebly en na Barnabas en Paulus gehoor en vertel watter wonders en wonders God deur hulle onder die heidene gedoen het.
13 En nadat hulle geswyg het, het Jakobus geantwoord en gesê: Manne en broeders, luister na my!
14 Símeon het vertel hoe God eers die heidene besoek het om uit hulle 'n volk vir sy Naam te neem.
15 En hiermee stem die woorde van die profete ooreen; soos geskrywe is,
16 Hierna sal Ek terugkeer en die tent van Dawid wat neergeval het, weer bou; en Ek sal sy puinhope weer bou en dit oprig.
17 sodat die oorblyfsel van die mense die Here kan soek en al die heidene oor wie my Naam uitgeroep is, spreek die Here, wat al hierdie dinge doen.
18 Aan God bekend is al sy werke van die begin van die wêreld af.
19 Daarom is my vonnis dat ons hulle wat uit die heidene hulle tot God bekeer het, nie lastig val nie.
20 Maar dat ons aan hulle skrywe dat hulle hulle moet onthou van besoedeling van afgode en van hoerery en van wat verwurg is en van bloed.
21 Want Moses van ouds het in elke stad die wat Hom verkondig, terwyl hy elke sabbatdag in die sinagoges gelees word.
22 Toe het die apostels en die ouderlinge saam met die hele gemeente behaag om saam met Paulus en Bárnabas uitverkore manne uit hulle eie groep na Antiogië te stuur; Judas het naamlik Barsabas genoem, en Silas, hoofmanne onder die broeders.
23 En hulle het briewe deur hulle op hierdie manier geskryf; Die apostels en ouderlinge en broeders stuur groete aan die broeders wat uit die heidene in Antiogië en Sirië en Cilicië is:
24Vir ons gehoor het dat sommige wat van ons uitgegaan het, julle met woorde verontrus en julle siele ondermyn en gesê het: Julle moet besny word en die wet onderhou; aan wie ons so 'n gebod nie gegee het nie;
25 Dit het vir ons goed gelyk, terwyl ons eendragtig vergader het, om uitverkore manne saam met ons geliefde Barnabas en Paulus na julle te stuur,
26 Manne wat hulle lewens in gevaar gestel het vir die Naam van onse Here Jesus Christus.
27 Ons het dan Judas en Silas gestuur, wat ook vir julle dieselfde dinge per mond sal vertel.
28 Want dit het goed gelyk vir die Heilige Gees, en vir ons, om geen groter las op julle te lê as hierdie nodige dinge nie;
29 dat julle jul moet onthou van spys wat aan afgode geoffer is, en van bloed en van wat verwurg is en van hoerery; Gaan dit goed.
30 Toe hulle dan weggestuur is, het hulle in Antiogië gekom; en nadat hulle die skare bymekaargemaak het, het hulle die brief oorgegee.
31 En toe hulle gelees het, was hulle bly oor die troos.
32 En Judas en Silas, wat self ook profete was, het die broeders met baie woorde vermaan en hulle bevestig.
33 En nadat hulle daar 'n plek gebly het, is hulle in vrede van die broeders na die apostels laat gaan.
34 Nietemin het dit Silas behaag om nog daar te bly.
35 Ook Paulus en Bárnabas het in Antiogië gebly en saam met baie ander die woord van die Here geleer en verkondig.
36 En 'n paar dae daarna het Paulus vir Bárnabas gesê: Laat ons weer gaan en ons broers besoek in elke stad waar ons die woord van die Here verkondig het, en kyk hoe dit met hulle gaan.
37 En Bárnabas het besluit om Johannes, wie se van Markus was, saam te neem.
38 Maar Paulus het dit nie goed gedink om hom saam te neem nie, wat van hulle af weggegaan het uit Pamfilië en nie saam met hulle na die werk gegaan het nie.
39 En die twis was so hewig tussen hulle, dat hulle die een van die ander geskei het, en Bárnabas het Markus geneem en na Ciprus gevaar;
40 En Paulus het Silas gekies en weggegaan, deur die broeders aan te beveel tot die genade van God.
41 En hy het deur Sirië en Cilicië gegaan en die gemeentes bevestig.

HOOFSTUK 16

1 Toe kom hy in Derbe en Listre, en daar was 'n sekere dissipel met die naam van Timotheus, die seun van 'n sekere vrou, wat 'n Joodse vrou was en gelowig was; maar sy vader was 'n Griek:
2 Waaroor goed berig is deur die broers wat in Listra en Ikonium was.
3 Hom sou Paulus hê om saam met hom uit te gaan; en hom geneem en besny ter wille van die Jode wat in daardie omgewing was, want hulle het alles geweet dat sy vader 'n Griek was.
4 En terwyl hulle deur die stede gegaan het, het hulle aan hulle die verordeninge oorgegee om te onderhou, wat deur die apostels en ouderlinge wat in Jerusalem was, bepaal was.
5 En so is die gemeentes gevestig in die geloof, en het hulle daagliks in getal vermeerder.
6 En toe hulle deur Frigië en die gebied van Galasië gegaan het en deur die Heilige Gees verbied is om die woord in Asië te verkondig,
7 Nadat hulle in Misië gekom het, het hulle probeer om na Bitinië te gaan, maar die Gees het hulle nie toegelaat nie.
8 En hulle wat by Mísië verbygegaan het, het afgekom na Troas.
9 En 'n gesig het in die nag aan Paulus verskyn; Daar het 'n man van Masedonië gestaan en hom gebid en gesê: Kom oor na Masedonië en help ons.
10 En nadat hy die visioen gesien het, het ons dadelik probeer om na Masedonië te gaan, en verseker ingesamel dat die Here ons geroep het om die evangelie aan hulle te verkondig.
11 Daarom, toe ons van Troas losgemaak het, het ons met 'n reguit koers na Samotrakië gekom en die volgende dag na Neapolis;
12 En daarvandaan tot by Filippi, wat die hoofstad van daardie deel van Masedonië is, en 'n kolonie; en ons was sekere dae in daardie stad.
13 En op die sabbat het ons uit die stad uitgegaan langs 'n rivier, waar gebid was; en ons het gaan sit en met die vroue gespreek wat daar tuisgegaan het.
14 En 'n sekere vrou met die naam van Lidia, 'n purperverkoper van die stad Thiatira, wat God aanbid het, het ons gehoor; wie se hart die Here oopgemaak het, dat sy ag geslaan het op die dinge wat van Paulus gespreek is.
15 En toe sy en haar huisgesin gedoop is, het sy ons gesmeek en gesê: As julle geoordeel het dat ek getrou is aan die Here, kom in my huis en bly daar. En sy het ons ingeperk.
16 En dit het gebeur, terwyl ons na die gebed gegaan het, het 'n sekere meisie, besete van 'n gees van waarsêery, ons tegemoet gekom, wat haar meesters baie gewin het deur waarsêery:
17 Hy het Paulus en ons gevolg en uitgeroep en gesê: Hierdie manne is dienaars van God, die Allerhoogste, wat ons die weg van verlossing bekend maak.
18 En dit het sy baie dae gedoen. Maar Paulus, wat bedroef was, het hom omgedraai en vir die gees gesê: Ek beveel jou in die Naam van Jesus Christus om uit haar uit te gaan. En hy het in dieselfde uur uitgekom.
19 En toe haar meesters sien dat die hoop op hulle wins verby is, het hulle Paulus en Silas gevang en hulle na die markplein na die owerstes getrek.
20 En hulle het hulle na die magistrate gebring en gesê: Hierdie manne, wat Jode is, maak ons stad baie moeilik,
21 En leer gebruike wat ons nie geoorloof is om te ontvang en ook nie te onderhou nie, omdat ons Romeine is.
22 En die skare het saam teen hulle opgestaan, en die magistrate het hulle klere uitgetrek en bevel gegee om hulle te slaan.
23 En nadat hulle baie slae op hulle gelê het, het hulle hulle in die gevangenis gegooi en die tronkbewaarder bevel gegee om hulle veilig te bewaar.
24 wat, nadat hy so 'n bevel ontvang het, hulle in die binneste gevangenis gewerp en hulle voete vasgemaak in die stokke.
25 En teen middernag het Paulus en Silas gebid en lofsange tot eer van God gesing, en die gevangenes het dit gehoor.
26 En skielik was daar 'n groot aardbewing, sodat die fondamente van die gevangenis geskud het, en dadelik het al die deure oopgegaan, en elkeen se bande is losgemaak.
27 En toe die bewaarder van die gevangenis uit sy slaap wakker word en die gevangenis se deure sien oopgaan, het hy sy swaard uitgetrek en sou homself om die lewe gebring het as hy gedink het dat die gevangenes gevlug het.
28 Maar Paulus het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Doen jouself geen kwaad nie, want ons is almal hier.
29 Toe het hy 'n lig geroep en ingespring en bewend gekom en voor Paulus en Silas neergeval.
30 En hy het hulle uitgebring en gesê: Menere, wat moet ek doen om gered te word?
31 En hulle sê: Glo in die Here Jesus Christus, en jy sal gered word, en jou huisgesin.
32 En hulle het die woord van die Here aan hom gespreek en aan almal wat in sy huis was.
33 En hy het hulle in dieselfde uur van die nag geneem en hulle wonde gewas; en is dadelik gedoop, hy en al syne.
34 En nadat hy hulle in sy huis ingebring het, het hy hulle maaltye voorgesit en hom verheug deur met sy hele huis in God te glo.
35 En toe dit dag geword het, het die magistrate die dienaars gestuur om te sê: Laat daardie manne gaan.
36 En die bewaarder van die gevangenis het hierdie woord aan Paulus vertel: Die magistrate het gestuur om jou te laat gaan; trek dan nou weg en gaan in vrede.
37 Maar Paulus sê vir hulle: Hulle het ons, wat Romeine is, openlik, onveroordeeld, geslaan en ons in die gevangenis gewerp; en nou stoot hulle ons in die geheim uit? nee voorwaar; maar laat hulle self kom en ons gaan haal.
38 En die dienaars het hierdie woorde aan die owerstes vertel, en hulle was bevrees toe hulle hoor dat hulle Romeine was.
39 En hulle het gekom en hulle gesmeek en hulle uitgelei en gevra dat hulle uit die stad moes vertrek.
40 En hulle het uit die gevangenis uitgegaan en in die huis van Lídia ingegaan; en toe hulle die broers sien, het hulle hulle getroos en weggegaan.

HOOFSTUK 17

1 En toe hulle deur Amfipolis en Apollonia gegaan het, het hulle in Tessalonika gekom, waar 'n sinagoge van die Jode was.
2 En Paulus het, soos hy was, by hulle ingegaan, en drie sabbatdae het met hulle geredeneer uit die Skrifte,
3 Open en beweer dat Christus moes gely en uit die dood opgestaan het; en dat hierdie Jesus wat ek aan julle verkondig, Christus is.
4 En sommige van hulle het gelowig geword en saamgestem met Paulus en Silas; en van die vrome Grieke 'n groot menigte, en van die vernaamste vroue nie min nie.
5 Maar die Jode wat nie geglo het nie, was van afguns ontroer, en hulle het sekere skandelike manne van die minderwaardige soort na hulle geneem en 'n menigte bymekaargemaak en die hele stad in oproer gemaak en die huis van Jason aangerand en probeer om hulle uit te lei. aan die mense.
6 En toe hulle hulle nie kry nie, het hulle Jason en sekere broers na die owerstes van die stad getrek en geroep: Hulle wat die wêreld omgekeer het, het ook hierheen gekom;
7 wat Jason aangeneem het; en hulle handel almal in stryd met die verordeninge van die keiser deur te sê dat daar 'n ander koning is, een Jesus.
8 En hulle het die volk en die owerstes van die stad verskrik toe hulle hierdie dinge hoor.
9 En nadat hulle sekuriteit van Jason en van die ander geneem het, het hulle hulle laat gaan.
10 En die broeders het dadelik vir Paulus en Silas in die nag na Berea weggestuur; en hulle het daarheen gekom in die sinagoge van die Jode.
11 Hulle was edelmoediger as dié in Tessalonika, deurdat hulle die woord met alle welwillendheid aangeneem het en daagliks die Skrifte ondersoek het of hierdie dinge so was.
12 Daarom het baie van hulle geglo; ook van eerbare vroue wat Grieke was, en van mans, nie min nie.
13 Maar toe die Jode van Thessaloníka geweet het dat die woord van God deur Paulus in Berea verkondig is, het hulle ook daarheen gekom en die volk opgewek.
14 En dadelik het die broeders Paulus weggestuur om as 't ware na die see te gaan; maar Silas en Timoteus het nog daar gebly.
15 En die wat Paulus gelei het, het hom na Atene gebring; en toe hulle 'n bevel aan Silas en Timótheüs ontvang het om vinnig na hom toe te kom, het hulle vertrek.
16 En terwyl Paulus in Athene vir hulle gewag het, het sy gees in hom geroer toe hy die stad sien wat heeltemal aan afgodediens gegee is.
17 Daarom het hy in die sinagoge met die Jode en met die gelowiges getwis en daagliks op die mark met die wat hom ontmoet het.
18Toe het sekere filosowe van die Epikureërs en van die Stoicks hom teëgekom. En sommige het gesê: Wat sal hierdie brabbelaar sê? ander, dit lyk of Hy 'n opsteller van vreemde gode is, omdat Hy aan hulle Jesus en die opstanding verkondig het.
19 En hulle het hom geneem en na Areopagus gebring en gesê: Mag ons weet wat hierdie nuwe leer is, waarvan jy praat?
20 Want U bring sekere vreemde dinge in ons ore; ons sou dan weet wat hierdie dinge beteken.
21 (Vir al die Atheners en vreemdelinge wat daar was, het hulle tyd in niks anders deurgebring nie, as om te vertel of om iets nuuts te hoor.)
22 Toe gaan Paulus in die middel van die heuwel van Mars staan en sê: Atene, ek sien dat julle in alles te bygelowig is.
23 Want toe ek verbygaan en julle goddeloosheid aanskou, het ek 'n altaar gevind met hierdie opskrif: AAN DIE ONBEKENDE GOD. Wie julle dan onwetend aanbid, hom verkondig Ek julle.
24 God wat die wêreld en alles daarin gemaak het, aangesien Hy Here van hemel en aarde is, woon nie in tempels wat met hande gemaak is nie;
25 Ook word hy nie met mensehande aanbid asof hy iets nodig het nie, omdat hy aan alle lewe en asem en alles gee;
26 En Hy het uit een bloed al die nasies van mense gemaak om op die hele aarde te woon, en het vooraf bepaalde tye en die grense van hulle woonplek bepaal;
27 dat hulle die Here sou soek, as hulle Hom miskien kon aanvoel en Hom vind, al is Hy nie ver van elkeen van ons af nie.
28 Want in Hom lewe ons, beweeg ons en bestaan ons; soos sommige van julle digters ook gesê het: Want ons is ook sy nageslag.
29 Aangesien ons dan die nageslag van God is, behoort ons nie te dink dat die Godheid soos goud of silwer of klip is, gegraveer deur kuns en mens se plan nie.
30 En na die tye van hierdie onkunde het God geknipoog; maar nou beveel alle mense oral om hulle te bekeer:
31 Omdat Hy 'n dag bepaal het waarop Hy die wêreld in geregtigheid sal oordeel deur die man wat Hy aangestel het; waarvan Hy aan alle mense versekering gegee het deurdat Hy Hom uit die dode opgewek het.
32 En toe hulle hoor van die opstanding van die dode, het sommige gespot, en ander het gesê: Ons sal jou weer van hierdie saak hoor.
33 En Paulus het onder hulle weggegaan.
34 Maar sekere manne het hom aangehang en geglo: onder wie was Dionisius, die Areopagiet, en 'n vrou met die naam van Damaris, en ander saam met hulle.

HOOFSTUK 18

1 Ná hierdie dinge het Paulus van Athene af weggegaan en in Korinthe gekom;
2 En 'n sekere Jood met die naam van Aquila gevind, gebore in Pontus, wat onlangs uit Italië gekom het, saam met sy vrou Priscilla; (omdat Claudius al die Jode beveel het om van Rome af te vertrek) en na hulle gekom.
3 En omdat hy van dieselfde ambag was, het hy by hulle gebly en gewerk, want deur hulle beroep was hulle tentmakers.
4 En hy het elke sabbat in die sinagoge geredeneer en die Jode en die Grieke oorgehaal.
5 En toe Silas en Timoteus van Masedonië af gekom het, was Paulus in die gees gedruk en het aan die Jode getuig dat Jesus Christus is.
6 En toe hulle teëgestaan het en gelaster het, het hy sy klere geskud en vir hulle gesê: Julle bloed is op julle eie hoofde; Ek is rein: van nou af sal ek na die heidene gaan.
7 En hy het daarvandaan weggegaan en in die huis van 'n sekere man ingegaan, met die naam van Justus, een wat

God aanbid het, wie se huis hard aangesluit het by die sinagoge.
8 En Crispus, die owerste van die sinagoge, het met sy hele huis in die Here geglo; en baie van die Korinthiërs wat dit hoor, het gelowig geword en is gedoop.
9 Toe het die Here in die nag deur 'n gesig met Paulus gespreek: Wees nie bevrees nie, maar spreek en swyg nie.
10 Want Ek is met jou, en niemand sal jou aanval om jou kwaad aan te doen nie, want Ek het baie mense in hierdie stad.
11 En hy het 'n jaar en ses maande daar gebly en die woord van God onder hulle geleer.
12 En toe Gallio die adjunk van Achaje was, het die Jode eendragtig teen Paulus in opstand gekom en hom na die regterstoel gebring.
13 en gesê: Hierdie man oorreed mense om God teen die wet te aanbid.
14 En toe Paulus nou op die punt was om sy mond oop te maak, sê Gallio vir die Jode: As dit 'n saak van verkeerde of goddelose skande was, o Jode, dan moet ek dit met julle verdra.
15 Maar as dit 'n kwessie is van woorde en name en van julle wet, let daarop; want ek sal geen regter oor sulke sake wees nie.
16 En hy het hulle van die regterstoel af weggejaag.
17 Toe het al die Grieke Sosthenes, die owerste van die sinagoge, geneem en hom voor die regterstoel geslaan. En Gallio het vir niks van daardie dinge omgegee nie.
18 En Paulus het hierna nog 'n geruime tyd daar gebly, en het toe afskeid geneem van die broers en daarvandaan na Sirië gevaar, en saam met hom Priscilla en Aquila; hy het sy hoof in Kenchrea geskeer, want hy het 'n gelofte gehad.
19 En hy het in Éfese gekom en hulle daar gelos; maar self het hy in die sinagoge ingegaan en met die Jode geredeneer.
20 Toe hulle begeer het dat hy langer by hulle moes vertoef, het hy nie ingestem nie;
21 Maar hulle het afskeid geneem en gesê: Ek moet in elk geval hierdie fees vier wat in Jerusalem kom, maar ek sal weer na julle terugkeer as God wil. En hy het van Efese afgevaar.
22 En nadat hy in Cesaréa geland het en opgegaan en die gemeente gegroet het, het hy afgegaan na Antiogië.
23 En nadat Hy 'n tyd daar deurgebring het, het Hy weggegaan en die hele land van Galásië en Frigië in volgorde deurgetrek en al die dissipels versterk.
24 En 'n sekere Jood met die naam van Apollos, gebore in Aleksandrië, 'n welsprekende man en magtig in die Skrifte, het na Éfese gekom.
25 Hierdie man is onderrig in die weg van die Here; en vurig in die gees, het hy die dinge van die Here ywerig gespreek en geleer, omdat hy net die doop van Johannes geweet het.
26 En hy het met vrymoedigheid in die sinagoge begin spreek; en toe Aquila en Priscilla dit gehoor het, het hulle hom na hulle geneem en vir hom die weg van God meer volmaak uitgelê.
27 En toe Hy van plan was om na Achaje oor te gaan, het die broeders geskryf en die dissipels vermaan om Hom te ontvang;
28 Want hy het die Jode kragtig oortuig, en dit in die openbaar, deur deur die Skrifte te toon dat Jesus Christus is.

HOOFSTUK 19

1 En dit het gebeur dat, terwyl Apollos in Korinthe was, Paulus, nadat hy deur die boonste gebiede gegaan het, in Éfese gekom het, en sekere dissipels gevind,
2 Hy sê vir hulle: Het julle die Heilige Gees ontvang vandat julle geglo het? En hulle sê vir hom: Ons het nie soseer gehoor of daar 'n Heilige Gees is nie.
3 En Hy sê vir hulle: Waartoe is julle dan gedoop? En hulle sê: By die doop van Johannes.
4 Toe sê Paulus: Johannes het voorwaar gedoop met die doop van bekering en aan die volk gesê dat hulle moet glo in Hom wat ná hom sou kom, dit is in Christus Jesus.
5 Toe hulle dit hoor, is hulle in die Naam van die Here Jesus gedoop.
6 En toe Paulus hulle die hande opgelê het, het die Heilige Gees op hulle gekom; en hulle het in tale gespreek en geprofeteer.
7 En al die manne was omtrent twaalf.
8 En hy het in die sinagoge ingegaan en drie maande lank met vrymoedigheid gepraat en die dinge aangaande die koninkryk van God betwis en oortuig.
9 Maar toe duikers verhard was en nie geglo het nie, maar so kwaad gepraat het voor die skare, het Hy van hulle gewyk en die dissipels van mekaar geskei, terwyl Hy daagliks in die skool van ene Tirannus gestry het.
10 En dit het voortgeduur met die verloop van twee jaar; sodat almal wat in Asië gewoon het, die woord van die Here Jesus gehoor het, Jode sowel as Grieke.
11 En God het spesiale wonderwerke deur die hande van Paulus gedoen:
12 Sodat daar uit sy liggaam sakdoeke of voorskote na die siekes gebring is, en die siektes het van hulle gewyk, en die bose geeste het uit hulle uitgegaan.
13 En sommige van die rondloper Jode, bedrywers, het op hulle geneem om die Naam van die Here Jesus oor die wat bose geeste gehad het, aan te roep en gesê: Ons besweer julle by Jesus wat Paulus verkondig.
14 En daar was sewe seuns van een Skeva, 'n Jood en owerstes van die priesters, wat dit gedoen het.
15 En die bose gees het geantwoord en gesê: Jesus ken ek, en ek ken Paulus; maar wie is julle?
16 En die man in wie die bose gees was, het op hulle opgespring en hulle oorwin en hulle oorwin, sodat hulle naak en gewond uit daardie huis gevlug het.
17 En dit was bekend aan al die Jode en Grieke wat ook in Éfese gewoon het; en vrees het op almal geval, en die Naam van die Here Jesus is groot geword.
18 En baie wat geglo het, het gekom en belydenis afgelê en hulle werke bekend gemaak.
19 Ook het baie van hulle wat met snaakse kuns gebruik gemaak het, hulle boeke bymekaargebring en dit voor alle mense verbrand; en hulle het die prys daarvan getel en dit vyftigduisend sikkels silwer gevind.
20 So het die woord van God so kragtig gegroei en die oorhand gekry.
21 Nadat hierdie dinge verby was, het Paulus, toe hy deur Masedonië en Achaje gegaan het, in die gees voorgeneem om na Jerusalem te gaan en gesê: Nadat ek daar was, moet ek ook Rome sien.

22 Hy het toe twee van die wat hom gedien het, na Macedónië gestuur, Timotheus en Erastus; maar hy het self 'n tyd lank in Asië gebly.
23 En in dieselfde tyd het daar geen geringe beroering oor daardie pad ontstaan nie.
24 Want 'n sekere man met die naam van Demetrius, 'n silwersmid, wat silwer heiligdomme vir Diana gemaak het, het geen geringe wins vir die ambagsmanne gebring;
25 wat hy saam met die werkers van dieselfde beroep geroep het en gesê het: Menere, julle weet dat ons deur hierdie kuns ons rykdom het.
26 Verder sien en hoor julle dat hierdie Paulus nie alleen in Efese nie, maar byna in die hele Asië, baie mense oorreed en weggewys het deur te sê dat hulle geen gode is wat met hande gemaak is nie.
27 Sodat nie net hierdie ons ambag in gevaar is om tot niet te maak nie; maar ook dat die tempel van die groot godin Diana geminag moet word, en haar heerlikheid vernietig moet word, wat die hele Asië en die wêreld aanbid.
28 En toe hulle hierdie woorde hoor, was hulle vol woede en het uitgeroep en gesê: Groot is Diana van die Efesiërs.
29 En die hele stad was vol verwarring; en nadat hulle Gajus en Aristarchos, manne van Masedonië, Paulus se reisgenote, gevang het, het hulle eendragtig die teater binnegestorm.
30 En toe Paulus by die skare ingegaan het, het die dissipels hom nie toegelaat nie.
31 En sommige van die owerstes van Asië, wat sy vriende was, het na hom gestuur om hom te begeer dat hy homself nie in die teater sou waag nie.
32 Sommige het dan een ding geroep en ander iets anders, want die vergadering was verward; en die meeste het nie geweet waarom hulle bymekaar gekom het nie.
33 En hulle het Alexander uit die skare getrek, en die Jode het hom voorgesit. En Alexander het met die hand gewin en sou sy verdediging by die volk gelewer het.
34 Maar toe hulle geweet het dat hy 'n Jood was, het almal met een stem omtrent twee uur lank uitgeroep: Groot is Diana van die Efesiërs.
35 En toe die amptenaar die volk kalmeer het, sê hy: Manne van Efese, watter man is daar wat nie weet dat die stad van die Efesiërs 'n aanbidder is van die groot godin Diana en van die beeld wat van Jupiter neergeval het nie. ?
36 Aangesien hierdie dinge dan nie teëgespreek kan word nie, behoort julle stil te bly en niks oorhaastig te doen nie.
37 Want julle het hierdie manne hierheen gebring, wat nie kerkrowers of nog lasteraars van julle godin is nie.
38 Daarom, as Demetrius en die ambagsmanne wat by hom is, 'n saak teen iemand het, is die wet oop, en daar is afgevaardigdes; laat hulle mekaar aantref.
39 Maar as julle enigiets oor ander sake navraag doen, moet dit in 'n wettige vergadering beslis word.
40 Want ons is in gevaar om bevraagteken te word vir hierdie dag se oproer, daar is geen rede waardeur ons rekenskap kan gee van hierdie sameloop nie.
41 En nadat hy dit gesê het, het hy die vergadering ontslaan.

HOOFSTUK 20

1 En nadat die oproer opgehou was, het Paulus die dissipels na hom geroep en hulle omhels en vertrek om na Macedónië te gaan.
2 En nadat hy deur daardie dele gegaan en hulle baie vermaan het, het hy in Griekeland gekom,
3 En daar het drie maande gebly. En toe die Jode op hom wag, terwyl hy op die punt was om na Sirië te vaar, het hy voorgeneem om deur Masedonië terug te keer.
4 En Sopater van Berea het hom daar na Asië vergesel; en van die Tessalonisense, Aristarchos en Secundus; en Gajus van Derbe en Timótheüs; en van Asië, Tigikus en Trofimus.
5 Hulle wat voorgegaan het, het vir ons in Troas gebly.
6 En ons het ná die dae van die ongesuurde brode van Filippi af weggevaar en in vyf dae by hulle in Troas gekom; waar ons sewe dae gebly het.
7 En op die eerste dag van die week, toe die dissipels bymekaargekom het om brood te breek, het Paulus vir hulle gepreek, gereed om die volgende dag te vertrek; en het sy toespraak tot middernag voortgesit.
8 En daar was baie ligte in die bo-kamer, waar hulle bymekaar was.
9 En 'n sekere jongman met die naam van Eutigus het in 'n venster gesit, terwyl hy in 'n diepe slaap geval het; en terwyl Paulus lank besig was om te preek, het hy in die slaap weggesak en van die derde solder afgeval en dood opgeneem.
10 En Paulus het afgegaan en op hom geval en hom omhels en gesê: Moet julle nie moeilik maak nie; want sy lewe is in hom.
11 Toe hy dan weer opklim en brood gebreek en geëet het en 'n lang tyd gepraat het, tot dagbreek toe, het hy weggegaan.
12 En hulle het die jongman lewendig gebring en was nie 'n bietjie vertroos nie.
13 En ons het vooraf gegaan om te skeep en na Assos gevaar, met die bedoeling om Paulus daar in te neem;
14 En toe hy ons by Assos ontmoet het, het ons hom ingeneem en by Mitylene gekom.
15 En ons het daarvandaan gevaar en die volgende dag teenoor Chios aangekom; en die volgende dag het ons by Samos aangekom en by Trogyllium vertoef; en die volgende dag het ons by Milete gekom.
16 Want Paulus het besluit om deur Efese te vaar, omdat hy nie die tyd in Asië wou deurbring nie; want hy het hom gehaas om, as dit vir hom moontlik was, in Jerusalem te wees op die Pinksterdag.
17 En van Milete het hy na Efese gestuur en die ouderlinge van die gemeente geroep.
18 En toe hulle by hom kom, sê hy vir hulle: Julle weet, van die eerste dag af dat ek in Asië gekom het, hoe ek met julle was op alle tye,
19 Dien die Here met alle nederigheid van verstand en met baie trane en versoekinge wat my oorgekom het deur die leuen van die Jode.
20 En hoe ek niks teruggehou het wat vir julle nuttig was nie, maar julle getoon het en julle in die openbaar en van huis tot huis geleer het,
21 wat vir die Jode sowel as die Grieke getuig van bekering tot God en geloof in onse Here Jesus Christus.
22 En nou, kyk, ek gaan gebonde in die gees na Jerusalem, sonder om te weet wat my daar sal oorkom.
23 Behalwe dat die Heilige Gees in elke stad getuig en sê dat boeie en beproewinge my verdra.
24 Maar nie een van hierdie dinge roer my nie, en ek ag my lewe vir myself nie dierbaar nie, sodat ek my loop met

blydskap kan voltooi en die bediening wat ek van die Here Jesus ontvang het, om die evangelie van die genade van God te getuig .
25 En nou, kyk, ek weet dat julle almal, onder wie ek gegaan het om die koninkryk van God te verkondig, my aangesig nie meer sal sien nie.
26 Daarom neem ek jou vandag om te teken dat ek rein is van die bloed van alle mense.
27 Want ek het nie nagelaat om al die raad van God aan julle te verkondig nie.
28 Pas dan op vir julleself en op die hele kudde waaroor die Heilige Gees julle as opsieners aangestel het, om die gemeente van God te voed wat Hy met sy eie bloed gekoop het.
29 Want ek weet dit, dat na my heengaan wrede wolwe onder julle sal inkom en die kudde nie sal spaar nie.
30 Ook uit julleself sal daar manne opstaan wat verkeerde dinge spreek, om dissipels agter hulle aan weg te trek.
31 Daarom, waak en onthou dat ek in die verloop van drie jaar nie opgehou het om elkeen dag en nag met trane te waarsku nie.
32 En nou, broeders, dra ek julle op aan God en aan die woord van sy genade, wat magtig is om julle op te bou en aan julle 'n erfdeel te gee onder almal wat geheilig is.
33 Ek het niemand se silwer of goud of klere begeer nie.
34 Ja, julle weet self, dat hierdie hande gedien het na my behoeftes, en aan die wat by my was.
35 Ek het vir julle alles getoon dat julle die swakkes moet ondersteun en die woorde van die Here Jesus moet onthou hoe Hy gesê het: Dit is saliger om te gee as om te ontvang.
36 En nadat Hy dit gesê het, het Hy neergekniel en saam met hulle almal gebid.
37 En hulle het almal hard geween en Paulus se nek omgeval en hom gesoen.
38 Hy is veral bedroef oor die woorde wat hy gespreek het, dat hulle sy aangesig nie meer sou sien nie. En hulle het hom na die skip vergesel.

HOOFSTUK 21

1 En dit het gebeur dat, nadat ons van hulle af weggeneem is, en ons te water gelaat het, ons met 'n reguit koers na Coos gekom het, en die volgende dag na Rhodes, en daarvandaan tot by Patara.
2 En toe ons 'n skip gevind het wat oorvaar na Fenisië, het ons aan boord gegaan en vertrek.
3 En toe ons Ciprus ontdek het, het ons dit aan die linkerkant gelos en Sirië binnegevaar en by Tirus geland, want daar moes die skip haar las los.
4 En toe ons dissipels gevind het, het ons daar sewe dae lank gebly, wat deur die Gees vir Paulus gesê het dat hy nie na Jerusalem moes optrek nie.
5 En toe ons daardie dae voleindig het, het ons vertrek en gegaan; en hulle het ons almal saam met vroue en kinders op pad gebring totdat ons uit die stad was; en ons het op die strand neergekniel en gebid.
6 En toe ons van mekaar afskeid geneem het, het ons die skip gevat; en hulle het weer teruggekeer huis toe.
7 En toe ons ons weg van Tirus af voltooi het, het ons by Ptolemais gekom en die broers gegroet en eendag by hulle gebly.
8 En die volgende dag het ons uit die geselskap van Paulus vertrek en in Cesaréa aangekom; en ons het in die huis van Filippus, die evangelis, ingegaan, wat een van die sewe was; en by hom gebly.
9 En dieselfde man het vier dogters gehad, maagde, wat geprofeteer het.
10 En terwyl ons baie dae daar gebly het, het daar 'n sekere profeet met die naam van Agabus van Judéa afgekom.
11 En toe hy na ons kom, neem hy die gordel van Paulus en bind sy eie hande en voete en sê: So spreek die Heilige Gees: So sal die Jode in Jerusalem die man wat hierdie gordel besit, bind en hom oorlewer in die hande van die heidene.
12 En toe ons hierdie dinge hoor, het ons sowel as dié van daardie plek Hom gesmeek om nie na Jerusalem op te gaan nie.
13 Toe antwoord Paulus: Wat bedoel julle om te ween en my hart te breek? want ek is gereed om nie alleen gebind te word nie, maar ook om in Jerusalem te sterwe ter wille van die Naam van die Here Jesus.
14 En toe hy nie wou oortuig nie, het ons opgehou en gesê: Die wil van die Here geskied!
15 En ná daardie dae het ons ons waens opgetel en opgegaan na Jerusalem.
16 Daar het ook sommige van die dissipels van Cesaréa saam met ons gegaan en een Mnason van Ciprus, 'n ou dissipel, saam met hulle gebring by wie ons sou vernag.
17 En toe ons in Jerusalem aankom, het die broeders ons met blydskap ontvang.
18 En die volgende dag het Paulus saam met ons ingegaan na Jakobus; en al die oudstes was teenwoordig.
19 En nadat hy hulle gegroet het, het hy veral bekend gemaak watter dinge God deur sy bediening onder die heidene bewerk het.
20 En toe hulle dit hoor, het hulle die Here verheerlik en vir Hom gesê: Jy sien, broer, hoeveel duisende Jode daar is wat glo; en hulle is almal ywerig vir die wet.
21 En hulle is van jou meegedeel dat jy al die Jode wat onder die heidene is, leer om Moses te verlaat, deur te sê dat hulle hulle kinders nie moet besny nie en ook nie volgens die gebruike moet wandel nie.
22 Wat is dit dan? die skare moet saamkom, want hulle sal hoor dat U gekom het.
23 Doen dan dit wat ons vir jou sê: Ons het vier manne wat 'n gelofte op hulle het;
24 Hulle neem en reinig Uself met hulle, en hou 'n aanklag met hulle, dat hulle hulle hoof kan skeer; maar dat jy self ook ordelik wandel en die wet onderhou.
25 Wat die heidene betref wat gelowig is, het ons geskryf en tot die gevolgtrekking gekom dat hulle nie so iets onderhou nie, behalwe dat hulle hulleself bewaar van afgodeoffers en van bloed en van verwurgdes en van hoerery.
26 Toe het Paulus die manne geneem, en die volgende dag, terwyl hy hom saam met hulle gereinig het, in die tempel ingegaan om die voleinding van die reinigingsdae aan te dui, totdat 'n offer vir elkeen van hulle gebring sou word.
27 En toe die sewe dae amper verby was, het die Jode uit Asië, toe hulle Hom in die tempel sien, die hele volk opgewek en Hom die hande opgelê.
28 Skreeu, manne van Israel, help: Dit is die man wat almal oral leer teen die volk en die wet en hierdie plek, en

verder ook Grieke in die tempel ingebring het en hierdie heiligdom verontreinig het.
29 (Want hulle het tevore saam met hom Trofimus, 'n Efesiër, in die stad gesien, wat hulle gemeen het dat Paulus in die tempel ingebring het.)
30 En die hele stad het geruk, en die skare het saamgehardloop, en hulle het Paulus geneem en hom uit die tempel getrek, en dadelik is die deure gesluit.
31 En terwyl hulle op pad was om hom dood te maak, het die boodskap by die owerste owerste van die bende gekom dat die hele Jerusalem in oproer was.
32 Hulle het dadelik soldate en hoofmanne oor honderd geneem en na hulle toe gehardloop; en toe hulle die owerste owerste en die soldate sien, het hulle Paulus laat slaan.
33 Toe het die owerste owerste nader gekom en hom geneem en bevel gegee om met twee kettings vas te bind; en gevra wie hy is en wat hy gedoen het.
34 En sommige het een ding geroep en ander onder die skare; en toe hy nie die sekerheid van die rumoer kon weet nie, het hy bevel gegee dat hy na die kasteel gedra moes word.
35 En toe hy op die trappe kom, het dit gebeur dat hy van die soldate gedra is weens die geweld van die volk.
36 Want die menigte van die volk het gevolg en geroep: Weg met Hom!
37 En terwyl Paulus in die kasteel gelei sou word, sê hy vir die owerste owerste: Mag ek met jou spreek? Wie het gesê: Kan jy Grieks praat?
38 Is jy nie die Egiptenaar wat voor hierdie dae oproer gemaak het en vierduisend man moordenaars in die woestyn uitgelei het nie?
39 Maar Paulus sê: Ek is 'n man wat 'n Jood is van Tarsus, 'n stad in Cilicië, 'n burger van geen geringe stad nie; en laat my toe om met die volk te praat.
40 En toe hy hom die vergunning gegee het, het Paulus op die trappe gaan staan en met die hand vir die mense beduie. En toe daar 'n groot stilte gekom het, het Hy met hulle in Hebreeuse taal gespreek en gesê:

HOOFSTUK 22

1 Manne, broers en vaders, luister na my verdediging wat ek nou aan julle stel.
2 (En toe hulle hoor dat Hy in Hebreeuse taal met hulle spreek, het hulle des te meer stilgebly; en Hy sê:)
3 Ek is waarlik 'n man wat 'n Jood is, gebore in Tarsus, 'n stad in Cilicië, maar tog grootgemaak in hierdie stad aan die voete van Gamaliël, en geleer volgens die volmaakte wyse van die wet van die vaders, en was ywerig vir God, soos julle almal vandag is.
4 En ek het op hierdie manier vervolg tot die dood toe, deur mans sowel as vroue te bind en in tronke oor te lewer.
5 Soos ook die hoëpriester vir my getuig en die hele eiendom van die oudstes, van wie ek ook briewe aan die broeders ontvang het en na Damaskus gegaan het om die wat daar geboeid was, na Jerusalem te bring om gestraf te word.
6 En dit het gebeur dat, terwyl ek op pad was en teen die middag naby Damaskus gekom het, skielik het daar 'n groot lig rondom my uit die hemel geskyn.
7 En ek het op die grond geval en 'n stem vir my hoor sê: Saul, Saul, waarom vervolg jy My?
8 En ek antwoord: Wie is U, Here? En hy sê vir my: Ek is Jesus, die Nasaret, wat jy vervolg.
9 En die wat saam met my was, het waarlik die lig gesien en bevrees geword; maar hulle het nie die stem gehoor van Hom wat met my gespreek het nie.
10 En ek het gesê: Wat moet ek doen, Here? En die Here het vir my gesê: Staan op en gaan na Damaskus; en daar sal jou vertel word van alles wat jou bestem is om te doen.
11 En toe ek vanweë die heerlikheid van daardie lig nie kon sien nie, toe ek gelei is deur die hand van die wat by my was, het ek in Damaskus gekom.
12 En ene Ananías, 'n vroom man volgens die wet, wat 'n goeie verslag gehad het van al die Jode wat daar gewoon het,
13 Het na my gekom en gaan staan en vir my gesê: Broer Saul, sien jou aan. En in dieselfde uur het ek na hom opgekyk.
14 En hy het gesê: Die God van ons vaders het jou uitverkies, dat jy sy wil sou ken en die Regverdige sou sien en die stem van sy mond sou hoor.
15 Want jy sal sy getuie wees vir al die mense van wat jy gesien en gehoor het.
16 En nou, waarom vertoef jy? staan op en laat jou doop en was jou sondes af, terwyl jy die Naam van die Here aanroep.
17 En dit het gebeur dat, toe ek weer in Jerusalem aangekom het, terwyl ek in die tempel gebid het, ek in beswyming was;
18 En hy het vir my sien sê: Maak gou en gaan gou uit Jerusalem uit, want hulle sal u getuienis aangaande My nie aanneem nie.
19 En ek het gesê: Here, hulle weet dat ek die wat in U geglo het, in elke sinagoge opgesluit en geslaan het.
20 En toe die bloed van u martelaar Stefanus vergiet is, het ek ook bygestaan en ingestem met sy dood, en die klere bewaar van die wat hom gedood het.
21 En hy het vir my gesê: Gaan weg, want Ek sal jou ver hiervandaan na die heidene toe stuur.
22 En hulle het hom gehoor gegee aan hierdie woord, en toe hul stem verhef en gesê: Weg met so 'n man van die aarde af, want dit is nie gepas dat hy sou lewe nie.
23 En terwyl hulle uitroep en hulle klere uitgooi en stof in die lug gooi,
24 Die owerste owerste het bevel gegee dat hy in die kasteel ingebring moes word, en beveel dat hy deur géseling ondersoek moes word; sodat hy sou weet waarom hulle so teen hom geroep het.
25 En terwyl hulle hom met rieme gebind het, sê Paulus vir die hoofman oor honderd wat daar staan: Is dit jou geoorloof om 'n man wat 'n Romein en onveroordeeld is, te gésel?
26 Toe die hoofman oor honderd dit hoor, het hy gegaan en dit aan die owerste owerste vertel en gesê: Pas op wat jy doen, want hierdie man is 'n Romein.
27 Toe kom die owerste oor duisend en sê vir hom: Sê vir my, is jy 'n Romein? Hy het gesê: Ja.
28 En die owerste owerste het geantwoord: Met 'n groot bedrag het ek hierdie vryheid verkry. En Paulus sê: Maar ek is vrygebore.

29 Toe het hulle dadelik weggegaan van hom wat hom sou
ondersoek het;
30 Die volgende dag, omdat hy die sekerheid sou geweet
het waarom hy deur die Jode aangekla is, het hy hom van
sy bande losgemaak en die owerpriesters en hulle hele raad
bevel gegee om te verskyn, en Paulus afgebring en voor
hulle gestel.

HOOFSTUK 23

1 En Paulus het die Raad ernstig aanskou en gesê: Broeders,
ek het met 'n goeie gewete voor God gelewe tot vandag toe.
2 En die hoëpriester Ananías het die wat by hom staan
bevel gegee om hom op die mond te slaan.
3 Toe sê Paulus vir hom: God sal jou slaan, gewitte muur,
want sit jy om my volgens die wet te oordeel en beveel dat
ek strydig met die wet geslaan moet word?
4 En die wat daar gestaan het, het gesê: Beledig jy God se
hoëpriester?
5 Toe sê Paulus: Ek weet nie, broeders, dat hy die
hoëpriester was nie, want daar is geskrywe: Jy mag geen
kwaad spreek van die owerste van jou volk nie.
6 Maar toe Paulus sien dat die een deel Sadduseërs en die
ander Fariseërs was, het hy in die Raad uitgeroep: Manne
en broeders, Ek is 'n Fariseër, die seun van 'n Fariseër; uit
die hoop en opstanding van die dooies is Ek geroep ter
sprake.
7 En toe Hy dit gesê het, het daar 'n onenigheid ontstaan
tussen die Fariseërs en die Sadduseërs, en die menigte was
verdeeld.
8 Want die Sadduseërs sê dat daar geen opstanding is nie,
geen engel of gees nie, maar die Fariseërs bely albei.
9 En daar het 'n groot geroep ontstaan, en die
skrifgeleerdes wat uit die deel van die Fariseërs was, het
opgestaan en stry en gesê: Ons vind geen onheil in hierdie
man nie; maar as 'n gees of 'n engel met hom gespreek het,
laat ons nie teen God.
10 En toe daar 'n groot onenigheid ontstaan het, het die
hoofkaptein, uit vrees dat Paulus van hulle in stukke geruk
sou word, die soldate beveel om af te gaan en hom met
geweld onder hulle uit te haal en hom in die kasteel in te
bring.
11 En die volgende nag het die Here by hom gestaan en
gesê: Hou goeie moed, Paulus, want soos jy in Jerusalem
van My getuig het, so moet jy ook in Rome getuig.
12 En toe dit dag geword het, het sommige van die Jode
saamgespan en hulleself onder 'n vloek verbind en gesê dat
hulle nie sou eet of drink voordat hulle Paulus doodgemaak
het nie.
13 En hulle was meer as veertig wat hierdie sameswering
gemaak het.
14 En hulle het by die owerpriesters en die ouderlinge
gekom en gesê: Ons het onsself onder 'n groot vloek gebind,
dat ons niks sal eet voordat ons Paulus doodgemaak het nie.
15 Nou dan beduie julle saam met die raad aan die owerste
owerste dat hy hom môre na julle afbring, asof julle iets
volmaakter aangaande hom wil vra; en ons, of hy ooit
nader kom, is gereed om hom dood te maak.
16 En toe die seun van Paulus se suster hoor dat hulle loer,
het hy gegaan en in die kasteel ingegaan en dit aan Paulus
vertel.
17 Toe roep Paulus een van die hoofman oor honderd na
hom en sê: Bring hierdie jongman na die owerste owerste,
want hy het iets om hom te sê.
18 En hy het hom geneem en na die owerste owerste
gebring en gesê: Die gevangene Paulus het my na hom
geroep en my gebid om hierdie jongman na jou te bring
wat iets het om vir jou te sê.
19 Toe het die owerste owerste hom aan die hand gegryp
en alleen saam met hom eenkant toe gegaan en hom gevra:
Wat het jy om my te sê?
20 En hy sê: Die Jode het ooreengekom om jou te begeer
dat jy Paulus môre in die Raad sou afbring, asof hulle hom
nog beter sou raadpleeg.
21 Maar jy gee nie aan hulle oor nie, want van hulle lê
meer as veertig man en wag vir hom wat hulleself met 'n
eed verbind het, dat hulle nie sal eet of drink voordat hulle
hom doodgemaak het nie; en nou is hulle gereed, op soek
na 'n belofte van jou.
22 Toe het die owerste oor duisend die jongman laat
vertrek en hom bevel gegee: Pas op dat jy aan niemand
vertel dat jy hierdie dinge aan my te kenne gegee het nie.
23 En hy het na hom twee honderdmanne geroep en gesê:
Maak twee honderd soldate gereed om na Cesaréa te gaan,
en ruiters sestig en tien en tweehonderd spiesmanne, teen
die derde uur van die nag;
24 En voorsien vir hulle diere, dat hulle Paulus kan aansit
en hom veilig na Felix, die goewerneur, bring.
25 En hy het 'n brief op hierdie manier geskryf:
26 Claudius Lisias stuur 'n groete aan die voortreflikste
goewerneur Felix.
27 Hierdie man is van die Jode geneem en moes deur hulle
doodgemaak gewees het;
28 En toe ek die oorsaak geweet het waarom hulle hom
beskuldig het, het ek hom na hulle raad gebring.
29 wat ek gesien het dat hy beskuldig word van vrae van
hulle wet, maar dat niks op sy beskuldiging gelê is wat die
dood of boeie verdien nie.
30 En toe daar aan my meegedeel is dat die Jode die man
gewag het, het ek dadelik na jou gestuur en sy aanklaers
bevel gegee om ook voor jou te sê wat hulle teen hom het.
Vaarwel.
31 Toe het die soldate, soos hulle beveel is, Paulus geneem
en hom in die nag na Antipatris gebring.
32Die volgende dag het hulle die perderuiters verlaat om
saam met hom te gaan en na die kasteel teruggekeer.
33 En toe hulle in Cesaréa gekom en die brief aan die
goewerneur oorhandig het, het Paulus ook voor hom gestel.
34 En toe die goewerneur die brief gelees het, het hy gevra
van watter provinsie hy was. En toe hy verstaan dat hy van
Cilicië was;
35 Ek sal na jou luister, sê hy, wanneer jou beskuldigers
ook kom. En hy het beveel dat hy in Herodes se regslokaal
bewaar moes word.

HOOFSTUK 24

1 En ná vyf dae het die hoëpriester Ananias saam met die
ouderlinge neergedaal en met 'n sekere redenaar met die
naam van Tertullus, wat die goewerneur teen Paulus
ingelig het.
2 En toe hy geroep is, het Tertullus hom begin aankla en sê:
Aangesien ons deur u groot stilte geniet en dat baie

waardige dade aan hierdie nasie gedoen word deur u voorsienigheid,
3 Ons aanvaar dit altyd, en op alle plekke, mees edele Felix, met alle dankbaarheid.
4 Nieteenstaande, dat ek nie verder vervelig vir jou sal wees nie, bid ek jou dat jy ons van jou goedhartigheid 'n paar woorde sal hoor.
5 Want ons het hierdie man gevind as 'n pessiekte en 'n oproermaker onder al die Jode oor die hele wêreld, en 'n voorloper van die sekte van die Nasareners.
6 wat ook rondgegaan het om die tempel te ontheilig, wat ons geneem het en volgens ons wet wou oordeel.
7 Maar die owerste owerste Lísias het op ons afgekom en hom met groot geweld uit ons hande weggeneem.
8 en beveel sy aanklaers om na jou toe te kom: deur te ondersoek van wie jy al hierdie dinge kan verstaan waarvan ons hom beskuldig.
9 En die Jode het ook ingestem en gesê dat hierdie dinge so was.
10 Toe antwoord Paulus, nadat die goewerneur hom beduie het om te praat: Aangesien ek weet dat jy al jare lank 'n regter vir hierdie nasie was, antwoord ek vir myself des te blymoediger.
11 Omdat jy kan verstaan dat daar nog net twaalf dae is vandat ek na Jerusalem opgegaan het om te aanbid.
12 En hulle het My ook nie in die tempel gevind terwyl ek met iemand twis en die volk opgewek het nie, ook nie in die sinagoges of in die stad nie.
13 Hulle kan ook nie die dinge bewys waarvan hulle my nou beskuldig nie.
14 Maar dit bely ek aan jou dat ek volgens die weg wat hulle dwaalleer noem, die God van my vaders so aanbid, deur alles te glo wat in die wet en in die profete geskrywe is.
15 En hoop op God, wat hulle self ook toelaat, dat daar 'n opstanding sal wees van die dooies, van die regverdiges sowel as die onregverdiges.
16 En hierin oefen ek myself om altyd 'n gewete sonder aanstoot te hê teenoor God en teenoor die mense.
17 En ná baie jare het ek gekom om aalmoese en offers aan my nasie te bring.
18Daarop het sekere Jode uit Asië my gereinig in die tempel gevind, nie deur menigte of deur rumoer nie.
19 Wie moes hier voor jou gewees het en beswaar maak as hulle teen my teen my moes wees.
20 Of laat hierdie selfde hier sê, as hulle gevind het dat enige kwaad in my besig was, terwyl ek voor die Raad gestaan het,
21 Behalwe vir hierdie een stem, het ek geroep terwyl ek tussen hulle staan: Aangaande die opstanding van die dooies word ek vandag deur julle in twyfel getrek.
22 En toe Felix hierdie dinge hoor, met 'n beter kennis van daardie weg, het hy dit uitgestel en gesê: Wanneer Lísias, die owerste owerste, afkom, sal ek jou saak ten volle weet.
23 En hy het 'n hoofman oor honderd bevel gegee om Paulus te bewaar en hom vry te laat, en dat hy niemand van sy bekendes sou verbied om hom te bedien of na hom toe te kom nie.
24 En ná sekere dae, toe Felix met sy vrou Drusilla, wat 'n Joodse vrou was, gekom het, het hy Paulus laat roep en hom gehoor aangaande die geloof in Christus.
25 En terwyl hy redeneer oor geregtigheid, selfbeheersing en komende oordeel, het Felix gebewe en geantwoord: Gaan vir hierdie keer; as ek 'n gerieflike tyd het, sal ek jou roep.
26 Hy het ook gehoop dat geld vir hom van Paulus gegee sou word, sodat hy hom kon losmaak; daarom het hy hom meermale laat haal en met hom gepraat.
27 Maar ná twee jaar het Porcius Festus in Felix se kamer gekom, en Felix, wat gewillig was om die Jode 'n plesier te betoon, het Paulus geboeid agtergelaat.

HOOFSTUK 25

1 En toe Festus in die provinsie gekom het, het hy ná drie dae van Cesaréa opgevaar na Jerusalem.
2 Toe het die hoëpriester en die owerste van die Jode hom teen Paulus laat weet en hom gesmeek:
3 En hy het guns teen hom begeer, dat hy hom na Jerusalem sou laat haal terwyl hy op die pad lê om hom dood te maak.
4 Maar Festus het geantwoord dat Paulus in Cesaréa aangehou moes word en dat hy self binnekort daarheen sou vertrek.
5 Laat hulle dan, sê hy, wat onder julle kan, saam met my aftrek en hierdie man aankla as daar enige goddeloosheid in hom is.
6 En nadat hy meer as tien dae onder hulle vertoef het, het hy afgegaan na Cesaréa; en die volgende dag het hy op die regterstoel gesit en beveel dat Paulus gebring moes word.
7 En toe hy aankom, het die Jode wat van Jerusalem afgekom het, rondom gestaan en baie en ernstige klagtes teen Paulus gelê wat hulle nie kon bewys nie.
8 Terwyl hy vir homself geantwoord het: Nóg teen die wet van die Jode, nóg teen die tempel of nog teen die keiser, het Ek hoegenaamd iets beledig nie.
9 Maar Festus, wat gewillig was om die Jode 'n plesier te doen, antwoord Paulus en sê: Sal jy optrek na Jerusalem en daar oor hierdie dinge voor my aangesig geoordeel word?
10 Toe sê Paulus: Ek staan by die regterstoel van die keiser, waar ek geoordeel moet word; aan die Jode het ek geen onreg aangedoen nie, soos jy baie goed weet.
11 Want as ek 'n oortreder is of iets gepleeg het wat die dood verdien, weier ek nie om te sterf nie; Ek doen 'n beroep op Caesar.
12 Toe het Festus, nadat hy met die Raad oorleg gevoer het, geantwoord: Het jy jou tot die keiser beroep? na die keiser moet jy gaan.
13 En ná sekere dae het koning Agrippa en Bernice na Cesaréa gekom om Festus te groet.
14 En toe hulle baie dae daar was, het Festus die saak van Paulus aan die koning bekend gemaak en gesê: Daar is 'n sekere man wat deur Felix in boeie agtergelaat is.
15 Van wie, toe ek in Jerusalem was, die owerpriesters en die oudstes van die Jode my meegedeel het, omdat hulle 'n oordeel teen hom wou hê.
16 Aan wie ek geantwoord het: Dit is nie die manier van die Romeine om iemand aan die dood oor te gee nie, voordat hy wat beskuldig word, die beskuldigers van aangesig tot aangesig het en vergunning het om vir homself te antwoord oor die misdaad wat teen hom gelê is.

17 Daarom, toe hulle hier aankom, het ek die volgende dag sonder enige uitstel op die regterstoel gaan sit en beveel dat die man gebring moes word.
18 Teen wie die aanklaers opgestaan het, hulle geen beskuldiging gebring het van sulke dinge soos ek gedink het nie.
19 Maar hulle het sekere vrae teen hom gehad oor hulle eie bygeloof en oor een Jesus wat dood was, van wie Paulus gesê het dat hy lewe.
20 En omdat ek aan sulke vrae getwyfel het, het ek hom gevra of hy na Jerusalem sou gaan, en daar oor hierdie sake geoordeel word.
21 Maar toe Paulus 'n beroep gedoen het om gereserveer te word vir die verhoor van Augustus, het ek beveel dat hy bewaar moes word totdat ek hom na die keiser kon stuur.
22 Toe sê Agrippa vir Festus: Ek wil ook self na die man luister. Môre, sê hy, sal jy hom hoor.
23 En die volgende dag, toe Agrippa gekom het, en Bernice, met groot praal, en in die plek van verhoor ingegaan is, saam met die owerstes en hoofmanne van die stad, is Paulus op bevel van Festus gebring.
24 En Festus sê: Koning Agrippa en al die manne wat hier saam met ons is, julle sien hierdie man oor wie die hele menigte van die Jode met my gehandel het, sowel in Jerusalem as ook hier, en roep dat hy nie moet langer leef.
25 Maar toe ek vind dat hy niks gedoen het wat die dood verdien nie, en dat hy self 'n beroep op Augustus gedoen het, het ek besluit om hom te stuur.
26 van wie ek niks seker het om aan my heer te skrywe nie. Daarom het ek hom voor u uitgelei, en veral voor u, o koning Agrippa, sodat ek, na ondersoek, iets kon hê om te skryf.
27 Want dit lyk vir my onredelik om 'n gevangene te stuur en nie teen die misdade wat teen hom gelê is, aan te dui nie.

HOOFSTUK 26

1 Toe sê Agrippa vir Paulus: Jy mag vir jouself praat. Toe steek Paulus die hand uit en antwoord vir homself:
2 Ek dink dat ek gelukkig is, koning Agrippa, want ek sal my vandag voor u verantwoording doen oor alles waarvan ek deur die Jode beskuldig word.
3 Veral omdat ek weet dat jy kundig is in alle gebruike en vrae wat onder die Jode is; daarom smeek ek jou om my geduldig te verhoor.
4 My lewenswandel van my jeug af, wat in die eerste plek onder my eie nasie in Jerusalem was, ken al die Jode;
5 wat my van die begin af geken het, as hulle sou getuig, dat ek ná die mees benoudste sekte van ons godsdiens 'n Fariseër gelewe het.
6 En nou staan ek en word geoordeel vir die hoop op die belofte wat God aan ons vaders gemaak het.
7 Waarop ons twaalf stamme hoop om te kom, waartoe ons twaalf stamme, wat God dadelik dag en nag dien. Om hierdie hoop, koning Agrippa, word ek van die Jode beskuldig.
8 Waarom sou dit vir julle 'n ongelooflike ding wees dat God die dooies sou opwek?
9 Ek het waarlik by myself gedink dat ek baie moet doen in stryd met die Naam van Jesus van Nasaret.
10 Wat ek ook in Jerusalem gedoen het, en baie van die heiliges het ek in die gevangenis opgesluit, nadat ek gesag van die owerpriesters ontvang het; en toe hulle gedood is, het Ek my stem teen hulle uitgespreek.
11 En Ek het hulle dikwels in elke sinagoge gestraf en hulle gedwing om te laster; en omdat ek baie kwaad was teen hulle, het ek hulle vervolg tot in vreemde stede.
12 Toe ek na Damaskus gegaan het met gesag en opdrag van die owerpriesters,
13 Teen die middag, o koning, het ek op die pad 'n lig uit die hemel gesien, bo die glans van die son, wat rondom my en die wat saam met my gereis het, skyn.
14 En toe ons almal op die aarde geval het, het ek 'n stem met my hoor spreek en in die Hebreeuse taal sê: Saul, Saul, waarom vervolg jy My? dit is vir jou moeilik om teen die prikkels te skop.
15 En ek het gesê: Wie is U, Here? En hy sê: Ek is Jesus wat jy vervolg.
16 Maar staan op en staan op jou voete, want met hierdie doel het Ek aan jou verskyn om jou 'n dienaar en 'n getuie te maak van beide hierdie dinge wat jy gesien het en van die dinge waarin Ek aan jou sal verskyn;
17 en verlos jou van die volk en van die heidene na wie Ek jou nou stuur,
18 Om hulle oë oop te maak en hulle van die duisternis na die lig te bekeer, en van die mag van Satan tot God, sodat hulle vergifnis van sondes en erfenis kan ontvang onder die wat geheilig is deur die geloof wat in My is.
19 Daarom, o koning Agrippa, was ek nie ongehoorsaam aan die hemelse gesig nie.
20 Maar het eers aan die van Damaskus en in Jerusalem en in al die gebiede van Judéa en daarna aan die heidene getoon dat hulle hulle moet bekeer en hulle tot God moet bekeer en werke moet doen wat tot bekering pas.
21Om hierdie redes het die Jode my in die tempel gevang en gegaan om my dood te maak.
22 Nadat ek dan die hulp van God verkry het, gaan ek voort tot vandag toe, en getuig vir klein en groot, en sê niks anders as wat die profete en Moses gesê het sou kom nie.
23 Dat Christus sou ly en dat Hy die eerste sou wees wat uit die dood sou opstaan en lig sou gee aan die mense en die heidene.
24 En terwyl hy dit vir homself spreek, sê Festus met 'n groot stem: Paulus, jy is buite jouself; baie geleerdheid maak jou kwaad.
25 Maar hy sê: Ek is nie kwaad nie, edele Festus! maar spreek die woorde van waarheid en nugterheid uit.
26 Want die koning weet van hierdie dinge, voor wie ek ook vrymoedig spreek; want ek is oortuig dat niks van hierdie dinge vir hom verborge is nie; want hierdie ding is nie in 'n hoek gedoen nie.
27 Koning Agrippa, glo jy die profete? Ek weet dat jy glo.
28 Toe sê Agrippa vir Paulus: Jy oortuig my amper om 'n Christen te wees.
29 En Paulus sê: Ek wil by God hê dat nie alleen jy nie, maar ook almal wat my vandag verhoor, byna en heeltemal soos ek is, behalwe hierdie boeie.
30 En nadat hy dit gesê het, het die koning opgestaan, en die goewerneur en Bernice en die wat saam met hulle gesit het.
31 En toe hulle opsy gegaan het, het hulle onder mekaar gepraat en gesê: Hierdie man doen niks wat die dood of boeie verdien nie.

32 Toe sê Agrippa vir Festus: Hierdie man kon vrygelaat gewees het as hy hom nie op die keiser beroep het nie.

HOOFSTUK 27

1 En toe daar besluit was dat ons na Italië moes vaar, het hulle Paulus en sekere ander gevangenes oorgegee aan een met die naam van Julius, 'n hoofman oor honderd uit die bende van Augustus.
2 En ons het in 'n skip van Adramyttium geklim, ons het te water gelaat, bedoelende om langs die kusgebiede van Asië te vaar; ene Aristarchos, 'n Masedoniër van Tessalonika, by ons.
3 En die volgende dag het ons by Sidon aangeraak. En Julius het Paulus hoflik gesmeek en hom die vryheid gegee om na sy vriende te gaan om homself te verkwik.
4 En toe ons daarvandaan weggegaan het, het ons onder Ciprus deur gevaar, omdat die winde teenstrydig was.
5 En toe ons oor die see van Cilicië en Pamfilië gevaar het, het ons by Myra gekom, 'n stad van Licië.
6 En daar het die hoofman oor honderd 'n skip van Alexandrië gevind wat na Italië vaar; en hy het ons daarin gesit.
7 En toe ons baie dae stadig geseil het, en skaars teen Cnidus oorgekom het, terwyl die wind ons nie verdra het nie, het ons onder Kreta deur gevaar, teenoor Salmone;
8 En, skaars verby, kom by 'n plek wat genoem word Die mooi hawens; naby waar was die stad Lasea.
9 En toe daar baie tyd deurgebring is, en toe die vaar nou gevaarlik was, omdat die vas nou reeds verby was, het Paulus hulle vermaan:
10 En hy het vir hulle gesê: Menere, ek sien dat hierdie reis met seer en groot skade sal wees, nie net van die vrag en die skip nie, maar ook van ons lewens.
11 Nietemin het die hoofman oor honderd meer geglo aan die eienaar en die eienaar van die skip as wat Paulus gesê het.
12 En omdat die hawe nie geskik was om in te oorwinter nie, word die meeste aangeraai om ook daarvandaan te vertrek, as hulle op enige manier na Fenicië en daar sou oorwinter; wat 'n hawe van Kreta is, en lê na die suidweste en noordwes.
13 En toe die suidewind sag gewaai het, met die veronderstelling dat hulle hul doel bereik het, en daarvandaan verloor, het hulle naby Kreta gevaar.
14 Maar nie lank daarna nie het daar 'n stormwind teen hom opgekom, wat Euroclydon genoem word.
15 En toe die skip gevang was en nie in die wind kon opstaan nie, het ons haar laat ry.
16 En ons het onder 'n sekere eiland gehardloop wat Claudia genoem word, en ons het baie werk gehad om met die skuit te kom.
17 En toe hulle opgeneem het, het hulle hulp gebruik om die skip te omgord; en uit vrees dat hulle in die dryfsand sou val, het hulle seil gejaag, en so is hulle gedryf.
18 En toe ons uitermate deur 'n storm gegooi is, het hulle die skip die volgende dag verlig;
19 En op die derde dag het ons die takelwerk van die skip met ons eie hande uitgewerp.
20 En toe nie son of sterre in baie dae verskyn het nie, en geen klein storm op ons kom nie, is alle hoop dat ons gered sou word, toe weggeneem.
21 Maar na 'n lang onthouding het Paulus in die midde van hulle opgestaan en gesê: Menere, julle moes na my geluister het en nie van Kreta losgemaak het nie, en hierdie skade en verlies opgedoen het.
22 En nou vermaan ek julle om goeie moed te hou, want daar sal geen verlies van iemand se lewe onder julle wees nie, behalwe van die skip.
23 Want in hierdie nag het die engel van God by my gestaan aan wie ek behoort, en wat ek dien,
24 en sê: Moenie vrees nie, Paulus! jy moet voor die keiser gebring word, en kyk, God het aan jou gegee almal wat saam met jou vaar.
25 Daarom, here, hou goeie moed, want ek glo God, dat dit sal wees soos aan my gesê is.
26 Maar ons moet op 'n sekere eiland gewerp word.
27 Maar toe die veertiende nag aanbreek, toe ons in Adria op en af gery is, het die skeepsmanne omtrent middernag geag dat hulle naby 'n land gekom het;
28 En hulle het geblaas en dit twintig vaam gevind;
29 Toe hulle bang was dat ons op rotse sou val, het hulle vier ankers uit die agterstewe gegooi en vir die dag gewens.
30 En toe die skeepsmanne op die punt was om uit die skip te vlug, toe hulle die skuit in die see laat sak het, onder kleur asof hulle ankers uit die voorskip sou werp,
31 Paulus sê vir die hoofman oor honderd en die soldate: As hulle nie in die skip bly nie, kan julle nie gered word nie.
32 Toe het die soldate die toue van die skuit afgesny en haar laat afval.
33 En terwyl die dag aanbreek, het Paulus almal gesmeek om te eet en gesê: Dit is vandag die veertiende dag dat julle vertoef en aanhou vas sonder om iets te neem.
34 Daarom bid ek julle om vleis te neem, want dit is vir julle gesondheid, want daar sal geen haar van julle kop af val nie.
35 En nadat hy dit gesê het, neem hy brood en dank God voor almal; en nadat hy dit gebreek het, het hy begin eet.
36 Toe het hulle almal goeie moed gehad, en hulle het ook vleis geneem.
37 En ons was altesaam in die skip twee honderd sestien en sestig siele.
38 En toe hulle genoeg geëet het, het hulle die skip ligter gemaak en die koring in die see uitgegooi.
39 En toe dit dag geword het, het hulle die land nie geken nie, maar hulle het 'n sekere spruit met 'n oewer ontdek waarin hulle van plan was om, as dit moontlik was, die skip in te steek.
40 En nadat hulle die ankers opgeneem het, het hulle hulleself aan die see oorgegee en die roerbande losgemaak, en die grootseil na die wind opgehys en na die kus gegaan.
41 En toe hulle op 'n plek geval waar twee seë mekaar ontmoet het, het hulle die skip laat strand; en die voorkant het vasgesteek en onbeweeglik gebly, maar die agterste deel is gebreek deur die geweld van die golwe.
42 En die soldate se raad was om die gevangenes dood te maak, sodat niemand van hulle sou uitswem en ontsnap nie.
43 Maar die hoofman oor honderd, wat gewillig was om Paulus te red, het hulle van hulle voorneme weerhou; en het beveel dat die wat kon swem, hulle eers in die see moes werp en aan land kom.

44 En die ander, sommige op planke en ander op gebreekte stukke van die skip. En so het dit gebeur dat hulle almal veilig na die land ontsnap het.

HOOFSTUK 28

1 En toe hulle ontsnap het, het hulle geweet dat die eiland Melita genoem word.
2 En die barbaarse volk het aan ons geen geringe guns bewys nie, want hulle het 'n vuur aangesteek en ons almal ontvang vanweë die huidige reën en vanweë die koue.
3 En toe Paulus 'n bondel stokke bymekaargemaak en op die vuur gelê het, het daar 'n adder uit die hitte gekom en dit aan sy hand vasgemaak.
4 En toe die barbare die giftige dier aan sy hand sien hang, sê hulle onder mekaar: Hierdie man is ongetwyfeld 'n moordenaar, wat, al het hy die see ontvlug, tog die wraak nie toelaat om te lewe nie.
5 En hy het die dier in die vuur afgeskud en geen kwaad gevoel nie.
6 Maar hulle het gekyk toe hy moes swel of skielik dood neergeval het; maar nadat hulle 'n lang tyd gekyk het en geen kwaad gesien het nie, het hulle van plan verander en gesê dat hy 'n god is.
7 In dieselfde buurt was die besittings van die hoofman van die eiland, wie se naam Publius was; wat ons ontvang het en ons drie dae hoflik gehuisves het.
8 En dit het gebeur dat die vader van Publius siek gelê het aan 'n koors en 'n bloedige vloed; tot wie Paulus ingegaan en gebid en hom die hande opgelê en hom gesond gemaak het.
9 En toe dit gebeur het, het daar ook ander gekom wat siektes op die eiland gehad het, en hulle is gesond.
10 wat ons ook met baie eer vereer het; en toe ons weggegaan het, het hulle ons gelaai met die dinge wat nodig was.
11 En ná drie maande het ons vertrek met 'n skip van Alexandrië, wat op die eiland oorwinter het, waarvan die teken Castor en Pollux was.
12 En ons het by Sirakuse aangeland en drie dae daar gebly.
13 En daarvandaan het ons 'n kompas gaan haal en by Rhegium gekom; en ná een dag het die suidewind gewaai, en ons het die volgende dag by Puteoli gekom.
14 waar ons broers gevind het en ons begeer was om sewe dae by hulle te vertoef, en ons het toe na Rome gegaan.
15 En van daar af, toe die broeders van ons hoor, het hulle ons tegemoet gekom tot by die forum van Appii en die drie kroeë; en toe Paulus dit sien, het hy God gedank en moed geskep.
16 En toe ons in Rome kom, het die hoofman oor honderd die gevangenes aan die owerste van die lyfwag oorgegee; maar Paulus is toegelaat om alleen te woon by 'n soldaat wat hom bewaar het.
17 En dit het gebeur dat Paulus ná drie dae die owerstes van die Jode bymekaargeroep het; en toe hulle bymekaar was, sê hy vir hulle: Manne en broeders, al het ek niks teen die volk of gebruike van ons vaders gedoen nie. , tog is ek uit Jerusalem as gevangene oorgelewer in die hande van die Romeine.
18 Wie, toe hulle my ondersoek het, my sou laat gaan het, omdat daar geen doodsoorsaak by my was nie.
19 Maar toe die Jode daarteen gespreek het, was ek verplig om my op die keiser te beroep; nie waarvan ek my nasie moes beskuldig nie.
20 Daarom het Ek jou geroep om jou te sien en met jou te spreek, omdat Ek vir die hoop van Israel met hierdie ketting gebind is.
21 En hulle sê vir hom: Ons het ook geen briewe uit Judéa aangaande jou ontvang nie, en ook nie een van die broers wat gekom het, het jou iets te kenne gegee of gespreek nie.
22 Maar ons wil graag van jou hoor wat jy dink; want aangaande hierdie sekte weet ons dat oral daarteen gepraat word.
23 En toe hulle vir hom 'n dag bepaal het, het baie na hom gekom in sy verblyf; aan wie hy die koninkryk van God uitgelê en getuig het deur hulle aangaande Jesus te oortuig, sowel uit die wet van Moses as uit die profete, van die môre tot die aand.
24 En sommige het die dinge geglo wat gespreek is, en sommige het nie geglo nie.
25 En toe hulle nie onder mekaar ooreengekom het nie, het hulle weggegaan, nadat Paulus een woord gespreek het: Goed het die Heilige Gees gespreek deur die profeet Jesaja tot ons vaders,
26 en sê: Gaan na hierdie volk en sê: As julle hoor, sal julle hoor en nie verstaan nie; en siende sal julle sien en nie sien nie;
27 Want die hart van hierdie volk is grof geword, en hulle ore is dof van gehoor, en hulle oë het toegemaak; dat hulle nie met hul oë sou sien en met hul ore hoor en met hul hart verstaan en hulle bekeer en Ek hulle gesond maak nie.
28 Laat dit dan aan julle bekend wees dat die verlossing van God aan die heidene gestuur is, en dat hulle dit sal hoor.
29 En nadat Hy hierdie woorde gesê het, het die Jode vertrek en groot redes onder mekaar gehad.
30 En Paulus het twee volle jaar in sy eie huurhuis gewoon en almal ontvang wat by hom ingekom het,
31 Verkondig die koninkryk van God en leer die dinge wat die Here Jesus Christus aangaan, met alle vrymoedigheid, en niemand verbied hom nie.